

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

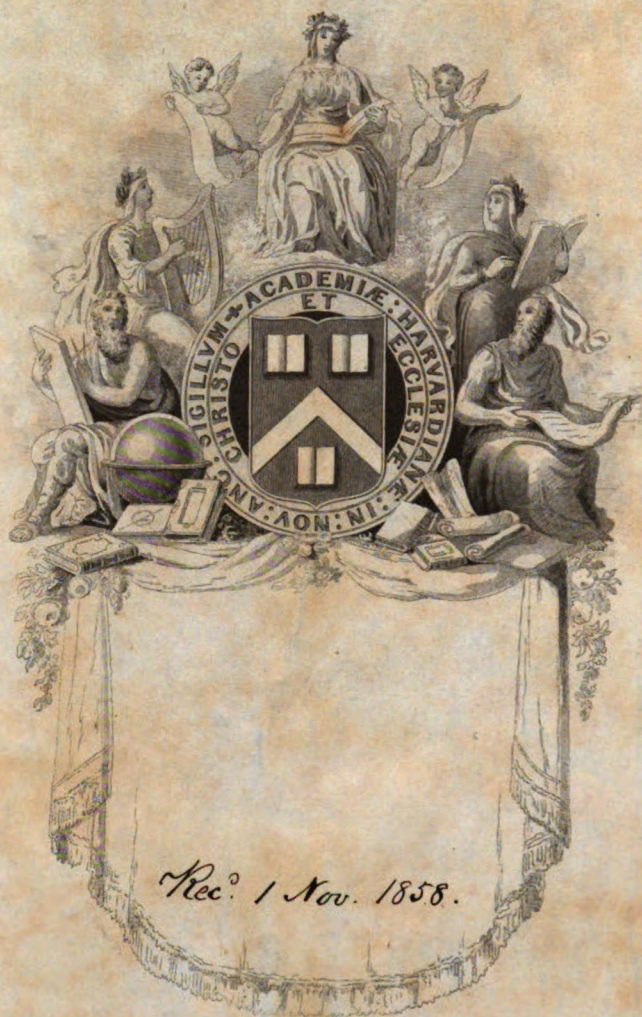
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

9088
5F

C9088.5F

Rec^d. 1 Nov. 1858.

ΕΙΣ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ.

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη
κατὰ τὴν διατάξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἡ Σ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

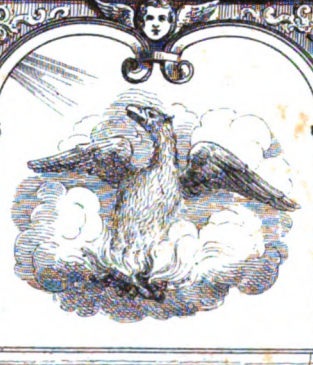
Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝΥΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

1852

C9088.5 F

Μ Η Ν

Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΚΟΣΙΟΚΤΩ,

Η (ΒΙΣΕΚΤΟΥ ΟΝΤΟΣ) ΕΙΚΟΣΙΕΝΝΕΑ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προσόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τῷ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Τ Υ Π Ι Κ Ο Ν .

Ἐάν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυροφαίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνῆρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. τοῦ Τριωδίου γ. καὶ Προσόρτια γ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ, α. τοῦ Ἦχου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Προσόρτιον, Ἦχος β΄. Σήμερον Συμεών. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Προσόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου, (εἰάν ἔχη Δοξαστικὸν εἰς τὴν Λιτὴν.) Καὶ νῦν, Προσόρτιον, Ἦχος β΄. Τὸν ἱερόν ἢ ἱερά Παρθένος ζῆτει εἰς τὸν Στίχον τοῦ Ἑσπερινοῦ. Εἶτα τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. — Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, δις. Καὶ νῦν, Προσόρτιον. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα, ἀντὶ δὲ τῶν Θεοτόκων αὐτῶν, λέγε τὰ Προσόρτια. Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, ὡς ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς. Ἀπὸ γ. Ὁδῆς, Καθίσμα τοῦ Τριωδίου, καὶ Προσόρτιον. Ἀφ' Ἰκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι, Χέρσον ἀβυσσοτόκον, κτλ. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, καὶ Προσόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ Προσόρτια δ΄. τὰ εἰς τὸν

Στίχον τῶν Αἴνων. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ .

Ἐπειδὴ κατὰ τόπους εορτάζεται ὁ Ἅγιος Τρύφων, εἰάν βούλη, εἰς τὸν Στίχον τοῦ Ἑσπερινοῦ εἶπε, Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β΄. Ὑπερφρονήσας τῶν τῆ δε γενηρῶν. Καὶ νῦν, τῷ Τριωδίου. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ Προσόρτιον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπὸ γ. Ὁδῆς, Καθίσμα τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Προσόρτιον. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Προσόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄. τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἡ μὲν Προσόρτιος Ἀκολουθία συμφάλλεται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος· ἢ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν μετατίθεται εἰς τὸ Σάββατον τῷ Ἀσώτῃ.

Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφαίου.

Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Σαββάτῳ συμφάλλεται ἡ Προσόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος· ἢ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ὁσίων Πατέρων ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν . . .

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς προσόμοια Στιχηρὰ.

Τῶν Προσορτίων :

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σεπτῇ εὐτρεπίζεται, Ἐκκλησία εἰσδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, ὥσπερ νήπιον,

ἐπιδημοῦντα καὶ χάρισι, νοσιῶς φαιδρύνοντα, τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα ᾧ καὶ κέκραγε· Σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ κῶσμος, τοῦ πληρώματός με· Λόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Η΄ παστάς ἢ πολύφωτος, καὶ σκηνὴ ἢ ὑπέρτιμος, καὶ ναὸς ὁ ἅγιος καὶ εὐρύχωρος, ἐνδον θαλάμων εἰσάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον, προμνηστέυεται αὐτὸν, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἰκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Συμεῶν ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα ἣν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσασθαι, δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ ναῷ καὶ ὑπόδεξαι, ἀγκαλαῖς καὶ βόησον· Νῦν ἀπόλυσον Σωτῆρ, ἐκ τῆς γῆς με τὸν δούλόν σου· καὶ συγκαλέσον, τὴν Προφήτιδα Ἀνναν τοῦ δοξάσαι, μετὰ σοῦ τὸν Εὐεργέτην, σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Τῆ Μάρτυρος· Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρύφων παναιοῖδιμε τρυφῆς, ἀκηραίου μέτοχος, ἐν οὐρανοῖς ἐχρημάτισας, διαφανέστατα, γενικοὺς ἀγῶνας, διαβλήσας ἐνδοξε, καὶ Μάρτυς ἀληθείας γενόμενος· Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παναιοῖδιμε φωτός, αἰδίου λάμπησι, φωτοειδῆς ὄλος γέγονας, καταστρεψάμενος, τὴν ζοφώδη πλάνην, καὶ τοὺς κοσμοκράτορας, τοῦ σκότους καθελὼν θείᾳ χάριτι· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παμμακάριστε χαρᾶς, καὶ ἀγαλλίασεως, Ἀγγελικῆς κατηξίωσαι, ἀπαρνησάμενος, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ ψυχῆς στερρότητι, τὰ πάντα παρ' οὐδὲν ἠγησάμενος· καὶ καρτερώτατα, διανύσας τὸ Μαρτύριον, νῦν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β΄. Κυπριανῶ.

Υπερφρονήσας τῶν τῆδε γενηρῶν, παμμακάριστε Τρύφων σεβάσμιε, πρὸς τὸ σκάμμα ἀνδρείως ἔσπευσας· καὶ τῇ πάλῃ δι' αἵματος, σὺ ἐντέχνως Μάρτυς τὸν ὑπερήφανον καθελὼν, ἐκομίσω τῆς νίκης στέφος· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκλιπαρῶν δι' ἡμᾶς, μὴ ἐλλίπης Ἀθλοφῆρε, εἰς τὸ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Σήμερον Συμεῶν ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν ἡνίοχον πρῶτον ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει

τῷ Σινᾷ, πλάκας δόντα αὐτῷ· Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν ταῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια, Ἦχος πλ. β΄. Τὴν Ἀνάστασίν σου.

Σέλας τὸ τρισῆλιον ἐμφανῶς, λάμπαν ἐκ Παρθένου καινοπρεπῶς, ἀστραπαῖς τῆς ὑπερφώτου Θεότητος, ἐφαίδρυνε τὴν σύμπασαν ἀρρήτως.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Τὴν ἐκ παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, πτώσιν ἐνυπάρξασαν τοῖς βροτοῖς, ὁ Χριστὸς ἐπανορθῶσιν ἐπέφανεν, ἀτρέπτως νηπιάσας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νόμον τὸν ἐν Γράμματι ἐκπληρῶν, ὁ τοῦ νόμου Κύριος καὶ δατήρ, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ νῦν προσάγεται, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου βρέφος θείον.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος β΄.

Τὸν ἱερόν ἢ ἱερά Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ ἱερῷ· ἀπλώσας δὲ ἀγκαλαῖς ὁ Συμεῶν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἀπολυτικίον τοῦ Μάρτυρος· Ἦχος δ΄.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθείλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ Προεόρτιον· Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Ουράνιος χορὸς, οὐρανίων ἀψίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομαίζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι (*).

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Οὖν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἀγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη.

(*) Τὴν διόρθωσιν τοῦ Τροπαρίου τούτου ἐποίησεν ἐν Κερκύρῃ ὁ ἐν ἱερῶσι σεβάσμιος Γέρον Ἀνδρέας Ἰδρωμένος, ἐκ. τινας

καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοι ὧν ἀπερίγραφτος ὢν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκαλίσαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, χερσὶ γηραλέαις σε, ἀγκαλισθεὶς Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξης· εἴληφας τῶν θαυματίων, τὴν ἀένναον χάριν· διό σε ἀξιοχρέως, πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἔϊτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ μὲν Προεόρτιος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. ὁ δὲ τῆ Μάρτυρος εἰς δ'. Κανὼν ὁ Προεόρτιος. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ὠδῆ·
» **Α**γησας λαὸν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης,
» ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ καὶ τὴν δύ·
» ναμιν.

Ασομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιάσαντι σαρκί, καὶ νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι' ὃν γέγονας ἄνθρωπος.

Αγκάλαις δεξάμενος ὁ Πρεσβύτες, τὸν ζωοδότην καὶ Θεὸν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με· κατείδον γὰρ σε σήμερον.

Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῦ Γράμματος δεσμοῖς, κατὰ νόμον ὑπέκεις Χριστῆ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ. Θεοτοκίον.

Ασομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, Παρθένου ἁγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο' Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα: Τρυφῆς μεθέξειν ἀξίωσόν με Ἐρῶν. Θεοφάνης. Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδοῦσας.

Τῆς ὄντως ἐνθέου ἐν οὐρανοῖς, τρυφῆς ἀπολαύων, ὡς ἀήττητος Ἀθλητῆς, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν παθῶν ῥύσαι συγγύσεως.

Ρημάτων τῶν θείων ἐνηχηθεὶς, ἐτέλεσας ταῦτα, Παναοίδιμος πρακτικῶς, τὴν ἀγιοσύνην ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος.

Υπῆρξας τῷ ὄντι ποιμαντικὸς, ποιμαίνων ψυχῆς σου, ἐν σοφίᾳ τοὺς λογισμοὺς, ψυ-

χαὶς ἐπιστρέφων πλανωμένας, καὶ τῷ Θεῷ προσάγων Ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Φωτίσαις με φέγγει τῷ νηπῶ, ἀπαύγασμα δόξης, ἡ τεκοῦσα τὸ πατρικόν, πανάμωμε Κόρη, καὶ τὸν ζόφον, τῆς ἀμαρτίας διασκεδάσον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδιά
» μου· διό οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο
» δύναμιν.

Ανοιγέσθω ὁ ναός· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ κῦν ἐπέστη ναός, ναοὺς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

Νῦν παρήλθεν ἡ σκία, καὶ ἀντεισήχθη ἡ ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης· νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεὼν.

Χῆρα Ἄννα σώφρων, ἡ μεμονωμένη καὶ ἄγνωστή τῷ Θεῷ, νῦν ἀνθομολογεῖτω, τῷ νηπιάσαντι σαρκί δι' ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνιμνήσωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ημβλυνας τὴν δύναμιν, τὴν ὑπερήφανον ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν ἐκ τοῦ Ὑψίστου, ἐνδυσάμενος δύναμιν.

Σάρκα περικείμενος, ὄφρην τὴν ἄσαρκον ἔσβησας, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ σεσαρκωμένον, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας.

Μὴ φουγαδεύονται, τῇ παρουσίᾳ σου πνεύματα, τὰ πονηρὰ, Πνεύματος Ἁγίου· διωκόμενα χάριτι. Θεοτοκίον.

Εχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνήσομαι Παύλα, Μητὴρ Θεοῦ· ἔχων σε προστατίει, τῆς ζωῆς μου σωθῆσμαι. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτῆ·
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τῶν πόνων μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆν, ἀξίως ἀπέληφας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος· ὄθεν καὶ ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τῆ σκέπῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον,

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντας.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ

Ὁρολογίου παλαιοῦ, τετυπωμένου τῷ 1563 ἔτει. Ἐκ τούτου γίνεται δῆλον, πόσῃ παραμόρφωσιν καὶ διαφθορᾷ ἔλαβον τὰ ἔρα ἄσματα ἐκ τῶν διαφόρων μεταγραφῶν, καὶ συνεχῶν μετατυπώσεων.

πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντα ἀπαλλάξης, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόνηρωπε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε, καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χριστέ· διὸ ἀπαύστως κρᾶζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἱ ταῖς τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου θεασάμεναι, τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι ὑμνούμενον, ὡς Υἱὸν, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ἡμῶν ἀτελές οἰκειούμενος, ὁ παντέλειος Θεὸς τῇ κατὰ νόμον προσαγωγῇ, τὸ τέλειον τῆς χάριτος, ἡμῖν ἐδώρησατο.

Ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, καὶ Θεὸν τῷ πνεύματι θεώμενος, ὁ Συμεὼν σωτήριον τοῦ κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾷ· ὅτι Χριστὸν τὸν Κύριον, ἀγκάλαις σου Πρεσβύτα ἐβάστασας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἄννα προφητεύουσα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ τῆς μήτρας σου Θεὸν προανηγόρευσε· διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομῆτορ τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεωμένους κατέπληξας, Μάκαρ τῆς τυράννης, τῇ καρτερίᾳ σου· τὰς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ πάσχω σῶματι.

Ἐντρύφας Μακάριε, τοῖς τῶν ἀλγηδόνων ἐπόνοις νυττόμενος· νῦν τρυφᾶς δὲ καθαρώτερον, αἰδίου δόξης ἐμφορούμενος.

Ἐομένου τοῦ σώματος, ταῖς τῶν σιδηρῶν ἐόντων ὀξύτησιν, ἐνευροῦτό σε Θεοσπέσιε, τῆς ψυχῆς ὁ τάνος θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σέ τὴν ἐλπίδα μου, πᾶσαν ἀνατίθημι Μητροπάρθενε· τὴν ψυχὴν μου διαφυλάξον, ἢ Θεὸν τεκοῦσα τὸν Σωτήρά μου.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι Ἰησοῦ, Υἱὲ τῆ Θεῶ, φιλόνηρωπε δόξα σοι.

Ἐν τῇ τοῦ νόμου σκιᾷ, τὸν τῆς χάριτος λόγον, τρανῶς ἐρηματίσθη, Συμεὼν ὁ δίκαιος, σωματικῶς τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Ὁὗτος εἰς πτώσιν φησὶ, καὶ ἀνάστασιν κείται· εἰς πτώσιν τῶν ἀπίστων, καὶ πιστῶν ἀνάστασιν, ὁ Συμεὼν, ἄρτι προεφήτευσεν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἄγνη, τὸν Υἱὸν σου δυσώπει, λυτρώσασθαι κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς σὲ δοξάζοντας, Θεοτόκε ἄχραντε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁρβρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἰνδαλματα τῆς πλάνης κατήργησας, Ἄθλοφόρε· εἰκόνι λατρεύειν γὰρ, Θεοῦ τοῦ ὄντως ἠγάπησας.

Νενίκηκας γενναίως τὸ φρόνημα, τοῦ τυράννου, τὸ ἄθεον Πάνσοφε, Χριστοῦ τῇ πίστει νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἄνεκφαστος ἡ σύλληψις γέγονε, σοῦ Παρθένε, ὁ τόκος ἀπόρρητος, διαμεμένηκεν ἄχραντε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὡς Ἰωάνν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους, Χριστέ ὁ Θεός, καί με τοῦ βουλοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σῶσον με φιλόνηρωπε.

Ἐρηματίσθη Πρεσβύτης, μὴ θανεῖν, πρὶν εἶδειν τὸν Δεσπότην Χριστὸν· ἀγκάλαις δὲ σήμερον φέρει, καὶ τοῦτον προσδεικνύει παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὁ Πρεσβύτης ὡς βρέφος δεξάμενος, Θεὸν προαιώνιον ἔγνω, καὶ φῶς ἐθνῶν καὶ δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ τὸν Χριστὸν.

Νῦν Συμεὼν προφητεύει, νῦν ἡ Ἄννα ἀνθολογοῦ τῷ Θεῷ· ὁ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένω, ἡ δὲ τῷ ἐκ Παρθένου ἀναδειχθέντι σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ὁ μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν ἐβλάστησας; Θεὸς τὸ τεχθὲν ὡ Παρθένη, καὶ φῶς ἐθνῶν, καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωσις.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐηράνας τὰς μυσαράς, σπονδαῖς καὶ κνίσσης ἐμιάσματα, μανίας εἰδωλικάς, σοῖς αἵμασιν ἐνδοξε, κατήρδευσας ἅπαντα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, εὐγενῆ Τρυφῶν βλαστήματα.

Ἰχώρες μαρτυρικοὶ, ὡς μύρον εὐωδιάζουσι· τὸ αἷμα τῶν ἀθλητῶν, πηγάζει ἰάματα· ἡ κόνις τοῦ σώματος, ψυχὰς ἀγιάζει, τῶν πιστῶς θεραπευόντων αὐτοὺς.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐμψυχος κιβωτός, ἐδέξω Λόγον τὸν ἀναρχόν· ὡς ἅγιον ἱερόν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας· ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομῆτορ πάσης κτίσεως.

Ο Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
 » μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
 » νάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
 » ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς,

Τριαδικῆ στεργρότητι, πολυθειῶν ἔλυσας, ἐκ
 τῶν περάτων Ἀοιδίμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ
 γενόμενος· καὶ νικήσας τυράννους, ἐν Χριστῷ
 τῷ Σωτήρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας
 σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

Ο Οἶκος.

Ἰεράν παιδασιάν προτίθεται φιλεόρτων τὸ
 σύστημα σήμερον, Προεόρτια σύμβολα φέ-
 ρουσαν, τοῦ Κυρίου τεσσαρακοθημέρον τὴν
 ἐκ Παρθένου φρικτὴν γέννησιν, καὶ Πρεσβύτε-
 ρου σεπτοῦ ἐναγκαλίσιν (*), καὶ σεπτοῦ Ἀθλοφό-
 ρου μνημόσυνα· δι' αὐτὸν γὰρ τὸν Χριστὸν, τε-
 λειοῦται νικητικῶς, ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Μὴν Φεβρουάριος, ἔχων ἡμέρας κτ'.
 εἰδέεσσι Βίσεκτος, κθ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιγ'.

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
 Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχοι.

Σὺ δὲ Τρύφων τί; τὸ ξίφος θνήσκω φθάσας.
 Καιρὸς δὲ τίς σου τοῦ τέλους; Νουμηνία.

Ἐν Φεβρουαρίῳ Τρύφων πρὸ τομῆς θάνε
 πρώτη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Λαμφάκου τῆς κώμης, τῶν Φρυγῶν
 ἐπαρχίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Γορδιανοῦ, ἐν τῷ δια-
 κρισιστῷ ἐννενηκιστῷ πέμπτῳ ἔτει ἀπὸ τῆς Αὐγούστου
 βασιλείας. Ἐπι δὲ κομιδῇ νέος ὢν, καὶ τῆ ἰλικία κα-
 ταλλήλων ἐπιτήδευμα μειῶν, (χῆνας γὰρ ἔβασκεν, ὡς
 φασι.) Πνεύματος Ἁγίου ἐπλήσθη, καὶ ἦν πᾶσαν ἰώμενος
 μαλακίαν, καὶ δαίμονας ἐξελαύνων. Ἐθεράπευσε δὲ καὶ
 τὴν τοῦ Βασιλέως θυγατέρα, ὑπὸ τοῦ δαίμονος κρατου-
 μένην· ἔνθα λέγεται ὑποδείξαι τὸν δαίμονα τοῖς παροῦ-
 σιν, ὡς κύνα μέλανα, τὰς πονηρὰς πράξεις αὐτοῦ διαγ-
 γέλλοντα, καὶ πολλοὺς ἐπὶ τῷ θάσματι πρὸς τὴν εἰς Χρι-
 στὸν πίστιν μεταγαγεῖν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ βασιλέως Δεκίου, ὃς Φίλιππον διεδέξατο,
 τὸν κρατήσαντα μετὰ Γορδιανόν, διεβλήθη Ἀκυλίνῳ τῷ
 ἐπαρχῷ τῆς Ἀνατολῆς, ἔτι μὴ λατρεύει, φησί, τοὺς δαί-
 μονας. Ἀγθεὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐρελογή-
 σασ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, πρῶτον σπαθίζεται· εἶτα ἵπποις
 δεσμεῖται, καὶ ἐλαύνεται, χειμῶνος ὥρα, κατὰ δυσβάτων
 καὶ δυσπρόσδων χωρίων· καὶ μετὰ τοῦτο, γυμνὸς ἐπάνω
 σιδερωῶν ἕλων αὐρεται. Ἐπι δὲ μαστιγθεὶς, καὶ λαμπάαι
 πυρὸς τὰς πλευρὰς ἐκκαεῖς, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέ-
 χεται, ἦν προφθάσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετό. Τε-

(*) Ἀμφότερα τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν, ἀγαλλίασιν.

λείται δὲ ἡ αὐτοῦ Σόναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτοῦ, τῷ
 ὄντι ἔνδον τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου,
 πλησίον τῆς Ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Πέτρου τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

Οὗτος παρά Γαλάταις τοῖς πρὸς τῆ Ἀγκύρα τραφεῖς,
 ἐν ἑπτὰ μὲν ἔτεσι τοῖς γονεῦσι συνῆν· ἔπειτα δὲ,
 ἱστορίας ἕνεκα, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει. Ἐκείθεν
 δὲ εἰς Ἀντιόχειαν παραγίνεται· καὶ τάφου εὐρῶν, ἐν
 αὐτῷ εἰσέδο, ὑπερῶν ἔχοντα, καὶ δρύφακτον προβεβλη-
 μένον, δι' ὃ τὸς ἀνιόντας ἐδέχετο, δι' ἡμερῶν δύο ἄρ-
 του βραχίος καὶ ὕδατος γευόμενος μετρίῳ. Ἰάσατο δὲ
 πρῶτον διὰ προσευχῆς δαιμονώματα τινα, ὃν καὶ συνοικον
 ἐποιήσατο. Ἀλλὰ καὶ τὴν μητέρα τοῦ μακαρίου Θεοδώ-
 ρητου, Ἐπισκόπου Κύρου, εὐλαβεστάτην οὖσαν καὶ θεάρε-
 στον, ὀφθαλμιῶσαν ἰάσατο· καὶ ὀσποῖόν τινα, ὑπὸ δαί-
 μονος ἐχλούμενον, ἐθεράπευσε· καὶ ἕτερον ἀγροίκον τοῦ
 αὐτοῦ ἠλευθέρωσε πάθους· καὶ τὸν στρατηγὸν τῆς πόλεως,
 παρθένον τινα βιάσασθαι βουλόμενον, τῆς ἐγχειρήσεως
 διεκώλυσε, πηρώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ τὴν προ-
 ρήθειαν μητέρα τοῦ Θεοδώρητου, δυστοκοῦσαν καὶ κινδυ-
 νεύουσαν, τοῦ θανάτου ἐλυτρώσατο. Ἐπὶ ἐννενηκοντα οὖν
 καὶ δύο χρόνους θεαρέστως βιώσας, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα
 τῷ Κυρίῳ παρέθετο, τὰ τῶν πόνων ἑπαθλα κομισάμενος.
 Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Βενδимиανου.

Στίχ. Βενδимиανός, δένδρον ἀρετῆς μέγα,

Φυτευθὲν εἰς γῆν, καὶ μεταχθὲν εἰς πόλιν,

Οὗτος μαθητὴς γέγονε τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου· καὶ μετὰ
 τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, εἰς βραχάδα πέτραν ὑποδύς, ἐκεῖ
 κατεσκεύασεν οἰκίσκον τινα σμικρότατον· καὶ ἐν αὐτῷ
 ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους διαβίου, ἐν τῷ μέλ-
 λειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, τὸ γένυ προσερείσας τῇ γῆ,
 τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, Ἀρχιεπισκό-
 που Θεσσαλονίκης, ὀρμωμένου ἐξ Ἀθηνῶν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Τιμόθεος ἐν εἰρήνῃ
 τελειοῦται.

Στίχ. Τιμόθεος μετέσχε τιμῆς τῆς ἄνω,

Μὴ τι προκρίνας τῆς Θεοῦ τιμῆς κάτω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεῶν, μετὰ
 δὺς παίδων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκουσι παισὶν εὐπροθύμως ἐκ ξίφους,

Ὅλη Θεῶν εἶπετο προθυμία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Καρίων, τὴν
 γλώτταν ἐκτμηθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Φωνῆς στερήσει γλωττότμητος Καρίων,

Γλωσσῶν πλάνων ἔπαυσεν ὕλοφωνίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
 Περπετίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ Σαύρα, Ρευκά-
 του, Σατορνίλου, Σεκούνδου, καὶ Φιλικητάτης.

Στίχ. Τὴν τῶν σφαγόντων Περπετία πεντάδα

Ἡμεῖς, συσφαγεῖσα πρὸς τὴν ἑξαδα.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Περπετοῦα ἦν ἐκ πόλεως Θουβριτα-
 νῶν τῆς Ἀφρικῆς· συνελήφθη δὲ ὑπὸ τῶν ἀπίστων
 καὶ ἤχθη τῷ Χιλιάρχῳ μετὰ τῶν εἰρημένων νεανίσκων,

κατηγουμένων. Τῇ δὲ Ἁγία Περπετούα, ἅμα τῇ Φιλικητάτῃ, ἀφίεται δάμαλις ἀγρία, ἥτις ἐπιδραμοῦσα διεσπάραξεν αὐτάς. Οἱ δὲ λοιποὶ Ἅγιοι ὑπὸ τοῦ ὄχλου μαχαίραις ἀναιροῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τῶν Πατέρων Θεός, μὴ καταισχύνης
» ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν, ἐν παρρη-
» σία βοᾶν σοι. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ο ἐνοικήσας Θεός, ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου, ἐν ἀγκαλῆαις Συμεῶν, ὥσπερ ἐν θρόνῳ πυρίνῳ, σήμερον ἐνθρονίζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ἐνηπίασας σαρκί, καὶ νομικῶν καθαρσίων, μετέσχες ὥσπερ νήπιον.

Η σῶφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλλον, καὶ προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν ἔθνῶν προσδοκίαν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μήτρας, δίχα σπέρματος ἀνδρὸς, σεσαρκωμένον τεκοῦσα, ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Στεφηφόρος χορεύεις, τοῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων συνευφραίνόμενος· τὴν πλάνην γὰρ νικήσας, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἀναμέλπεις γηθόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ο Δεσπότης τῶν ὄλων, τῶν αὐτοῦ παθημάτων στέφει τὸν Μάρτυρα· καὶ τοῦτον ἐναυλίζει, σινηναῖς ἐπιθρανίοις, κεκραγότα καὶ λέγοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων Θεὸν Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τοῦ σωθῆναι τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ
» **Τ**αῖχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες
» μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τὸν δὲ ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γενόμενον, ὑπὸ νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ νόμου πάντας, ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ιδὼν σε φῶς νοερόν, Συμεῶν ὁ Πρεσβύτες, ἀγκαλῆαις ὑπεδέξατο βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι ζωὴν ἐκ τῆς προσκαίρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, τὸν εὐδοκήσαντα δι' ἡμᾶς νηπιάσαι, καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτου Συμεῶν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμενε Παρθένος ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τῆ Μάρτυρος. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Μέχρι τομῆς καὶ καύσεως, μέχρι αἵματος χύσεως, μέχρι καὶ θανάτου, τελευταῖον ἤθλησας, ἀντικαθιστάμενος, πρὸς ἀμαρτίαν Μάρτυς Χριστοῦ· νῦν δὲ τῆς ζωῆς, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης, λαβόμενος κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, δυσσεβέσι μαχόμενος, πρὸς ἀπατηλὴν, καὶ θεομάχον πλάνησιν, πικρῶς ἀναγκαζοῦσιν· ἐν οὐρανοῖς δὲ Τρύφῳ τρυφᾶς, στεφανηφορῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικὴν διηλεγξας, ἀθεότητα πάνσοφε, καὶ δαιμονικὴν θεομαχίαν ἔσθεσας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν ἐν Τριαδί ἕνα Θεόν, ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλλων, καὶ σέβων καὶ κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρῆμασι σοῖς ἐπόμενοι, μακαρίζομεν Πάναγκε, σὲ τὴν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γεννήσασαν, τὸν ὄντως μακάριον, τὸν φῶς οἰκοῦντα ἄδυτον, καὶ φωταγωγὸν καὶ φωτοδότην Δεσπότην· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» **Τ**ύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε·
» δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου,
» Κύριε Σωτῆρ ἡμῶν, ἡ δέξα τῶν δούλων σου,
» καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς Τεκούσης σε.

Ο πλάξιν ἐγγαράξας, τὸν τοῦ γραμματος νόμον, χερσὶν ἀγκαλίζεται, Πρεσβύτου ὡς νήπιον, καὶ ἀγιόγραφον ἡμῖν, ὑπαγορεύει νόμον τὸ Εὐαγγέλιον.

Σ ἡμερον ἐν τῷ ναῷ, Συμεὼν ὁ πρεσβύτες, ἀγκαλαίς ἐδέξατο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐβόησε λέγων· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀγκαλαίς τοῦ Πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεὼν Θεοδόχε, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, καὶ νόμου καὶ χάριτος, ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, μνεῖαν ποιῶ καὶ ἡμῶν, τῶν τιμώντων τὴν σεπτήν σου μετὰστασιν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἀγνή, παρθενίας καύχημα, καὶ τοῦ κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία Μήτηρ καὶ δούλη, τῆ Σωτῆρος Χριστοῦ· αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ Μάρτυρος. Σε τὴν ἀπειρόγαμον.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενά, αἱ τῶν Μαρτύρων προσδοκίαι· πλήρης ἀθανάτου λήξεως, καθοραῖται ἡ τούτων ἐλπίς, πλήρης θυμηδίας καὶ χαρᾶς, καὶ φαιδρότητος ἀνεκφράστου· ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται.

Φως ἐγένου δεύτερον, φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, αἴγλη τῆ αὐτοῦ πυρσοῦμενος, καὶ μορφοῦμενος Τρύφων σοφῆ, καὶ ταῖς αὐτῆ χορηγουμέναις, ἐλλάμψεσι διαλάμπων· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ωφθης ἀκατάπληκτος, ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθλοφόρε· ὡφθης ἀληθῶς ἐπώνυμος, τῆς ἐνθέου καὶ θείας τρυφῆς· ἥς νῦν ἀπολαίω, καὶ τρανῶς ἐνηδόμενος, σωτηρίαν τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῖν αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, Θεογεννητορ τῆς σαρκὸς μου· ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργεία τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐκ σοῦ τεχθείσης κατὰ σάρκα, δι' ἄφατον εὐσπλαγγίαν, καὶ σωτηρίαν τῶν ὑμνούντων σε. Ὁ Εἰρμός.

» Σε τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυναμειῶν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τρυφῆς κατεμφορούμενος, παραδόξου καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμοδαίτος, ἐχηματίσας

μάκαρ, καὶ χῆνας νέμων ἐν νάπαις, πρὸς Θεοῦ ἀπειλήσας, τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, Τρύφων Μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν Ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου· καὶ τοῦτον, ἀγκαλαίς ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένῳ· Οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ εἰς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ρύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως, Υἱὸς πρὸ Ἐωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδάμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Οκτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκαλαίς ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὸ συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

=====

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

ΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Γελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Επισπείρας, μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὴν συνήθη σιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσόδος. Φῶς

ίλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσμα-
τα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα
Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον, Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις, καὶ Ἀ-
πόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ
τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον
τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν α. καὶ β'. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλ-
τηρίου, Κάθισματα Ἀναστάσιμα δύο· καὶ νῦν, τῆς Ἑορ-
τῆς. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς δις.
Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς.
Εὐαγγέλιον τῆς αὐτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὸ, Ἀ-
νάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεο-
τόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορ-
τῆς, Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος,
τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Κοντά-
κιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Εἶτα Κάθισμα τοῦ Τριω-
δίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς Ὁδῆς,
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τῆς Ἑορ-
τῆς. Ἐν τῇ δ'. ᾠδῇ, ψάλλεται ἡ τῆς Ἑορτῆς μόνη, μετὰ
τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς εἰς ε'. Ἐξαποστειλάριον Ἀνα-
στάσιμον, τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνας,
Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου.
Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, ψάλλε τὰ Ἀντίφωνα
τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον
τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.
Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, Εἶδομεν τὸ
φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Β'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἐὰν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τύχη ἡ Ἑορτὴ καθ' αὐτὸ, ἢ ἡ
Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἢ μὲν Ἀκολουθία τῶν ψυχῶν μετατί-
θεται εἰς τὸ Σάββατον πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου·
ἢ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς ψάλλεται μόνη, καθὼς ἐστὶ
τετυπωμένη.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμικάν, στιχο-
λογοῦμεν τὴν α. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ
τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς
ε'. καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς
Ἑορτῆς. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στί-
χον, τὰ Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ
νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν
Ἁγίων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ
αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Τροπάριον
αὐτῆς. Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς
δις. Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῶν Ἁγίων,
καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα
τῆς Ἑορτῆς δις. Ἀναβαθμοὶ, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ'.
Ἦχου. Προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Ν.
Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα,
τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν
Ἁγίων. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁ-
γίων· εἶτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς
Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς.
Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ δ'. ᾠδῇ, ἡ τῆς Ἑορτῆς
μόνη μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς. Ἐξαποστειλάριον

τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορ-
τῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν,
τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, κτλ.
Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ,
Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορ-
τῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τὸ ἀνωτέρω Ὄρθρον, μὴ εὐρισκόμενον ἐν τῷ Τυπικῷ
τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀνεπληρώθη ἐκ τοῦ παλαιοῦ Τυπι-
κοῦ. Κατὰ τὰς ἀνεκδότους ὁμῶς Σημειώσεις περὶ τυπι-
κῆς διατάξεως, τὰς σωζομένας ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ἢ
μὲν Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς, τυχούσα τῷ Σαββάτῳ τῆς
Τυροφάγου, ψάλλεται ἀμιγῆς ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ
Ὄρθρῳ· ἢ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ὁσίων Πατέρων ψάλλεται
ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Δ'. Ἐὰν τύχη τῇ β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε
ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά τοῦ Τριωδίου γ'. Ἐγ-
κρατεία τὴν σάρκα· καὶ τὰ δύο ἑτέρα· καὶ γ'. τῆς
Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος. Φῶς
ίλαρόν. Προκείμενον, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύ-
ριον· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν
Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύ-
ριε, ἀπαξ, καὶ δύο τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν Στίχων αὐ-
τῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορ-
τῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς
ἢ λοιπῇ αὐτῆς ἑορτάσιμος Ἀκολουθία, ἀνευ Τριωδίου.
Μετὰ δὲ τὴν Μεγάλην Δοξολογίαν, τελεῖται ἡ θεία Λει-
τουργία τοῦ Χρυσοστόμου· αἱ δὲ Ὁραὶ ἀναγινώσκονται
ἐν τοῖς κελίοις χύμα, ἀνευ μετανοιών. Εἰς δὲ τὴν τρά-
πεζαν γίνονται καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου, εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς
Ἑορτῆς, καὶ γίνονται αὐτῆς ἡ Ἀπόδοσις. Ἀποδειπνῶν
δὲ λέγομεν τὸ Μικρὸν ἐν τοῖς κελίοις, διὰ τὸ τῆς Ἑορ-
τῆς αἰδέσιμον. Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τοὺς ἐν ταῖς πόλε-
σιν· οἱ δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἀκολουθήτωσαν,
κατὰ τὰ ἀρχαῖα τῶν Κιτορῶν αὐτῶν Τυπικά.

Περὶ τοῦ, πότες ἡμέρας ἑορτάζεται, καὶ πότε ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς.

- §. 1. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ
Ἀσώτου, ἑορτάζεται ἡμέρας ὀκτώ.
- §. 2. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῇ β'. ἢ τῇ
γ'. τῆς Ἀποκρίῃ, ἀποδίδεται τῇ Παρασκευῇ
τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.
- §. 3. Ἐὰν τύχη τῇ δ'. ἢ τῇ ε'. ἢ τῇ σ'. ἢ τῷ Σαββάτῳ
τῆς Ἀποκρίῃ, ἀποδίδεται τῇ γ'. τῆς Τυροφάγου.
- §. 4. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρίῃ, ἢ τῇ β'.
τῆς Τυροφάγου, ἀποδίδεται τῇ ε'. τῆς αὐτῆς
ἑβδομάδος.
- §. 5. Ἐὰν τύχη τῇ γ'. ἢ τῇ δ'. τῇ ε'. τῇ σ'. ἢ τῷ
Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, ἀποδίδεται τῇ Κυ-
ριακῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.

- §. 6. Ἐάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς Τυροφάγου, ἰορτάζεται μίαν μόνην ἡμέραν, καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς αὐτῆς Κυριακῆς.
 §. 7. Ὡσαύτως μίαν ἡμέραν ἰορτάζεται, εἴαν τύχη τῆ β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς προξίρηται Ἄρθρω Δ'.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ τρία προσόμοια Στιχηρά, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον καὶ ὑπερούσιον, τὸν οὐρανίους θρόνοις, ἐποχοῦμενον δόξῃ, εἰσδέχεται ἀγκαλαῖς ὁ Συμεὼν, ἐκβοῶν· Νῦν ἀπόλυσον, κατὰ τὸ ῥῆμά σου Σῶτερ, ἢ τῶν πιστῶν, σωτηρία καὶ ἀπολαυσις.

Βρέφος ὀρών σε ἐβόα ὁ θαυμασὸς Συμεὼν, τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα· Φρίττω καὶ πτοοῦμαι χερσὶν ἐμαῖς, ἀγκαλίσασθαι Δέσποτα· ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ τὸν δούλόν σου ἐκζητῶ, νῦν ἀπόλυσον ὡς εὐσπλαγγνος.

Νῦν ἀνοιγέσθω ἡ πύλη ἢ ἐπουράνιος· ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, γεννηθεὶς Θεὸς Λόγος, ἐτέχθη ἐκ Παρθένου, σάρκα λαβὼν, τὴν βροτείαν βουλόμενος, ἀνακαλέσασθαι φύσιν ὡς ἀγαθός, καὶ βαλεῖν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερά Μητήρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγένονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἐν ἀγκαλαῖς ὑποδεξάμενος, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου· ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαί.

Σήμερον ὁ Σωτῆρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλείας, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Ανθραξ ὁ προοφθεῖς, τῷ Δεῖψ Ἡσαΐα, Χριστός ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῃ δίδεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἔθνῶν.

Φέδωτε καὶ χαρᾶ, ἀγκαλαῖς τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἠτεῖτο λύσιν, ὑμῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκαλαῖς ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμον τὸ σωτήριον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Χαῖρε κεχαριτωμένη.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα Στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Λέγε Συμεὼν, τίνα φέρων ἐν ἀγκαλαῖς, ἐν τῷ ναῷ ἀγάλλῃ; τίμι κράζεις καὶ βοᾷς, Νῦν ἠλευθέρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου; Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δέχου Συμεὼν, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον, Μωσῆς νομοθετοῦντα, προεώρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γενόμενον, νόμῳ ὑποταττόμενον. Οὗτός ἐστιν, ὁ διὰ νόμου λαλήσας· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις ῥηθεὶς· ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐνθέοις, Χριστῷ συναντηθῶμεν, καὶ δεξώμεθα αὐτὸν, οὗ τὸ σωτήριον ὁ Συμεὼν ἐώρακεν. Οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας· ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ νόμῳ φθειγόμενος. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἀναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκστάς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκαλαῖς εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς· Ἀπόλυσον κρίζων, ὁ δούλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου· Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σώσας γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴσοδος, Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἣ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ

Κ. εφ. 51. 1.

γῆς Αἰγύπτου, λέγων· Ἀγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενές, διανοίγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξεσθε τὸν νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται, ὡς ἂν εἰσαγάγη σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναταίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ἀφοριεῖς πᾶν διανοίγον μήτραν τὰ ἀρσενικά τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· Τί τοῦτο; καὶ ἀρεῖς αὐτῷ· Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἦνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τῆτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοίγον μήτραν τὰ ἀρσενικά, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσαι εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ· Ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. Καὶ ἔσαι πᾶς ὅς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ Ἅγιαστήριον τῆ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως. Καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἄμνον ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστρᾶς, ἢ τρυγόνος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα· ἢ, ἀντὶ τούτων, προσοίσει ἔναντι Κυρίου δύο νεοσσούς περισερῶν, ἢ δύο τρυγόνας. Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς· ὅτι ἀπόδομα ἀποδοδόμενοι οὗτοί μοι εἰσιν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ εἴληφα αὐτούς, καὶ ἠγίασα αὐτούς ἐμοί, ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, ἣ ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. 1.

Εγένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφίμ ἐστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυοῖ κα-

τεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυοῖ κατεκάλυπτον τὰς πόδας, καὶ ταῖς δυοῖν ἐπέτασαντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· Ὡ ταλας ἐγώ! (ὅτι κατανένυγμαί·) ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἴκῳ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεσάλη πρὸς με ἐν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἴδου, ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου, λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαόν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἴδου ἐγὼ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ εἶπέ τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῆ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκησαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μὴ ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκήσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Καὶ εἶπα· Ἐως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν· Ἐως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἴδου Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης, ^{Κεφ. 5. 1.} καὶ ἤξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίων σκληρῶν, ταῦδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. Ταῦδε λέγει Κύριος· Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι, καὶ ἐπάτωσαν· Τί βεβούλευται Κύριος Σαβαώθ ἐπ' Αἴγυπτον; Ἐν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖ-

μες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἦν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται Θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι κενράζονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνδρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ εὐξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι (*).

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Ἀνατολίου.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὃ καὶ τὸν νόμον παλαι ἐν Σινᾷ δούς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁράται· καὶ κατὰ νόμον, ὡς νόμου Ποιητῆς, τὸν νόμον ἐκπληρῶν, ναῶ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. Δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν δεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνης ἐβόα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων ταύτων ἡμερῶν φανερωθέν· φῶς διασκεδάζον, τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτε Ἰσραὴλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δούλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἀληκτον ζωὴν, ὃ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὃ παλαι τῷ Μωσεῖ, ἐν Σινᾷ νόμον ἐπίδης, τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει δεσμοῖς, δι' ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγχνος καθ' ἡμᾶς γεγονώς. Νῦν ὁ καθαρὸς Θεὸς, ὡς παιδίον ἅγιον, μήτραν διανοῖξαν ἀγνὴν, ἑαυτῷ ὡς Θεὸς συγκομιζεται, τῆς τῆ νόμου κατάρτας ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ο ἵνα οἱ ἄνω Λειτουργοὶ τρόμῳ λιτανεύσῃσι, καί τῳ νῦν ὁ Συμεὼν, ὑλικάις ἀγκάλαις δεχόμενος, τὸ Θεῖον τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦσθαι ἐκήρυττε· καὶ βροτὸν τὸν οὐράνιον Θεὸν ὀπτανόμενος, ἀναχωρῶν τῶν ἐπὶ γῆς, χαρμονι-

(*) Ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρου ἀναγνώσματος, τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον ἐκ τοῦ 43 καὶ 44 Κεφαλαίου τῆς προφητείας τοῦ Ἰεζεκιήλ. Τὸ δὲ δοκοῦν παλαιότερον τῶν χειρογράφων οὐκ ἔχει, οὔτε Λιτὴν, οὔτε Καθίσματα, εἴμη τὰ Ἀπόστιχα μὲν μεθ' ἐνὸς Δοξαστικῆς, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν, εὐρισκόμενον ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Δ'. τοῦ παρόντος μηνός.

κῶς ἀνέκραζεν· Ὁ τοῖς ἐν σκότει τὸ ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὃ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητῆς· οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει, ὃ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, ὃ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερά Παρθένας προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ ἱερῷ· ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τέτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπόλυεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ο κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἀγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἐν τῷ ναῶ εἰσέρχεται, χαίρων τῷ πνεύματι, τὸν Νομοδότην Μωσέως, καὶ πληρωτὴν τοῦ νόμου, ἀγκάλαις εἰσδέξασθαι· ἐκεῖνος μὲν, διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς, θεόπτης ἠξίωτο, καὶ κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τῶν Ἑβραίων τὰς ἀπίστες καρδίας διηλεγξεν· οὗτος δὲ, τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρὸς, σωματωθέντα ἐβάστασε, καὶ τῶν Ἑθνῶν ἀπεκαίλυψε τὸ φῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Καὶ Ἄννα Προφήτις ἀναδεικνυται, τὸν Σωτῆρα λυτρωτὴν τῆ Ἰσραὴλ κηρύττωσα. Αὐτῷ βδῆσωμεν· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ΄. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερά Μήτηρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκράυγαζε· Νῦν ἀπόλυεις τὸν δούλόν σου· ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Ερευνάτε τὰς Γραφάς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς

γὰρ εὐρίσκομεν αὐτὸν, τικτόμενον καὶ σπαρ-
γανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφού-
μενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεῶν
βασταχθέντα, οὐ δοκῆσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ'
ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν·
Ὁ πρό αἰώνων Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Γερμανοῦ· οἱ δὲ, Ἀνατολίου.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ
Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἰερῷ προσάγεται,
τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν
Συμεῶν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰ-
ρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον
γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος βαρῦς. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών, καὶ
ὑπόδεξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν· ἄσπασαι
τὴν Μαριαμ, τὴν ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ
θρόνος Χερουβικός ἀνεδείχθη· αὕτη βαστάζει
τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει
ἢ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκί Υἱὸν πρὸ Ἐωσ-
φόρου· ὃν λαβὼν Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ,
ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ
τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σε.

Τὸν ἐκλάμπαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς,
ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς,
φέρουσα ἐν τῷ ναῷ, ἢ ἀπειρόγαμος Μητήρ,
τὸν ἐν Σιναίῳ νομοθετήσαντα ὄρει, τῇ διατάζει
τῇ νομικῇ πειθαρχοῦντα, προσῆγεν ἱερεῖ, πρε-
σβύτη καὶ δικαίῳ, Χριστόν τὸν Κύριον, ἰδεῖν
χρηματισθέντι· ὃν δεξάμενος Συμεῶν ἐν ταῖς
ἀγκάλαις αὐτῆ, ἠγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑ-
πάρχει ἔτος, Πατρί συναΐδιος, καὶ Λυτρωτῆς
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Τὸν ὀχούμενον ἐν ἄρμασι Χερουβίμ, καὶ ὑ-
μνεύμενον ἐν ἄσμασι Σεραφίμ, φέρουσα ἐν
ἀγκάλαις ἢ Θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ
αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν Νομοδότην νόμου, πλη-
ροῦντα νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου
Γερέως· ζῶν δὲ φέρων, ζωῆς ἠτέϊτο λύσιν, λέ-
γων· Δέσποτα, νῦν ἀπόλυσόν με, μηνύσαι τῷ
Ἀδάμ, ὡς εἶδον ἄτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώ-
μιον, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ο τοῖς Χερουβίμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνού-
μενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θείῳ
Ἰερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτι-

καὶς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ
εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυ-
γόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν
τὸν νεολεκτὸν λαόν· περιζερῶν δὲ δύο νεοσσῆς,
ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς
αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεῶν, τὸ πέρασ δεξάμε-
νος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν,
τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προη-
γόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαίτεται τὴν ἀπό-
λυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς
προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον
φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τῆ Χριστωνύμῃ λαῶ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ
σου γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύ-
νης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν
σκοτίῃ. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε,
δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάσασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικός, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα·
βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακραξώμεν
ὑμνον, ὀρώντες τὴν ἀφατον, τοῦ Θεοῦ συγκα-
τάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ
Δυναμίεις, γηραλέαι νῦν, ἐναγκαλιζονται χεῖρες,
τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οὖν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου Ἁγίου,
ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη,
καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόναις ὧν ἀπερίγραπτος·
ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων
ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν
δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δὲ ἐμέ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν·
καθαροῦν κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός,
ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ με, τὴν ἐκ Παρθένου.
Καὶ ταῦτα Συμεῶν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω
τὸν αὐτὸν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζῶν
ἠσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύ-
γαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατειδόν, τὴν
ζῶν τῶν ἀπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ'. Ἦχος.
Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Πᾶσα πνοή.
Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Γαῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον,
Ἦχος πλ. β'.

Α'νοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἀναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκσταὶς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῶ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκαλαῖς εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς Ἀπόλυσον κράζων, ὁ δὲ ὄλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ μὴ εἶδον τὸ σωτήριόν σου. Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Μετὰ τῆτο ψάλλεται ὁ Κανὼν, ἔ ἡ Ἀκροστιχίς:
Χριστὸν γεγηθῶς Πρέσβυς ἀγκαλιζέται.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπό-
» λευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ρ'ανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος, ἐν νεφέ-
λη γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκη-
ράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῶ· ὡς βρέφος·
διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐν-
δόξως γὰρ δεδόξασται.

Ισχύσατε χεῖρες Συμεῶν, τῷ γῆρα ἀνειμέναι,
καὶ κνήμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐ-
θυβόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χο-
ρείαν σὺν Ἀσωμάτοις στήσαντες, ἄσωμεν τῷ
Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφραίνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιός ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεπαιθῶτων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ο' πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδαμ χεῖρα προτεινὼν ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, Πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθῶσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτη, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε'ν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ· νῦν δὲ Συμεῶν, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσαστο· καὶ γεγηθῶς ἠπείγετο τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα·
Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σε Δέσποτα.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ·
» τῆς κιβωτῆ γὰρ προελθὼν, τῆ ἀγίασμα-
» τός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῶ τῆς
» δόξης σου, ὡφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος·
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Γηθόμενος Συμεῶν, τῶν ἀπορρήτων μύστα, ἡ Θεοτόκος ἐβόα, ὃν ὑφ' Ἀγίου πάλαι κερημάτισαι Πνεύματος, νηπιάσαντα Λόγον, Χριστὸν ἐναγκαλιζέου, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Η'ν ἠλπίσας Συμεῶν ἠλικιωτὴν βρεφῶν, χαίρων ὑπόδεξαι Χριστὸν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ θείου τὴν παρακλησίαν, τὸν νόμου Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεῶν Λόγον τὸν ἀναρχον, μετὰ σαρκὸς, ὡς ἐν θρόνῳ Χερουβικῷ, Παρθένῳ ἐποχόμενον, τὸν αἴτιον τῆ εἶναι τὰ πάντα, ὡς βρέφος, ἐκπλαγεὶς ἐβόα αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**'ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο-
» ρυφορούμενον, ὡ ταλας! ἐβόα, ἐγὼ· πρὸ γὰρ
» εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
» καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

Συνεὶς ὁ θείος Πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον βλέπων Μητρὸς κρατῆμενον, ὦ, χαίροις, ἐβόα, Σεμνή· ὡς γὰρ θρόνος περιέχει τὸν Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα,

Προκύψας ὁ Πρεσβύτης, καὶ τῶν ἰχνῶν ἐν θείῳ ἐφαψάμενος, τῆς ἀπειρογαίμου καὶ Θεομήτορος, Πῦρ, ἔφη, βραστάζεις Ἀγνή βρέφος

φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ρύπτεται Ἡσαΐας, τῷ Σεραφίμ τὸν ἀνθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομητορί· σὺ ὡσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με, ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμὸς.

• **Ε**'βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὁ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστέ σὺ Θεός μου.

Σιῶν σὺ λίθος, ἐναπετέθης, τοῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος, καὶ σκανδαλοῦ πέτρα, ἀρράγης πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρόαιώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἴκτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Υἰὸν Ὑψίστη, Υἰὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ομήτραν παρθενηκὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεῶν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόνηθρωπος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἰὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεῶν ἀπαγόμενον· ὃν περ οὐρανόθεν οἱ Ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· Θαυμάστα θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παραδόξα, ἀκατάληπτα, ἀφραστα· ὁ τὸν Ἀδάμ δημιουργήσας βαστάζεται ὡς βρέφος· ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου· ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τῷ Πατρὸς αὐτῆ, ἐκὼν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φιλόνηθρωπος.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ὑπαπαντὴ τῷ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἣ ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆ ὁ δίκαιος Συμεῶν.

Στίχοι.

Κόλπος Πατρὸς τυπέσι τῆ σῆ, Χριστέ μου,
Τοῦ Συμεῶν αἱ χεῖρες, αἱ φέρουσί σε.

Δέξατο δευτερίῃ Χριστὸν Συμεῶν παρα Νηφ.

Τεσσαράκοντα ἡμερῶν δειλοῦσῶν, μετὰ τὴν σωτήριον τοῦ Κυρίου ἐνανθρώπησιν, καὶ ἐκ τῆς ἀγίας Δευ-

παρθένου ἀνευ ἀνδρὸς γέννησιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν προσήχθη τῷ Ἰερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παρά τε τῆς πανάγου αὐτοῦ Μπρος, καὶ Ἰωσήφ τοῦ δικαίου, κατὰ τὴν συνθήθειαν τοῦ σκιώδους καὶ νομικοῦ γράμματος· ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς Συμεῶν καὶ πρεσβύτης, ὃς ἦν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεχηρηματισμένος μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ ἀνθομολογησάμενος· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλό σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐξεβόησε· καὶ μετὰ περιχαρείας τοῦ τῆδε βίου μετέστη, τῶν ἐπιγεῖων ἀνταλλαξάμενος τὰ οὐράνια καὶ ἀτελεύτητα. Ἡ τοιαύτη δὲ συναξὶς τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῷ ὄντι ἐν Βλαχέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Στίχ. Ἀγαθοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμῶν λόγων

Δωρῷ, δοθέντι τῷ Θεῷ δι' αἱμάτων.

Οὗτος, νέος ὢν, προσήχθη τῷ Ἄρχοντι Τυανέων· καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ξέεται· καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πεφυρακτωμένης τίθεται· καὶ μαχαίρα τὴν γλώτταν τέμνεται· καὶ πυράγρα τοὺς ὀδόντας ἐκτίλλεται· τὴν δορὰν τοῦ προσώπου ξυρῷ ἀφαιρεῖται· τὰς κνήμας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται· κοντῷ τὰς πλευρὰς περιπεῖρεται· ὀθειλόσκους πεφυρακτωμένους διὰ τῶν μνηύγκων δεχεται· καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθειν.

Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

ᾠδὴ 7'. Ὁ Εἰρμὸς.

• **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αδάμ· ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς Ἄδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὐᾷ προσκομίσων εὐαγγελία, Συμεῶν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορευῶν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοῖκόν ῥυσόμενος Θεός, ἕως τοῦ Ἄδου ἤξει· αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφελαι, καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλάλοις βροῦσαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν Ἄφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεῶν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσε, ἐν Σταυρῷ καθορώσης, σὸν Υἰόν, ὃ βροῦμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ 8'. Ὁ Εἰρμὸς.

• **Α**στέκτω πυρὶ ἐνασθέντες, οἱ θεοσεβείας προσετώτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανουὴλ ὀρῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρό προσώ-

που τῆς θείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ιδοῦ, Συμεὼν ἀνεβῆα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον· τούτῳ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ζωὴ πέφυκώς οὗτος ἔσται, πτώσις ἀπειθοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίσει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ Θ΄.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ ᾠδῇ ταύτῃ. Ἦχος γ΄.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτες Συμεὼν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ Πλαστοργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ὄκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βασιλεύει Συμεὼν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρίμεν αὐτήν, καὶ πῶς γέρον κεκμηκώς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;

Ζήσας ἔτη Συμεὼν, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὴς ἢ μυστικὴ, ἢ τὸν ἄνθρακα Χριστὸν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐννηθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῷ προσφέρεισαι, τεσσαρακοθημέρος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπέδειξαν αὐτόν, Συμεὼν ὁ Ἱερεὺς.

Δάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεων;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστοργοῦ, ὅτι εἶδόν σε Χριστὲ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοὶ, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ἀγκαλίζεται χερσὶ.

Δόξα.

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς, φύλακτε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε ἢ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλακτε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐν νόμῳ σκιαῖ καὶ γραίματι, τύπον κα-
τιδόμεν οἱ πιστοὶ· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
μήτραν διανοίγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
κον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου· Υἱόν, πρωτοτο-
κούμενον Μητρὶ, ἀπειράνδρῳ μεγαλύνωμεν.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεύγος, δυάσις τε
ἦν νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρεσβυς,
καὶ σώφρων Ἄννα Προφήτις, τῷ ἐκ Παρθένου
τεχθέντι, καὶ οἷῳ γένῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ
προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγαλύνον.

Ἄπέδωκάς μοι, ἐβόα Συμεὼν, τοῦ σωτηρίου
σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν· ἀπόλαβέ σου
τὸν λότριν, τὰν τῇ σκιαῖ κεκμηκότα, νέον τῆς
χάριτος, Ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει με-
γαλύνοντα.

Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύ-
ουσα, ἢ σώφρων καὶ ὀσία, καὶ πρεσβυρά
τῷ Δεσπότη, ἐν τῷ ναῷ διαρρήδην· τὴν Θεο-
τόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν
ἐμεγαλύνειν.

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμελον. Ἔκ γ΄.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παρασταὶς ὁ Πρεσ-
βύτες, ἀγκάλαις ὑπέδεξατο, τὸν τοῦ νό-
μου Δεσπότην, κραυγαζών· Νῦν τῷ δεσμῷ με,
τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἰρηκας ἐν εἰρήνῃ·
εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκαλύψιν ἐθνῶν,
καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τῆς Αἰνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες
τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γραίματι, ἀποπληρῶν ὁ φι-
λάνθρωπος, τῷ ναῷ νῦν προσάγεται· καὶ
τῆτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεὼν
ὁ πρεσβυς, Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν
ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμε-
ρον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυ-
ριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπάζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύ-
ριε, ἐπὶ κούφῃς καθήμενος, νεφέλης ὁ
Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀ-
ποπληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς
νέας χάριτος· διὸ σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν
ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι
εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπῳ τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ
Θεότητι, σαρκωθείς ὡς εὐδόκησας, ἀγ-
καλαὶς κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσίν
ἐπεδόθης, τῷ Θεοδόχῳ Συμεὼν, ὃ τῇ χειρὶ σε

κρατῶν τὰ σύμπαντα · διό, Νῦν ἀπολύεις με,
περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δῆλόν
σου, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικάῃς, τὴν σήμερον ἡ-
μέραν, ὡς ἐφ' ἄρματος Χερουβὶμ, ἀνα-
κλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς
τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος,
ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν,

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῆ Κανόνος ἡ γ' καὶ ε'. Ὠδὴ.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀ-
γαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως
ὄξυγράφου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν
μῆρόν σου δυνατέ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις
τοῦ Δικαίου Συμεῶν βασταχθεὶς,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βα-
σίλευε.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ
ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ράβδος εὐθύτητος, ἡ ράβδος τῆς βα-
σιλείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἀκουσον Θίγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλέ-
ρον τὸ οὖς σου.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τῆ ὀνόματός σου ἐν πά-
σῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἕνα γτίον
πάντων τῶν ἐθνῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Ἀπολυτίκιον· Χαῖρε κεχαριτωμένη,

Κοντάκιον· Ὁ μήτραν παρθενικὴν.

Εἰς τὸ, Ἐξαίρετως· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Κοινωνικόν· Πιθήριον σωτηρίου λήψομαι, κτλ.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Συμεῶν τοῦ
Θεοδόχου, καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Επειδὴ συμβαίνει πολλοῖς, ὅτε τὸ Πάσχα γίνεται
πρῶτον, ἀρχεσθαι τὰς νηστείμους ἡμέρας τῆς Μεγά-
λης Τεσσαρακοστῆς ἀπ' αὐτῆς σχεδὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Φε-
βρουαρίου, καὶ ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, κατὰ
τὴν τοπικὴν διάταξιν, οὔτε μετέορτα λέγονται, οὔτε Δο-
ξαστικά Ἰδιόμελα, ἀλλὰ Θεοτοκία, ἢ Σταυροθετοκία, ὁ-
μοία τοῖς Προσομοίαις τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, διὰ
τοῦτο ἐτίθησαν, ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος Μηνός, τοιαῦτα
Θεοτοκία καὶ Σταυροθετοκία, διὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἐ-
σπερινοῦ ὡσαύτως καὶ ἕτερα, διὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'.
Ὠδῆς, χρήσιμά τε πάντα εἰς τὰς ἐφεξῆς ἡμέρας τῶν
μετεορτων, ὅταν τύχωσιν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, ἵνα ἔχη
αὐτὰ καθεὶς ἐκ τοῦ προχείρου. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον προ-
σετίθησαν ἐπὶ καὶ εἰς τὴν ε'. ι. α', ι. γ' καὶ ι. δ'. τοῦ πα-
ρόντος Θεοτοκία καὶ Σταυροθετοκία, μετὰ τὰ Προσόμοια
τῶν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις Ἁγίων, ὡς μὴ ψάλλομένων
τῶν Δοξαστικῶν αὐτῶν, ὡς προαίρηται, νηστείας οὐσης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ο Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, καὶ Λυτρωτὴς ἡ-
μῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῶ
προσπνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτερος τοῦτον λαβὼν,
μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν
δουλόν σου Ἀγαθε, ἐν εἰρήνῃ ὡς νηδύκησας.

Ο Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου
λαβὼν, τὸν πρὸ πάντων αἰῶνων, γεννη-

θέντα Σωτήρα, Εἶδον, ἀνεβόα, τὸν φωτισμὸν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκαλῆαις Σωτήρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς τῶν Ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· νῦν ἀπολύεις, ὡς εἶρηκας ὁ Θεὸς, ἐκ τῶν τῆ δε τῆ κελεύσει σου.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Δίκαιος καὶ τέλειος, καὶ κατὰ πάντα αἰοδιμος, χρηματίζων Θεόπνευστε, Θεὸν μόνον τέλειον, εἰς τὸ δικαιοῦσαι, τὸν κόσμον ἐλθόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσὶ, σωματωθέντα καὶ ἀπολεύσαι, τοῦ σώματος βοῶν αὐτῷ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλιάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Νεάζων τῷ πνεύματι, προβεβηκῶς δὲ τῷ σώματι, Συμεὼν κεχηματίσας, μὴ ὀψεσθαι θάνατον, ἕως ἴδης βρέφος, νέον τὸν προόντα, πρὸ τῶν αἰώνων Ποιητῆν, Θεὸν τῶν ὅλων σάρκα πτωχεύσαντα· ἰδὼν δὲ ἀνεσκίρτησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ἤτησας, πρὸς τὰ θεῖα σηηνώματα, μεταβαῖς ἀγαλλόμενος.

Αννα ἡ Θεόπνευστος, καὶ Συμεὼν ὁ παυόλθιος, προφητεία λαμπόμενοι, ἐν νόμῳ τε ἀμειμπτοι, ἀποδεδειγμένοι, τὸν νόμου Δοτήρα, βρέφος ὄφθέντα καθ' ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦτον νῦν προσεκύνησαν· αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, κατὰ χρέος δοξάζοντες, Ἰησοῦν τὸν φιλιάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκειοῦ νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δούλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρῶ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθαί.

Σήμερον ὁ Σωτήρ, ὡς βρέφος προσνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Νήπιος τῆ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὀράται παραδόξως, τὴν σήμερον ἡμέραν, καὶ τῷ ναῷ προσάγεται.

Febbraro.

3

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον παλαι ἐν Σινᾷ δὲς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὄραται, καὶ κατὰ νόμον ὡς νόμου Ποιητῆς, τὸν νόμον ἐκπληρῶν, ναῷ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. Δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν δεσμῶν τὴν ἐκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνης ἐβόα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθέν, φῶς διασκεδαζόν, τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τῆ νεολέκτη Ἰσραὴλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δούλόν σε, ἐκ τῶν δεσμῶν τῆδε τῆ σαρκί, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἀληκτον ζωὴν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α' Τιοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ παλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντα ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου παλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνία σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλιάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εν τῷ ναῷ προσνέχθη τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητῆς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτήρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν εὐδοκίᾳ τῆ σῆ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φόβερὸς, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἠνέσχε μόνε Οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες. ὁ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς:

Δέχου τὸν ἕμνον Συμεὼν Θεοδόχε. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός

Ανοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι,

» τῆ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς
» πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης
» τὰ θαύματα.

Δικαίων σκηνώμασι, περιχαρῶς αὐλιζόμε-
νος, τὸν δίκαιον Κύριον, Συμεῶν δίκαιε,
τοὺς τὴν Δεῖαν σου, τελούντας δικαιοῦσαι, με-
τάστασιν αἰτήσαι, μακαριώτατε.

Εν νόμῳ γενόμενος, ἱεουργὸς Ἰερώτατε, ὃν
νόμος ἐκήρυξε, βρέφος τεθέασαι, καὶ τῆς
φύσεως, τῷ νόμῳ Θεοδόχε, Δανῶν πρὸς ἀθά-
νατον, χαίρων μετέβης ζωὴν.

Χειρὶ τὸν κατέχοντα, τῆς οἰκουμένης τὰ
πέρατα, Παρθένε φερόμενον, χερσὶν ἐώ-
ρακας· καὶ τιμίαις σου, δεξάμενος ἀγκάλαις,
Μωσέως ἀνώτερος, ὠφθης πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται,
ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Πλάστης πλατ-
τεται, ὁ ἀχώρητος, χωρεῖται ἐν κοιλίᾳ, τῆ σῆ
σωματούμενος, Θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ ἔθνῶν Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε
» συναγωγὴ· τῷ θαυμασῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
» μεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Υψωθείς ταῖς πράξεσι, ταῖς ἱεραῖς Θεηγόρε,
φωτειδῆς ὡς στύλος ἐπερειδόμενος σα-
φῶς, τῷ Παναγίῳ Πνεύματι γεγένησαι· ὄθεν
εὐφημοῦμέν σε.

Τὸν τῆ νόμου Κύριον, καθυπανοίξαντα μή-
τραν, παρθενικὴν καὶ βρέφος σωματοφό-
ρον Συμεῶν, γεγεννημένον ἔβλεψας δωρούμενον,
πᾶσιν ἀπολύτρωσιν.

Ο χειρὶ τὸν ἀνθρώπον, δημιουργήσας χερσὶ
σου, σωματωθεὶς κρατεῖται, καθαγια-
ζων σε σαφῶς, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν μέλλουσαν
αἰτήσαντα, μακάρι ἀπολύει σε. Θεοτοκίον.

Νοσητὴν λαβίδα σε, ἄνθρακα φέρουσαν Δεῖον,
τὸν ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων σωματωθέντα
ὑπὲρ νοῦν, ὁ Συμεῶν ὡς ἔβλεψε Πανάμωμε,
χαίρων ἐμακάριζε.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Εκ τῆς Παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ,
χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερός Συμεῶν, Νῦν ἀ-
πολύεις ἐκβοῶν, τὸν δελόν σου Δέσποτα. Ἄν-
να δὲ ἡ ἀμεμπτος, ἢ Προφήτις· καὶ ἔνδοξος,
τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι·
Ἡμεῖς δὲ Ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ ἔτι
εὐδοκήσαντι.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεό-
» τος, ἐν νεφελῇ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
» ὁ ὑπέρθεος, τῆ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέ-
» σωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῆ τῆ
» δυνάμει σου.

Υπερήκμασας τῷ γήρα, τῆ δὲ πίστει ἐνά-
ζες, νέον βρέφος θελῶν, βλέψαι Συμεῶν
τὸν παντέλειον, ἀνακαινίζοντα κόσμον τὸν γη-
ράσαντα, ἐπιθέσει τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος.

Μακαρίσωμεν συμφώνως, Συμεῶν τὸν μα-
κάριον, ὡς ἀξιωθέντα, βλέψαι τὸν Θεόν
τὸν μακάριον, σάρκα φορέσαντα, ὅπως ἀπερ-
γάσηται, μακαρίους, τοὺς πρὶν ἀθλίους χρημα-
τίζοντας.

Νομοδότην σε γινώσκω, καὶ νομίμων τῆς
φύσεως, σαρκωθέντα δίχα, νόμον τε και-
νὸν εἰσοικίσαντα, ὁ Συμεῶν ἀνεβόα, μόνε Κύ-
ριε· Νῦν ἀπόλυσον με, πρὸς ζωὴν τὴν ἀκήρατον.

Θεοτοκίον.

Ο χειρὶ τὰ πάντα φέρων, ἐν χερσὶ βαστα-
ζόμενος, τῆς αἰσιπαρθένου, ταύτην Χερου-
βὶμ ἀπειργάσατο, καὶ Σεραφὶμ ἀνωτέραν ὡς
γεννήτριαν· ἣν ὑμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς μακα-
ρίσωμεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῆ Δεῖα δόξη
» σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσ-
» χες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέ-
» τοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε,
» σωτηρίαν βραβεύοντα.

Νοός καθαρότητι, Θεῷ τῷ παντοκράτορι,
Ἄγγελος καθάπερ λειτουργήσας, Μαίκαρ
ἐναίμοις θυσίαις ἠγνίσας, πάλαι τὸν λαὸν τοῦ
Ἰσραὴλ, αἶμα τὸ σωτήριον, προδηλῆσαις τρα-
νότατα.

Σαυτὸν ἀπετέλεσας, ναὸν Θεοῦ πανάγιον,
πράξεσιν ἐνθέοις Θεηγόρε· ὄθεν ὡς βρέφος
ἐν τῷ ἁγίῳ ναῷ, ἔβλεψας Θεὸν μετὰ σαρκός,
σε μεταβιβαζόντα, πρὸς τὰ Δεῖα σκηνώματα.

Υμνήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορευ-
όντες, πάντες Συμεῶν τὸν Θεοδόχον, καὶ
σὺν ἐκείνῳ Ἄνναν τὴν σώφρονα, προφήτας ὑ-
πάρχοντας Θεῷ, τῆτον κατιδόντας τε, δι' ἡμᾶς
νηπιόσαντα. Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, ὁ φύσει ἀναλ-
κίωτος, μόνε Χερουβὶμ Ἀγιωτέρα, ἄν-
θρωπος ὠφθῆ ἐκ σοῦ τικτόμενος, καὶ τοὺς ἄ-
πωσθέντας τῆ φθορᾷ, πάντας ἀνσωσάσατδ, Θεο-
μῆτορ πανάμωμε.

Ὡδή 5. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριῆ-
• μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωανῆς ἐν τῷ κήτει
• δεόμενος Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
• λευ τῶν δυνάμεων.

Εβόησας, ὀπηγίκα κατείδες τὸν Κύριον Ὡς
ὑπέσχου; νῦν τὸν δὲλόν σου Σῶτερ ἀπά-
λυσον, τοῖς ἐν Ἄδῃ πᾶσι, σὲ τὴν θεῖαν μνη-
σοντα σάρκωσιν.

Οραϊώθης, καὶ Μωσέως λαμπρότερος γέ-
γονας, ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐν κάλλει ὠραῖον
δεξάμενος, Συμεῶν Πρεσβύτα, δι' ἡμᾶς νηπιᾶ-
σαντα Κύριον.

Ναμάτων σε, πεπλησμένον τῶν θεῶν ἀπά-
ραντα, καὶ πρὸς Ἄδου, τοὺς κευθμῶνας
χωρήσαντα βλέψαντες, οἱ ἐκεῖ δεσμῶται, Συ-
μεῶν θεῖας δόξης ἐπλήσθησαν.

Θεοτοκίον.

Θηρεῦσαι με, καθ' ἐκάστην ζητεῖ ὁ παμπό-
νηρος ἄλλ' αἰτοῦμαι, τῶν παγίδων ἐξάρ-
πασον Δέσποινα, καὶ τῇ θεῖα σκέπῃ, τῶν
περυγῶν σου σῶον συντήρησον.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
καὶ δικαίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἄννης
τῆς Προφήτιδος ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ
σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ
Ἀδελφοθέου, τῷ ὄντι ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῆς
Ἀγίας Θεοτόκου, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης Με-
γαλῆς Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Ἦγγειλε νεκροῖς Πρέσβυς, ὡς Θεὸς Λόγος,
Ἄνθρωπος ὄφθεις, μέχρι καὶ τῆτων φθάσει.

Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουὴλ θυγάτηρ,
Ἔως ἐπ' αὐτῆς τὸν Θεὸν εἶδε βρέφος.

Τῇ τριτάτῃ δεσμοῖο βίοιο λίθη Συμεῶνης.

Ος, ἐν τῷ παρόντι βίῳ, τὴν παρατεταμένην ζωὴν δε-
ξάμενος, διὰ τὸ χρηματισθῆναι ὑπὸ τοῦ Πνεύματος
τοῦ Ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ τὸν Χριστὸν θεά-
σεται, ἐν ἀγκάλαις τούτου ὑποδεξάμενος, καὶ τὰ περὶ αὐ-
τοῦ εἰδόμενα Πνεύματι Ἁγίῳ θεοφορηθεὶς καὶ προμηνύ-
σας, κατὰ τὸν αὐτοῦ χρηματισμὸν, τοῦ βίου πέρας εἰδέξατο.

Ἡ δὲ Προφήτις Ἄννα θυγάτηρ τῆν Φανουὴλ ὅς ἐξ
Ἀσὴρ κατήγετο· συνοικήσασα δὲ ἀνδρὶ ἐπὶ χρόνιας ἑπτὰ,
καὶ τούτον ἀποβαλοῦσα θανάτου νόμῳ, νηστεία καὶ προ-
σευχῇ ἐν τῷ ναῷ σχολάζουσα, πάντα τὸν βίου αὐτῆς διε-
τέλει. Ὄθεν ἀδιασπάστως τούτων ἔχομένη, κητεξιώθη καὶ
αὐτὴ αὐτὸν τὸν Κύριον ἰδεῖν, ὑπὸ τῆς Παναγίας αὐτοῦ
Μητρὸς καὶ Ἰωσήφ τοῦ δικαίου τεσσαρακονθήμερον τὸ
κατὰ σάρκα τῷ ναῷ προσφερόμενον. Ἀνωμολογήτο δὲ
τῷ Θεῷ, καὶ προεφήτευσεν τραυῶς περὶ αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς

ἐν τῷ ναῷ παρατυχοῦσι λέγουσα· Τούτο τὸ βρέφος, ὁ τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν στερεώσας Κύριός ἐστιν· αὐτός ἐστιν
ὁ Χριστός, περὶ οὗ οἱ Προφῆται προκατήγγειλαν ἅπαντες.
Τούτων τοίνυν τὴν μνήμην ποιούμενοι σημερον, τὴν φρι-
κτὴν καὶ ἀρρήτου τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς καταγγέλλομεν
συγκατάθεσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ἀδριανοῦ καὶ Εὐβούλου.

Στίχ· Ἀδριανὸν, χαίροντα τμηθῆναι ξίφει,
Χεῖρ, ἡ φόνους χαίρουσα, τέμνει δημίον.

Ξίφει θανάτων Εὐβουλε, Κυρίου χάριν,
Βουλὴν ἐπέγνωσ ὡς ἀρεστὴν Κυρίῳ.

Οὗτοι τὸ γένος εἴλκον ἀπὸ τῆς Βανείας· πόθῳ δὲ τῷ
πρὸς τοὺς Ὁμολογητὰς τοῦ Χριστοῦ ἐλκόμενοι, εἰς
Καισαρείαν ἀφίκοντο. Φωραθέντες δὲ διὰ τὸ τῆς παρρη-
σίας καθαρὸν, ὡς ὄντες Χριστιανοί, προσάγονται· Φιρρι-
λιανῷ τῷ ἄρχοντι· καὶ αὐτίκα πληγᾶς κατὰ τῶν ποδῶν
καὶ τῶν πλευρῶν δέχονται, καὶ ἑτέροις μείζονσι βασάνοις
ὑποβάλλονται. Ὡς δὲ εἰς τὴν προτέραν ὁμολογίαν ἀκλι-
νεῖς ἴσταντο, θηρίοις αὐτοὺς εἰς βορᾶν ὁ Ἄρχων ἐκδί-
δωσι. Καὶ ὁ μὲν μακάριος Ἀδριανός, λείοντι παραβλη-
θεὶς, ἀνδρικώτατα τὸν ἀγῶνα διεξῆλθεν, ἔπειτα ξίφει πρὸς
κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐβούλος, πολλὰς πα-
ρακλησεις καὶ θωπείας ὑπομείνας, καὶ μὴ πεισθεὶς, τὸν
αὐτοῦ θῆρα καταγωνισάμενος, τὰ ἴσα τῷ προτέρῳ παθῶν,
ὑστατος τοὺς ἀθλοὺς ἐπεσφραγίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρτύρου
Βλασίου τοῦ Βουκάλου.

Στίχ· Βοῶν ἐπαυλεις Βλάσιον εἶχον παῖλαι
Αὐλαὶ δὲ νῦν ἔχουσιν αὐτὸν Κυρίου.

Οὗτος, ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας εἴλκων τὸ γέ-
νος, γονέων πτωσίων σφόδρα ὑπῆρχεν υἱός, ἐκ τῆς
τῶν βοσκημάτων πληθῆος τῆς περιουσίας αὐτῶν αὐθιγο-
μένης, ἐξ ὧν καὶ θαψιλῆς παρέιχον τοῖς πένθησι τὰς εὐεργε-
σίας. Ἐπεὶ δὲ, διωγμοῦ γενομένου, ὡς Χριστιανός ὁ
μακάριος Βλάσιος ἐζήτειτο, καὶ οὐχ εὕρισκετο, καὶ νάπαι
καὶ ἐρημίαι ἐξηρευνῶντο, τούτο μαθὼν ὁ γεναῖος, καὶ
ὡσπερ ἐπὶ δαίπνον κεκλημένος βασιλικόν, προθύμως εἰσ-
τόν δίδωσι τοῖς διώκουσι, καὶ ὡς εὐεργέτας ξαναγεῖ.

Ὡς δὲ τῷ δικαστηρίῳ παρέστη, καὶ ἠρωτήθη, ἐξείπε
καὶ τὸ ὄνομα, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὸ ἐπιτήδευμα· καὶ
αὐτίκα αἴρεται ἐκ τεσσάρων, καὶ τίεται, καὶ νεύρις
ὡμοῖς μαστίζεται. Εἶτα κουφίζει ὁ Θεὸς τὰς ὀδύνας αὐ-
τοῦ, καὶ θεραπεύει τὰς πληγὰς. Οὐ γενομένου, γοητεῖαν
αὐτοῦ καλέσας ὁ Ἡγεμὼν, λέθῃτι μεγίστῳ, ὕδατος κα-
χλάζοντος πλήρει, τὸν Ἅγιον ἐμβάλλει· καὶ ἐκπληξίς τὸ
ὄρωμενον, ἄνθρωπος ὡς ἰμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ,
ἐξ οὗ καὶ ἐφθίγγετο. Καὶ τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἡμέρας
πέντε ἐνδιατρίθειν ὁ Ἅγιος τῷ λέθῃτι κατακρίνεται. Ἄγ-
γελοι δὲ αὐτὸν θάρσει ἐγκλειουσάμενοι, τὴν ἐκ τοῦ πυρός
ζάλην καὶ βλάβην ἀπεσκέδαζον. Ὄθεν οἱ τοῦ λέθῃτος τὸν
Ἅγιον ἐξενεγκεῖν στρατιῶται προσταθθέντες, ζῶντα τούτου
ἰδόντες, καὶ τοῖς Ἄγγελοις συμπάλλοντα, Χριστιανούς
ἑαυτούς ἀνεκήρυξαν.

Τούτο μαθὼν ὁ Ἡγεμὼν, ἑτέρους στρατιώτας ἐξέπεμψε,
καὶ αὐτοὶ παραγενομένοι, Χριστιανούς ἑαυτούς ἀνηγόρευ-
σαν. Εἶτα καὶ αὐτός ὁ Ἡγεμὼν ἰλθὼν, καὶ τὸν Ἅγιον
ἐν τῷ τοῦ λέθῃτος βράσματι θεασάμενος, καὶ ὑποποκάσας
ἐψύχθαι τὸ ὕδωρ, τὰς ὄψεις αὐτοῦ ἀντλεῖσθαι προσέταξε.
Καὶ τούτου γενομένου, μετὰ τῶν ὄψεων καὶ τὴν φωνὴν
ἀπεβάλλεται. Ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, πάντα τοὺς

πιστεύοντας ἐκ τοῦ λίθου ἐκεῖνος περιβράντισας, εἰς τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα.

Ἐγγὺς δὲ τῆς ἐπαύλεως τῶν ἑαυτοῦ θρημμάτων γενόμενος, τῆ τε μητρὶ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐπισκεψάς τὰ προσήκοντα, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεισιν. Οἱ δὲ παρατυχόντες τῇ αὐτοῦ τελειώσει εἶδον ὡς περιστεράν φωτεινὴν καὶ λευκὴν, τοῦ στόματος ἀναπτᾶσαν τοῦ Μάρτυρος, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνελθοῦσαν. Διὸ καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ σῶμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κατατίθεται, καὶ ἡ αὐτοῦ ράβδος παρὰ τῷ θυσιαστηρίῳ βλαστήσασα καὶ δενδρωθεῖσα, τὸ θυσιαστήριον κατισκίασεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Προφήτης Ἀζαρίας, υἱὸς Ἀδδῶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χρησμούς διδόντος πρὶν θανεῖν Ἀζαρίε,

Σιγαῖ προφητεύουσα λοξᾷ Πυθία.

Ὁ υἱὸς ἦν υἱὸς Ἀδδῶ, ἐκ γῆς Συμβαθαῖ, ὃς ὑπέστρεψεν ἐξ Ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παῦλος καὶ Σίμων οἱ Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καὶ Παῦλον ὠδε, καὶ Σίμωνα γραπτέον,
Μὴ καὶ λάθωσιν, ἐκκοπέντες τὰς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κλαύδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχαιρεν εὐρῶν Κλαύδιος βίου τέλος,
Ὡς εἴ τις εὐροὶ ψαλμικῶς πολλὰ σκύλα.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Ὁὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον Ὑπερῦμνητε, ὁτῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐννομώτατα Κυρίῳ παντοκράτορι, σὺ ἐλειτούργησας, δίκαιος ὡς ἀληθῶς, ἐν νόμῳ τε ἄμεμπτος Μάκαρ γενόμενος ὅθεν ἔψαλλες Ὁτῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ χαρὰ τῶν θλιβομένων ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις, τῷ Ἰσραὴλ ἀληθῶς, ὡράθη ὡς νήπιον ἐν τῷ ναῶ αὐτῷ, ἀπολύων με, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν, Συμεῶν ἐβόα χαίρων.

Διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν σε κερμηκότα με, νόμος τῷ γράμματι, κατακαμφθέντα τε, τῷ γῆρα ἀπόλυσον Σῶτερ τὸν δειλόν σε, ὅτι εἶδόν σε, ὁ Συμεῶν ἐκραύγαζεν, ἐπὶ γῆς φοβῶντα σάρκα. Θεοδοκίον.

Ὁὐ κενώσας ὁ πληρέστατος τὸν ἄχραντον, κόλπον τοῦ φύντος Πατρὸς, σὲ ἐν τοῖς κόλποις Ἀγνή, ὡς βρέφος καθέζεται ἐτοιμαζόμενος, οἷς ἠθέλησεν, ὁμοιωθῆναι Ἀχραντε, ἱερὰν σαφῶς καθέδραν.

Ὡδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκε διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμενὴν ἀπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χηρεῖσαντα κόσμον θείας δόξης, ἐλθόντα νυμφοσολῆσαι τὸν Ὑπέρθεον, χήρα χρηματίζουσα, Ἄννα ἡ πανεύφημος, καὶ Προφητείας χάριτι περιεσφράπτουσα, ἐδόξασεν αὐτὸν καὶ τὸ μέλλον, πᾶσι τοῖς παροῦσιν, ἐδήλου θεῖον λύτρον.

Ἐναίμους θυσίας προσηγάγω, ἄμνοῦ τοῦ δι' οἴκτον ἀδιήγητον, αἷμα τὸ σωτήριο, χυθὲν τὸ ἱερώτατον, προμνηνούσας πόρρωθεν ὄν σωματῆμενον, κρατήσας Συμεῶν ἐδοξάσθης, ὑπὲρ Μωϋσεᾶ, καὶ πάντας τῆς Προφήτας.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον, τὴν λύσιν, ὑπέσθης τοῦ σώματος Θεόπνευστε, καὶ καθάπερ ὠριμος, σῖτος μεταβέβηκας, πρὸς τῆς πατέρας ἐνδοξῆς, τραφεῖς ἐν γῆρα καλῷ· διὸ σε τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς ἐπιτελοῦμεν.

Θεοδοκίον.

Ὡς κρίνον, ὡς εὖσμον σε ῥόδον, ὡς θείον ὄσφραδιον ἐδρέψατο, Λόγος ἑ ὑπέρθεος, πάναγνε Θεόνυμφε, καὶ σοῦ τὴν μήτραν ὤκησεν εὐωδιαζῶν ἡμῶν, τὴν φύσιν δυσωδίας πλησθεῖσαν, τῆς ἐξ ἁμαρτίας, Μαρία Θεοτόκε.

Ὡδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

Ἐῦα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Σεπταί σου αἱ χεῖρες ἀληθῶς προσψαύσασαι, Θεοδόχε θείοις μέλεσι, τοῦ ἀπτομένου τῶν ὀρέων, ὡς Δαυὶδ μελωδεῖ καὶ καπνίζονται· μακάριος τῷ ὄντι σὺ γέγονας· ὅθεν ἀξίως εὐφημοῦμέν σε.

Ἡ θήκη σου βλύζει τοῖς πιστοῖς ἰάματα, ἡ δὲ μνήμη μεμακάρισται, λάμπουσα πλέον τῷ ἡλίου, καὶ πάντων ταῖς ψυχαῖς σελαγίζουσα, πρὸς φῶς θεογνωσίας ἀνάγουσα, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Φωτίζουσι φέγγει νοσητῷ ὡς ἥλιος, καὶ σελήνη τὴν ὑψηλίον, Ἄννα ἡ σώφρων καὶ Προφήτις, ὁ Πρέσβυς Συμεῶν τε ὁ ἐνδοξος· δι' ὧν ἡμᾶς φιλόνηρωπε Κύριε, ἁμαρτημάτων σκότῃς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φανείσαν Μητέρα σε Θεοῦ ὡς ἔβλεψε, Θεοτόκε ὁ πρεσβύτατος, ἔφησεν οἷάπερ Προφήτης· Ἰδοὺ ὁ σὸς Υἱὸς εἰς ἀνάστασιν, καὶ πτώσιν τῶν πολλῶν κείται Δέσποινα, καὶ εἰς σημεῖον δυσερμηνευτον.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ατρέπτως καθ' ὑπόστασιν, ἐν σοὶ Θεογεννήτρια, σαρκὶ ἐνοῦται ἀσπόρως, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· ὃν ἐν ἀγκαλίαις φέρουσα, Κερυθικός ὡς θρόνος νῦν, Θεῷ Πατρὶ προσήγαγες· καὶ Συμεῶν ὁ Πρεσβύτης, χαίρων ἐδέξατο τοῦτον.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Υπέδεξαι φησὶ Συμεῶν, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων χερσίν· ὃ Πρεσβύτα, ἀγκαλίζου τὸν Χριστὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τῆ γενέσε ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεὸν, ὃν φρίττεσιν Ἀγγέλων πληθὺς, συνελθόντες, ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμου Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φ ὡς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δούλόν σου ὡς εἶρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰῶνων, δεσμῶν με τῆ σαρκίῃ, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν Ἰσραὴλ.

Δέξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Τὸν Ἱερὸν ἢ ἱερά Παρθένος προσεκύμισεν, ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεὶ· ἀπλώσας δὲ ἀγκαλάς ὁ Συμεῶν, ἐδέξατο τῆτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησεν· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Δειταουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἡ γ. καὶ ε. Ἐξὸς τοῦ Κανόνος, καὶ τὰ λοιπά.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἁγίου.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Θεοφανείας ἀρρήτου νῦν ἑορτάζομεν, σωτηριώδη χάριν· ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἀτρέπτως νηπιάσας Χριστὸς ὁ Θεός, ἐν ναῷ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑπὸ Μητρὸς νῦν προσάγεται· ὃν λαβὼν, Συμεῶν ἐνηγκαλίσαστο.

Εν τοῖς Προφήταις ὠράθη, ὡς θέμις ἦν Ἰησὺ, σὲ δεαθῆναι παλαί· ἀλλὰ νῦν Θεοῦ Λόγε, σαρκὶ παντὶ τῷ κόσμῳ, ὠφθης ἐκὼν, ἐκ Παρθένου Μαρίας Χριστέ, σὺ τὸ σωτήριον πασι τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ἐμφανίσας ὡς φιλόανθρωπος.

Ο ἐν Σιναίῳ τῷ ἔρει τὸν νόμον τάξας ποτε, νῦν ἐν Σιών τῇ πόλει, ἐκπληρῶν τὰ τοῦ νόμου, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, βρέφος Χριστέ, σὺν τοῖς ὀλοκαυτώμασι, τῆ Συμεῶν ἐν ἀγκαλίαις εἰς τὸν ναόν, εἰσαχθῆναι κατεδέξω σαρκί.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωρίαις καὶ πράξεσι, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος, διὰ βίου Πάνσοφε διετέλεσας, τῆς θεωρίας ἐπίθασιν, τὴν πρᾶξιν πηξάμενος, καὶ σοφῶς τῶν ὀρεκτῶν, ἀγαπήσας τὸ ἔσχατον· οὐ γενόμενος, τῆς ἐφέσεως ἔστης μακαρίου, ἀξιόμενος νῦν τέλους, καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως.

Τῆ πλημμύρα τῆς χάριτος, καὶ τοῖς ὄμβροισιν τῶν λόγων σου, καταρδεύεις ἅπαντας τοὺς θεόφρονες· τῆς ἀνωτάτω σοφίας γὰρ, κρατῆρα τὸ στόμα σου, ἐπιθείς ὡς ἐκ πηγῆς, δαψιλῶς σὺ ἐξήντησας, καὶ διέδωκας, πανταχοῦ ταῖς ἀκτίνας τῶν δογμάτων, ἐπιστέλλων καὶ διδάσκων, καὶ νοουθετῶν ἀξιάγαστε.

Εγκρατεία τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐθανάτωσας, ζωηφόρον νέκρωσιν ἐνδυσάμενος· καὶ τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν, πλατύνας Παύσει, ἐναργῶς χωρητικὴν, χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος ἀπετέλεσας, καὶ δοχεῖον ἐγένου θεοπνευστων, διδαγμάτων καὶ σοφίας, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος βαρύς.

Φ ὡς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἦλθες ἐπὶ γῆς
ἐξ οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ προσελθὼν
ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκαλαῖς
τοῦ δικαίου Συμεῶν! ἔδει γὰρ σε ζωοδότα τῶν
ἀπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτερου γνωρισθῆναι, ὅτι
παρεγένου ἀπολύσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥῆμά σου,
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δέχου ὦ Συμεῶν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, κα-
θὼς ἐχηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου·
ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Νῦν ἀπαλύεις τὸν δούλόν σου.

Φέρουσα ἡ Ἄγνη, καὶ ἄχραντος Παρθένος,
τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος
ἐν ἀγκαλαῖς, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Φ ὡς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον·
ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάτ-
των, ὡς βρέφος ἀγκαλιζέται.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

Σήμερον Συμεῶν ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς, τὸν Κύ-
ριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν
γνόφον πρῶτον ὁ Μωϋσῆς εθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει
τῷ Σινᾷ πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ
ἐν τοῖς Πραφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιη-
τής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυῖδ καταγγέλλει· ὁ
τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλού-
σιον ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Χορός Ἀγγελικός.

Οὖν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνῳ ἁγίου, ἐλ-
θὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ
βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος·
ὃν δεξιόμενος, ὁ Συμεῶν ἐν ἀγκαλαῖς, χαίρων
ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν
δούλόν σου. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Γαχὺ προκατάλαβε.

Σαρκενῶς γεννησάντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς,
χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκαλισθεὶς Συμεῶν,
Χριστὸν τὸν Θεὸν τῶν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου,
τὴν ἀπέφασκε δόξην· εἴληφας τῶν θαυμασίων,
τὴν αἰένου χάριν· διό σε ἀξιοχρέως πάντες
δοξάζομεν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ
τοῦ Ἁγίου τοῦτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σὺ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω Πάτερ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν αἰ-
• βύσσῳ ἔχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
• θαρῶν ποντοῦμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐ-
• βόα, ἄσωμεν.

Συκτετριμμένης καρδίας τὸν στεναγμὸν, ἐ-
πακούσας Δέσποτα, τῆς ψυχῆς μου τὴν
δεινὴν, συντριβὴν θανάτου σου εὐχαῖς, τοῦ Ὁ-
σίου σου Χριστέ ὡς παντοδύναμος.

Επιβάς θεοσόφως τῆς πρακτικῆς, ἀρετῆς
Ἰσίδωρε, θεωρίας ἀκραιφνοῦς, τὴν τερ-
πνὴν ἐμφάνειαν, Θεῷ, ὁμιλῶν διαπαντός σαφῶς
ἐπλούτησας.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσαγαγὼν, τὸ σὺν
στόμα Πάνσοφου, τῶν ἐκείθεν δωρεῶν, τὴν
ρόσιν ἐξήντησας Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν ἀνα-
κρουάμενος. Θεοτοκίον.

Ως ἐπὶ κούφης νεφέλης ὁ Πλαστουργός, ἐπὶ
σοὶ ἐλήλυθε, καθελεῖν ὡς δυνατός, τὰ Δι-
γύπτου Δέσποινα ἄγνη, χειροποίητα Χριστὸς
ὡς παντοδύναμος.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέραν, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
• τῆς ὁμολογίας σου.

Νοὸς ὀξύτητι σαφῶς, τὴν τῶν ὄντων ἀθρή-
σας, Παναρίδιμε φύσιν, δι' αὐτῆς τὴν ἀρ-
χικὴν, αἰτίαν ὡς καθαρὸς, Θεολόγος ἀπλανῶς
κατέλαβες.

Μελέτην θέμενος τρανώς, τοῦ θανάτου τὸν
βίον, Θεοφόρε τρισμάκαρ, τῶν παθῶν
ταῖς ὑλικάς, ἐνέκρωσας ἀφορμαῖς, ἀπαθείας
συσχεθεὶς τῷ ἔρωτι.

Οπίσω χαίρων τοῦ Χριστοῦ, τὸν σταυρὸν
σου βαστάσας, ἠκολούθησας Πάτερ, ἐν
ἀσκήσει καρτερᾷ, καὶ τούτῳ ὡς δυνατόν, ὡ-
μοιωθῆς βίου καθαρότητι. Θεοτοκίον.

Νομίμων φύσεως ἐκτός, τὸν Δεσπότην τε-
κούσα, Θεοτόκε Παρθένα, τῆς παλαιᾶ πα-
ρακοῆς, διελυσας τὴν ἀράν, εὐλογίας τὴν πη-
γὴν βλυσταίνουσα.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Βίβλος γνώσεως διδασκαλίας, πλούτῳ πί-
στεως συντεταγμένη, τῷ πανάγνῳ ἀνε-
δείχθης ἐν Πνεύματι, ἀνακαλύπτων τὰ θεῖα

τοῖς χηρῶσι, καὶ τὴν ζωὴν θησαυρίζων τοῖς
 θείουσι. Πάτερ Ὄσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέ-
 τευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ετέχθης ἐκ Μητρὸς, ὁ προάναρχος Λόγος,
 προσήχθης τῷ ναῶ, ἀκατάληπτος μένωι.
 Χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτες, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς σε
 ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέ-
 ψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς
 Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἢ
 » **Χ**σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
 » ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
 » ρίῳ ἑορτάζουσα.

Αφθόνως Ὄσιε, Χριστῷ πειθόμενος, τὸν δο-
 θέντα σοι πλοῦτον ὡς εὐπειθῆς, δούλος
 διαδεδώκας, καὶ τῆς ἀφράστου σε χαρᾶς, ὁ
 Δεσπότης κατηξίωσε.

Σοφίας πέλαγος, διανηξάμενος, τὸν καλὸν
 Σμαργαρίτην ὡς ἀγαθὸς, ἔμπορος ἐκέρδη-
 σας, καὶ τοῦτον μόνον θησαυρὸν, ἀδαπάνητον
 ἐπλούτησας.

Τῷ θείῳ Πνεύματι, καταλαμπόμενος, ταῖς
 ἀκτίνας τῶν λόγων ἠλιακῶς, πᾶσιν ἐξα-
 πέστειλας, τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν, Θεοφάν-
 τος ὀρεγόμενος.

Θεοτοκίον.

Ως ἔντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, ταῖς
 τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε
 κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, αἰετάρ-
 θενε Μυστήρια.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, ταῖς τῶν ὀρ-
 » θρῶντων σοὶ ψυχαῖς, πόθῳ καταύγασον
 » δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῷ, τὸν ὄντως Θεόν,
 » ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Νεκρώσει Πάισοφε τῶν παθῶν, ἔξω γεγωνῶς
 καὶ τῆς σαρκὸς, πόθῳ Θεῷ προσωμίλησας,
 τῷ καθαρωτάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ φωτί, καὶ
 μόνῃ ἀπαιτοῦντι τὴν καθαρότητα.

Τῷ θείῳ φέγγει σε Ἀγαθὲ, νῦν ὁ Θεοφόρος
 αὐγάσθεις, στύλος ὀλόφωτος γέγονε, πᾶσι
 πέμπων θείου φωτὸς, ταῖς θείας αὐγάς, καὶ
 ζόφον τῆς ἀγνοίας ἀποσειόμενος.

Οθελῶν πάντας ὡς ἀγαθός, πάνσοφε σω-
 θῆναι ποδηγῆ, τοῖς πλανωμένοις σε ἔ-
 δεῖξε, πολλοὺς ἐπιστρέφειν πρὸς σωτηρίας ὁ-
 δόν, Ἰσιδῶρε τρισμάκαρ, Πάτερ πανολβίε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως στόματι καὶ ψυχῇ, Δέσπονα τοῦ
 κόσμου ἀγαθῆ, ὁμολογῶ σε πανάμωμε,
 σεσωματωμένον Θεὸν τεκῆσαν Ἀγνή, καὶ βίβ
 σε προστάτιν πίστει προβάλλομαι.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψιμένην καθο-
 » ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ
 » εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνά-
 » γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Λογιστικῶς ἐδίκασας, Θεοφόρε καὶ σώ-
 ματι καὶ ψυχῇ, τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι, ὑπο-
 τάξας ἐμφρόνως ἀξιάγαστε.

Ευτόνωσ τὴν Αἴγυπτον, τῶν παθῶν καὶ τῆς
 εὐτροφῆς, σὺ Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῆς
 ἐγκρατείας Ἐνδοξε ταῖς πληγαῖς, ἐτάζων ἐμά-
 στιξας, τοῖς πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν διάβασιν.

Θεοτοκίον.

Οφέρων τὰ σύμπαντα, δυναστεία Θεϊκῆ,
 καὶ συγκρατῶν ὡς εὐσπλαγχνος, σαῖς
 ἀγκαλαῖς Πανάμωμε σαρκωθεῖς, ὡς βρέφος
 βαστάζεται, ὁ Πατρὶ κατ' οὐσίαν συναΐδιος.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
 Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Στίχοι.

Πηλουσιῶτα, χαῖρε, χαῖρε πολλά μοι,
 Τὸν πηλὸν ἐκδύς, καὶ χαρᾶς τυχῶν ξένης.

Ἐν δ' Ἰσιδῶρον ἔθεντο τετάρτη σήματι λυγρῷ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, Αἰγύπτιος ὑπάρχων τὸ γένος, εὐγενῶν
 καὶ θεοφιλῶν γονεῶν υἱὸς ἐγνωρίζετο, συγγενῆς τε ὡν
 θεοφίλου καὶ Κυρίλλου, τῶν τῆς Ἀλεξανδρείων Ἐκκλη-
 σίας Ἐπισκόπων. Οὗτος, γράμμασι τῆς θείας σοφίας καὶ
 τῆς ἔξω εἰς ἄκρον ἐξησκημένος, πάμπολλα συγγράμματα,
 λόγου καὶ μνήμης ἀξία, τοῖς φιλομαθεῖσι καταλείπει. Κα-
 ταιπὼν γὰρ παντοῖον πλοῦτον, γένος λαμπρὸν, εὐδαιμο-
 νίαν βίου, καταλαμβάνει τὸ Πηλοῦσιον ὄρος, καὶ τὸν μο-
 ναδικὸν ὑπέρχεται βίον.

Ἐκεῖ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐντυγχάνων, ἅπασαν τὴν
 οἰκουμένην τοῖς θείοις αὐτοῦ λόγοις διδάσκων ἐφώτιζε, τοὺς
 ἀμαρτάνοντας ἐπιστρέφων, τοὺς κατορθοῦντας ἐπιστηρίζων,
 τοὺς ἀπειθοῦντας, τῷ τμητικῷ τῶν θείων ἐλέγχων, πρὸς
 τὴν ἀρετὴν διεγείρων· ἀλλὰ καὶ Βασιλεῖς πρὸς τὸ τῆς
 οἰκουμένης συμφέρον ὑπομιμνήσκων καὶ νοουθετῶν, καὶ
 ἀπλῶς πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἐρωτῶσι ταῖς τῆς Θεῆς Γραφῆς
 ῥῆσεις σοφώτατα ἐρμηνεύων. Λέγεται δὲ εἶναι ταῖς τούτου
 Ἐπιστολάς ὡσεὶ χιλιάδας δέκα. Οὕτω γοῦν ἄριστα βιώ-
 σας, καὶ κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος, ἐν γῆρᾳ βαθεῖ κα-
 ταλύει τὸν βίον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Νικολαίου Ὁμολογητοῦ, τοῦ Στουδίτου.

Στίχ. Ἔδοξε τῷ στήσαντι μέτρα τῷ βίῳ,
Καὶ Νικόλαον ἐκμετρήσαι τὸν βίον.

Οστος ὁ Ὅσιος ἔφυ μὲν τῆς τῶν Κρητῶν νήσου, κώμης Κυδωνίας· τὸν συγγενῆ δὲ αὐτῷ Θεοφάνην βεβλόμενος Σεάσασθαι, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει· καὶ τότε συγκρατειεγμένον τῇ Ἀδελφότητι τῶν Σπουδίου εὐρών, καὶ αὐτὸς τὸν μονήρη βίον ὑποδέχεται. Διὰ πάσης δὲ παιδεύσεως ἔλθων, καὶ τῆς μοναδικῆς ἀγωγῆς τὰ σύμβολα ἀκριβέστατα ἐκδιδάχθεις, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· εἰς γὰρ τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἔφθασε. Τί τὸ ἐντεῦθεν; ἔξοριαν σὺν Θεοδώρῳ, τῷ τῆς μονῆς προεστώτι, ὁ Σεῖος Νικόλαος κατακρίνεται· κἀκεῖθεν ἀνακληθέντες, βουνεύροις τύπνυται παρὰ Λέοντος τοῦ Σηριωνύμου καὶ μισοχριστοῦ, ὅτι προσκυνῆται τῶν Σείων εἰκόνων τυγχάνουσι. Εἶτα φρουροῦνται, καὶ τῇ εἰρκτῇ δεσμευθέντες ἐναπορρίπτονται. Τρισὶ δὲ ἔτεσι τῇ φρουρᾷ προσκαρτερήσαντες, καὶ λιμῶ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι προσπαλαίσαντες, ἐν τῇ Συμρναίων ἐπέμπονται. Κἀκεῖσε μαστιχθέντες, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐμβληθέντες, ξύλω τοὺς πόδας ἐμβαλλονται.

Εἴκοσι δὲ μηνῶν παρωχηκότων, τελευτᾷ τὸν βίον ὁ Δείων, καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖθεν δικαιωτήρια παραπέμπεται. Τότε οἱ μακάριοι τοῦ Χριστοῦ Ὁμολογηταὶ ἀναγθέντες, τὴν Χαλκηδόνα καταλαμβάνουσι, καὶ τὸν τρισόλβιον Νικηφόρον τὸν Πατριάρχην κατασπασάμενοι, διῆγον ἄμφω· καὶ μετὰ μικρὸν ἐν τῇ Προύσῃ περιορίζονται, Μιχαὴλ τοῦ Καίσαρος τούτου προσατάξαντος. Εἶτα ἐν τῷ Ἀκρίτῳ, ἐν ᾧ καὶ ὁ πολυάθλος Θεόδωρος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀλλὰ τοῦ Ἀνακτος τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν δραξαμένου, πάλιν κατὰ τῶν Εὐσεβῶν ἀνερρίπιζετο πόλεμος.

Καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ Θεοφίλου τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης, καὶ τοῦ ταύτης υἱοῦ, τῆς βασιλείας ἐπιλημμένων, καὶ εἰρήνης σταθρᾶς γενομένης, ἐπεὶ Βασίλειος ὁ ἐκ Μακεδονίας τὴν βασιλείαν διεδέξατο, τὸν Ὅσιον τούτον καὶ πολυάθλον Νικόλαον, πολλὰς παρακλήσεσι πείσας, Ἠγούμενον τῶν Σπουδίου καθιστᾷ. Τοσοῦτους οὖν καὶ τηλικούτους ἀγῶνας ὁ τρισόσιος διανύσας, καὶ ὑπὸ τῆς πολλῆς κακουχίας τρυχωθεὶς, ἐβδομηκιστὸν πέμπτον χρόνον τελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Ἀβραμίου, Ἐπισκόπου Ἀρβήλ τῆς Περσίδος.

Στίχ. Ἦὼς τῆτο φρικτὸν τοῖς Ἀθληταῖς Κυρίῃ;
Ἔφασκε δεικνὺς Ἀβράμιος τὸ ἕϊφος.

Πέμπτῳ ἔτει τοῦ ἐν Περσίδι κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀθῆς καὶ παρανόμου διωγμοῦ, ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος παρὰ τοῦ Ἀρχιμάγου, καὶ ἠναγκάζετο παρ' αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, καὶ προσκυνῆσαι τῷ Ἡλίῳ. Ὁ δὲ Μακάριος ἔλεγε πρὸς αὐτόν· Ἀθλιε καὶ ταλαίπωρε, πῶς οὐ ναρκᾶς, τὰ μὴ δεόντα ἐπιτρέπων ἡμᾶς ποιεῖν; εἰκὸς ἐστὶν εἶσαι τὸν Ποιητὴν, καὶ τὸ κτίσμα καὶ ποῖημα τοῦ ἐμοῦ Θεοῦ προσκυνῆσαι; Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐ μικρῶς ἰξετέραξαν τὸν Τύραννον κατὰ τοῦ Ἁγίου· καὶ αὐτίκα ὁ Ἀρχιμάγος ἐκδυθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσε, πρὸς γῆν τε ριφῆναι, καὶ ἀγρίαις ῥάβδοις μαστίζεσθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς εἶδεν ὁ Ἀρχιμάγος γενναίως φέροντα τὸν Ἅγιον, μᾶλλον δὲ καὶ ὑπερευχόμενον τῶν μαστιζόντων, καὶ λέγοντα· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι· ἕϊφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει· καὶ ἐτελειώθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος ἐν Κώμῃ λεγομένη Θελμαῖν τῇ διὰ τοῦ ἕϊφους ἐκτομῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν Εἰρηνοπόλει, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ Ἁγίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοκτίστου.

Στίχ. Θείοις σκεπασθεὶς πίσεως Σείας ὄπλοις,
Γυμνοὶ τράχηλον Θεοκτίστος τῷ ἕϊφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος καὶ Θαυματουργὸς Ἰάσιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἄλλ' Ἰασίμου καὶ μόνη κωφὴ κόνις
Νέμει νοσοῦσι τὴν ἰάσιμον χάριν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**ροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
• Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
• δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεῶ, τὸν
• τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στερεώματι τῆς πίστεως ἐνέθετο, καθάπερ
Πάτερ ἡλίον, ὁ Δεσπότης σε καταλάμπειν
φέγγει νοητῷ, ψυχᾶς τῶν βωόντων ἐκτενωῶς·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μολυσμούς σαρκὸς καὶ πνεύματος ἀπέ-
πλυνας, Μάκαρ δακρύων χεύμασι· καὶ
γενόμενος Θεοφόρε φῶς τοῖς ἐπὶ γῆς, τοὺς πάν-
τας ἐδίδαξας βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Επὶ ἄσειστον κρηπίδα ὄντες πίστεως, σὲ
Θεομῆτορ ἄχραντε, ὁμολογοῦμεν Θεοτό-
κον· Λόγον γὰρ Θεῶ, ἀσπόρως ἐγέννησας ἡμῖν·
Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς καιλίας Ἀγνῆ.
Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὅσίοις δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου Δυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
• ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βουλε-
• σθαι· σὲ ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Λογικὴν ὡς Δυσίαν πάντα τὸν βίον σου, εἰς
ὄσμην εὐωδίας Πάτερ προσήγαγες, τῷ
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμασθέντι Χριστῷ τῷ Θεῷ,
ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πλεονάζεις τὸν πλοῦτον καὶ μετὰ θάνατον,
τοὺς ἐμφύχους σου λόγους ὥσπερ πολυ-
τιμον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς κληροδοσίαν λιπῶν,
τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠρραιώθης Παμμάρκαρ κάλλει τῶν λόγων σε·
τοῦ Ἁγίου γὰρ ὠφθης Πνεύματος κάλα-
μος, γράφων εὐσεβῶς, τῆτι γινώσιν τὴν ἔνθεον,
τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Πρὸς τὴν σὴν καταφεύγω σκέπην Πανάμω-
με, καὶ προσάτιν ζωῆς με τανῦν προβαλ-

λομαι, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Θεὸν Λόγον κηύσα-
σαν ὃν ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μαῖ Ἀγγέλων ἀνεῖσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ἐν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις, Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ακτίς καθάπερ φωτὸς ἐνήστραψε, σοῦ τῆ
ψυχῆ τῆς χάριτος ὁ λόγος πανόλβιος· διὰ
σοῦ δὲ πᾶσα ἡ γῆ πεπλήρωται, τούτου τῆς
λαμπηδόνος· ἧς οἱ μετέχοντες, τὸν τῆς σῆς
σοφίας Δησαυρόν, Πάτερ θαυμάζομεν.

Τρισὶ προσώποις μονάδα φύσεως, τοῖς πα-
τρικοῖς ἐπόμενος Θεόφρον διδάγμασι, θεο-
φρόνως προσκυνεῖν ἐδίδαξας, σέβειν θεολογῶν-
τας, ἀκτιστον ἀναρχον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὸν
φωτισμὸν ἀναπηγάζουσαν.

Εὐρῶν τῶν πόνων τῶν σῶν τὰ ἔπαθλα, ἐν
οὐρανοῖς ζωῆς ἀτελευτήτου λαβόμενος,
τοῖς ὑμνοῦσι πάνσοφε τὴν μνήμην σου, αἴτησαι
σωτηρίαν, μάκαρ Ἰσιδωρε, θρόνῳ τοῦ Σωτῆ-
ρος μετ' Ἀγγέλων παριστάμενος. Θεοτοκίον.

Ρευστὴν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄρρευστος, μορ-
φήν λαβὼν ἀνθρώπου ἀφθαρσίαν ἐνέ-
δυσεν, εὐδοκία πατρικῆ σκηνώσας ἐν σοί, τῆ
κεχαριτωμένη· ὅθεν Πανάχραντε, σὺν ταῖς οὐ-
ρανίαις, Στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν,

Ἐξαποστ. Τοῦ Ἁγίου. Ἰνναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ιδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, παθῶν τὴν φλόγα ἔσ-
βεσας, καὶ ἀπαθείας πρὸς ὕψος, ἀναδρα-
μῶν Θεοφόρε, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, πα-
ρέστης ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ἰσι-
δωρε τῶν τελούντων, τὴν παναγίαν σε μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ε'κ σοῦ Θεογεννήτρια, ὁ Κτίστης οὐρανοῦ
καὶ γῆς, τεχθεὶς ἀφράστως ὡς οἶδεν, ἐν τῷ
ναῶ νῦν ὡς βρέφος, εἰσηχθῆ ἐπωλένιος· ὃν Συ-
μεῶν δεξάμενος, Θεὸς ὑπάρχεις Δέσποτα, Σωτῆρ
καὶ ῥύστης ἐβόα, βροτῶν τοῦ γένους Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ρ'ύπου διχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθέ-
νου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως, Υἱὸς πρὸ
Ἐωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδάμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γάρ,
ἐν τῷ ναῶ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθέ-
νου. Θεῶ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἔθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον! ὁ
πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων,
ὡς βρέφος ἀγκαλιζέται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φέρουσα ἡ ἀγνῆ, καὶ ἀχραντος Παρθένος,
τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος
ἐν ἀγκαλαῖς, ἐν τῷ ναῶ εἰσέρχεται.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

oo

Τῆ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγαθῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Νόμον τὸν ἐν γραίμματι, ἀποπληρῶν ὁ φι-
λάνθρωπος, τῷ ναῶ νῦν προσάγεται· καὶ
τῆτον εἰσδέχεται, Συμεῶν ὁ Πρέσβυς, γηραιαῖς
ἀγκαλαῖς, Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν
ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατείδον γάρ σε σήμε-
ρον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυ-
ριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπύζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν, ἔθνῶν ἐπέφανας Κύ-
ριε, ἐπὶ κούφῃς καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἥ-
λιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀπο-
πληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς
νέας Χάριτος· διό σε θεασάμενος, ὁ Συμεῶν
ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι
εἶδόν σε Δέσποτα.

Κιόλων τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῆ
Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς νυδόκησας, ἀγ-
κάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν
ἐπεδόθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεῶν, ὁ τῆ χειρὶ σε
κρατῶν τὰ σύμπαντα· διό, Νῦν ἀπολύεις με,
περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἀγαθὲ καὶ φιλάν-
θρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Προσόμοια τῆς Ἁγίας, ὅμοια.

Αφθορον ἐτήρησας, σῶμα Χριστῷ τῷ Νυμ-
φίῳ σου, παρθεσίας ἐν κάλλεσιν, Ἀγαθῆ
θεόνυμφε, καθωραϊσμένη, καὶ λελαμπρυσμένη,
μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πρὸς νυμφῶνα
θεῖον ἐχώρησας· διό σου τὴν παγκόσμιον, ἐπι-

τελούμεν πανήγυριν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, τὸν αἰεὶ σε δοξάσαντα.

Μαστοῦ τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ ξησμούς τοὺς τοῦ σώματος, ὑπήνεγκας Ἐνδοξε, τὰς αἰωνιζέσας, ὄμμασι καρδίας, ἀποσκοπούσα ἁμοιβαίς, καὶ τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον, ὃ σοι Χριστὸς νῦν δεδώρηται, δι' αὐτὸν πανοίδιμε, ἀθλησάση λαμπρότατα.

Ορμημα ἀκάθεκτον, πυρὸς ἐτναίου ἀνέστειλας, σαῖς εὐχαῖς Ἀγαθώνυμε· καὶ πόλιν διέσωσας, τὸ σεπτὸν σου Μάρτυς, λείψανον τιμῶσαν, ἐξ οὗ τρυγᾷ τοὺς ποταμούς, τῶν ἰαμάτων ἐν Δεῖῳ Πνεύματι· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀθλήσασα, τὸν δυσμενῆ ἑταπείνωσας, καὶ τῆς γίκης τὸν στέφανον, ἐκομίσω πανεύφημε.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας, Ἦχος πλ. δ'. Συκεώτου.

Παραδόξον θαῦμα γέγονεν, ἐν τῇ ἀθλήσει τῆς πανενδύου Ἀγάθης, καὶ Μάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐφαμίλλον τῷ Μωϋσεῖ· ἐκεῖνος γάρ, τὸν λαὸν νομοθετῶν ἐν τῷ ὄρει, τὰς ἐγγραφεύσας ἐν πλαξὶ θεοχαράκτους Γραφὰς ἐδέξατο· ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἄγγελος, ἕρανόθεν τῷ τάφῳ πλαίκα ἐπεκόμισεν ἐγγεγραμμένην· Νοῦς ὁσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεῶ, καὶ πατριδὸς λύτρωσις.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ο' τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, σήμερον τῷ Δεῖῳ Ἰερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, Πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζευγὸς τρυγῶν τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν Ἐθνῶν τὸν νεολεκτὸν λαόν· περιστερῶν δὲ δύο νεοσσούς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τῆ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεῶν, τὸ πέρασ δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρῖαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τῆ Χριστωνύμῃ λαῶ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ω'ς ὄντως ὑπέρλαμπρος Θεοῦ, κιβωτὸς ἢ ἄχραντος, τὸ ἱλαστήριον σήμερον, Χριστὸν προσφέρουσα, ἐν ναῷ εἰσαγεῖ, καὶ σεπτῶς προστίθῃσιν, ἀγκάλαις Συμεῶν τῆ θεόφρονος· διὸ ἡγίασται, τῶν Ἀγίων νῦν τὰ Ἅγια, καὶ τῷ μόνῳ Ἁγίῳ συγχαίρουσι.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Δεδόξασται σήμερον Χριστὸν, Συμεῶν ὡς ἄνθρακα, θεοπρεπῶς εἰσδεξάμενος, καὶ περιπτύσσεται, καθαρθεὶς τὰ χεῖλη· ἀνθρακωγεῖται δὲ, καὶ χαίρων ἐξαιτεῖ τὴν ἀπόλυσιν. Αὐτὸν οὖν ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν μακαρίζοντες, ἀσιγήτοις ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Η πύλη ἢ ἔμφυχος ἀγνή, ἢ Παρθένος σήμερον, τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἔνδον ἔσχηκεν, ἐν ναῷ εἰσαγεῖ, διὰ πύλης βαίνουσα, τῆς παλαιᾶς κεκλεισμένης, ὡς γέγραπται· ὄθεν χορεύοντες, πρὸ προσώπου ταύτης ἅπαντες, Δεῖσις ὕμνοις αὐτὴν εὐφημήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Σήμερον ἡ ἱερά Μήτηρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ Πρεσβύτες Συμεῶν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Χρὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπλητέσθω τὸ θαῦμα· βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακραξώμεν ὕμνον, ὀρώντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμρουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις, γηραλέαι νῦν, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλόνηρον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ε'τέχνης ἐπὶ γῆς, ὁ προάναρχος Δόγος, προσήχθῃς τῷ ναῷ, ἀκατάληπτος μένων· χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτες, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κρᾶζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκεψώ κατα τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ὁ τῆς Ἁγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὴν Δεῖαν Ἀγάθην ἀγαθοῖς μελψώμεν ἐν ὕμνοις.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι
» τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι
» δεδόξασται.

Τῶν ἀγαθῶν, πρώτην αἰτίαν ποθήσασα, ἀ-
γαθωνύμου κλήσεως Μάρτυς ἤξιώσαι, τῆς
ἀφράστου προνοίας, τῶν τρόπων σου προγνου-
σης τὴν ἀγαθότητα.

Ηρῆς Ἀγνή, πρὸς πολιτείαν ὑπέρλαμπρον,
τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος καταφρονή-
σασα, καὶ τῷ ποθεινοτάτῳ, Νυμφίῳ σου συν-
τόνως ἐνατενίζουσα.

Νύμφη Θεοῦ, Δεῖα Ἀγάθη κεκόσμησαι, καὶ
παρθενίας κάλλεσι, καὶ Δείοις αἵμασι,
τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, διπλοῖς στεφανουμένη
στέμμασιν ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Θεοπρεπὲς, σκῆνωμα Ἀγνή σύ πέφνηας,
τῶν οὐρανῶν πλατύτερον καὶ καθαρώ-
τερον, Θεοτόκε Παρθένε· καὶ νῦν ἐπὶ σοὶ χαί-
ρει ὁ τῶν Παρθένων χορός.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Αγάθη τὸ παιδρὸν καὶ τὸ τερπνότατον,
τῶν Δείων Μαρτύρων ἄνθος καὶ κλέος,
τῆς ψυχῆς μου σύ τὴν κάκωσιν, θεραπεύουσα
Μάρτυς κατακάλλυον.

Γιονίμοις ἀρεταῖς σαυτὴν ἐφαίδρυνας, Ἀγάθη
καὶ Μάρτυς ἀνηγορεύθης, τῶν προσκαιρῶν
ἀλογήσασα, καὶ Θεῷ βασιλείαν ἀγαπήσασα.

Απάντων τῶν τερπνῶν Χριστὸν προέκρι-
νας, Ἀγάθη Δελχθεῖσα τῷ Δείῳ πόθῳ,
καὶ Τυράννων τὰ φρυάγματα, εὐθαρσῶς καὶ
ἀνδρείως κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Θεόνυμφε σεμνή Θεὸν ὃν ἔτεκες, δυσώπει
ῥυσθῆναι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, πειρασμῶν
καὶ περιστάσεων, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων
παμμακάριστε.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Κλέος πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὁσιότητος
καὶ παρθενίας, προθυμίας κοσμουμένη ἀ-
δλήσεως, ἀνηγορεύθης Ἀγάθη Νοῦς ὁσίας, αὐ-
τοπροαίρετος, ὄντως τιμὴ εἰς Θεόν, πατρίδος
λύτρωσις, Χριστῷ νυμφικῶς πρεσβεύουσα, δω-
ρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Τὴν ἁραιότητα.

Εκ τῆς Παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ,
νῦν ὑπεδέξατο, ὁ ἱερός Συμεὼν, Νῦν ἀ-
πολύεις ἐμβοῶν, τὸν δούλόν σου ὦ Δέσπота.
Ἄννα δὲ ἡ ἄμειπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἔνδοξος,
τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσήγαγε.
Ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ ἕτως
ἐνδοκῆσαντι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**μῶ σε ἀκοῇ γάρ Κύριε, εἰσακήκοα
» καὶ ἐξέστην ἕως ἐμοῦ ἦκεις γάρ, ἐμὲ
» ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου
» συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξαῖζω Πολυέλεε.

Ησχύνθη, τοῦ δολίου δράκοντος, ἡ ἀπόνοια
καὶ ἠλέγχθη· παρθένοι γάρ τούτου νῦν,
τὸ φρύαγμα καταπατοῦσι, Χριστοῦ ἐκ Παρθέ-
νου ἀνατείλαντος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα κα-
ταυγάσαντος.

Νομίμως, σῶφροσύνην ἄσπιλον, ἐξασκήσασα
Ἀθληφόρε, τὰ πνεύματα χαίρῃσα, κατέ-
βαλες τῆς πονηρίας, Χριστῷ ὀπλισαμένη τῇ χά-
ριτι, καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων τούτου ἄρασα.

Γενοῦ μοι, προστασία πάνσοφε, τῶν δευῶν
με ἐξαιρουμένη, καὶ πειρασμῶν ζάλης τε,
καὶ θλίψεως καὶ δυναστείας ἐχθρῆ, λυτρωθεῖς
ὅπως ὑμνήσω σε, ὡς ἀγαθὴν προστατίτιν Ἀγα-
θώνυμε.

Θεοτοκίον.

Απείρως, τῶν Ἀγγέλων Ἰάναγνε, τὰς λαμ-
πρότητας ὑπερέβης, τὸν νοητὸν Ἥλιον,
κυήσασα ἀνερμηνεύτως, Χριστὸν τὸν ἀκτίσι
τῆς Θεότητος, τὰς τῶν πιστῶν ἐννοίας καταυ-
γιάσαντα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» παικτῆς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Θεοῖς προσταγμάσι, ῥυθμιζομένη τοῦ Χρι-
στοῦ ἔνδοξε, συμβολικῶς, σαρκὸς προσ-
παθείας ἐλύθης τῶν δεσμῶν, Ἀγάθη εἰλαία
φανεῖσα κατάκαρπος.

Ολῶ τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τὰς φανοτάτας ἀ-
στραπαῖς βλέπουσα, τὰς ἐπὶ γῆς, χαμαὶ
συρομένας παρεῖδες ἡδονὰς, ἐκείνου καὶ μόνου
ποθοῦσα τερπνότητα.

Γίνα τὴν ἀφραστον, ἀξιώθης διαγωγὴν ἔνδοξε,
τῶν ἐκλεκτῶν, ἰδεῖν τὰς βασάνους ὑπέμει-
νας στερρῶς, ἀγαλλιωμένη Ἀγάθη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντός
Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἀγνή· χαῖρε

ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἢ χωρήσασα
Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Ματαιόφρων ὑπάρχων ὁ Τύραννος, σὲ τὴν
καλλιπάρθενον συλῆσαι ἤλπισεν· ἀλλ' ἀ-
ναιδῶς ἐλήλεγκται, προσβαλὼν τῷ στερρώῳ σου
φρονήματι.

Εξεχύθη σοὺ χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρτυς ἀγα-
θῶνυμε· τρανῶς γὰρ ἤλεγξας τὸν προ-
φανῶς ἀνάσχυτον, θεοδίδακτον λόγον πλου-
τήσασα.

Λίθος ὠφθης πανέντιμος ἔνδοξε, νοῦν αὐτο-
προαίρετον ὄσιον ἔχουσα, καὶ τῆς πατρίδος
λύτρωσις, ἀσφαλῆς γενομένη Ἀγάθη σεμνή.

Θεοτοκίον.

Ψαλμικῶς εὐφημοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε
τὸ πῖότατον ὄρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃ
κατοικεῖν εὐδόκησε, δι' ἡμῶν σωτηρίαν Θεόνυμφε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον, ἢ Ἐκκλησία, πορφυ-
ριδα ἔνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἀγνῶν,
λῦθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος, Χαῖρε, βοῶσα,
Κατάνης τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῆ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μάρτυρος Ἀγάθης.

Στίχοι.

Χαίρει, σιότει δοθεῖσα φρουρᾶς Ἀγάθη,
Μσοῦσα καὶ φῶς, εἰ πλάνων ὄψεις βλέπει.

Πέμπτη ἐν φυλακῇ Ἀγάθη θάνεν εἶδος
ἀρίστη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Πανόρμου τῆς κατὰ Σικελίαν, ὧρα
σώματος καὶ ἀφθορία, καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπου-
σα, καὶ πλούτῳ κομῶσα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Δεκίου
τοῦ βασιλέως, Κυντιανῷ τῷ ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ
πρῶτον μὲν δίδεται Ἀφροδισία τινὶ ἀπίστῳ γυναικί, τοῦ
μετατεθῆναι παρ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὡς
δὲ κραταιῶς ταύτης εἶχετο, καὶ μᾶλλον ἐπεθύμει τὸν διὰ
μαρτυρίου θάνατον, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τὸν μαστὸν
ἐκκόπτειται, ὃν ὁ πανεύφημος Ἀπόστολος Πέτρος κατέστη-
σεν ὑγιῆ. Εἶτα ἐπ' ὄστρακον σύρεται, πυρὶ καταφλέγεται·
καὶ βληθεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Λέγεται μὲν τοι, ὅτι ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς Ἄγγελος πλά-
κα ἐπέκομισεν, ἐγγεγραμμένην οὕτως· Νοῦς ὀσιος,
αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ πατρίδος
λύτρωσις. Τελείται δὲ ἡ αὐτῆς Συναξίς ἐν τῷ Μαρ-
τυρεῖῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι ἐν τῷ Τριχώγῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Θεοδοσίου τοῦ ἐν τῷ Σκοπέλῳ.

Στίχ. Στενὴν ὀδεύσας Θεοδοσίος τρίβον,

Τὴν εὐρύχωρον τῆς Ἐδέμ πατεῖ τρίβον.

Οὗτος Ἀντιοχεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, λαμπρῶν καὶ πα-
ριφανῶν γονέων· ἐν δὲ τῷ πρὸς Κιλικίαν ὄρει νάπην
τινα εὐρῶν, ἐν αὐτῇ οἰκίσκον βραχύτατον ἐκοδόμησεν.
Ἐνθα νηστείας, καὶ ἀγρυπνίας, καὶ χαμευνίας ἦν σχο-
λάζων, ἐνδύμα ἔχων τρίχινον· ἀλλὰ καὶ σιδήρου βαρὺ
φορτίον ἔφερεν ἔντε τῷ τραχήλῳ, καὶ τῇ ὀσφύϊ, καὶ ταῖς
χερσίν. Διὸ καὶ πολλῆς ἔτυχε παρὰ τῷ Θεῷ χάριτος τε καὶ
παρρησίας· ἐκ πέτρας γὰρ ἀνίχμου ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Οὗ-
τω δὲ πολυθρύλλητος γέγονεν, ὡς τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐπικα-
λεῖσθαι τοὺς τὸν Κιλικίον κόλπον πλέοντας, καὶ τῆς ζάλης
ρύεσθαι. Παρεγένετο δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, διὰ τὸ λεηλατεῖ-
σθαι ὑπὸ τῶν Ἰσαύρων τὴν τῶν Κιλικίων χώραν. Ἐνθα
πολλὰ ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν Πολυεύκτου, Πατριάρχου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνοσ χρυσεῖς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σὺ Παῖδες κτεφρόνησαν,
» ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς
» ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογη-
» τὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως λίαν φαιδρῶς, φβεγγομένη καὶ σαφῶς
τυράννουσ ἐπληξας, λόγῳ σοφίας καὶ τῆς
χάριτος, ὑπομονῇ τε κολάσεων· ἀνθρώκας πυ-
ρὸς γὰρ ἀπόνως, καρτεροῦσα ἐκραύγαζες· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μανία δεσινῆ, συσχεθεῖς ὁ δυσμενῆς ἐξηπο-
ρεῖτο δεινῶς, τὴν σὴν θεάμενος ἀνανέω-
σιν, καὶ τοῦ μαστοῦ σου τὴν βλάστησιν· χαί-
ρῃσα γὰρ Μάρτυς ἐβόας, τῷ σῷ Νυμφίῳ κραυ-
γάζουσα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Επέστη φαιδρῶς, τοῦ Χριστοῦ ὁ μαθητῆς
σοι φρουρουμένη, ταῖς σὰς ἰώμενος δειναῖς
μάστιγας, ἄς περ ὑπέστης ἀήττητε, Μάρτυς τῆ
Σωτῆρος παρθένε, ἀγαλλομένη καὶ λέγουσα·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται Ἀδάμ, παραβὰς τὴν ἐντολὴν τοῦ
Παντοκράτορος· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν αἰώ-
νιον, ζῶν Παρθένε πανάμωμε, τῆτον ἐλυτρώσω
θανάτου, εὐχαρίστως σοι κρίζοντα· Εὐλογη-
μένη, ἢ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ωδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν

» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
 » τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
 » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, δι' αἰῶνος κατοι-
 κεῖν ἀξιοθεῖσα, τῇ ἀφράστῳ σου δόξῃ
 καταυγασθῆναι τοὺς σέ, τιμῶντας Ἀγαθή δυ-
 σώπησον, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς κατατρυ-
 φῆσαι.

Νῶ καὶ καρδία καὶ ψυχῇ, ἀγαπήσασα Χρι-
 στῆ τὴν ὑπὲρ λόγον, πολυέραστον Δεῖαν,
 ἀνεπτερώθης αὐτῶ, βοῶσα· Δραμοῦμαι ὀπί-
 σω σου, καὶ κατασκηνώσω σὺν σοὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας.

Υπερφυέσι κροσσωτοῖς, καὶ ὠραία τῇ στο-
 λῇ ἡγλαίσμενη, βασιλέως θυγάτηρ, ἐν τῇ
 τιμῇ τοῦ Χριστοῦ, παρέστης Ἀγαθή κραυγαί-
 ζουσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς
 αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύρον γενόμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν
 κυφοροῦσα, εὐδίασας κόσμον, ἐν Δεο-
 πνεύστοις ὁδοῖς· διὸ σοὶ Παρθένε κραυγαί-
 ζομεν· Χαῖρε μυροθήκη τοῦ μυριπνόου μύρου.

ᾠδὴ 9'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
 » φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
 » βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
 » Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
 » οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Νικητικοῖς ἐν στεφάνοις, κοσμηθεῖσα Δεό-
 φρον, Ἀγαθή δεξιᾷ ζωαρχικῇ, νῦν λυ-
 τρωθῆναι δυσώπησον, τὴν πατριδα σου ζάλης,
 ὡς πρὶν πυρὸς ἀνέστειλας ὄρμην· ἵνα ὕμνοις σε
 πάντες, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ο δεικῆ προμηθεῖα, περιέπων τὰ πάντα,
 Χριστὸς νῦν ἀμειβόμενος τὴν σὴν, Μάρ-
 τυς ἀνδρείαν κατώκισεν, ἐν σκηναῖς ἑβραϊαῖς,
 ὡς νύμφην παναμώμητον αὐτοῦ, καὶ συγχαί-
 ρειν Ἀγγέλοις, καὶ Μάρτυσιν ἠξίωσεν.

Ιλέων ὡς Ἀθληφόρε, τὸν Κριτὴν τῶν ἀπάν-
 των, Χριστὸν μοι παρασκευάσον σεμνῇ, ταῖς
 ἱκεσίαις σε πάνσεμνε· καὶ πταισμάτων τὰ πλή-
 θη, καθάραι με, τὸν εὐσπλαγχνον αἰεὶ, δυσω-
 ποῦσα μὴ παύση, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Σωματῶθεις ἀπορρήτως, ἐξ ἀγνῶν σου αἰ-
 μάτων, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, πάνταγγε
 Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρὸ αἰῶνων ἀπάντων, ὁ τῷ
 Πατρὶ συνάναρχος Υἱός· καὶ τὸ σκότος διώ-
 ξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἀγίας.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγαθή μεγαλώνυμς, Χριστῆ νύμφη ἀκήρα-
 τε, κάλλος ἀπόθετον Δεῖον, καὶ Μάρτυς
 ἡγλαίσμενη, μνεῖαν ποιῶν τῶν πίστει σε, τι-
 μῶντων καλλιπάρθενε, καὶ τὴν ἀγίαν σου μνή-
 μιν, χαρμονικῶς ἐκτελοῦντων, πταισμάτων
 λύσιν εὐρέσθαι.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πληρῶν σε τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κυ-
 ριε, ἐν τῷ ναῶ προσπνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς
 ἀπειράνδρου· ἰδὼν δέ σε ἐκκραυγάζεν, ὁ Πρέσβυς·
 Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δούλόν σου ὦ Δεσποτα·
 Σωτήρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ πατρικὸν φῶς
 Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια
 τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπῶ-
 την, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἠτεῖτο
 λύσιν, ὑμῶν τὴν Θεομήτορα.

Στίχ. Νῦν ἀπολίεις τὸν δούλόν σου.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως,
 ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτήρ με· εἶδον γὰρ σε,
 τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δεσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Αννα προφητικῶς, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, νῦν
 ἀνθωμολογεῖτο, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι,
 βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἢ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη,
 Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν
 λύπην, Παρθένε τῆς Προμητόρος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
 κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου,
 Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
 καὶ ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῆς
 Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ὁσίου.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ο Ποιητῆς τῶν ἀπάντων, καὶ Λυτρωτῆς
 ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῶ
 προσπνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτες τοῦτον λαβὼν,

μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν
δοῦλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ἠδούκησας.

Ο Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου
λαβὼν, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννη-
θέντα Σωτῆρα, Εἶδον, ἀνεβόα, τὸν φωτισμόν,
τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν
δοῦλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν
βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκά-
λαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς,
τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· νῦν ἀ-
πολύεις ὡς εἶρηκας ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῆ δε τῆ
καλεῖσαι σου.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Φωτὶ τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, ἀσράπτων ἱε-
ρώτατε, φῶς ἐτέθης, ἐν λυχνίᾳ μυσικῶς,
τῆς θείας Ἐκκλησίας, λαμπρύνων ταύτην Πά-
τερ, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον, Βουκόλε ἀγιώτατε,
ἀγιασαν, διὰ σοῦ ἀγιασμόν, τοῖς πίστει
προσιούσι, παρέχει θεοφόρε, καὶ φωτισμόν
καὶ ἀπολύτρωσιν.

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, κακωθέντας, ἀγαθύνεις τοὺς λαοὺς,
σοφὲ ἀγαθοδότης, προσάγων τῷ Σωτῆρι, ἱε-
ρουργὸς ὡς ἱερώτατος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. α'.

Ερευνᾶτε ταῖς Γραφαῖς, καθὼς εἶπεν ἐν
Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν
αὐταῖς γὰρ εὐρίσκομεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ
σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτο-
τροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ
Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκῆσει, οὐδὲ φαν-
τασία, ἀλλ' ἀληθεία τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς
ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαί.

Φέρουσα ἡ Ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος,
τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος
ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, κα-
θὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου·
ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθὲ, Θεε οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν
σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος,
τὸν δοῦλόν σου φιλόνηρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως,
ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτῆρ μου· εἶδον γὰρ
σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠✠✠✠✠

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Εν τῷ ναῷ προσηνέχθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάν-
των· δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου,
ὁ παλαιὸς χαραξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ
ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς
τοῦ νόμου παλαιᾶ δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγ-
χνίᾳ σου Σωτῆρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα
τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόνηρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πλη-
ρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ
νόμου δοτῆρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν, εὐδοκίᾳ
τῆ σῆ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φο-
βερὸς, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἠνέσχου
μόνε Οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύ-
ψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ
Ἀγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸ Βουκόλε μέγιστον ὑμνήσω κλέος. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἔχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
» θρωπῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν,
» ἐβόα ἄσωμεν.

Ταῖς θείαις ἀγλαΐαις καὶ ἱεραῖς, καὶ φω-
σφόροις λάμπησι, λαμπρυνόμενος αἰεὶ, τὴν
ἐμὴν καταύγασον ψυχὴν, τὴν λαμπρὰν σου
ἐορτὴν, Πάτερ γεραίρουσαν.

Ολολαμπῆσε ἀστέρα ὁ νοητὸς, ἀναδειξάς
Ἦλιος, ταῖς λαμπρότησι τῶν σῶν, ἀρε-
τῶν ἐφαιδρυνε τὴν γῆν, Ἰεράρχα τῆ Χριστοῦ,
Βουκόλε πάνσοφε.

Βίον αἰεὶ ἠγνισμένον καὶ καθαρὸν, καὶ κηλί-
δων ἄμικτον, ἐνδεικνύμενος Χριστοῦ, ἱε-
ρὸν κειμήλιον σοφῆ, ἐγνωρίσθης ἐπὶ γῆς, Βουκό-
λε ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Οτῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενῆς, ὑπὲρ
νοῦν ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθείς θεοπε-

πῶς, τοὺς βροτοὺς ἐθέωσεν Ἄγνη, διὰ πλῆθος οἰκτιρῶν ὁ ὑπεράγαθος.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν
» σὺ Ἄγαθὲ, καὶ σερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Υἱὸς ἡμέρας καὶ φωτός, γεγονὼς Ἱεράρχα, διὰ πόνων ἐνθέων, κατεσκήνωσας σαφῶς, ἐν ταῖς λαμπρότησι νῦν, τῶν Ἁγίων, χάριτι λαμπόμενος.

Κηρύττων μίαν εὐσεβῶς, τῆς Τριαδος ἑσῖαν, τὴν πολυθεον πλάην, ἐξερρίζωσας ἐκ γῆς, ὡς Ἱεράρχης σεπτὸς, ὡς τοῦ Λόγου, ἀληθῆς διάκονος.

Οδὸν ὑπέδειξας ζωῆς, πᾶσι τοῖς πλανηθεῖσι, δυσμενοῦς ἐπηρεία, καὶ προσήγαγες αὐτοὺς, οἷα ποιμὴν λογικὸς, σεσωσμένους, Λόγῳ ἀρχιποίμενι.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν γενοῦ μοι καὶ φρουρὸς, ταῖς δειναῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν ἀνευδότως, χειμαζομένῳ αἰεὶ, ἐν τῇ θαλάσῃ Ἄγνη, τῇ τοῦ βίου, μόνῃ αἰεπάρθενε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Γερωσύνης τῷ φωτὶ διαλάμπων, ἐφωταγωγῆσας λαοὺς Ἱεράρχα, τὸ τῶν εἰδώλων σκότος τε ἠφάνισας· αἴγλη ἰαμάτων δὲ, τῶν παθῶν τὴν ὀμίχλην, λύσας μεταθέβηκας, πρὸς τὸ ἄδυτον φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς, τῶν σὲ τιμώντων Βουκόλε μακάριε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δὲ ἐμὲ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίῳν κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνων τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζῶν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μελπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἐορτάζουσα.

Ο προγινώσκων σου, Θεομακάριστε, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον καὶ τοῦ νοός, τὴν καθαρῶτητα, Ἱεροκῆρυκα σοφόν, ἱερῶς σε προχειρίζεται.

Υπὸ τοῦ Πνεύματος, λαμπαδουχούμενος, τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης φωταγωγεῖς, καὶ διὰ Βαπτίσματος, υἱοὺς ἡμέρας ἐκτελεῖς, Ἱεράρχα παναοίδιμε.

Μυρίων ἔσωσας, θηρῶν τὸ ποιμνιον, τῶν ταράττειν ζητούντων καὶ ἀφιστᾶν, τῆς ἀμώμου πίστεως, Ἀρχιερέων καλλονῆ, καὶ Ποιμένων ἀκροθίνιον.

Εύρων σε χάριτι, περιαστράπτοντα, ὁ κλεινὸς Θεολόγος χειροθετεῖ, θείαις εἰσηγήσει, καὶ Ἱερέα ἐκτελεῖ, ἱερὸν Βουκόλε πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Γνωστῶς ἐν β τῷ σε, Μωσῆς ἐώρακεν, ἱερῶς τυπουμένην τὴν τοῦ πυρός, μέλλουσαν λοχεύτριαν, ἀναφανῆναι μυστικῶς, Θεοτόκε αἰεπάρθενε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασσον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως
» Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακα-
» λούμενον.

Γερωσύνης τὸ ἱερὸν, ἐνδυμα φορέσας ἱερῶς, τοὺς ἀνιέρους ἐφώτισας, σέβειν Ἱεράρχα Μονάδα ἄκτιστον, τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, Βουκόλε πάνσοφε.

Στόματος λύκου τῆ νοητοῦ, ἤρπασας λαοὺς ταῖς διδαχαῖς, τοῦ θεηγόρου σου στόματος, καὶ αἰρετιζόντων Πάτερ ἀπύλωτα, ταῖς σαῖς θεολογίαις, ἔφραξας στόματα.

Ταῖς φωτοβόλοις καταυγασθεῖς, Ὅσιε τοῦ Πνεύματος ἀγαθῆς, φωτοειδῆς ὄλος γέγονας, λάμπων ταῖς τῷ σκοτει ἐνυπαρχούσαις ψυχῆς, Βουκόλε Ἱεράρχα, θεομακάριστε.

Ο ὄβδελυρὸς ἠττηται ταῖς σαῖς, ἱερολογίαις ἱεραῖς, Μαρκίων καὶ ἐξωστράκισται, πάσης ἀτοπίας ἐξερευγόμενος, βόρβορον ὁ λυσσώδης, Βουκόλε ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Ἰησοῦς, ὁ πανυπερούσιος Θεός, καινοτομεῖ Παναμώμητε, σοῦ ἐκ τῆς νηδύος ἀποτικτόμενος, ὁ μόνος οὐσιώσας, τὸ πᾶν βουλήματι.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βῶ σοι· Ἀνα-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου ἠολυέλεε.

Υψοῦσαν ταπεινώσιν, καθαρῶτητα νοός, ἀγάπην ἀνυπόκριτον, πίσιν ἐλπίδα ἔχων

εϊλικρινῆ, Βουκόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Τριάδος ἐδείχθη καταγώγιον.

Μεγάλως κοσμήσαντα, τῶν Συμυρναίων ἱεράν, καθέδραν σέ πανεύφημε, μυσαγωγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸν μετὰ σέ, ποιμένα Πολύκαρπον, τῇ χειρὶ σου Βουκόλε τελειούμενον.

Νοήσας τὴν κλησίν σου, διὰ Πνεύματος Σφφέ, τὸν μετὰ σέ ἐν χάριτι, τῶν λογικῶν Σρεμμαίων καθηγητὴν, προσάγεις τῷ βήματι, ἀρετῶν λαμπηδόσιν ἐξαστραίπτοντα.

Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς χάριτος, ἡ ἀνοιξασα βροτοῖς, τὴν πύλην τὴν οὐράνιον, τῆς μετανοίας πύλας μοι τηλαυγῶς, διάνοιξον Δέσποινα, καὶ πυλῶν τοῦ θανάτου ἐλευθέρωσον.

Κοντάκιον τῆς Ἑόρτης.

Συναξάριον.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι.

Σμύρνης ὁ Ποιμὴν Βουκόλος θνητόλος

Ἄγριπνός ἐστι, καὶ θανῶν, ποιμνῆς φύλαξ.

Ἄγλαόν ἡλείσιο φάος λίπε Βουκόλος ἔκτη.

Ούτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἑαυτὸν καθαρῆσας, δοχέλον γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὃν εὐρῶν δόκιμον καὶ ἄξιον ὁ πανεύφημος καὶ φιλούμενος ὑπὸ Χριστοῦ Θεῖος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Ἐπίσκοπον καὶ ποιμένα εὐχρηστον τῆς Συμυρναίων Ἐκκλησίας προχειρίζεται. Ὁς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου λαμπαδοῦχομένου Πνεύματος, τοὺς ἐν σκότει πλάνης φωταγωγεῖ, καὶ διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος υἱοὺς ἡμέρας καθιστᾷ, μυρίων θνητῶν ἀνημέρων αὐτοὺς περισώζων. Αὐτὸς οὖν, πρὸ τοῦ τὸν βίον μεταλλάξαι, τὸν μακάριον Πολύκαρπον ἐν ταύτῃ τῇ πόλει Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον τῶν λογικῶν προβάτων προχειρισάμενος, τοῦ βίου μεθίσταται. Καὶ ὑπὸ γῆν τοῦ τιμίου σώματος τεθέντος, φυτὸν ἀνατεῖλαι ὁ Θεὸς ἐποίησε, παρέχον ἰάσεις μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἑμέσῃ.

Στίχ. Χριστὸς τέτρηται χεῖρας ἡλοῖς καὶ πόδας Ἰουλιανὸς προστίθησι καὶ κάραν.

Ούτος ἐξ Ἑμέσης ἦν τῆς πόλεως, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τὰ πρὸς Θεὸν εὐσεβῶν, δοκῶν μὲν τοῦ ἐπιμελεῖσθαι διὰ τῆς ἰατρικῆς τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων, πλείω δὲ ποιούμενος πρόνοιαν τῶν ψυχῶν· οὐχ ἦττον γὰρ ἦν τούτων ἢ ἐκείνων ἰατρός. Συλληφθέντων οὖν Σιλουανῶ τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Λουκά Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀγαγνώστου, κατὰ τοὺς καιροὺς Νομμεριανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν καταδικασθέντων γενέσθαι θνητοὺς βορᾶ, ὁ Ἅγιος Ἰουλιανὸς, ἀπαγομένους αὐτοὺς καταλάβων, ἠσπάσατο. Διὸ συλληφθεὶς καὶ αὐτός, μετὰ τὴν ἐκείνων ἀναίρεσιν, καθηλυθῆναι τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐν τινὶ σπηλαίῳ ὡς περ εἶχε μετὰ τῶν ἡλῶν, προσκλεισθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φαύστης, Εὐϊλασίου, καὶ Μαξίμου.

Στίχ. Τρεῖς Μάρτυρες πάσχουσιν ἰχθύων πάθος, Κοινῇ τυχόντες ὀργάνου τοῦ τηγάνου.

Αὕτη ἡ Ἁγία Φαύστα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς πόλεως Κυζίκου. Τυχούσα δὲ γεννητῶν πλουσίων καὶ εὐσεβῶν, ἐν πολλῇ περιουσίᾳ, μετὰ τὴν αὐτῶν ἀποδίωσιν, κατελείφθη. Οὔτε δὲ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, οὔτε ἡ τοῦ πλοῦτου ἀπάτη τῶν σπουδαίων αὐτὴν ἀπέστησε πράξεων, ἀλλ' ἐν ἀφορίᾳ τε ἑαυτὴν συνεῖχε, καὶ νηστεία, καὶ προσευχῇ, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης μέχρι τοῦ βασιλέως διαδοθείσης, ἀπεστάλη πρὸς αὐτὴν Εὐϊλασίος τις τῶν ἐπιφανῶν τῆς Συγκλήτου, τοῦ πείσαι αὐτὴν θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ μὴ πείσθεισαν, τῷ βυθῷ παραδοῦναι. Ὁ δὲ, πᾶσαν πείραν βασάνων αὐτῇ προσενεγκῶν, ὡς εἶδε παραδόξως τε ἐξ αὐτῶν σωθεῖσαν, καὶ θαύματα κατεργασαμένην, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Καὶ αὐθις στέλλεται ἐπὶ τὸν Εὐϊλασίον καὶ τὴν Ἁγίαν Μαξίμω ὁ ἑπαρχος· ἀμφοτέρους δὲ δειναῖς βασάνοις ὑποβαλὼν, διὰ τῶν θαυματουργῶν καὶ προσευχῶν τῆς Μάρτυρος προσήλθε καὶ αὐτὸς τῷ Χριστῷ· καὶ ἐν τῷ τηγάνῳ, ὃ κατὰ τῶν Ἁγίων αὐτὸς κατεσκευάσεν, αὐθαιρέτως ἀναβάς μετ' αὐτῶν, προστάξει τοῦ βασιλέως, ἅμα τὸν ἀγῶνα διήνυσαν, τελειώσαντες διὰ πυρός.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρῶσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνετίζων ἀσυνέτους, καταρτίζων δὲ τοὺς πλάνη ἐξωκείλαντας, Πάτερ ἔσωσας, καὶ Θεῷ προσῆξας καθαρούς, αὐτῷ μελωδοῦντας εὐσεβῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οραιωθήσαν Παμμακάαρ σιαγόνες σου, τὴν σάρκωσιν κηρύττουσαι, τοῦ δι' ἄφατον εὐσπλαγγνίαν λάμπαντος ἡμῖν, πρὸς ὃν ἀνεβόας ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κυριεύσας δι' ἀσκήσεως τοῦ σώματος, τῶν παθημάτων ἔνδοξε, ἀκυρίευτος ταῖς τοῦ πλάνου ὠφθης προσβολαῖς· καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀπλανῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αυτρωθέντες τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τῷ τόκῳ σου Πανάμωμε, ἀνυμνοῦμέν σε οἱ σωθέντες Κορη διὰ σοῦ, βοῶντες καὶ λέγοντες πιστῶς· Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας Ἀγνῆ.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ φλογός τοῖς Ὀσίοις δρόσον ἐπήγα-
 σας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλε-
 ξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ
 βούλεσθαι. Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τῆς
 αἰῶνας.

Ἐκβλαστήσας ὡς φοῖνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ
 Θεοῦ, ὀφειλόμενον ὑπνὸν δικαίοις ὑπ-
 νώσας· φέρεις δὲ φυτὸν, πρὸ τῆς θείης ση-
 μνηματός, θαῦμα τοῖς ὀρώσι, Βουκόλε θεοκέρυξ.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἱερὸν
 ἱεράρχην σε προχειρίζεται, χρίοντα λαόν,
 ἱερώς ἱερώτατε, Πρόεδρε Συμυρναίων, φωστὴρ
 τῆς οἰκουμένης.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ
 πολλοὺς ἀλογίας λαοὺς διέσωσας, θεῖος
 γεγονώς, μαθητὴς τοῦ ἐκλάμψαντος, ἐν θεολο-
 γίαις, Βουκόλε θεοκέρυξ.

Θεοτοκίον.

Ἰερώς ἐμυεῖτο τὰ σὰ μυστήρια, Προφητῶν
 Θεοτόκε ὁ θεῖος σύλλογος, πέρρωθεν μα-
 θῶν, καὶ τρανώς ἐκτιθέμενος, ταῖς θεοσημεσίας,
 τοῦ θείου τοκετοῦ σου.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός..

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἐ τολ-
 μαῖ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· δια-
 σῆ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρ-
 κωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς ἑρραναῖς,
 στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ὡς φῶς ὡς φέγγος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς ἀ-
 στραπή Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξέλαμ-
 ψας, καὶ πιστῶν διανοίας ἐφώτισας, καὶ πρὸς
 τοὺς ἀνεσπέρους, τόπους ἐσκήνωσας, μέλπων
 τρισαγίαις ἐν φωναῖς, Τριάδα ἀκτιστον.

Σαρκὸς καὶ κόσμου ἔξω γενόμενος, Ἱεουρ-
 γέ πρὸς ταῖς ὑπερκοσμίουσ γηθόμενος,
 μεταβέθηκας τάξεις θεόμενος, θέσει φαεινοτά-
 τη· ὅθεν τὴν μνήμην σε, πίστει ἐκτελεῖμεν, ἐπὶ
 γῆς Βουκόλε πάνσοφε.

Ἡ γῆ τὸ σῶμά σου τὸ μακάριον, κρύπτει
 σαφῶς ἰάσεις ἀναβλύζον καὶ χάριτας·
 οὐρανὸς δὲ τὸ πνεῦμα σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς, φέ-
 ρει τοῖς ἀπ' αἰῶνος, θεῖαισ λαμπρότησι, κατη-
 γλαϊσμένον, ἀληθῶς Βουκόλε ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Φωνῇ Ἀγγέλου μεγάλης Ἀγγελον, βουλήσ
 Ἀγνῇ Χριστὸν Ἐμμανουὴλ ἀποτέτοκας,
 τοῖς Ἀγγέλοις τοὺς κάτω συνάπτοντα, μόνῃ
 εὐλογημένη, μόνῃ πανύμνητε, μόνῃ ἡ αἰτία, τῆς
 ἡμῶν Κόρη θεώσεως.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ποιμαντικῶς ὠδήγησας, πρὸς νομαῖς εὐσε-
 βείας, τὸ τοῦ Κυρίου ποιμνιον, πάνσοφε
 ἱεράρχα, ἀποδιώξας ὡς θῆρας, πᾶσαν αἵρε-
 σιν· ὅθεν, νῦν ἐποπτεύοις ἰλεως, καὶ ἡμᾶς οὐ-
 ρανόθεν, ὡς παρεστῶς, μετὰ τῆς Πανάγνης καὶ
 Θεοτόκου, τῷ θρόνῳ τῆς Θεότητος, παμμακά-
 ριστε Πάτερ. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐκστάς
 ἀπορρήτως, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἐκ Παρ-
 θένου γεννᾶται, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· τῆτον
 δὲ ἐν ἀγκαλαῖς, Συμεῶν ὑποδέχεται, ἅμα τε ὁ
 Πρεσβύτες, καὶ Γηραιά, ἀνθωμολογήσαντο ὡς
 Δεσπότη, ἐν ᾧ καὶ προεμήνυον, τὴν βροτῶν
 σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη,
 ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις,
 ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολίεις τὸν δουλόν σε.

Νήπιος τῇ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁ-
 ρᾶται παραδόξως, τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, καὶ
 τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεῶν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγ-
 κάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης,
 τοῦ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον!
 ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάτ-
 των, ὡς βρέφος ἀγκαλιζεται.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
 κατὰ τὸ σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, Ἐ-
 πισκόπου Λαμφάκων· καὶ τοῦ Ὀσίου Πα-
 τρὸς ἡμῶν Λουκά, τοῦ ἐν τῷ Στεiriῳ τῆς
 Ἑλλάδος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

τοῦ ἱεράρχου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῆς Ἑλλησπόντου τὸ κλέος, ὁ τῆς Λαμφά-
 κου φωστὴρ, τῶν θαυματουργημάτων, ὁ
 λαμπρὸς ἐωσφόρος, Παρθένιος ὁ μέγας, πάντας

ἡμᾶς, συγκαλεῖται τῇ μνήμῃ αὐτῆ, ἑορτασμόν ἐκτελέσαι πνευματικόν, ἀνυμνοῦντας τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Εκ νεαρᾶς ἡλικίας θεωροῦμενος, τὰ τῶν δακμόνων στίφη, πυρὶ τῶν προσευχῶν σου, κατέφλεξας Παμμακάρι, ἰθύνας σοφῶς, τῆς Λαμφάκου τὸ ποίμνιον· τοὺς γὰρ βωμούς τῶν εἰδώλων καταβαλὼν, ἐνεοῦργησας Θεῷ σεαυτὸν.

Ανακηρύττει σου θαῦμα ὁ ἀνανήξας ἰχθύς, ὁ ἀναζήσας ἄπνους, ὁ καρπὸς τῆς ἀκαίρου, ἀρούρας καὶ ἀμπελοῦ, βροχῆ ἰκανῆ, τῶν βαφῶν ἢ ἐπίτευξις. Ὡς θαυμαστά σου τὰ ἔργα Ἱερουργέ! ἀλλὰ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Ολως ἐκ νεότητος, ἀκολουθήσας Κυρίῳ, γονικὴν κατέλιπες, ἐνδοξε προσπάθειαν, καὶ στοργὴν κοσμικὴν· καὶ ἐρήμους ὤκησας, Ἀσκητῶν τὸν βίον, ἐξασκῶν ἐν ταπεινότητι ὄν καὶ ἐτέλεσας, ζέοντι τῷ πνεύματι Ὁσίε, καλῶς ἐμπορευσάμενος, νείμας τε τὰ ὄντα τοῖς πένησι, καὶ τὸν μαργαρίτην, τὸν τίμιον ὠνούμενος Χριστόν· οὐ καὶ τυχὼν τῆς ἐφέσεως, ἐστης ἀξιάγαστε.

Εφερὲς τυπτόμενος, ὄνειδιζόμενος Πάτερ, διαπληκτιζόμενος, παρὰ τοῦ τεκόντος σε διὰ Κύριον, ὃν ἐπόθεις ἐνδοξε· οὐ τρωθεὶς τῷ πόθῳ, τὰ τερπνὰ οὐδὲν λελόγισαι· μητρὸς δὲ στέρησιν, καὶ τὴν ξενιτείαν ἠγάπησας, καὶ σχῆμα ἐνεδέδυσο, τὸ τῶν Μοναχῶν ἱερώτατε· ἀλλὰ φανεροὶ σε, Θεὸς καὶ μὴ βουλόμενον εὐχαῖς, ταῖς μητρικαῖς Λουκᾶ Ὁσίε, καμφθεὶς ὁ φιλόανθρωπος.

Βίον ἐκτελέσας σου, τὸν ἱερόν πανιέρως, θαῦματα ἐτέλεσας, ἱερά ἐξαίσια καὶ παραδόξα, τοῦ Θεοῦ σοι νείμαντος, ἀρράβωνα ἐνθεον, καὶ πρὸ τῆς ἀνταποδόσεως, τῶν θείων πόνων σου· νέμει δὲ καὶ στέφος σοι ἀφθαρτον, καὶ δόξαν αἰωνίζουσαν, ἔταν ὡς Κριτῆς παραγένηται. Αὐτὸν οὖν δυσώπει, ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε αἰεὶ, ἀπὸ παντοίας κακώσεως, Λουκᾶ ὀσιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἄρματος Χερουβιμ, ἀνακληθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥύσαι, καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶμος τοῦ Ἐφραθαί.

Πύλαι τῶν ἑρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γὰρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δῆλόν σου.

Ανθραξ ὁ προσφθεὶς, τῷ θείῳ Ἡσαΐα, Χριστὸς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῃ δίδοται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκαλαίς τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἠτεῖτο λύσιν, ὑμῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Φέρουσα ἡ ἀγνή, καὶ ἀχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκαλαίς, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει· δι' ἐμὲ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίῳν κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου· Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζῶν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσον με· σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ο ὦν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἀγίῃ, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξαίμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκαλαίς, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐπόμενοι δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τῶν θαυμαμάτων σου τὴν χάριν μέλπω, μάκαρ.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχ-

» Θηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
 » Κύριος ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῷ φωτὶ τῷ θείῳ συγκραθεῖς, Πάτερ ἱερώτατε, δι' ἀρετῶν φῶς καθωράθης δευτέρον διὸ τὴν φωσφόρον σου, καὶ πανέορτον τοὺς τελοῦντας πανήγυριν, σκότους ἀμαρτίας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ως φαιδρὸς ἀνέτειλας ἀστήρ, ἐν τῷ σερρώματι, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Παρθένιε, ἰαμάτων λάμπεισιν, ἱερώτατε τῶν παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, χάριτι διώκων, καὶ φωταγωγῶν τοὺς προσιόντας σοι.

Νοσημάτων σκότος πονηρὸν, ἔλυσας Παρθένιε, τῷ φωτισμῷ σου τῶν σεπτῶν ἐντευξων· ὅθεν δυσωπῆμέν σε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς οὐνάς θειάπευσον, καὶ τὰς τῶν σωματίων, πάσας μαλακίας ἀποδιώξον.

Θεοτοκίον.

Α'γαθὸν κηύσασα Θεὸν, Ἀχραντε ἀγάθηνον, τὴν ἐν πολλοῖς κεκακωμένην πάθεισι, ταπεινὴν καρδίαν μου, καὶ τὸ θέλημα ἐκτελεῖν ἐνδυναμῶσον, τοῦ σωθῆναι πάντας, θείοντος ἀνθρώπους Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆ Ὁσίῃς Ληκᾶ, ἔχων Ἀκροσιχίδα: Ληκᾶν ἐπαινῶ τὸ κλέος τῆς Ἑλλάδος. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
 » θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐ-
 » βόα, ἄσωμεν.

Λόγον μοι διδὲς θρόπτα παρεσηκῶς, θρόνον τῆ Δεσπότῃ σε, ἀνυμνήσαι τὴν φαιδραίν, καὶ φωσφόρον μνήμην σε Ληκᾶ, διαλύσας τὴν ἀγλὴν τῆς διανοίας μου.

Ολοσχερῶς σε ποθήσας ὁ Ἱερός, Σῶτερ πρὸς τὴν ἀσκησιν, ἀπεδύσατο σερρώως, θλίψει μόχθῃς πόνθῃς καρτερῶν, ἀνθ' ὧν εὐρατο τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Υποπιάζων τὸ σῶμα Πάτερ Ληκᾶ, ἐγκρατεία πάντοτε, ἀγρυπνία συνεχεῖ, κακῆχία πάση τε σοφῶς, ταῖς ὁρμαῖς τῶν ἐμπαθῶν ἡδονῶν ἔστησας. Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε ἢ τὸν Θεόν, ἐν σαρκὶ γεννήσασα, τὸν ἀχώρητον παντὶ, σαρκωθέντα οἴκτω τῶν βροτῶν, τυραννίδος με παθῶν δείξον ὑπέρτερον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς Πίστῆως στερεώσας, ἐ-
 » πλατύνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρῆς με·
 » ἠψφάνθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλλειν.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Υπῆρξας καθαιρέτης τῆς τυραννίδος, παμμάκαρ τῶν Δαιμόνων τῆς ὀλεθρίου, ἐδώλων τε κατέστρεψας τὰ τεμῆνη, καὶ θείους ἠγείρας, ναοὺς εἰς αἶνεσιν, τοῦ Χριστοῦ Παρθένιε ἱερώτατε.

Μεγίσαις διαπρέπων θαυματουργίαις, καρκίνε χαλεπώτατον πάυεις πάθος, καὶ ὄμματα διήνοιξας πηρωθέντα, καὶ ἐφυγάδευσας, Πάτερ Παρθένιε, πονηρίας πνεύματα θεία χάριτι.

Ανέστησας κακίστως θανατωθέντα, τὸν παλαιὸν ὑπεργοῦντα τῷ θείῳ ἔργῳ· Θεὸς γὰρ ὁ τὸν θάνατον καταργήσας, χάριν σοι δέδωκε μάκαρ Παρθένιε, ἀνιστᾶν τεθνήξαντας δι' ἐντευξῆως. Θεοτοκίον.

Ωμίλησεν ἀνθρώποις ἐκ σου τὴν σάρκα, ὁ Κύριος φορέσας ἀνερμηνεύτως· αὐτὸν ἐν ἐκδυσώπησον Παναγία, τοῦ οἴκτειρῆσαι με, καταπονούμενον, προσβολαῖς τοῦ ὄφθως καὶ δονούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς με,
 » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σε ἀ-
 » γαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς
 » ὁμολογίας σου.

Ανεπτερωθῆς τῷ θερμῷ, ἔρωτι τῆ Σωτῆρος, καὶ γονέων τὸ φίλτρον, ὑπεραῖδες δι' αὐτὸν, καὶ γέγονας ὡς Ληκᾶ, ξένος πάντων τῶν τερπνῶν μακάριε.

Ναὸν Κυρίε σεαυτὸν, ἀπεργάσασθαι θείων, ἐρημίας κατώκεις, ὡς ὁ παλαιὸς Ἡλιοῦ, πρὸς δαίμονας πολεμῶν· ὅθεν εὖρες τέλος τὸ μακάριον.

Εν πάσῃ θείᾳ ἐντολῇ, εὐπειθῆς ὡς οἰκέτης, ἀνεδείχθης παμμάκαρ, καλῶς αὐτὰς ἐκτελῶν, καὶ ταπεινῶν σεαυτὸν· ὅθεν ὑψος ἔλαβες οὐράνιον. Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἢ τεκοῦσα τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον ὀφθέντα, δι' ἡμᾶς ὁ περ ἡμεῖς, ἐκέτευε ἐκτενῶς, ἀλογίας πάσης με λυτρώσασθαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Παρθενίου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυματῶν εἴληφας, τὴν θείαν χάριν θεόφρον, ἱερέ Παρθένε, θαυματουργε θεοφόρε, ἀπαντα τὰ τῶν πιστῶν πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας Πάτερ ἐλαύνων· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Φως νοερόν τὸ ἐκ φωτός, Πατὴρ τῆ προα-
νάρχου, Υἱὸς Θεοῦ καὶ Λόγος, ὁ καταυγάζων
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην θεϊκῶς, φώτισόν
μου ταῖς φρένας, τὸν νοῦν καὶ τὸν λογισμόν,
τοῦ ἀνυμνήσαι σήμερον τὴν παιδραὶν ταύτην
πανηγυριν καὶ σεμνοπρεπεστάτην τοῦ Ὁσίου
Παρθενίου· αὐτὸς γὰρ ἀληθῶς ἐν γῆ Θαυμα-
σίαν διετέλεσε ζωὴν καὶ πολιτείαν· διὰ τοῦτο
συνελθόντες εὐφημοῦμεν αὐτόν, ὡς μέγαν μύ-
στην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Λαμφάκῃ ὁ μέγας Θαυματουργός, ἀνα-
βάς ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, ἀστράπτει
τοῖς πέρασι, τῷ φωτὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ζοφώ-
δεις Δαίμονας, σκορπίζων σφοδρότατα, καὶ
ἐλαίνων νόσους, χρησταῖς ἐπικλήσεσιν· ὅθεν
καὶ τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων καθάρας, πᾶσαν
τὴν Ἑλλάσποντον, καταλάμπεις τοῖς θαύμασι.
Θεοφόρε Παρθένιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορ-
τάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ, ὁμοιον.

Από βρέφους ποθήσας τὴν ἀρετὴν, τῶν ἡ-
δέων ἀπέσχου πάντων Σοφέ, νηστείαν
καὶ ἀσκησιν, ἀκριβῆ ἐνδεικνύμενος, καὶ μητρὸς
τὸν πόθον, οὐδὲν ἠγησάμενος, ἐν Σεμνεῖῳ φέ-
ρων, σαυτὸν λάθρα δέδωκας· πάλιν δὲ μνηύει,
σὲ Θεὸς τῇ μητρί σου, θρηνοῦσῃ τὴν στέρησιν,
σοῦ δικαίως πανάριστε· ἢ καὶ νῦν συνηδόμε-
νος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ
τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ετέχθης ἐκ Μητρὸς, ὁ προάναρχος Λόγος,
προσῆχθης τῷ ναῷ, ὁ ἀκατάληπτος φύ-
σει· χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκαλίαις
σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολίεις, ἐν ἐπε-
σκέψῳ κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι
ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
» κωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νοσήματα, προσευχῇ ἑθεράπευσας ἄμετρα,
συσφίγγων Παρθένιε, τοὺς παρεθέντας
ἐν χάριτι, ὡς περ ὁ Δεσπότης σου, οὐ τὴν πολ-
λὴν ἐμιμήσω ἀγαθότητα.

Σὺ δέδωκας, ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρό-
σφορα, τὸν εἶργοντα δαίμονα, ἀποσοθῆ-
σας Παρθένιε, ταῖς πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, ἱε-
ρωτάταις σου Πάτερ παρακλήσεσι.

Ο Κύριος, τὰς ἐντεῦξεις σου Πάτερ δεξά-
μενος, τὴν ἄγραν παρέδωκε, πλουσιω-
τάτως τοῖς χηρῆσι, τῇ τοῦ ἀνανηξάντος, θαυ-
ματοουργίᾳ ἰχθύος μεγαλύνων σε. Θεοτοκίον.

Τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε θε-
ράπευσον· τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, ὑπὸ
παθῶν ταραττόμενον, καὶ ταῖς παραβάσεσι, τῶν
ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος σκοτιζόμενον.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἢ
» **Χ**σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἐορτάζουσα.

Ανακος ὅσιος, εὐθύς καὶ ἡμερος, καὶ ἀκέ-
ραιος ὠφθης Πάτερ Λουκᾶ· ὅθεν μεμα-
κάρισαι, παρὰ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, καὶ Δε-
σπότης παμμακάριστε.

Γῶν ὁ φθόνος σε, καλῶς διάγοντα, τὴν ζωὴν,
ἐξεκαύθη καὶ πειρασμῶν, πλήθος σοι ἐξήγει-
ρεν· ἀλλ' ἐξηλέγηστο κενὸς λύκος, μάτην τὸ τῆ
λόγου χανών.

Νοὸς εὐθύτητι, τὸν βίον ἴθυνας, πρὸς τὰ
κρείττω παμμακάρι τῶν ἐφετῶν, πάντων
τὸ ἀκρότατον, ἐπιποθῶν Πάτερ ἰδεῖν, οὐ εὐ-
στόχως καὶ τετύχηκας.

Θεοτοκίον.

Ωραῖαν κάλλει σε, πασῶν εὐράμενος, γυ-
ναικῶν ὁ ὠραῖος Κόρη σεμνή, σοῦ τὴν
Μήτηραν ὠκῆσε, καὶ δυσμορφίας με παθῶν, καὶ
τοῦ σκότους ἐλυτρώσατο.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων ἢ
» **Ο**σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστέ
» Σωτῆρ μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω Βασιλεῦ τῆς εἰ-
» ρῆνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμπει σου· ἄλλον
» γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ηφωταυγῆς, ἐνσκηνώσασα χάρις τῆς ὁπα-
θείας, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ θεόφρον Πάτερ,
φιλαργυρίας τὸ βαθύτατον σκότος, τοῦ προέ-
δρου διώκει ἄνοσον, τοῦτον συντηροῦσα ταῖς
σαῖς παραινέσεσι.

Νόσω πολλῇ, τὸν κρατούμενον Πάτερ καὶ
γεγονότα, Ὅσιε ἡμίξηρον προσευχαῖς σου,
ὅλον εἰργάσω ὑγῆ εὐχαρίστως, τὸν Δεσπότην
Θεὸν δοξάζοντα, τὸν θαυματουργίαις πολλαῖς
σε δοξάσαντα.

Χρίσμα σεπτόν, περικείμενος Πάτερ ἱερωσύνης, ταύτην κατελάμπρυνας ἐπίδειξει, πολλῶν θαυμάτων, ὧν ἐτέλεσας, ζῶν τε Θεοφόρε καὶ μετὰ θάνατον, Ἄγγελος καθάπερ βιώσας Παρθένης.

Θεοτοκίον.

Από παθῶν, ἀμαυρώσεως Κόρη ἀπό σκανδάλων, τῶν προσγινομένων ταῖς ἐπηρείαις, τοῦ ἀλλοτρίου μελλουσῶν τε βασιάνων, αἰώνιων πρὸς τὸν φιλόανθρωπον, ῥύσαι με ταῖς σαῖς δυσωπῶ παρακλήσει.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, ταῖς τῶν ὀρθρίζοντων σοὶ ψυχαῖς, πόθῳ καταύγασσον
• δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
• ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Τὴν τῶν καμάτων σου ἀμοιβὴν, παρὰ τοῦ πλεισίου Δοτῆρος, ἀπολαβὼν Πάτερ Ὁσιε, πέλαγος θαυμάτων πᾶσιν εἰδείκνυσο, ταῖς νόσους ἀφανίζων τῶν προσιόντων σοι.

Οὐ κατενάρκησας τοῦ ἐχθροῦ, Πάτερ ταῖς ἑκατομμυρίαις προσβολαῖς, οὐ κατεπλάγης τὴν ἑπαρσιν· ἔστις δὲ ὡς πύργος στερρός ἀκλόνητος, ταπεινώσιν ὡς θάρακα ἐνδυσάμενος.

Καλῶς τέλεσας τὸν ἱερόν, βίον σου Παμμακάρι, καὶ λαβὼν ἀπὸ Θεῶ τὴν ἀντίδοσιν, χάριν ἰαμάτων, τυφλοὺς ἐφώτισας, χωλοὺς καὶ παραλύτους ἀποτελῶν ὑγιεῖς.

Θεοτοκίον.

Λαοὶ ὑμνεῖτε τὴν ἀληθῶς, τέξασαν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως καὶ μείναςαν, πάλιν μετὰ τέκνον Παρθένον ἀφθορον, ὡς πάντων προστασίαν καὶ σωτηρίαν βροτῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
• **Π**σὺ με ἀνάγαγε ἐκ πυθμένος ἄδου δέομαι· ἵνα ὡς Λυτρωτῆ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ρημάτων σου, εὐχῶν τε δυναστεία Παρθένης, ναοὶ ἐρράγησαν τῶν εἰδῶλων θείᾳ χάριτι, καὶ ἄπιστος λαὸς πίστιν προσελάβετο, μεγαλύνων συμφώνως τὸν Κύριον.

Ικέτευσας, τὸν φιλόανθρωπον Λόγον σὺν δάκρυσι, καὶ ταῖς αἰτήσασιν ὄμβρους ἀνωθεν κατήγαγες, οἰκτιρῶν συμπαθῶς λαὸν κινδυνεύοντα, Ἱεράρχα Κυρίου Παρθένης.

Ναμάτων σου, μυστικῶν ἐπομβρίαῖς κατήρδευσας, καρδίαν πᾶσαν προσφοιτῶσάν σοι Παρθένη· καὶ ἡ γῆ ἡ τῷ αὐχμῷ ξηρανθεῖσα δέχεται, ὑέτους θαυμαστῶς εὐφορήσασα.

Θεοτοκίον.

Μὴ στήσης με, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης κατὰ κριτον· μὴ στηλιτεύσης με ἐπὶ πάντων τὸν ἀναίσθητον, Θεέ μου Ποιητά μου, ἔχων ἰκετεύσαν, τὴν τεκέσαν ἀσπόρως σε Δέσποιναν.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θαλασσαν, ὑψημένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ελύθη ἡ παλαισου, δολιόφρον καθ' ἡμῶν, ἐίσχυς καὶ φρουδα γέγονε, τὰ πολλὰ σου σοφίσματα πονηρῆ· ἰδοὺ γὰρ ἀπλοῦστατος, καὶ ἀπόνηρος νέος σε κατέβαλε.

Οὐκ ἔδωκας Ὁσιε, σοῖς βλεφαίροις νυσταγμόν, οὐδὲ κροτάφοις ἀνεσιν, ἕως πᾶσαν κατέβαλες μηχανὴν, τοῦ πλάνου ποικίλους σοι, πειρασμοὺς καθ' ἐκάστην ἐξεγείροντος.

Σωφρόνως διήνυσας, σοῦ τὸν βίον καὶ καλῶς, φιλοξενῶν ἐκάστοτε, ἐλεῶν τε πλουσίως καὶ δαψιλῶς· διὸ καὶ τετύχηκας, ἀφθαρσίας καὶ δόξης ἀκηραῖτου Λουκᾶ.

Θεοτοκίον.

Τριαῖδος γεγέννηκας, σὺ τὸν ἕνα σαρκικῶς, Θεοκυῆτορ πάναγνε, ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον· διὸ βοῶ· Τριαῖδος τῆς θείας με, ταῖς πρεσβείαις σου δεῖξον οἰκητήριον.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ.

Ἦχος πλ. β'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ο ἐκλεξάμενος Θεὸς πρὸ τοῦ πλασθῆναι σε, εἰς εὐαρέστησιν αὐτοῦ, οἷς οἶδε κρίμασι, προσλαβόμενος ἐκ μήτρας καθαγιαῖζει, καὶ οἰκεῖον ἑαυτῷ δοῦλον δεικνύει σε, κατευθύνων σε Λουκᾶ τὰ διαθήματα, ὁ φιλόανθρωπος ὧ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Ὁ Οἶκος.

Ω Πατέρων ἀρίστη καλλονὴ καὶ σεμνότης ὧ πάντων Ἀσκητῶν κοσμιότης· Χριστοῦ ταῖς ἐντολαῖς γὰρ πληρώσαντος, πῶς ὑμνήσω τὴν σὴν βιοτὴν ἐνδοξε, μὴ ἔχων λόγων δύναμιν· ἀλλ' ὅμως σοι θαρρόων βοήσω·

Χαῖρε λαμπρὸν Μοναζόντων κλέος· χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ καὶ λύχνε.

Χαῖρε τῆς ἐρήμης τερπνότατον βλάστημα· χαῖρε οἰκουμένης λαμπρῆ φαινότητε.

Χαῖρε, ὅτι κατεφρόνησας τῶν ρεόντων καὶ φθαρτῶν· χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια σὺν Ἀγγέλοις κατοικεῖς.

Χαῖρε τῶν ἀθυμούντων ταχινὲ παρακλήτορ· χαῖρε τῶν ἐν κινδύνοις ποθεινὲ παραστάτα.

Χαῖρε σεπτὸν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· χαῖρε κλεινὸν Χριστοῦ οἰκητήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ δόσις πᾶσα ἠγαθή· χαῖρε, δι' οὗ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη.

Ω' νῦν χαίρων παρίστασαι.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθένιου, Ἐπισκόπου Λαμφάκων.

Στίχοι.

Ἄφῃκε τὸν χοῦν Παρθένιος Λαμφάκω,
Λαμπτήρα πυρσεύοντα φῶς αὐτοῦ μέγα.

Παρθένιος κατέδαρθε, λαχὼν μακρὸν ἐβδόμη ὕπνον.

Ὁ ὅτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου· υἱὸς Χριστοφόρου, Διακόνου τῆς κατὰ Μελιτόπολιν Ἐκκλησίας, γραμμάτων μὲν ἄπειρος, πᾶσαν δὲ πρακτικὴν ἀρετὴν μετεῖναι σπουδάζων· καὶ προκάλυμμα τὴν τῶν ἐχθρῶν ποιούμενος ἄγραν, τοῖς αἰτούσιν αὐτῷ μετεδίδου. Ἐποῦτη δὲ τις ἦν ἡ κρυπτομένη ἐν αὐτῷ εὐσέβεια καὶ ἀρετὴ, ὡς καὶ χάριν παρὰ Θεοῦ λαβεῖν, δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ παντοίας νόσους ἰᾶσθαι. Ἐπιμέλειαν δὲ ποιησάμενος τῆς τῶν γραμμάτων μαθήσεως, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ Φιλίππου Ἐπισκόπου Μελιτοπόλεως, καὶ αὐτὸς Ἐπίσκοπος τῆς Λαμφάκου ὑπὸ Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Κυζίκου. Πολλὰ δὲ θαύματα ἐκτέλεσας, (καὶ γὰρ ὑπὸ ταύρου τὸν ὀφθαλμὸν ἀνδρός τινος ἐκκοπέοντα ἴασατο· καὶ μόνῃ σφραγίδι, καρκίνου πάθος, αὐτῷ λεγόμενον, ἀπὸ τινος γυναικὸς διεσκέδασι· καὶ τὸν λυττήσαντα κύνα, καὶ κατασχόντα αὐτὸν, φουρήματι ἀπενέκρωσε· καὶ τὸν ὑπὸ τῆς ἀμάξης συμπατηθέντα, διαβράσεισθαι αὐτῷ τῆς γαστρὸς, τιθυνηκότα αὐτὸς ἀνεζώωσε· καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ Ἐπιτρόπου δὲ γαστῆς τὸ ἀκάθαρτον ἐπάλασε πνεῦμα· καὶ ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρόσφορα παρασκευάσει, ἀποδιώξας τὸν ἐμφωλευντα δαίμονα·) καὶ πολλὰ ἕτερα παράδοξα ἐνεργήσας, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων προειπὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δουκᾶ, τοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Στίχ. Ἐπλήσε Λυκάς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα,
Ὅς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων.

Ὁ ὅτος ὁ Ὁσίος τῆς Ἑλλάδος, ἐστὶ βλάστημα καὶ ἐν τρυφήματι· οἱ δὲ τούτου πρόγονοι ἐξ Αἰγίνης ὤρμητο τῆς νήσου· οἱ τὰς συνεχεῖς ἐφόδους τῶν Ἀγαρηνῶν μὴ φέροντες, μετανάσται γίνονται, καὶ τὴν Ἑλλάδα καταλαμβάνουσιν, ἐν ἧ καὶ γηγεννῆται ὁ μακάριος Δουκᾶς. Ὅς παιδόμενος οὐ μόνον κρέατος, ἀλλὰ καὶ ὡσὺ καὶ τυρῆ ἐποχὴν ποιήσατο· ἄρτος δὲ κριθίνος, καὶ ὕδωρ, καὶ ὄσπριον ἦν αὐτῷ βρώσις καὶ πόσις. Κακοπαθεῖα δὲ πάση καὶ σκληραγωγία κατατήκων ἑαυτοῦ τὸ σῶμα, τὸν πεινῶντα θρέψαι, καὶ γυμνιτεύοντι περιδολαίον χαρίσασθαι, τρυφήν ἠγάπητο, καὶ κόρον ὑπελάμβανεν. Ὅθεν καὶ τὸ ἑαυτοῦ περιδολαίον πολλάκις δεδωκώς, γυμνὸς ἐπαυθεῖ. Καὶ ἐπὶ ταῦς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀνέπεμπε, τοῦ ἐδάφους οἱ πόδες ἀφιστάμενοι ὡσεὶ πῆχυν ἕνα, ἀψαυθεῖ τῆς γῆς ἐδάκου φαίνεσθαι.

Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν μονήρη βίον ὑπέδου, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅσην ἐγκράτειαν καὶ κακοχῆταν ὁ μακάριος ἐπέδειξατο. Τὰς δὲ παραλίους πάσας διαμείψας, καὶ πολλοῖς αἰτίας

σωτηρίας διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τελεσθέντων θαυμάτων γεγονώς, ὕστερον ἀφίει τὰς μεταβάσεις, τὸν τοῦ Μοναστηρίου χώρον καταλαμβάνει· καὶ ἑβδομὸν ἐν αὐτῷ διανύσας ἔτος, προεῖπε τὴν αὐτοῦ τελευτὴν πᾶσι, καὶ οὕτω τῷ τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων χιλίων Μαρτύρων καὶ τριῶν, αἰκετῶν τῶν τεσσάρων Προτικτόρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάντων.

Ὅσοι οἰκέται ὑπῆρχον τῶν τεσσάρων Προτικτόρων, ἔφ' ὧν κατεσχέθη, ἐκ προστάγματος βασιλικῆς, ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος Πέτρος ὁ ἀγιώτατος, καὶ ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν. Μετὰ γὰρ τὴν τούτου τελευτὴν, τῶν Προτικτόρων πιστευσάντων πανοικί τῷ Χριστῷ, καὶ μαρτυρησάντων, οἱ τούτων δούλοι, τῆ εἰς Χριστὸν πίστει θερμανθέντες, νότομολῆσαν πρὸς τὸν βασιλέα Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδείᾳ, σὺν γυναιξὶ καὶ παιδίοις καὶ βρέφει· καὶ ὁμολογήσαντες εἶναι Χριστιανοί, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ὑπὸ τοῦ στρατοῦ κατεκόπησαν ἕξει.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, οἱ Ἅγιοι ἕξ Μάρτυρες, οἱ ἐκ Φρυγίας, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Μὴ τὴν πυρὸς φρίξαντες ἰσχὺν ἕξ Φρύγες,
Τῆ τῶν Φρυγῶν γῆ πύργος εἰσὶν ἰσχύος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, τοῦ ἐν Μοναβάτοις ἀγωνισαμένου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοπέμπτου, καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄντιθεν πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυρῆννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι παισὶ, δρόσον τὴν τῷ Πνεύματος, ὁ ὧν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐν σοὶ ἐνσκηνώσασα ἡ θεία χάρις, Προφήτην σε δείκνυσι, τὰ μέλλοντα φθεγγόμενον· ἐντεῦθεν προήγγειλας τῷ διαδέχασθαι, μέλλοντι τὸν Πρόεδρον Σοφῆ, ὠραϊσμένον θεαίαις λαμπρότησι.

Λαμφάκου τὸν Πρόεδρον, τῆς Ἑλλησπόντου, λαμπτήρα τὸν ἄδυτον, θαυματουργίαις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸν παιδρύναντα, καὶ ἀπελάσαντα, νύκτα πολυῶδον παθῶν, ὑμολογοῦμεν πάντες Παρθένιον.

Πολύχουν ἀπέδωκε τὸν ταύτης σπέρων, ἡ γῆ τῆ ἐντεῦξαι σου, πανθαύμαστε Παρθένιε, καὶ βότρυας ἠνεγκεν ἄμπελος ἀνικμος· οὕτω σε δοξάσαντας Θεοῦ, τοῦ δοξασθέντος τῆ πολιτεία σου.

Θεοτοκίον.

Ὁράθης Πανάμωμε ἀγιωτέρα, τῶν ἄνω Δουκάμων· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, ὃν ταῖς

Ξεις ἀσώματοι φόβῳ δοξάζουσι· τοῦτον οὖν ἰκέτευε αἰεὶ, τῷ οἰκτειρῆσαι τῆς σέ δοξάζοντας.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ . Ὁ Εἰρμός .

» **Ο**ἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
» οὐκ ἔπτηξαν. ἀλλ' ἐν μέσῳ πυρός ἐμ-
» βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητός
» εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η δὴκη τῶν σῶν λειψάνων, Λουκᾶ πηγὴ ἀναδέδεικται, ἰαμάτων ἐν ἧ πᾶς προσρέχων, ἐκλυτροῦται παντοίων παθῶν, σὲ μακαρίζων Ὅσιε, καὶ ὕμνων τὸν Δεσπότην Χριστόν.

Σημείοις μεγίστοις Πάτερ, ἐδόξασέ σε ὁ Κύριος, ὃν ἐδόξασας σὺ, διὰ πόνων τῆς ἀσκήσεως πρότερον· Εὐλογητός γὰρ ἔκραζες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν βίῳ περιφανῆς τε, καὶ ἐν τοῖς θαύμασι μέγιστος, καὶ ἐν πᾶσι καλοῖς ἀνεδείχθης, ἀπαράμιλλος Ὅσιε· διὸ τῶν πόνων εὐρηκας, ἀμοιβὴν βασιλείαν Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Λαὸν καὶ πόλιν σου σῶζε, Θεοκυῆτορ παλάμῳ, προστασία ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, ἀδιζάκτῳ βρωόντων σοι· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τοῦ Ἱεράρχου . Ὡδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός .

» **Κ**άμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θαίῳ προσταγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστὰς δροσιζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μέγισταί τοὺς σοὺς καμάτους ἀντιδόσεις, ἐν τοῖς ὑψίστοις διεδέξαντο, μέγιστε Παρθένιε· φῶς οἰκείας γὰρ τὸ ἀνέσπερον, καὶ δόξαν ἀδιαδοχὸν εἴληφας, ἀενάου Πάτερ χαρᾶς ἀξιούμενος.

Αὐτος ἀστὴρ γενόμενος ἐν βίῳ, ἀνατολαῖς τῶν θαίων ἔργων σου, ἔδυσ νόμῳ φύσεως, καὶ πρὸς φέγγος μετεχώρησας ἀνέσπερον, λιπῶν ἡμῖν Ὅσιε τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων σου. Τριαδικόν.

Αναρχος Πατὴρ, Υἱὸς καὶ Θεῖον Πνεῦμα, ὁμοβασιλεῖος ὁμόθρονος, γνωρίζεται ἑλλαμψίς, ὀρθοδόξως τοῖς λατρεύουσι, καὶ μέλπουσι σὺν τάξεσι, πάντοτε τῶν Ἀγγέλων· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος.

Θεοτοκίον.

Ρύπου με παθῶν ἀγνή προσγινομένου, τῆ μεσιτεῖα σου καθάρισον, καὶ λάμπρυνον θέομαι, σκοτισθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, δαιμόνων ἀμαυρότησιν· ὅπως σε μακαρίζω, Παρθένε Θεομακάριστε.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ . Ὁ Εἰρμός .

» **Ν**όμων πατρῶν οἱ μακαριστοί, ἐν Βα-
» βυλῶνι Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασι-
» λεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστη,
» καὶ συνημμένοι ὧ οὐκ ἔχωνεῦθησαν πυρὶ, τῷ
» κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον·
» Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
» τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύμην παντοίου πάθους ἐνδοξε, ἀποδιώκεις ἑξιώμενος, ῥωννύων ἀσθενοῦντας, καὶ παρειμένους λύων τοῦ κατέχοντος δεσμοῦ, καὶ κυλλοὺς καὶ χωλοὺς ὁμοῦ, καὶ τυφλοὺς θεραπεύων, Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε βρωόντας, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απὸνον εὖρες δόξαν Ὅσιε, πόνους πολλοὺς ὑποίσας καὶ ἀγωνίσματα, ἀγρυπνίαν τῆ-
ξιν σώματος, νηεῖαν κακῆχίαν, χαμαικοιτίαν, πᾶσαν ἄλλην πίεσιν σαρκός, δι' ἀγάπην τοῦ κτίσαντος, ὧ συνὼν συνευφραίνῃ· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει σωθῆναι, πάντας τῆς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦντας.

Διὰ ποικίλων πόνων Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν εἰ-
σῆχθης εἰς τὴν οὐράνιον, βασιλείαν εὐ-
φραϊνόμενος, ταυῖν εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τοῦ Δεσπότη πάντοτε τρυφῶν ταῖς καλλοναῖς, σὺν Ἀγγέλοις μελώδημα τὸ Τρισάγιον ἄδεις· Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἀποστάντα τὸν ἀχώριστον, ἐκ τοῦ πατρῶου κόλπου, Ἀγνή γεγέννηκας, ἀπειράνδρως ἀνεκφράστως τε, βροτὸν τέλειον ὄντα· ὃν ἐκδυσώπει, δοῦναί μοι ἰσχύν, τῶν πονηρῶν λογισμῶν, προσβολὴν πᾶσαν καταβαλεῖν εἰς τέλος, καὶ θέλημα τὸ θαῖον ἐκείνου, πράττειν καθ' ἐκάστην· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου . Ὡδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός .

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Γδεῖν κατηξίωσαι, ἀπολυθεὶς τοῦ σώματος, τὰ ἀθέατα κάλλη Πατὴρ Παρθένε, ὅλος ἀρετῶν εὐμορφία, ὡς ἀληθῶς καθωραϊσμένος· διὸ σε γεραιρομεν, καὶ γνησίως μακαρίζομεν.

Ως κρίνον ὡς ῥόδον σε, εὐώδες ὡς ἐσφραδίον, ἀρετῶν ποικιλία ὠραϊζόμενον, Πάτερ ὁ Χριστὸς εἰς τὰς ἀνω, περιφανῶς ἐσκήνησε

μάνδρας, ὅσιως ποιμάναντα, τὸν λαὸν αὐτοῦ Παρθένιε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, χορεύσωμεν γηθόμενοι, ἑορτήν τε ἀγίαν νῦν συστησώμεθα, ψάλλοντες Θεῷ ἐν αἰνέσει, τὸν Δαυμαστὸν καὶ μέγαν ποιμένα, Παρθένιον σήμερον, κατὰ χρέος μακαρίζοντες.

Ημνήμη σου σήμερον, ἡμῶν περιουαύαζουσα, τὰς καρδίας ὡς μέγας ἥλιος ἔλαμψεν ἦν ἐπιτελοῦντας ἐν πίστει, ρῦσαι παθῶν σκότους Ἱεράρχα, καὶ νόσων καὶ θλίψεων, καὶ παντοίων περιστάσεων. Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον, τὸν ἐν τῷ σκότει κείμενον, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας Θεοχαρίτωτε, καὶ μὴ προαιρούμενον ὄλως, τοὺς τοῦ Θεοῦ νόμους συντηρῆσαι, ὅπως ὡς προστάτιν μου, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
• **τ**ολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
• **τ**α· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, λό-
• **γ**ος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
• **σ**ύρανιαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Σοὺς πόνους Πάτερ καὶ ἀγωνίσματα, τίς ἐξαιπείν δυνήσεται βροτῶν ὧν ἀντάξιον, τὸν μισθὸν ἐκομίσω παρὰ Θεοῦ; γέγονας γὰρ δοχεῖον, τοῦ Δείου Πνεύματος· Ὁσίος, εὐθύς, ἀληθινός, δίκαιος, ἀμεμπτος.

Απλοῦν τὸ ἦθος καὶ ἀπονήρευτον, καὶ ταπεινόν, ἐλέους τε μεστὸν πρὸς τοὺς πένητας, καὶ φιλόξενόν τε καὶ φιλέρημον, ἡσυχον πρᾶον ἔντως, Πάτερ ἐνεδειξας· ὅθεν συνετάγης Ἀβραάμ καὶ Ἰακώβ καὶ Δαυῖδ.

Μοναῖς ἐκείναις ὡς αὐλιζόμενος, ταῖς ὄρεκταῖς καὶ κάλλους Δείκου ἐμπιπλάμενος, Παραδείσου τε Δείου ταῖς ἀνθεσι, νῦν ἐν-τρυφῶν εἰς κόρον, καὶ ἀγαλλόμενος, μνεῖαν πρὸς Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ποιοῦ Πανόλβιε.

Τριαδικόν.

Ημία φύσις ἢ τρισυπέστατος, ἢ τριλαμπῆς οὐσία καὶ ἀχώριστος δύναμις, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον, Πνεῦμα μία Θεότης, σῶζε τοὺς πιστεῖ σε, ἕνα μεγαλύνοντας Θεὸν, ἐν χαρακτῆρσι τρισί.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ σθένει σου τὸ Μυστήριον, βρότειος νοῦς Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε· πρὸ γὰρ τόκῃ ἀνάδρωσιν συνέλαβες, ἔμεινάς τε Παρθένος, καὶ μετὰ κήσιν, τέτοκας δὲ Λόγον τῷ Πατρὶ τὸν συναῖδιον.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἱεράρχου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμψάκου ὁ παμμέγιστος, Ποιμὴν καὶ περιβόητος, Δαυματουργὸς Ἱεράρχης, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὸ Ἑλλησπόντου καύχημα, καὶ τῶν πιστῶν ἐδραῖωμα, τιμάσθω νῦν Παρθένιος· ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτος, ἐξελεῖται τὸ Θεῖον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Μονάσας ἐκ νεότητος, καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενος, ἐμάκρυνας ἐν ἐρήμῳ, Λουκᾶ φωστήρ Μοναζόντων· ἐγκρατεία δὲ πάση, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, τῷ κρείττονι θεόληπτε, ὡς ἐφικτὸν συνεκράθης, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· ἰδὼν δὲ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δούλόν σου ὦ Δέσποτα· Σωτήρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ Πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαί.

Φέρουσα ἢ ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεῶν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ Δῶς ἐχηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψω ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθὲ, Θεὲ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δούλόν σου φιλόνηρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Χαῖρε ἢ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων. Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶς.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὀπλῷ τῆς εὐσεβείας ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός ὁ πολλαῖς βασάνοις ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον, βασιλείαν Θεόδωρε ἐν ἧ χορευῶν, καὶ μεθέξει Θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσσει, μέμνησο τῶν τιμώντων σε, τὴν μνήμην τὴν ἐνδόξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίσει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζει, τοῖς αἰτήσιν εὐρωστία, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλὴ, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπάνυμος λαμπτήρ τὴν ὑψηλὴν, καταυγάζων τοῖς θαύμασι στύλος ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξει τῶν ἀπείρων κολάσεων λόγῃ τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα ὁ ἀρισεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπικ, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Οπλῷ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδῶλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πείραν, καὶ ἐπὶ ξύλῃ τάθει, σπαραγμούς παμμακάρι ἐκαρτέρησας ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος ἄθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Εχῶν πολιτείαν ἰσαγγελον, τοῖς Ἀγγέλοις Θεοφάντορ, συνωμίλει προφανῶς, δι' αὐτῶν τὰ ὑπὲρ νοῦν καταλαμπόμενος. τὸν ναῦν, συμβόλων, θαυμασίων ἀνακαθάρασιν, μεγάλων, Μυστηρίων ἀποκαλύψαι, προφητικῆν προαγό-

ρευσιν, πνευματικὴν ἀνακαίνισιν. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αγγελος ἐφάνης ἐπίγειος, ἐπὶ γῆς τοὺς οὐρανίους, συλλαλοῦντας ἐσχηκῶς, θεωρὸς ὑπερκοσμίων, θαμάτων γεγονῶς. Λυχνία, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτουσα. Ἐλαία, ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, θεωρητικὴν ἀποστάζουσα, τοῖς εὐσεβέσι πόσιμα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐλπιζομένης θεωσεως, ἀπολαύων ὡς Προφήτης, ἀληθέστατος Θεῷ, καὶ τρανώς τῆς αἰδίου, ἐμπιπλάμενος τρυφῆς, καὶ δόξαν ἀνεκλαίητον θεωόμενος, καὶ κάλλους διαδήματι κοσμούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, δυσώπησον ἐκτενέστερον, Θεόληπτε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν Ἑωσφόρον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας ἀνενδότης φωτίζουσα, καὶ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος πρὸς ὃν φιλομάρτυρες ἀνακράζομεν. Χαίροις, ὁ τοῖς Πιστοῖς ἀναδειχθεὶς Θεοδώρητος χάρις, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σὲ προστρέχουσι, Θεόδωρε μακάριε. Χριστὸν ἀπαύσως πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Οπαλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε. Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δούλόν σου εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμ. τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Υπόδεξαι φησὶ Συμεὼν, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων χερσίν ὃ Πρεσβύτερα, ἀγκαλιζέσθαι τὸν Χριστὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Τοῦ νόμου Πατητὴν καὶ Θεόν, ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθὺς, συνελθόντες, ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμου νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δούλόν σου ὡς εἶρηνας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ,

τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμοῦ με τοῦ σαρκίης,
εἰς ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν Ἰσραὴλ.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς
αὐτοῦ κληρονόμου μακαριότητος, πάντες
εὐφημήσωμεν Πιστοὶ, καὶ μακαρίσωμεν ἐπα-
ξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα,
τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ
Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὕμνου-
μενος ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, σήμερον τῷ Δεῖφ
ιερωῶ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτι-
καῖς ἐνθρονίζεται ἀγκαλαῖς· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ
εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζευγὸς τρυ-
γόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν
τὸν νεολεκτὸν λαόν· περισερῶν δὲ δύο νεοσσής,
ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς
αὐτὸν χρησιμοῦ δὲ Συμεῶν, τὸ πέρας δεξιόμε-
νος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν,
τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προ-
γόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπό-
λυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς
προεπηγγείλωμοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον
φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τῷ Χριστωνύμῳ λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Στρατολογία ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τῷ οὐρανίου
στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένη-
σαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρε-
τάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν
δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὠφθῆς ἀ-
δλητῆς· ὅθεν σε πιστεῖ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα. Τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτά-
ζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

✠

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο μεγαλάνυμος Χριστοῦ Ἀθλοφόρος, ὁ ἐ-
πιπόθητος Θεῷ καὶ Ἀγγέλοις, ὁ θαυμα-
στός καὶ ἐνδοξὸς Θεόδωρος, πάσας ταῖς ὑφ' ἡ-
λίον, ἱεράς Ἐκκλησίας, σήμερον τῷ Πνεύματι,
τῷ Ἁγίῳ εὐφραίνει, καὶ ἑορτάζειν πάντας ἐν
χαρῇ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυλον·

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, παλαι κατεῖδε Μωϋ-
σῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς Δείας
φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνώφῳ τε καὶ θυέλλῃ·
νῦν δὲ Συμεῶν, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως
δι' ἡμᾶς, ἐνηγκαλίσαστο· καὶ γεγηθῶς ἠπειγέτο
τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα·
Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων,
δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ πα-
λαι χαραξάς ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει
τῷ Σινᾶ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ
νόμου παλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγγίᾳ
σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ
οἰκονομίᾳ σου μόνῃ φιλόνητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἑορτῆς εἰς
ς'. καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο εἰς ἡ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Φερώνυμον δῶρόν σε τοῦ Θεοῦ σέβω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις: Νικολάου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐθύθισε, τερατουρ-
• γουσα ποτὲ, Μωσαϊκῆ ράβδος, σταυ-
• ροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν,
• Ἰσραὴλ δὲ φυγαῖδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν,
• ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα.

Φερωνυμία θεολήπτου κλήσεως, καλλωπι-
ζόμενος, καὶ δωρεῶν Δείων, θησαυρὸς
δεικνύμενος, καὶ Μαρτυρίου χάριτι, μάκαρ κε-
κοσμημένος, τοὺς ὑμνητὰς σου χαρίτωσον, ὕ-
μνοις σε τιμῶντας Θεόδωρε.

Εργῷ καὶ λόγῳ σοῦ τὴν θεοδώρητον, κλη-
σιν πιστούμενος, ταῖς δωρεαῖς νέμεις, δω-
ρεῶν τοῖς χρήζουσι· δῶρημα γὰρ πᾶν τέλειον,
ἀνωθεν καταβαῖνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχό-
μενος, ἀπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ρώμην θεοθεν νηπιόθεν πάνσοφε, λαβίων
καὶ σύεσιν, πάθη σαρκὸς πάντα, πρό-
τερον καὶ δαίμονας, ἀνδρείως καταβέβληκας·
ὑπερον δὲ καθεῖλες, ἐχθρῶν Τυράντων τὸ φρύα-
γμα, Μάκαρ συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Ος ἐντροχῆς καὶ νοκτοχῆς καὶ φράντος, κα-
τεσοφίσω σοφίᾳς, τὸν σοφιστὴν Μάκαρ,
τῆς κακίας ῥήμασι, καὶ πράγμασι Δικίνον,
ἐδολέσασας Δείας, νεκροῖς ξοδαῖς λατρεύοντα,
καὶ μεγάλας ἐλπίσι τρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Νίκος μοι δίδου Παναγία ἄχραντε, τῷ καταφεύγοντι, ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, τῶν δεινῶν ἐξαιρούσα, αἰεὶ με ταῖς πρεσβείαις σου· καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Ἐκπλήττομαί σου τοὺς λόγους Ζαχαρία.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ῶμεν τῷ Κυρίῳ τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσῃ, ὅτι ἄμῳ ἐνδόξως δεδόξασται.

Εἰχων τὸν Φωτοδότην, ταῖς σαῖς ὑπακούοντα δεήσεις, φωτισμόν μοι παράσχου, Ζαχαρία Προφήτα Δεσπέσιε.

Κατακεκοσμημένοι, κάλλεσι τῆς Δείας ὠραιότητος, τῶν Ἀγγέλων τὸ κάλλος, ἐδέωρεις ψυχῆς ὠραιότητι.

Πλήρης ἀγιωσύνης, ἀγγελομιμήτου καὶ φαιδρότητος, συλλαλοῦντας Ἀγγέλους, καὶ φωτίζοντας ἔσχεθε Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Λεῖπται ἡ κατάρα, Εὐίας τῆς Προμήτορος Πανάμωμε· τὸν Χριστὸν γὰρ τεκοῦσα, εὐλογίαις τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργέ Κίριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Νεανίας ὠραῖος, πανευπρεπῆς δεδειξαι, κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων ψυχῆς καὶ σώματος, ὠραιζόμενος τῶν ἀρετῶν εὐμορφία, καὶ Μαρτύρων στίγμασι, καλλωπιζόμενος.

Υπὸ Δείας προνοίας, ὀδηγηθεὶς ὠδεύσας, τρίβον Μαρτυρίου Δεσπότου τοῦ τὴν καρδίαν σου, Μάκαρ πλατύναντος, ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων, καὶ πρὸς τὴν οὐράνιον, κλῆσιν ἰθύναντος.

Μεγαλόφρονι γνώμῃ, περιφρονῶν Πάνσοφε, πάντων τῶν ἡδῶν τοῦ κόσμου καὶ τῶν τοῦ βίου τερπνῶν, οὐδὲν προέκρινας, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας, ψυχῆς εὐθύτητι.

Θεοτοκίον.

Ικετεύω σε μόνην, τὴν τὸν Θεὸν τέξασαν, τὸν εἰς εὐλογίαν κατάραν τὴν πρὶν ἀμείψαντα, καὶ χρηματίσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων κατάρα, Κόρη παντευλόγητε, καὶ κόσμον σῶσαντα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖτε πάντα κτίσις· ἢ ἔστι δίκαιος πλὴν σε Κύριε.

Η ἄνωθεν χάρις σοι ἐπεσκίασε, τῆς προνοίας τὴν ἀφραστον, Δείαν κυβέρνησιν, δι' Ἀγίων Ἀγγέλων διδάσκουσα Πάνσοφε, μάκαρ καὶ φωτίζουσα.

Τὴν Δείαν χρηστότητα παιδευόμενος, ἐμύθησθης Πανόλβιε, ὡς καθαρῶτατος κατακάρπως οἰκείσθαι, τὸ Δεῖον ἀγίασμα, τὴν πόλιν τὴν πανίερον.

Τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, ἡ ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ τοῦ Θεόφρονος, γέγονας Κύριε, καὶ ψυχῶν σωτηρία, ὡς παλαι προήγγειλε, Προφήτης ὁ Δεσπέσιος.

Θεοτοκίον.

Ο τόκος ὁ ἀφθόρος, καὶ ἡ ἄχραντος Θεοτόκε σου κήσις, τὸν κόσμον ἐρρύσατο, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου· Σωτῆρα γὰρ ἔτεκες, Λόγον τὸν αἰδίων.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεῖκνῃ παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδῶλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διηγείρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ Δείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὄθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτήσί σε νέμεις, τὰ Δεία δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσὶν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τῷ Προφήτῃ, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Δι' ἰππευόμενα ἄρματα ἔβλεψας, ἠνιοχόμενα χεiri τοῦ πάντων Θεοῦ, ταὺς ἀσωμάτους λειτουργοὺς, Ζαχαρία Δεσπέσιε· οἷς συναγαλλόμενος, ὡς Προφήτης αἰοῖδιμε, αἰτήσαι ἰθύνεσθαι, πρὸς ὁδὸν Δείας γνώσεως, τοὺς πίστει ἀδιστακτῶ τελοῦντάς σου, μνήμην Προφήτα τὴν πανίερον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Εκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντᾳ Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο ὁ ἱερός Συμεὼν, Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὡς Δέσποτα. Ἄνα δὲ ἡ ἄμειπτος, ἡ Προφήτις καὶ ἐνδοξος, τὴν ἀνθομαλόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι. Ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Τοῦ Μάρτυρος. Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις, σύ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πα-

» τρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέ-
 » ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
 » Προφῆτῃ, Ἄββακούμ σοὶ κραυγάζω· Ἐὐ-
 » νάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ο πρὸς Θεὸν, πόθος σου πᾶσαν ἡμαύρωσε,
 προσπαθείας, ὕλην Παμμακάριστε, δό-
 ξαν τερπνὴν, πλοῦτον καὶ τρυφήν, καὶ περι-
 φανείας, τὸ περιβόητον ὕψωμα· ἐντεῦθεν ἀνυ-
 ψώθης, πρὸς περίβλεπτον ὕψος, μαρτυρίᾳ πρὸς
 δέξαν ἀμάραντον.

Νόμῳ καινῷ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πε-
 φραγμένους, νόμον ἀνομώτατον, παρανο-
 μοῦντων νεανικῶς, ἀνέτρεψας μάκαρ· διὸ νομί-
 μως ἐνήθλησας, καὶ στέφος ἀνεδήσω, τὸ τῆς
 δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότη Θεόδωρε.

Δῶρον Θεῶ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμον, δῶ-
 ρον θεῖον, δῶρον ἀξιέραστον, δῶρον πλε-
 τίζον πάντα πιστὸν, δῶρον δεχομένοις, γλυκὺ
 καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τὸ πᾶσι καταπέμπον,
 καταλλήλως ταῖς δόσεις, καὶ πληροῦν ταῖς αἰτή-
 σεις τῶν δούλων σου.

Ως μιμητῆς, τῆ προσπαγέντος ἐν ξύλῳ Χρι-
 στοῦ, μετὰ πᾶσαν, αἰκίαν τοῦ σώματος,
 μετὰ πολλὰς στρέβλας πονηρὰς, ταῖς τῶν μαι-
 φόνων, χριστομιμήτως ἐτάθης σταυρῷ, καὶ βέ-
 λεισιν ἐτρώθης, καὶ δεινῶς συνεκόπη· ἀλλ' ἐρ-
 ρύσθης ἐκ τούτων δυναίμει Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Καλλοποιῶν, καὶ γῆς Δεσπότην κηύσασαν,
 ἀπορρήτῳ τόκῳ κατὰ χρέος σε, πάντες
 πιστοὶ, γλώσση καὶ ψυχῇ, κόσμου Βασιλίδα,
 καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· διὸ τῆς τυραννού-
 σης, πονηρᾶς συνηθείας, ἐλευθέρωσον τοὺς σέ
 γεραίροντας. Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξ ὄρους κατασκίου, Ἄβγε ὁ Προφήτης,
 » τῆς μόνης Θεοτόκης, μέλλοντος σαρκου-
 » σθαι, θεοπτικῶς κατενόησεν ἐν φόβῳ, καὶ
 » ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Μίαν μὲν φωτιστικὴν οὐσίαν σέβειν, ἐν Ἡ-
 λίοις δὲ τρισὶν ὀριζομένην, ταῖς εἰς τὰ
 ὄντα προόδοις πληθυνομένην, σαφῶς διδάσκεις
 Παμμακάριστε.

Αρμα τοῦ Θεοῦ, γενόμενος Προφήτα, ἄρ-
 ματα ὄραν, ποικίλα τῶν Ἀγγέλων, πε-
 ρεδοῦσαι τὰ πάντα κατηξιώθης, μετ' εὐταξίας
 πορευόμενα.

Γεροπρεπῆ πολύφωτον λυχνίαν, σύμβολον ὁ-
 ρᾶς, τῆς θείας φωταυγείας, ἐπισκοπῆς τε
 Παμμάκαρ τῆς παντεπόπτου, δι' ἧς τὰ πάντα
 περισώζεται.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα τῆς σῆς, Ἄγνη κυοφορίας, οἱ θεοει-
 δεῖς, Προφῆται προτυποῦσι, πολυειδῶς
 προχαράττοντες καὶ ποικίλως, δι' αἰνιγμάτων
 οἱ θεόφρονες.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπῃ σε
 » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ
 » ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον; ἀλλ' ἐπίσρε-
 » ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σε,
 » τὰς ὁδὸς με κατεύθυνον δέομαι.

Ρήτορεύεις τὴν δόξαν, ἐνδοξε Θεόδωρε σὺν
 παρρησίᾳ πολλῇ, τοῦ σαρκί παθόντος,
 καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντος, καὶ μα-
 στίγων πείραν, πολλῶν λαθῶν λύσση τυράννη,
 σταυρικὴν καταδίκην ὑπήνεγκας.

Ολοτρόπῳ προθέσει, σταύρωσιν ἐκούσιον
 Χριστοῦ μιμούμενος, τὴν αὐτὴν ὑπέστης,
 τιμωρίαν σταυρῷ προσηλούμενος· ἀντὶ δὲ τῆς
 λόγχης, βελῶν πολλῶν πληγαῖς ἐδέξω, ὀφθαλ-
 μῶν κόρας τε ἐξορυττόμενος.

Νικηφόρος ὠράθης, ἄρτιος ὀλόκληρος μετὰ
 τὴν σταύρωσιν, καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν,
 τῶν μελῶν συγκοπήν τε καὶ νέκρωσιν· ὁ νική-
 σας κόσμον, σὲ γὰρ Χριστὸς χειρὶ Ἀγγέλου,
 ὡς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀνεζώωσεν.

Συνιδόντα τὰ πλήθη, τὸ ἐν σοὶ γενόμενον
 θαῦμα Θεόδωρε, τὴν φωνὴν ἐπήραν, με-
 γαλύνοντα Χριστῆ τὴν δύναμιν· τῆ δὲ λυμεῶ-
 νος, καὶ ἀλαζόνος Δικινίου, στηλιτεύοντα λύ-
 σαν τὴν ἄλογον.

Θεοτοκίον.

Ολον τέτοκας Κόρη, τὸ φῶς τὸ αἰώνιον
 τοῖς ἀνυμνεσί σε, τὸν Χριστὸν ἀσπόρως,
 σωματώσασα· ὃν ἐξιλέωσαι, τοῦ σωθῆναι πάν-
 τας, ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἀλλοτρίου, Παναγία
 Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίᾳ φαιδρῶ-
 » νας τὰ πέρατα, φωτίσόν με τῷ ὄρθρῳ,
 » τῆς φιλάνθρωπίας σε Κύριε.

Οκαθαρὸς καρδίᾳ, καὶ διανοίας προβλέ-
 πων ὀξύτητι, πάθος τὸ τοῦ Σωτῆρος, ἀ-
 ξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Υπερφυῶς ἀγία, χαῖρε Σιών, ὁ Προφήτης
 προτρέπεται· ἤξει ὁ Βασιλεὺς σου, δι-
 καιος καὶ σώζων πραότητι.

Τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, τῶν θεηγόρων ἀνδρῶν
 ἡ εὐπρέπεια, κόσμον περιαιυγάζει, τῆ τῆς
 προφητείας λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Ο τῆς Παρθένου τόκος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἡλευθέρωσε, τῶν πρὶν ἁμαρτημάτων, δι' ἡμᾶς ἁμαρτία γεγόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**λάσθητί μοι Σωτῆρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Εξέλαμψας ἀρεταῖς, καὶ διδασκαῖς διὰ βίβου σου· ἐξήστραψας δὲ λαμπροῖς, ἀγῶσι Θεόδωρε· καὶ νῦν περιβόητος, ἐν θαυματουργίαις, καὶ θερμὸς προστάτης πέφηνας.

Τοῖς κάμνεσιν ἰατρὸς, τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνάρρυσις, μεσίτης ἁμαρτωλοῖς, ὑπευθύνων ἀφῆσις, πενηθοῦσι παράκλησις, πρὸς Θεὸν ἐδόξης, συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Οὐκ ἔστι κόρος τῶν σῶν, καλῶν ἀπειρῶν Θεόδωρε, οὐδὲ τῆς σῆς καλλονῆς, σταθμὸς ἰσοστάσιος· διὸ τὸν διάπυρον, πόθον με προσδέχε, χορηγῶν μοι χάριν ἀφθονον.

Θεοτοκίον.

Λαμψάτω νῦν ἐπ' ἐμέ, ἡ ἀφατος εὐσπλαγχνία σε, βυθῆ με ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνωσεως, Κόρη ἀπαλλάττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τῆς λιμένας ἐμβιβαίεσσα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ με ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ με τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Υπάρχων προφητικῆς ἀνάπλευς, ἐπιπνοίας ἐσομένων τὴν γνῶσιν, ὑπερφυῶς, μυηθεὶς ἀπεσταλῆς, ἀνακηρύττειν τὴν χάριν τὴν μέλλουσαν, ἡμέραν τε τὴν τοῦ Σταυροῦ, τὴν γνωστήν τῷ Κυρίῳ Θεόληπτε.

Συνέσει πνευματικῆ κοσμούμενος, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν ἠξιώθης, ἀγγελικαῖς, ἐμφανείας καὶ τάξεις, καὶ ὁμιλίας καὶ δόξαν θεώμενος, Πανόλβιε τὰ θαυμαστά, διδασκούμενος καὶ θεῖα μυστήρια.

Λαμπαδίων ἀρετῶν κτησάμενος, φωτισμὸν θεογνωσίας πυρσεύεις, τὴν μυστικὴν, προμηνύων λαμπαδα, τῆς ὑπὲρ λόγον τοῦ Λόγου σαρκώσεως, φανήσεσθαι θεοπρεπῶς, ἐκ Σιών Ζαχαρία θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Οστήσας τὸν οὐρανὸν ἀνέδειξεν, οὐρανὸν σε λογικὸν θεότοκε, τὴν καλλονὴν, ἰακῶδ' ἀγαπήσας, καὶ ἐκ γαστρὸς σου θεότητος

Ἡλίου, ἀνέτειλε σωματικῶς, καὶ τὸν κόσμον ἐφαιδρυνε χάριτι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Γὰρ ἀνώ ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν μαρτύρων κλέος Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος δεῦτε πάντες, τοῖς ὕμνοις τῶν στεφάνων, πιστοὶ Θεόδωρον καταστέψωμεν· δῶρον Θεῷ γὰρ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψεσι ταῖς τῶν θαυμάτων· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐνίκησας Βελίαρ ἄθλοις σεπτοῖς, ὁμβρίζει, ἀντὶ αἱμάτων, κρηνηδὸν ἰαμάτων τὰ ρεύματα. Ἐν τούτοις οὖν πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον· διὸ βοῶμεν αὐτῷ· Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆς Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι.

Ὡν Θεόδωρος αξίαν Στρατηλάτης,

ὑπῆρξε τμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης.

Ὁ ὄβριμον ὀγδοάτη Θεοδώρου αὐχένα κόψαν.

Οὗτος κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Λικινίου τοῦ βασιλέως, τὸ γένος ἔλκων ἐκ τῶν Εὐχαϊτῶν, τὴν δὲ οἰκισιν ποιούμενος ἐν τῇ πρὸς Πόντον Ἡρακλείᾳ. Κάλπει δὲ ψυχῆς, καὶ ὄρα σώματος, καὶ κράτει λόγων τῶν πολλῶν ὑπερεῖχε. Πάντες δὲ ἐφιλοτιμοῦντο τὴν αὐτοῦ φιλίαν καρποῦσθαι. Ταύτην τοι καὶ Λικίνιος περὶ πολλοῦ ἐποίητο συντυχεῖν αὐτῷ, καὶ περ ἀκούσας Χριστιανὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς λεγομένους θεοὺς βδελύττεσθαι. Διὸ καὶ τινας ἐκ Νικομηδείας τῆς αὐτοῦ τάξεως ἀποστείλας, ἐντίμως ἀγαγεῖν αὐτοῖς τὸν Μάρτυρα προσέταξεν. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν, τὸν μακάριον Θεόδωρον λέγοντες ἀντειπεῖν, ὡς χρὴ τὸν βασιλέα μᾶλλον παραγενέσθαι μετὰ τῶν μειζούων αὐτοῦ θεῶν, εὐθύς τὸν βασιλέα ἢ Ἡρακλεία εἶχεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος, ὄψεσι νυκτεριναῖς, θεῶν αὐτῷ ἐκπεμφθείσαις, προθυμοποιηθεὶς, ἐπεὶ τὸν Λικίνιον ἤδη πλησιάζοντα ἐπέθετο, ἐπικαθεσθεὶς ἵππῳ, ὑπήντησεν αὐτῷ, καὶ τὰ εἰκότα τοῦτον ἐτίμησεν. Ὁ δὲ, δεξιᾶν αὐτῷ δοὺς καὶ κατασπασάμενος, εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ βήματος προκαθίσας, τὸν μακάριον Θεόδωρον προετρέπετο τοῖς ἑαυτοῦ θεοῖς θυσιᾶν προσευχεῖν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τοὺς ἐπισημοτέρους θεοὺς ἐξαιτησάμενος, ὡς ἂν αὐτοὺς οἰκοπρότερον θεραπεύσας, αὐθις δημοσίᾳ προσαγάγῃ αὐτοῖς σπονδαῖς, ἐπειδὴ, κελύσαντος τοῦ βασιλέως, τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς ἔλαβε, κατὰ τὸ μῖσον τῆς νυκτὸς συνέτριψεν αὐτοὺς· καὶ λεπτύνας, τοῖς ἐνδεῖσι καὶ πένησι δέδωκε.

Μεθ' ἡμέραν δὲ, Μαξεντίου τοῦ Κομνητοῦ εἰπόντος, ἰδεῖν τὴν κεφαλὴν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, ὑπὸ πτωχοῦ τινος περιφερομένην, εὐθέως ἀνάρπαστος ὑπὸ τῶν

δορυφόρων ὁ Ἅγιος γίνεται, τοῦ Λικινίου ἐξειπόντος. Καὶ πρῶτον μὲν ἀποδυθεὶς, ἐκ τεσσάρων ὁ Ἅγιος τείνεται, καὶ νεύροις βοῶν κατὰ τὸν νῶτον πληγᾶς ἑπτακοσίας δέχεται, καὶ πεντήκοντα κατὰ τῆς γαστρῆς, καὶ σφαίραις μολυβδίναις κατὰ τοῦ τένοντος τύπεται. Εἶτα ξέεται, λαμπάσι καταπλέγεται, ὀστράκοις τὰς ἠλκωμένας καὶ κεκαυμένας πληγᾶς ἀνατρίβεται, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτεται, τοὺς πόδας ἀσφαλισθεὶς ἐν τῷ ξύλῳ.

Διαμείνας δὲ ἀπόαιτος ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, αὐτὸς ἐξάγεται, καὶ σταυρῷ καταπήγνυται χεῖρας καὶ πόδας, καὶ περόνην κατὰ τοῦ κρυφίου πόρου δέχεται, μέχρι καὶ τῶν ἐγκάτων ἐν τῷ διαλαύνεσθαι φάσασαν. Περιεστῆκεισαν δὲ καὶ παῖδες, τοξέοντες τὸν Ἅγιον κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ταῖς δὲ βολίσι τῶν βελῶν, τῶν κρουόντων κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐξέπεσον αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἔτεροι δὲ, ἐγκαρσίοις τομαῖς κατὰ τῶν κεκρυμμένων μορίων διαλάσαντες, τὰ σπερμογόνα συνεξέτεμον μέλη. Ἐν δὲ τῷ σταυρῷ τὴν νύκτα διαγαγόντος, ἐνόμισεν ὁ Λικίνιος, ὅτι ἤδη τίθνηκεν, ἠπατάτο δὲ· ὑπὸ γὰρ Θεοῦ Ἀγγέλου ἀπελύθη τῶν δεσμῶν, καὶ ὅλος γέγονεν ὑγιῆς, καὶ ἦν ψάλλων, καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Ἦδη δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, ἀπέστειλεν ὁ Λικίνιος τοῦ ἀραι τοῦ Μάρτυρος σῶμα, καὶ ῥιφῆναι ἐν τῇ θαλάσῃ. Φθάσαντες οὖν οἱ σταλέντες, ὡς εἶδον τὸν Ἅγιον ἐπι ἐμπνέοντα, καὶ ὅλον ὑγιῆ, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, ἄνδρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, ὡσεὶ πέντε καὶ ὀγδοήκοντα· καὶ μετὰ τούτους, ἕτεροι τριακόσιοι στρατιῶται, ὧν ἐξηγεῖτο ὁ ἀνδύπατος Κίσθης, οἳ τινες ἐπὶ τῇ ἀναιρίσει τῶν πρῶτων σταλέντες, καὶ αὐτοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ.

Ἰδὼν δὲ ὁ Λικίνιος τὴν πόλιν δορυβουμένην, ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου ἀποτηρηθῆναι· ἐνθα δὴ εἰστήκεισαν τῶν Χριστιανῶν πλήθη πάμπολλα, καὶ διεκώλυον αὐτούς. Μόλις οὖν ὁ Ἅγιος καταπαύσας αὐτούς, καὶ τῷ Χριστῷ ἐπυξάμενος, τέμνεται τὴν κεφαλὴν, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τελείας. Μετετέθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείου ἐν τοῖς εὐχαῖτοις ἐν τῷ γονικῷ αὐτοῦ οἰκῆματι, καθὼς Αὐγάρῳ τῷ ταχυγράφῳ αὐτοῦ ὁ Μάρτυς διεκελεύσατο. Ὅς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἀθλῆσιν, συνῶν αὐτῷ, καὶ τὰς κατὰ μέρος πεύσεις καὶ ἀποκρίσεις, καὶ τὰ ποικίλα τῶν βασάνων εἶδη, καὶ τὰς Θεοθεν ἐπιστάσις καὶ ἀντιλήψεις, πλατύτερον διεχάραξεν ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Στίχ. Ἰηπης εἰώρας τῆς νόας Ζαχαρία,

Δί ὧν πρὸς ὕψος οὐρανῶν ἀφιππάσω.

Οὗτος ἐρμηνεύεται, μνημὴ Θεοῦ· ὅς ἦν ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Λευὶ. Ἐγεννήθη δὲ ἐν Γαλααδ· ἠλθε δὲ ἀπὸ τῆς Χαλδαίων γῆς, ἤδη προβεβηκώς· καὶ ἐκεῖ ὧν, πολλά τῷ λαῷ προεφήτευσεν, καὶ τέρατα πολλά εἰς ἀπόδειξιν ἔδωκεν. Οὗτος εἶπε τῷ Ἰωσεδέκ, ὅτι γεννήσει υἱόν, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἱερατεύσει τῷ Κυρίῳ. Οὗτος καὶ τὸν Σαλαθιήλ ἐπὶ υἱῷ εὐλόγησε, λέγων, ὅτι γεννήσεις υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζοροβάβελ. Καὶ ἐπὶ Κύρου, τοῦ Βασιλέως Περσῶν, τέρας δέδωκε περὶ Κροίσου τοῦ Αὐδῶν Βασιλέως. Ἔτι δὲ περὶ τῆς πορθήσεως Ἱερουσαλήμ, καὶ περὶ τοῦ τέλους Ἰσραὴλ, καὶ ἀρχῆς Ἐθνῶν καὶ τέλους, καὶ τῆς τοῦ Ναοῦ ἕως τέλους καταστροφῆς, καὶ ἀρχῆς Προφητῶν, καὶ Ἱερέων, καὶ Σαββάτων, καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο· καὶ ἕτερα πολλά προφητεύσας, ἐκοιμήθη ἐν γῆρᾳ καλῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Νικηφόρος καὶ Στέφανος, ξίφει τελειῶνται.

Στίχ. Ἐσθεῖσι Νικηφόρῳ καὶ τῷ Στεφάνῳ,

Νικηφόρος στέφανος ἐπλάκη τέλης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοι Μάρθα καὶ Μαρία αἱ ἀδελφαί, καὶ ὁ Ὅσιος Λυκαρίων ὁ Μάρτυς, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἄς περ παρῆξεν εἰς τὸ φῶς γαστήρ μία, Μάρθαν Μαρίαν, ἐν σερεῖ φωτὸς ξίφος.

Ἄφωνος ἦκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων,

Ἐναντι τοῦ κείροντος οἶον ἀρνίον.

Αὗται αἱ Ἅγιοι, ἀδελφαὶ οὖσαι, καθ' ἑαυτὰς ἔχον παρθενίαν ἀσχοῦσαι. Παρρηχομένου δὲ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς χώρας, ἐνθα κατέμενον, προκύψασαι ἀπὸ τῆς θυρίδος, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἐπεκάλεσαν. Καὶ οἰκτιζομένου τοῦ Ἡγεμόνος τὸν ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν θάνατον, ἀντίπουν, μὴ εἶναι θάνατον τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀλλὰ ζῶν, πέρας οὐκ ἔχουσαν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ Λυκαρίωνος, παιδὸς συντρόφου αὐτῶν, ἐξειπόντος, προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος ἐσταυρώθησαν καὶ οἱ τρεῖς· καὶ ὑπὸ τῶν δημιῶν ξίφει νυγέντες, τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχὰς ἀφήκαν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
» ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λει-
» μῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
» Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υψούμενον Κύριον, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ καταρράξαντα, τὸν μεγάλαυχον ὄφιν, κατανόησας συνανυψώθης αὐτῷ, χριστομιμήτως ἐν σταυρῷ καὶ θάνατον, ὑπενεγκῶν Ἀθλητᾶ, συνεξανέστης αὐτῷ.

Θεῷ σε Θεόδωρε, τῆς ἀκηραίου δόξης θερμὸν ἐραστήν, ἐγνωκῶς τῷ σῶ πόθῳ, ὀλοκαρδίως ψυχὴν προσέδισα, τὴν προσδοκίαν πᾶσαν τῆς ἐλπίδος με, ἀνατεθεὶς ἐπὶ σοί· μὴ ὑπερίδης με.

Ἐδόξασας Κύριον, τοῖς μέλεσί σου ἐνδοξαζόμενον, ἐν βουλαῖς τῶν Ἁγίων, τὸν σὲ μεγάλως ἀντιδοξάσαντα, τερατουργίαις καὶ ποικίλοις θαύμασι, καὶ περιόντα τῇ γῆ, καὶ μετὰ τέλος Σοφέ.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν Ἅγιον, τέτοκας μόνη θεοχαρίτω· τε, ἀπορρήτῳ κηῖσει· καὶ γὰρ Παρθένος ἔμεινας ἄχραντε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου· διό σοι κραυγάζομεν, τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνή· Εὐλόγημένη Ἀγνή.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

- » Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτη-
- » σαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς
- » ὄροσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βρωῖνες· Εὐλογη-
- » τὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τοὺς αἰῶνας.

Γῆν ἐπὶ πᾶσαν σοῦ Προφήτα, διεκλήλυθεν ὁ φθόγγος ὁ θεόπνους, καὶ ῥημάτων τῶν σῶν, ἡ δύναμις βρωῖσα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολος ταῖς ἄνω λαμπηδύσι, φωτιζόμενος τὰ μέλλοντα ἑώρας, ὡς παρόντα· διὸ, Πανόλβιε ἐβόας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Γῆμοις γεραίρω σε Παρθένε, τὴν τιμήσαν τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἀτιμία δεινῇ, τὸ πρὶν κατακρηβαῖσαν· Εὐλογημένος πάνταγενε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
- » τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἔμμανῶς ἐξέ-
- » καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
- » τέττες ἰδῶν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
- » ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
- » τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ολυμεὼν Δικίνιος, ὁ λυσσωδῆς καὶ βέβηλος, ὅλον ἑαυτὸν ὀλοτελῶς τοῖς δαίμοσιν, ἐκδὲς ὑποβάλλει σε, τιμωριῶν ποικίλων ποιναιῖς· νῶτον καὶ τὸ στήθος, τοῖς βουνεύροις συγκόπτων, ἐν σφαίραις μολυβδίναις, τὸν αὐχένα συντριβῶν, πλευραῖς ὄνουξι ξαίνων, καὶ φλέγων ταῖς λαμπάσιν.

Υπομονὴν ἀνένδοτον, καρτερίαν ἀνάλωτον, καὶ ὑπερφυῆ ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, ποικίλαις κολάσεσι, καὶ χαλεπαῖς στρεβλώσεσι, πάντων τῶν Μαρτύρων, ὑπερέβης τῆς ἀθλῆς παθῶν Δεσποτικῶν δὲ, τῷ σταυρῷ κοινωνήσας, καὶ πλέον ὑπεμείνας, μειζόνως ἐδοξάσθη.

Σταυρῷ ταθείς Θεοδωρε, τὰ Χριστοῦ ὑστερήματα, ἐν σαρκὶ οἰκεία ἐκπληροῖς τῶν θλίψεων· ἢ χεῖρας καὶ πόδας γὰρ, μόνον προσηλωθεὶς καρτερεῖς, ἀλλὰ καὶ περόνη, σιδηρᾶ διαπάρης, τῷ κρυφίῳ σου μέλος, ἐκτμηθεὶς τῆς διδύμης, καὶ βέλεσιν ὀμμάτων, ἐξορυχθεὶς τὰς κόρας. Θεοτοκίον.

Ούρανομήκη κλίμακα, βοηθὴν σε γινώσκω· μενί δι' ἧς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ Ἰψιστος, ἀνθρώποις ὠμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ὑψηλὴν, τῶν ἑρᾶνῶν πολιτείαν· ἐντεῦθεν ἀνωτέραν, ἑρᾶνῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ πάντων παιημάτων, τιμῶμέν σε Παρθένε.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βαίτῳ
- » πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσῇ Μυ-
- » στήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
- » περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σῶν ὄρος ἡ πόλις ἡ ἁγία, χαῖρε σφοδρὰ ὁ θεῖος Ζαχαρίας, Ἀγγέλων ὁ συνόμιλος προτρέπεται· καὶ σὺ δὲ ἀγαλλου, Ἱερουσαλήμ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζαχαρία Προφήτα κατατέρπου, πληρωθέντας θεώμενος τοὺς λόγους, οὓς προηγόρευσας τῷ Πνεύματι λαμπόμενος, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, βρωῖν εἰς τῆς αἰῶνας.

Αναμέσον ὀρέων κατασκιῶν, ἐθεώρεις ἐξώτας τῆς Ἀγγέλης, τὴν ἐπὶ πάντων πράνοϊαν μουσύντας σε, ἐνδοξε Προφήτα, καὶ ὑμνολογῆντας, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε πύλη, αὐλοῦ φρυκτωρίας· χαῖρε νεφέλη κήφη ἡ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, λάμψασα τῷ κόσμῳ, ἀγνὴ Θεοκυῆτορ.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐξέστη ἐπὶ τέτῳ ὁ ἑρᾶνός, καὶ τῆς γῆς
- » κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη
- » τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
- » σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν·
- » διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων,
- » ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Εξέστη τῶν Ἀγγέλων δῆμος τὴν σὴν, στρατηλάτα τηρῶν γενναιότητα· πᾶς ὁ παρών, ὄχλος κατεπλάγη τότε τὰς σὰς, ἀνδραγαθίας ἐνδοξε· ἔφριξε δαιμόνων ἡ στρατιὰ, τὰ σὰ τρόπαια· νῦν δὲ, κροτεῖ κόσμος τὰ γέρα, καὶ πᾶς πιστὸς ὑμνεῖ τὰ θαύματα.

Βοᾶται παρὰ πάσης σχεδὸν πνοῆς, τὰ πολυτάρακα καὶ μέγιστα τρόπαια, τὰ ἐπὶ σοί, τέρατα δειχθέντα καὶ διὰ σοῦ, ἢ ἐκ νεκρῶν ἀνέγερσις, ἢ ὀλοκληρία ἐκ συντριβῆς, ἢ ῥῶσις τῶν νοσοῦντων, ἢ λύσις τῶν δεσμῶν, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἡ παράκλησις.

Οὓς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, ὑπερ οὐ ποινὰς πάσας ὑπήνεγκας, μέχρι τομῆς, καύσεως θανάτου τε καὶ σταυροῦ, ἐγκαρτερῶν Θεοδωρε, αἰτησαι συγγνώμην ἡμῖν κακῶν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ σωτηρίαν τοῖς τιμῶσί σε. Θεοτοκίον.

Υψώθη ἐδοξάσθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς ἠξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη

συγγενείας και Δείκῃς, υίοθεσίας ἔτυχε, τῇ σῇ μεσιτεία· και γὰρ Θεός, ὠράθη σαρκοφόρος, ἐκ σοῦ ἀρρήτῳ τρόπῳ, ἀτρεπτος μείνας τῇ Θεότητι.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεῶ Μῆτέρα τῆ Ὑψίστη, σὲ τὴν ὑπὲρ νῆν κηύσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυναμίεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Αῖπασαν τὴν αἴσθησιν, καταλιπὼν νοῖ τῷ Δείῳ, και καθαρωτάτῳ πείνσοφε, φωτοφόρος παρίστασαι, τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκυσίας ποιούμενος· ὅθεν πάντες σε Ζαχαρία μεγαλύνομεν.

Ρῆσεσιν ἐπόμενα, τῶν σῶν χειλέων Δεοφάντορ, Κύριον ἐπικαλούμεθα· δι' αὐτοῦ τε σωζόμενοι, ὡς τῆς ἀληθείας σε Προφήτην και κήρυκα, Ζαχαρία τῆς εὐσεβείας μακαρίζομεν.

Ιῶλων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, τοῖς τὴν ἱεράν και εὐσημον, ἐορτήν σε Θεόπνευστε, πίστει ἐκτελέσῃ, και σὲ πόθῳ γεραίρουσιν, ὡς Προφήτην και Δεηγόρον ἀληθέστατον.

Θεοτοκίον.

Αῖδυσσον Δαυμάτων σε, και χαρισμάτων Θεοτόκε, πέλαγος ἀγνῆ γινώσκοντες, και σαφῶς ἐπιστάμενοι, τῇ σῇ προστασίᾳ πεποιθότες προστρέχομεν, και συντόνως πρὸς τὴν σὴν σκέπην καταφεύγομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, τοῦ Χριστοῦ Στρατηλάτα, και Δείον ἐγκαλλώπισμα, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, Θεόδωρε γενναϊόφρον, μὴ ἐλλίπῃς αἰτεῖσθαι, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, και εἰρήνην τῷ κόσμῳ, και ἴλασμόν, τῶν ἀμαρτημάτων και σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελέσῃ πείνσοφε, τὴν φωσφόρον σε μνήμην.

Τῆς Ἐορτῆς.

Εἴν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστάς ὁ Πρεσβύτες, ἀγκαλαῖς ὑπεδέξατο, τὸν τῆ νόμου Δεσπότην, κραυγαζῶν· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἶρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκαλύψιν ἐδῶν, και Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἰστώμεν στίχους δ'· και ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αῖθλητῆς γενναϊότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου,

και τῶν ἔργων σου σοφῆ, καρτεραῖς ἐπιδείξεσιν· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, και ταῖς ἄνω, ὀμνηγύρεσι συνήφθης, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Και σταυρῷ ἀναρτώμενος, και τὰς σάρκας τυπτόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, και ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, και πλευρὰς ξέομενος, και παντοίαις χαλεπαῖς, ἀλγηδόσι κυκλούμενος, ἀπαραίτρωτος, και ἀήττητος ὠφθῆς τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἀγάλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυζάμενος, και ἱερεῖον ὀλόκληρον, και Δῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενος, τῷ δοξάζσαντι, τὴν ἀγίαν σου μνήμην και Δαυμάτων, Δησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Αῖθλητικὴν ἀνδρείαν, και λογικὴν λατρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεῖς, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, και στερόρῳσ παραταχθεῖς τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβές, και τῶν Τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, και τοῦ προσκαίρου πυρός· Ἀλλ' ὡς Δείῳν δωρεῶν και πρᾶγμα και ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς τελούντας τὴν μνήμην σου.

Και νῦν. Τῆς Ἐορτῆς, Ἦχος β'.

Οῦ Κτίστης οὐρανοῦ και γῆς, ἐν ἀγκαλαῖς ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἀγίου Συμεῶν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Οῦ πάντα τῇ χειρὶ, περιέχων ὡς Κτίστης, και δεσπόζων ἀπάντων, ὑπὸ χειρῶν Πρεσβύτου, ἐν τῷ ναῷ προσαγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Αῖγάλλου Συμεῶν, και ἡ Ἄννα εὐφραίνου. Ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, ὁ Λυτρωτῆς τοῦ κόσμου, ὡς βρέφος προσαγόμενος.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Αῖελυσαι τῆς φθορᾶς, Συμεῶν Δεοφόρε, ἐν χειρὶ τὸν τὰ πάντα, κατέχοντα βασιζῶν· εἶδες γὰρ τὸ σωτήριον.

Δόξα. Τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Αῖθλητικὸν συστησάμενος στάδιον κατὰ τῆς πλάτης, ἠνδραγαθήσας Θεόδωρε, τῇ πυ-

ριφθόγγω γλώττη σου, καταισχύνας Δικινίου τὸ ἀπάνθρωπον· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν μακάριε, αἴτησαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος Βαρίσ.

Φωσ, εἰς ἀποκαλυφθῆναι ἐθνῶν, ἦλθες ἐξ οὐρανοῦ Σωτῆρ ἡμῶν· καὶ προελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκαλίαις τοῦ δικαίου Συμεῶν· ἔδει γὰρ σε ζωοδότα τῶν ἀπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολύσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

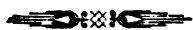
Τῆ Θ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰάν ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, γίνεται τῆς Ἑορτῆς ἢ Ἀπόδοσις, καὶ ψάλλονται συνήθως πάντα τὰ αὐτῆς, ἐντε τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελεῖ. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείμνοις.

Ἐάν δὲ τύχη ἐντός τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἡ μὲν Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς γίνεται, ὡς προεδηλώθη (σελ. 9)· ψάλλεται δὲ κατὰ τὴν σήμερον ἢ ἐξῆς τοῦ Μάρτυρος Ἀκολουθία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὁ-τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νόμοις πειθαρχῶν τοῦ δι' ἡμᾶς, σάρκα ἐπιγῆς εἰληφότος, καὶ πάθος τίμιον, Μάρτυς ὑπομείναντος, θεομακάριστε, τὴν ἀγάπην ἐτήρησας, τὴν πρὸς τὸν πλησίον, νόμου τὸ κεφάλαιον, ἔσαν καὶ τῶν Προφητῶν· ὅθεν, καὶ μακάριον τέλος, εἰληφας πηγῇ τῆς ἀγάπης, νῦν ὡς Νικηφόρε παριστάμενος.

Κλίσεις τὸν αὐχένα τῷ Θεῷ, ὃ τὰ πάντα κλίνει τὸ γόνυ, Μάρτυς θαυμασίε, κάραν ἐκτεμνόμενος, καὶ χωριζόμενος, τοῦ γενναίου σου σώματος, Χριστῷ δὲ τῇ πάντων, κεφαλῇ ἐνούμενος, καθαρωτάτῳ νοῒ· οὐ νῦν τῷ φωτὶ πλησιάζων, αἴτησαι ἡμῖν Νικηφόρε, πᾶσι φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου Σοφέ, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντων, τὴν γῆν ἡγίασας.

Febbraro.

7

πνεύματι δὲ πνεύματα, ἐχαροποίησας, ἀσωμάτων Δυναμέων. Μαρτύρων ἀγέλας, πάσας δὲ ἐφαίδρυνας, ταύταις ἐνούμενος, Μακάριε ὡς γενναῖος ὀπλίτης, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Θεοῦ δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέξαι, τὴν ἰκέσιον ᾠδὴν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἣν σοὶ προσάγομεν· Δέσποινα διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποιμνὴν σου ταύτην, πίστει σοὶ προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ· σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκῆσα, ἔχεις παρρησίαν ὡς Μήτηρ, ἐκτενῶς πρεσβεῦειν τῷ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα ἐπὶ σφαγὴν ὡς κριόν, θέλοντα ἐλκομενον, θρηνησα ἔλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκῆσαν; τί τῆτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν Φιλάνθρωπε.

Ἐάν δὲ τύχη ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εδείξας πᾶσιν ἐμφανῶς, Ἀθλητὰ Νικηφόρε, ὅτι τὸν πλησίον ὁ μὴ φιλῶν, ἔτε τὸν Δεσπότην ἀγαπήσας δύναται· διόπερ, αὐτὸς μὲν εἰλικρινῶς ἀγαπήσας Σαπρίκιον τὸν ὁμόθελον, ἐντεῦθεν καὶ πρὸς τὸν θεῖον ἀνεπτερωθῆς ἔρωτα, καὶ τὴν ψυχὴν σου τέθεικας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας καὶ πίσεως. Σαπρίκιος δὲ ὁ δυσώνυμος, ἀσπονδὸν πρὸς σὲ τὸ μῖσος κτησάμενος, ἀρνητὴς ἐδείχθη καὶ τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ· ὃ νῦν αὐτὸς παρεστῶς, καθικέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν Δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὄλον ἀνεργητὸν παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τοῦ ἀστάτου βίβ, καὶ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, οἶνον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον, τοῖς ἀνιάτοις μώλωψι, καὶ πρὸς εὐρωστίαν ἀνάγαγε· ὅπως σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἄχραντε, Μήτηρ αἰετάρθενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψόμενον, ὄξος καὶ χολὴν τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ

όρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλέμενον·
καὶ ὄδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί
τῆτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;
Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Κλεινὸν ἐν Ἀθλοφόροις Νικηφόρον ἄσμασι μέλπω.

Ποίημα Θεοφανους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐθύθισε, τερατηρ-
» γῆσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυρο-
» τύπως πλήξασα, καὶ διελούσα θάλασσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Κορυφουμένην τὴν τοῦ βίου θάλασσαν, καὶ
κυματοῦσαν δεινῶς, τὸ τῆς ψυχῆς σκά-
φος, πειρασμοῖς καὶ πάθεσιν, ὁ τῆς εἰρήνης αἴ-
τιος, πρὸς γαλήνην βαθεῖαν, ὡς εὐεργέτης με-
τάβαλε, Μάρτυρος Χριστέ ταῖς ἐντευξέσι.

Λελογισμένη διανοία Πάνσοφε, τῷ νοερῷ τῆς
ψυχῆς, τὸ τῆς ὀργῆς πάθος, εὐσεβῶς ὑ-
πέταξας· καὶ τῷ πλησίον ἔδραμες, Σαπρικίῳ
σπουδαίῳ, διαλλαγῆναι θρασυπέσι, νόμοις τοῦ
Σωτῆρος πειθόμενος.

Ἐνδεδυμένος τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἐρ-
ρώμενέστερον, τῷ δυσμενεῖ Μάρτυς, συμ-
πλακεῖς κατέρραξας, καὶ νικηφόρος γέγονας,
προκληθεῖς φερωνύμως, ὦ Νικηφόρε πανεύφη-
με, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Τριαδικόν.

Ἰσοσθενῆ ὁμοφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοού-
σιον, τὴν τριφεγγῆ αἴγλην, τῆς μιᾶς Θεότη-
τος, ὁμολογοῦντες σέβομεν, ἐν τρισὶ τοῖς προ-
σώποις, ἀδιαιρέτως κηρύττοντες, Λόγον σὺν
Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν μυστήριον, τὸ ἀ-
κατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἀτονεῖ Πα-
νύμνητε· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὁ σύνθρονος, ἐν γα-
στρί σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι νηδόκησε.
φύσσει διτταῖς γνωριζόμενος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁστερώσας καταρχαῖς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν
» σου στηρίξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος
» μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ Νικηφόρος προκληθεῖς, ἐπὶ τῶν ἔργων
ἐδείχθη, νικηφόρος· τῆς γὰρ πλάνης τὸν
ζόφον, τῷ τῆς χάριτος φωτὶ, διασκεδάσας ἔλυ-
σε, κράζων· Οὐκ ἔστι πλὴν σε, Ἅγιος μόνε Φι-
λάνθρωπε.

Νενεκρωμένον διὰ σέ, πεπιστευκῶς τὸν Δε-
σπότην, αὐθαιρέτως τῷ θανάτῳ προσρέ-
χεις, τὴν ἐκούσιον αὐτοῦ, ἐπιποθήσας νεκρω-
σιν, ὡς νικηφόρος Μάρτυς, θεία δύναμι ρων-
νύμενος.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνιστής, ἐν Οὐρανοῖς στε-
φανίτης, ὁ θειάπων τοῦ Χριστοῦ Νικη-
φόρος, ἀναδέδεικται σαφῶς, σὺν Ἀσωμάτων
τάξεσι, κράζων· Οὐκ ἔστι πλὴν σε, Ἅγιος μόνε
Φιλάνθρωπε. Τριαδικόν.

Νοῦ ἐκ μεγάλου τοῦ Πατρὸς, ἐξορμηθέντα
τὸν Λόγον, ἐκπορευθέν δὲ καὶ τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα, διδαχθέντες εὐσεβῶς, τοῖς θεοπνεύ-
στοις δόγμασιν, ὁμολογοῦμεν πάντες, ἄκτιστον
μίαν Θεότητα (*). Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκ Πατρὸς, τὸν πρὸ αἰώνων
τεχθέντα, ἐν γαστρὶ σε συλλαβοῦσα Παρ-
θένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμῆ καὶ ἄνθρω-
πον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον ἐ διαιρούμενον.
Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἐκπληρωτής, πεφηνῶς
κατηλλάγης τῷ δυσμενεῖ, πρὸς σέ τὴν
διάνοιαν, τὴν αὐτοῦ Μάρτυς ἔχοντι, καὶ τὴν
διὰ τοῦ ξίφους, τελείωσιν εἴληψας, ἀντ' ἐκείνης
μάκαρ, Θεοῦ σε καλέσαντος· ὅθεν νικηφόρον,
φερωνύμως δειχθέντα, αὐτὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς
Δεσπότης ἀξίως σε. Ἀθλοφόρε ἀήττητε, πρέ-
σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφε-
σιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀ-
γίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἴνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα
ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποι-
νά, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σε· σὺ γὰρ ὠφ-
θης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσε,
φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων
με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει
μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σέ γὰρ ἔχω
ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο οὕτως ἔχει τῶν χειρογράφων τὸ
νεώτερον. « Νοῦν μὲν ὑμνεῖν εἰκονικῶς, Πατέρα ἀναρχον θείας
» θεηγόρου ὡς προέφησαν θεοὶ· ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸν Υἱόν, ὡς
» λόγον τὸν συνἀναρχον, καὶ συμφυεῖς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντοῦ-
» γόν καὶ ἐμότιμον ».

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θρωσκύρα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσῃς σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ μου ἰσχύς, Κύριε σὺ μου καὶ δύναμις,
 » σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πα-
 » τρικός κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν
 » πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
 » φῆτῃ, Ἀββακὺμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
 » σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θείας ζωῆς, ὦ Νικηφόρε τετύχηκας, θείας αἴγλης, μάκαρ κατηξίωσαι, θείου φωτός, ἀκτινοειδῶς, νῦν ἀνταναικιάσεις, τοῖς ἐκτελεῖσι τὴν μνήμην σου, θεόφρον ἀντιπέμψεις, τοῖς ἐν πίστει βρωσι· Τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε.

Λάμπεις Χριστοῦ, Μάρτυσι συναριθμούμενος· ἔλυσας γὰρ, πλάνην τὴν πολυθεον, ξίφει τμηθεὶς, σὺ τὴν κεφαλὴν, καὶ ταῖς τῶν αἱμάτων, ῥοαῖς σου πᾶσαν κατέκλυσας, εἰδώλων τὴν ἀπάτην, τῷ Δεσπότη κραυγάζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ο τοὺς δεσμούς, σοῦ μὴ φυλάξας Σαπρίκιος, σῆς γυμνοῦται, Σῶτερ θείας χάριτος· καὶ τοῖς ἐχθροῖς νῶτα δεδωκώς, τῆς τῶν σῶν Μαρτύρων, στερεῖται δόξης ὁ δειλαίος· διὸ σου τῆς δικαίας, ἐκπλαγέντες προνοίας, Τῇ δυνάμει σου δόξα κραυγάζομεν. Τριαδικόν.

Φῶς ὁ Πατὴρ, ἀναρχὸν καὶ πάντων αἴτιον, φῶς ὁ Λόγος, φῶς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκ τῆ Πατρὸς, ὡσπερ ἐκ πηγῆς, πρὸ πάντων αἰώνων, ἀφράστως ἀπαυγαζόμενα· τρισήλιος Θεότης, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ δόξῃ γνωρίζεται. Θεοτοκίον.

Ολον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὁλος ὄλη, Πάναγνε ἐνέμενος, ὁ πατρικούς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτήσας τὸν κόσμον Θεότητι.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τί με ἀπίσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε
 » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκαλυψέ με, τὸ

» ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαίον; ἀλλ' ἐπίστρε-
 » ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
 » τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ροῆ τῶν σῶν αἱμάτων, τὸν τῆς Ἐκκλησίας Παράδεισον ἠρδευσας, ἀφοριζομένη, εἰς ἀρχαῖς τετραρίθμους μακάριε, ἀρετῶν ἐνθέων· ἐξ ὧν ψυχῶν ὦ Νικηφόρε, ἀρυόμεθα θεία χάρισματα.

Ο σπορεύς τῆς κακίας, τῇ μνησικακίᾳ τὸν δειλαίον ἠρπασε· τῆς χρηστότητος δὲ, καὶ εἰρήνης ὁ αἴτιος ἐλκυσεν, ἀντ' ἐκείνου θείον, φωτοειδῆ ἠγλαῖσμένον, Νικηφόρον θεόφρονα Μάρτυρα.

Γερεύεται Σῶτερ, τὸ σὸν ἐβελούσιον πάθος μιμῆμενος· ταῖς γὰρ ἐκ πλευρᾶς σε, ὁ θεόφρων ῥάνισι σταζόμενος, τῶν αὐτῆ αἱμάτων, σοὶ τῆς κρουνῆς ἀντικομίζει, διὰ ξίφους πρὸς σὲ πορθιμευόμενος. Τριαδικόν.

Σωτηρίας κρηπίδα, τὴν ὀρθοδοξίαν εἰδότες συνάναρχον, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα κηρύττομεν, τρισὶν ἐν προσώποις, μίαν ἀρχὴν μίαν οὐσίαν, μίαν θέλησιν μίαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυθήθη, Προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σα Μυστήρια· Οὐρανοῦ γὰρ πύλην, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης σε ἔδειξε, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ὡς Ἡλιος ἔλαμψεν.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
 » ταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν
 » βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὸς τὴν
 » κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
 » καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Γάσαι τὴν συντριβὴν, τῆς ψυχῆς μου Νικηφόρε θεόφρον, καὶ τῶν παθῶν τὸν ζόφον, διαλύσας ἀπέλασον, λαμπηδόσι τῆς ἐν σοὶ, θείας λαμπρότητος, ἐκστεύων, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν μακάριε.

Κλύδωνος εἰδωλικοῦ, τρικυμίαν Ἀθλητᾶ Νικηφόρε, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἰστίῳ, καὶ ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, εὐσταλῶς διαπερῶν, Μάρτυς ἀήττητε, τῷ λυμένῳ, τῷ γαληνῷ Χριστῷ προσώρμισαι.

Ηθλησας μαρτυρικῶς, καὶ τῷ ὄντι Νικηφόρος ἐγένου, τὰς μηχαναῖς ἀνδρείως, διαλύσας τοῦ δράκοντος· καὶ παθῶν ὡς κοινωνός, μάκαρ γενόμενος, τοῦ Δεσπότη, νῦν ἐπαξίως συνδεδόξασαι.

Θεοτοκίον.

Φρίττουσιν αἱ νοεραὶ, τῶν Ἀγγέλων ἐκ-
πληττόμεναι τάξεις, τὸν τῷ Πατρὶ συνόν-
τα, πρὸ αἰώνων καὶ Πνεύματι, ἐκ γαστρὸς σου
σαρκικῶς, βρέφος τικτόμενον, καθορώσαι, Θεο-
γεννήτορ πανσεβάσμιε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Πτερωθεὶς Ἀοίδιμε, τῇ τοῦ Κυρίου ἀγάπῃ,
καὶ τὸν τούτου ἔνδοξε, Σταυρὸν ἐπ' ὤ-
μων βαστάσας, ἡσχυνας τοῦ διαβόλου τὰς με-
θοδείας, ἠθλήσας μέχρι θανάτου καὶ ἀληθείας·
διὰ τῆτο ἀνεδείχθη, ὀπλίτης μύστης Θεοῦ τῆς
χάριτος.

Τὴν τοῦ Παύλου σαφῶς διδασκαλίαν ἐπό-
θησας, καὶ τοῖς στέρνοις τοῖς σοῖς ἔνδοξε
κατεφύτευσας, βοῶν· Ἡ ἀγάπη οὐκ ἀσχημο-
νεῖ· αὕτη τὸν Κτίστην ἄνθρωπον τέλειον ἡμῖν
ἐχαρίσατο· δι' ἀγάπην πάντα ὑπέμεινεν, ἦλθε
καὶ σταυρὸν, ὄξος καὶ ἐμπτύσματα· λόγχῃ
ἐπάρη πλευράν ἁγίαν, δι' ἧς ἀνέβλυσεν ἡμῖν
αἷμα καὶ ὕδωρ θειουργόν· ὃν ποθήσας, ἐφάνης
νεκροφόρος, ὡς καὶ τῇ κλήσει, ὀπλίτης, μύστης
Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Νικηφόρου.

Στίχοι.

Τὸν ἐκ παλαιοῦ κλητικὸν Νικηφόρον,
Τμηθέντα γυνῶθι πρακτικὸν Νικηφόρον.

Φασγάνῳ ἀμφ' ἐνάτη Νικηφόρε δειροτομήθης.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλη-
νου τῶν Βασιλέων, ἰδιώτης τὴν τύχην. Εἶχε δὲ
φίλον Πρεσβύτερον τῆς Ἐκκλησίας χριστιανόν, ὀνόματι Σα-
πρίκιον· ὃς ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας ἐμίσησε τὸν Ἅγιον
Νικηφόρον, καὶ ἐμνηστικῶς αὐτῷ. Συλληφθέντος δὲ τοῦ
Σαπρίκιου παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ πολλὰ βασανίζο-
μένου, ὁ Ἅγιος Νικηφόρος μεσίτας πρὸς αὐτὸν ἐπεμφε,
συγχώρησιν ἐξαιτούμενος· ὃ δὲ οὐκ ἤκουσεν. Ἰδὼν δὲ
ὁ Ἅγιος Νικηφόρος, ὅτι ἀπάγεται Σαπρίκιος εἰς τὸ ἀ-
ποκεφαλίσθηναι, ἔδραμε καὶ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ, συγχώρησιν αἰτῶν· καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ νόμων
περὶ τῆς καταλλαγῆς ὑπομιμνήσκοντος, αὐτὸς οὐχ ὑπέβη.

Διὰ πολλῶν δὲ βασάνων διελθὼν, καὶ ἐγγὺς τοῦ στέ-
φους γενόμενος καὶ τῶν βραβείων, παρ' ὅσον ἐμελλεν ἀ-
ποτιμηθῆναι, τὴν συγχώρησιν οὐ προσήκατο. Διό, τῆς
τοῦ Θεοῦ βουθείας γυμνωθεὶς, εἶπε τοῖς δημίσις· Ἀφετέ-
με, καὶ δύσω ταῖς Θεοῖς. Ὅταν ἰδὼν ὁ Ἅγιος Νικηφό-
ρος, παρέδωκεν ἑαυτὸν τοῖς δημίσις, καὶ τὸν Χριστὸν
ὡμολόγησε παρρησίᾳ. Προστάξει δὲ τοῦ Τυράννου τὴν
κεφαλὴν ἀπεσπῆθη, τάχιον εἰληπῶς τὰ γέρα τῆς ἀγάπης,
ἢ καὶ ἔσπευδεν ἐκπληροῦν, διὰ τὸν τῆς ἀγάπης δοτήρα
Χριστῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Κίλικος.

Στίχ. Ἀθήνη βαθεῖαν εἶχε καὶ ζῶν τοῦ βίου
Ῥωμανός οὗτος, ὃς μετέστη τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ Ὁσίος Ῥωμανός, Κίλιξ ὑπάρχων τὸ γένος,
ἐκ πόλεως τῆς Ῥωσοῦ, ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς ὑπὲρ ἀ-
ρετῆς ἐπεδείξατο ἄλλους. Ἐξω γὰρ τῶν τῆς πόλεως τει-
χῶν παρὰ τὴν ὑπώρειαν δειμάμενος οἰκίδιον, ἐν αὐτῷ
ἀσκητικῶς ἠγωνίζετο, μὴ πυρὶ χρῆσάμενος, μὴ λυγισαίῳ
φοτὶ. Τροφή δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος, καὶ ἄλας· ποτὸν δὲ,
τὸ κρηναῖον νᾶμα· ἐσθῆς, ἐκ τριχῶν· κόμη δὲ, μέχρι
ποδῶν διήκουσα· τῷ τραχήλῳ δὲ, καὶ ταῖς χερσὶ, καὶ
τῇ ὀσφυί, σιδήρου βαρύτης περιέκειτο. Πολλὴ δὲ αὐτῷ
ἐδόθη χάρις παρὰ Θεοῦ· πολλῶν μὲν γὰρ πολλάκις χα-
λεπὰς ἀπῆλασε νόσους· πολλὰς δὲ στείραις γυναιξὶ δι'
εὐχῆς ἐχαρίσατο παῖδας. Οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, ἐν
εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Μαρκέλλου Ἐπισκόπου Σικελίας, Φιλαργίου Ἐπι-
σκόπου Κύπρου, καὶ Παγκρατίου Ἐπισκόπου
Ταυρομενίου.

Στίχ. Ἀυθέντες ἄνδρες σαρκικῶν τρεῖς ἀμμά-
των (δεσμῶν δηλ.),

Τῶν τῆς Ἐδέμ μετέσχον ἐντροφημάτων.

Οὗτοι μαθηταὶ ἐγένοντο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.
Ἐτι γὰρ τοῦ Χριστοῦ περιπατοῦντος σωματικῶς ἐπὶ
τῆς γῆς, καὶ θαυματουργοῦντος, ὁ Μάρκελλος ἀκούσας,
ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ Παγκρα-
τίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἰδεῖν αὐτόν. Ὁ οὖν Παγκράτιος,
ἐκτοτε γενόμενος γνώριμος τῷ Ἁγίῳ Πέτρῳ, μετὰ τὴν
ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ προχειρι-
σθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, καὶ κηρύττων
τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἐφονεύθη κρυφῆ ὑπὸ τῶν Ἑλλή-
νων. Ὁ δὲ Μάρκελλος, ὁμοίως χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος
Σικελίας, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέψας πρὸς Κύ-
ριον, ἐτελειώθη. Ὡσαύτως καὶ Φιλάργιος, τῆς Κυπρίων
ἀρχιερατεύσας, καὶ διδάσκων καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ ὀνόματι
τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς
ἀληθοῦς πίστεως, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Πέτρος
ὁ Δαμασκηνός ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ διελέγξας τοὺς παραπλήγας Πέτρος
Θνήσκει μονοπληξ τῷ δια ξίφους τέλει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
• Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
• ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι
• χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
• τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο θάνατος γέγονε, σοὶ Νικηφόρε διαβατή-
ριον, ἐκ τῶν ἐντεῦθεν μάκαρ, πρὸς οὐ-
ρανόν σε καὶ τὰ ἑράνια, διαβιβαζὼν Ἀγγέλοις
συμφάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Ρωννύμενος πάθει, τῆς ἀσθενείας τοῦ Παντοκράτορος, τὸ μετέωρον ὄμμα, καὶ ἐπρημένην ὄφρυν κατέβαλες, εἰς γῆν Θεόφρον, κραυγάζων τῷ Κτίστη σου· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οδὸν μαρτυρίου σου, ὁ Νικηφόρος τρέχων διήνυσε, πλατυνθεὶς τὴν καρδίαν, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος· καὶ νῦν προθύμως κραυγάζει σοι Δέσποτα· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τριαδικόν.

Νοῦν πρῶτον καὶ ἀναρχον, γεγεννηκότα Λόγον συνἀναρχον, ἀπαθῶς καὶ ἀχρόνως, καὶ προβαλόντα Πνεῦμα Πανάγιον, σὲ τὸν Πατέρα εἰδότες κραυγάζομεν· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Αμφοτέρα πέφυκας, Παρθένος Μήτηρ Θεοκυῆτορ ἀγνή, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀφράστως ἐκ σοῦ σαρκούμενον, ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ γνωριζόμενον, Θεανδρικῶς ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενον. ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Καλδαιῶν ἔ-
» **Τ**ύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐ-
» **Ξ**έκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Σημειωθείς τῇ χάριτι, τοῦ Σωτῆρος αὐτόκλητος, σὺ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς ἐχώρησας· καὶ νίκην ἀράμενος, κατ' ἀντιπάλων Μάρτυς Χριστοῦ, τοῖς νικητικοῖς κατεκοσμήθης στεφάνοις, ἐνθές ἀναμέλπων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστικωτέρα κλίμακι, κεκρημένος τῷ αἵματι, πρὸς τὸν ὑπὲρ σοῦ διὰ Σταυροῦ ἐκχέαντα, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, σφαγιασθεὶς ἀνήλθεις φαιδρῶς, τὰς τῶν δυσμενῶν διεκφυγὼν μεθοδείας, καὶ χαίρων ἀνακράξεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγιασθεὶς δι' ὕδατος, Νικηφόρε καὶ πνεύματος, καὶ μαρτυρικοῖς πεφοινγμένος αἵμασι, Μαρτύρων μετέσχηκας, τῶν ἀληθῶν Χριστοῦ τῷ Θεῷ, τῆς φωτοειδῆς λαμπρότητος ὡς παμμακάρι, ἐν ἧ νῦν ἀνακράξεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀσωμάτοις Τάξεσιν, ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσι, μίαν ἀγαθότητος πηγὴν ἀένναον, ἀγέννητον ἀναρχον, ὑπερτελῆ Θεότητα, δημιουργικὴν, καὶ Βασιλίδα τῶν ὄλων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Γερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανύμνητε, τῆς ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς ἕσiais, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ ἔρανος, καὶ τῆς γῆς
» **Κ**ατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡ-
» **Φ**θη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» **Σ**τήρ σε γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν ἔρανων·
» **Δ**ιό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» **Ξ**ιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Μετέσης ὡς νυμφίος ὠραίσθεις, ἐν στολαῖς ὑφανθείσαις ἐξ αἵματος, μαρτυρικῆς, Θεῆς ἀγλαίας πρὸς μετοχὴν, τῆ κοσμηθέντος σώματος, καὶ καλλωπισθέντος ἐν τῷ σταυρῷ, τῷ πατρὶ τῷ τιμίῳ, τοῦ πάντων εὐεργέτου, ὡς Νικηφόρε παμμακάριστε.

Εθέλχθης τοῦ Δεσπότη ταῖς καλλοναῖς, ὧν οὐδὲν ἀραιότερον ἔνδοξε· καὶ τῆς αὐτοῦ, σπεύδων ἀπολαύειν διηνεκοῦς, καὶ εὐπρεποῦς λαμπρότητος, ξίφει ἐκτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν, ἠρέθισας τυράννους, πυρούμενος τῷ πόθῳ, ὡς Νικηφόρε τοῦ Κυρίου σου.

Λαμπρῶς κατὰ τῆς πλάνης Μάρτυς Χριστοῦ, ἀριστεύσας καὶ ταύτην τρεψάμενος, ὡς νικητῆς, στέφος ἐκομίσω σὴ κορυφῇ, τὸ τῶν χαρίτων ἔνδοξε· καὶ νῦν συγχορεύεις μαρτυρικῶς, Μαρτύρων ταῖς χορείαις, παμμακάρι Νικηφόρε, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Τριαδικόν.

Πατὸς ἐξ ἀγέννητου Θεοπροπῶς, τὸν Υἱὸν γεννηθέντα δοξάζοντες, καὶ τὸ εὐθές, Πνεῦμα πρὸ αἰώνων ἐκπορευθέν, τρεῖς ὑποστάσεις σέβομεν, τῆς ὑπερουσίου καὶ ἀρχικῆς, Τριάδος ἡνωμένας, ἐνώσει ἀσυγχύτως, καὶ εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Οράθης ὡς Παρθένη Μήτηρ Θεῆς, ὑπὲρ φύσιν τεκῆσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν

σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Φερώνυμος ἐδείχθη, τῆς νίκης ὡς Νικηφόρε, ἀγάπη καὶ μαρτυρίῳ, νενικηκῶς τοὺς Τυράντους· ὅθεν καὶ νίκης τὸ στέφος, ἐδέξω παρὰ Κυρίου. Θεοτοκίον.

Τῆ κραταιᾷ σου σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἀγνή τοὺς σουσ δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεντήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ι. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Α· Ἐάν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη τῆ Κυριακῆ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Τριωδίου γ. καὶ τοῦ Ἁγίου δ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, ἐάν ἔχη· εἰδὲ μὴ, τῷ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καθίσμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου, εἰ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ, καὶ Προκείμενον ὁμοίως. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ. Ὤδης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἴτα Καθίσμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν ε. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ. τοῦ Ἁγίου δ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Β· Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ἢ μὲν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, μετατιθεμένη, ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποκρέω· ἢ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται ἀμεταθέτως κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον.

Γ· Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγης.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῶν Πατέρων γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τοῦ Τριωδίου, καὶ δύο ἐκ τῶν τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου ἅπαξ, εἴτα τὰ Ἀπόστιχα τῆς Ἀγίου. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτικίον τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τῶν Πατέρων, τὸ εἰς τοὺς Αἶνους. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τρισάγιον, καὶ μετ' αὐτὸ, Τροπάριον τοῦ Ἁγίου — Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν β. Καθίσματα τοῦ Ἁγίου· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ. Ἦχου. Προκείμενον, Εὐαγγέλιον, κτλ. τοῦ Ἁγίου. Κανόνες τῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ. Ὤδης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων· εἴτα Καθίσμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλάριον τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Πατέρων γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος, τῶν Πατέρων. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον.

Δ· Ἐάν τύχη τῇ β. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατίθεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, καὶ ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ὡς προδιετάχθη Ἀρθρῷ Α'.

Ε· Ἐάν τύχη ἐν μιᾷ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς πρώτης τῶν Νηστειῶν ἑβδομάδος.

Εν μὲν τῇ Παραμονῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον, κατὰ τὴν ἡμέραν. Τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου πρῶτον, εἴτα τὰ τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον, κτλ. Αἱ τρεῖς μεγάλαι Μετανοίαι, αἱ δὲ λοιπαὶ σχολάζουσι.

Τῇ δὲ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς πᾶσα ἡ λοιπὴ αὐτοῦ ἑορτάσιμος Ἀκολουθία, καθὼς ἐστὶ τετυπωμένη. Μετὰ τὴν Μεγάλην Δοξολογίαν, αἱ Ὁραι λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτικίον καὶ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ποιοῦντες καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετα-

νοίας — Μετὰ δὲ τὰ, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον. Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἐλάρον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. Τὸ, Κατευθυνθήτω, μετ' ὃ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων· καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου· καὶ καθεξῆς ἡ Δεῖα Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, νηστεία.

5'. Ἐὰν τύχη τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, εἶτα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου δ'. (τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου δηλαδή) καὶ τοῦ Ἁγίου Χαλαλάμπους προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ Δεῖα Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος· Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, τοῦ Ἁγίου Χαλαλάμπους, καὶ Θεοτοκίον, Τὸ ἀπαίωνος ἀπόκρυφον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Ἁγ. Χαλαλάμπους· ὁμοίως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Χαλαλάμπους. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου Χαλαλάμπους. Κανόνες τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου· εἶτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου, κτλ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Χαλαλάμπους. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον.

Ζ'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριωδίου δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος, κτλ. τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου, Οἱ ἐξ ἀσεβείας. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Χαίρετε Προφῆται τίμιοι. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· εἶτα τὸ, Ἀξιὸν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου — Μετὰ τὰς Στιχολογίας, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ

συνήθως τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου β'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχ. α'. Δέκατος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, κτλ.
Στίχ. β'. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, κτλ.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, κτλ. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Η'. Ἐὰν τύχη τῇ β'. ἢ τῇ γ'. τῆς δευτέρας ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Σπανίως συμβαίνει εἰς αὐτάς, αἰτινες εἰσὶ τὰ ἴσχατα ὄρια, εἰς ἅπερ δύναται καταντῆσαι τοῦ Ἁγίου Χαλαλάμπους ἡ Ἑορτή· ἀλλ' ὅμως ἐὰν συμβῇ, ὄρα ἀνωτέρω Ἄρθρον Ε'. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ γίνεται Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ἙΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας Ἐνδοξε, καὶ τῷ Χριστῷ συνεῖναι, μετ' Ἁγίων Ἀγγελῶν, παντοίας τὰς βασιάνους ὑπέστῃς στεφάνῳ, καὶ τυράννων ὠμότητα, καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, συνευφραίνῃ τοῖς Μαρτύρων χοροῖς.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις κατασραπτόμενος, τῷ νοητῷ Ἠλίῃ, ὃ Χαλαλάμπες μάκαρ, ὀλόφωτος εἰδείχθης μάρτυς Χριστοῦ, ἱερεὺς τ' ἐνομιώτατος· διὸ Χριστῷ συνυπάρχων ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ κόσμου παντὸς πρέσβευε.

Τῶν Ἀθλοφόρων χορείαις συναυλιζόμενος, ἐν οὐρανοῖς Τρισμάκαρ, παρεσῶς τε τῇ Δεῖα, Τριάδι τῇ ἀνάρχῳ μνεῖαν ποιῶ, τῶν τελώντων τὴν μνήμην σε, καὶ τὴν πανσέβασον κάραν σε εὐλαβῶς, προσκυνούντων μετὰ πίστεως.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μουσικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσάμενη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὸ αἷμα τοῦ ἀθλοφόρου Χαλαλάμπους· τοῦτον γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψάμενη, Δυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ ὁ κικητὴν τῆτον τῶν παρατόμων ἀναδείξας, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατάπεμψον, ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σύμπασα ἡ Ἑλλάς, ἐνθέως νῦν ἀγάλλου, κατέχουσα ἐν κόλποις, τὴν σεβάσιμον κάραν, τὴν τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Ω δαύματος φρικτοῦ! ὦ τεραστίου ξένου! ὅσα γὰρ τῶν Μαρτύρων, ἰάσεις ἐκτελεῖσι, καὶ θαύματα παραδόξα.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῆξ ἀνθήσει.

Στίφη νῦν τῶν Πιστῶν, καὶ τῆς Ἑλλάδος παῖδες, ἀσπάσασθε προθύμως, τοῦ θείου Χαραλάμπους, τὴν κάραν τὴν σεβάσιμον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάγχρυσε κιβωτὲ, καὶ στάμνε μανναδόχε, Μαρία Θεοτόκε, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὡς στῦλος ἀκλόνητος.

Ζῆτει εἰς τὸν Μεγάλον Ἐσπερινόν.

Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προομιαικόν, στιχολογῶμεν τὴν ἀστάσιον τοῦ ἀ. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς δὲ τὸ, Κ ὕριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρὰ,

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ο ἄλλος ἐκ νεότητος, ἀνατθεῖς τῷ Δεσπότη, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἔχουσιν ἠκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δὲ, τῶν παθῶν κηλίδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παραδόξα· καὶ Μάρτυς ἐχηρημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυναμίει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ· ὃν ἐκτενωῶς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η ἄλλοις προσηλούμενος, σοῦ τὸ μακάριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσφυλον, διετήρεις συντριβόμενος· θείος γὰρ ἔρωσε σε, ἐνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνεῖ, ὃν παρρησία ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαράν τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ τὴν ὑπέριμον δόξαν, ἀθλήσας κελήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, Ἱερεῦ ὅσιε, Ἀθλητὰ τίμιε, στρατιῶτα γενναιοτάτε, ὃ τὰ στρατεύ-

ματα, καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων σε τοῖς ρεύμασιν, ἄρδην κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ θεία ἐντεύξει, νεκροὺς ἐξαναστήσας ἀληθῶς, καὶ παρρησία δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ε δωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς τὰς βασάνους αἰοῖδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον, πάσης ἀμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας, τῶν παρανόμων αἰκιστῶν, καὶ ἀνυψώσας τὸν νῦν μετάρσιον, πανόλβιε Χαράλαμπες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Πλάσῃν σε, κατοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς πασταῖδα οὐράνιον.

Ε δωκας τοῖς δούλοισι σε, τὸν σὸν θεράποντα Κύριε, Χαράλαμπη τὸν ἐνδοξον, ἴασιν ἀλάθητον, νόσων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν, τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ καθαιρέτην τῆς πλάνης μέγιστον· διό σε τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεὐσπλαγγνε Κύριε, καὶ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν ἦν περ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ ἐνομοῦ, ἀθλοφόρε Χαράλαμπες, χάρις τῶν ἰάσεων, πᾶσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν θαυμασιῶν, ἡ ἀναρίθμητος πληθὺς, τὰς δωρεάς σου κηρύττει Ἅγιε· ἄς ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νοῦν ἀπειλήφας ἐνδοξε, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ε θυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, ἱερουργῶν τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστη σου, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, οὗ καὶ τοῦ πάθους γέγονας μιμητῆς, θεόφρον Χαράλαμπες· σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διασέ θυσίαν ἑαυτὸν, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσάγαγοντι. Διὸ συναγάλλη αὐτῷ εἰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων· ὧ καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυσθῶμεν ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σου τὴν πανέορτον μνήμην, καὶ πόθῳ ζέοντι προσκυνῶντες τὴν σὴν Κάραν, τὴν ἀπειρα θαύματα βρούουσαν, καὶ λοιμῶδη νόσον ἐκ ποδῶν ποιουμένην, σωτηρίαν τε καὶ ἴασιν ἡμῖν βραβεύουσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο διὰ σέ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖᾳ σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτῆ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν

ἀρετάλων· εὐρῶν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συναΐψη Δυναμίσει, καὶ σῶση, Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Εἰσόδος, τό: Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
μγ. 9.

Ταῖδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συναχθήσονται ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι παρέξ ἐμέ ὁ σῶζων· Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνεῖδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρώμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
γ. 1.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψήται αὐτῶν βάσανος· Ἐδοξαν ἐν ὄφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κακῶσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰς κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργητηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέiraσεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλεκαρπῶμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσονται λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ πρόσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
ε. 15.

Δικαίαι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν

παρα Ὑψίσῳ· Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ καλλίου ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνε δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλίσουσιν ἀποτόμως· Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλεκτήσεται αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσεται πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν· Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασαὶ περάτων γῆς· Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· Ὅτι ἐδόθη παρα Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρα Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α.

Εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιρτήσατε ἀγαλλόμεναι, τὴν κάραν τοῦ μεγαλομάρτυρος Χαράλαμπους, ἐν κόλποις κατέχουσαι, ὡς θησαυρὸν βαθυταλαντον καὶ ἀνεξάλειπτον· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ὁσημέραι, ἀπαρούμενοι ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν ἰάσεων ρεῖθρα, τῆς πανώλους λοιμικῆς ἀπαλλαττόμεθα νόσου, εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος Μάρτυς Χαράλαμπος, τῆς οὐρανῶν βασιλείας οἰκῆτωρ γέγονας, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τοῦ κόσμου παναοίδιμε· τὸ δὲ καρτερικώτατόν σου σῶμα, ἐν τῇ γῇ κατέλιπες, ἴαμα σωτήριον τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι, καὶ ἀπτομένοις μετὰ πόθου· τὴν δὲ πάντιμόν σου κάραν, ἢ Ἑλλάδι ἐκτίσατο πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ θησαυρὸν πολῦτιμον· δι' ἧς τῶν ὄντως ἐφετῶν τυγχάνει, καὶ τῶν ἐναντιῶν ἐκλυτροῦται, ἐπισκιάσει τῆς ἐν σοὶ θείας χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Πίστει καὶ πόθῳ ἀναφλεχθεῖς, τῷ πρὸς τὸν Δεσπότην σου ζέοντι, καὶ τῷ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡσπερ κλίμακι χρησάμενος,

ἐνήλθες πρὸς οὐρανὸν λειμῶνας· κἀκείθεν τῆ
 Θεοῦ δόθεισόν σοι χάριτι, ἐπόπτευεις τοὺς τε-
 λούντας τὴν σεβάσιμον μνήμην σου, καὶ τοὺς
 σοὺς γεραίροντας ἀγῶνας, καὶ τὴν σὴν πάντι-
 μον κάραν κατασπαζομένους, Μάρτυς Χαρά-
 λαμπες. Ὁ αὐτός.

Τὰ τοῦ πονηροῦ ἠκονημένα βέλη, ἀπήμβλυ-
 νας Ἅγιε, τῆ τῶν σῶν ἄθλων ἀντιτυπία,
 καὶ κατήσχυνας ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ τὸ
 τρίτου ὄργανον, Σεβῆρον τὸν ἀσεβέστατον. Ἄ-
 κλινεῖ γὰρ διανοία, τῆ πέτρα ἐρηρυσμένος τῆς
 πίστεως, ἀδιάσειστος ἔμεινας· διὸ αἱ ἀντιφά-
 σεις τῆς ἀσεβείας, οὐ κατίσχυσαν περιτρέψαι
 τὴν στερρὰν σε εὐσέβειαν. Ἄνθ' ὧν ἐν ἡρανοῖς
 συγχορευεῖς Ἀγγέλοις, καὶ πρεσβευεῖς ἀδιαλεί-
 πτως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἐν
 ἄσμασι, τὴν πανσεβάσιμον κάραν σου.

Ὁ αὐτός.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, Χαρά-
 λαμπες γενναιότατε, σὺ ῥωμαλέῳ φρο-
 νήματι, τὸν ὄντως Θεὸν μεγαλοφώνως ἐν στα-
 δίῳ ἐκήρυξας, τῶν παρόντων καταφρονήσας
 ὡς προσκαιρῶν. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ἐπαγαλ-
 λόμενος, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀπαύ-
 στως τὸν Χριστὸν, ὃν Υἱὸν Θεοῦ παρήρσις ὡ-
 μολόγησας, ἰκέτευε εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ
 τὴν πανώλεθρον λοιμικὴν νόσον ἐξ ἀνθρώπων
 ποιῆσαι, ἐκ κινδύνων λυτρούμενον ἡμᾶς παν-
 τοίων αἰεί, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀσπαζο-
 μένους τὴν σεβάσιμον κάραν σου, καὶ τὴν ἀ-
 γίαν σου μνήμην ἐορτάζοντας. Ὁ αὐτός.

Ρωμαλεότητι φρονῶν ὠχυρωμένος Θεσπέσιε,
 τὰς βασιλίσσας τῶν ἀθῶν εἰς οὐδὲν ἐλο-
 γίσω, ἀλλ' ἀνδρείως ὤρμησας πρὸς τὰ σκίμματα·
 τῷ δὲ Δεῖῳ Πνεύματι λαμπρυνθεὶς τὴν δια-
 νοίαν, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξας, καὶ
 τοὺς τιμωρομένους σε ποιναῖς καθυπέβαλες,
 καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτησας. Καὶ νῦν
 ἐν οὐρανοῖς, τὰ γέρα τῶν σῶν πόνων κομισά-
 μενος, ἀπαύσως δοξολογεῖς τὴν Ἁγίαν Τριάδα,
 καὶ πρεσβευεῖς ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τι-
 μώντων, τὴν σεβάσιμον κάραν σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, εὐωχηθῶμεν ἐν
 τῇ πανσέπτῳ πανηγύρει τοῦ Ἀθλοφόρου,
 καὶ πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν. Σήμερον γὰρ
 συγκαλεῖται ἡμᾶς, ἡ πανσεβάσιμος πανηγυρίς,
 Χαράλαμπους τοῦ Ἱερομάρτυρος, τράπεζαν ἡ-
 μῖν παρατιθεμένην, τὰς ἀριστείας τῶν παλαι-
 σμάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν πανεύφημον αὐτοῦ Κε-

φαλήν, αἵματα ὡς ναίματα βλύζουσιν, πᾶσι
 τοῖς πιστῶς αὐτῇ προσιοῦσι, καὶ ἀρνομένοις ἐξ
 αὐτῆς, ἴασιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ δεινῶν
 ἀπαλλαγὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ δυσωπῆμεν ὡς Θεῆ Μητέρα, εὐλογημένη,
 πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προτόμοια,

Ἦχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημη Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ
 Χαράλαμπες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυ-
 ξας, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου·
 διὸ καὶ ἠγωνίσαι, κατὰ τῶν ἀντιπαλῶν ῥωννύ-
 μενος, σθένει τῆ Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον
 ἀπειλήσας· ὅθεν πάντες τὴν κάραν σε σέβομεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῆξ ἀνθήσει.

Αβρύνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἡ χριστώ-
 νυμος· κάραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτίσαστο, ὡς
 κρήνην βρύουσαν, λαμάτων ῥεῖθρα, καὶ πλῆθον
 αἰδάπανον, καὶ χάριν κενυμένην μηδέποτε, νό-
 σης τ' ἐλάυνησαν, λοιμικὴν τε τὴν πολύφθορον,
 ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόντων σε.

Στίχ. Ἰοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέ-
 πτηξας, ἐξ ὧν καὶ πλείστες προσήγαγες,
 Χριστῷ Πανόλβιε· καὶ τὸν δαιμονῶντα, εὐθύς
 ἰασάμενος, Γαλήνην Βασιλίδαν ἀνείλκυσας, τῆς
 πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτην προσή-
 γαγες, ἐστεμμένην ὡς παρθενομάρτυρα.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν νόερὸν αἰδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελ-
 φαί, τὸν γενναιότατον ἀθλητὴν, τὸν δυσὶ
 στέμμασι κατεστεμμένον, ἰερωσύνης καὶ ἀ-
 θλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ παντάνακτος
 Θεοῦ, Χαράλαμπη, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον
 εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ τὸν ἀλάστορα κατα-
 παλαίσας, τρόπαιον μέγα κατὰ τῆς πλάνης
 ἀνεστήσαστο. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὸν Θεὸν ἐ-
 ξαιτεῖται, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν παρασχεῖν,
 καὶ παντοίων νόσων ἀπαλλαγὴν, τοῖς θερμῶς
 προστρέχουσιν αὐτῷ, καὶ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ
 Κάραν εὐλαβῶς ἀσπαζόμενοις, καὶ τὴν ἐτή-
 σιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πόθου τελοῦσι, καὶ
 αἰτουμένοις δι' αὐτοῦ τὸν Θεὸν ἰλασμόν, καὶ
 τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς παντοίων κινδύγων τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
 στοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμέ-
 νης σοφῆ, ἐδείχθης Χαράλαμπες· ἔλαμψας ἐν

τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδωλῶν, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ⲙⲁⲗⲁⲁⲁⲁⲁ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Εργοῖς ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας, ὡς τῆ Χριστῆ στρατιώτης Χαράλαμπε, καὶ παρανόμων τὰς φάλαγγας ἤσχυνας, τροπαιοφόρος παμμακάρι γινόμενος. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκαλῆσι, σὺ ἐβάστασας Παρθενομήτορ, τὸν ἐν δρακί αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν σου ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως. Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑώας, καὶ πῖστους ἐφώτισας, ταῖς τῶν θουμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπε· ἔθεν τιμῶμεν τὰ θεῖά σου λείψανα. Δόξα. Ὅμοιον.

Ιερόν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, ἱερώς ἀνέδειξε, τὸ ἱερόν θῦμα σοφῆ, προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ θεῷ λόγῳ, ᾧ θεῖως δεδόξασαι.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μκῦσθῆς ἐώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγῆν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσῃ δὲ μᾶλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος γ'.

τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἢ Ἑλλάς, βοᾷ σοι εὐφραινομένη· Σήμερον τιμῶμέν σου, κεφαλὴν τὴν σεβάσιμον· Δραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἄγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπερόγαμον Θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρί χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφία τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξίσχυσασαν, τῆς κατάρρας λυτρώσασθαι,

γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δείποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βρωῶντες· Χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

Τὸ Α'. Ἀντιφωνῶν τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ'. Ἦχος Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Περυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Ἡᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ἔϊτα ἑ Ν. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ β'.

Φάλαγγα θεοστεφῆ, φωτοφανοῦς μάρτυρος, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἀγιολεκτον συνασπισμὸν, τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπου, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμῆσωμεν· καὶ τὴν πανίερὸν μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· Τῆς λοιμικῆς ἀπειλῆς τὸν εὐσεβόφρονα λαόν σου ἐλευθέρωσον, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς πάσης περιστάσεως. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Γὸ, Κύριε ἐλέησον β'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Ἔϊτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν ἑῖρμῶν εἰς ε'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες εἰς η'.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ β' Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Χοροβατῶν εὐφροσύνως τὰ νοητὰ, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτὶ, ἀνεσπέρῳ ῥύσαι με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Σοφῆ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Η φωτοφόρος σου μνήμη ἠλιακᾶς, ἀπασφράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς, ἐν αὐτῇ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς, Μάρτυς ἐπώνυμε.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι τὴν ἀλμυρᾶν, ἀπιγίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμὸς, εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀληθῶς τὴν Ἐκκλησίαν αἰεὶ. Θεοτοκίον.

Αμαρτιῶν καταιγίδες καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ' ἐμὲ διηλοσαν· τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταῖα πρεσβεία σῶσόν με. Κανὼν δεῦτερος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαῖσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐπιέμενος τοῦ σοῦ θείου ἀποστόλου, θεῖαν ἔλλαμψεν, ἐξ ὕψους ἐξαιτούμαι, δι' ἧς ἀναμείψασθαι ταῦτα δυνήσομαι.

Σεβήρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθεῖλες Χαράλαμπεσὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν, τὴν τρίτων ἀπελέγξας· ἀνθ' ὧν ἐστεφάνωσαι χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

Βασιλείον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτῆσατο, δαιμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαράλαμπεσὺν νοσημάτων τε παντοίων ἐλατήρα· διὸ ἐορτάζει σου τὴν μνήμην Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν, τὸ φύσει θεῖον μάννα, τὸ τρέφον ἐκάστοτε πιστοὺς τῇ χάριτι. Καταβασία: Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξεῖπειν, τῶν θαυμαμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιῶν, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθὼν, Ἄθλοφόρε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δυναμίει θεῖα κρατυνθεῖς, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στερρός, Χαράλαμπεσὺν ἀθλητῆ, ὡς ὀπλίτης, θεῖας παρατάξεως.

Αιμάτων ρεύσαντες κρουνοὶ, σοῦ τοῦ σώματος πάσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊάν, κατέσβεσαν· τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, σοὶ δὲ προεξένησαν. Θεοτοκίον.

Αγίων Ἅγιον Θεόν, τέτοκας Παναγία, ἀγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρὸς, καὶ πύλη μόνος Χριστός, ἦν διήλθε, σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν δεύτερος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συνελθόντας ἐν ναῶ, τὴν Κάραν προσκυνῆσαι σου, τὴν θεῖαν καὶ σεβάσιμον, φρούρει καὶ διαφυλάττε, σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὄφθεις τε ἐλατήρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῶς ἐν αἵματι, χειρῶν ἀρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστωνύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέψομεν, αὐτῷ τὴν Κάραν ἄσμασι, πνευματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὕρωμεν.

Θεοτοκίον.

Υαίον τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντὶ, ἐν τῇ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Παρθενομήτορ ἄχραντε, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στύλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἀσβεστος τῆς οἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπεσὺν καὶ ἀναλάμψας ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαιναν. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφονσου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν Πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαράλαμπε τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδακάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνωσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ῥδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ωραῖος γέγονας, χρισθεῖς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας καὶ καλλοναῖς, ταύτης κατηγλαῖσαι, Χαράλαμπε τῶν Ἀθλητῶν, ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Δαιμόνων ξόανα, τῇ σῇ συνέτριψας, Ἄθλοφόρε, ἀνδρεία, ναὸν σαυτὸν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ καρτερίας ἀψευδοῦς, στήλην δείξας καὶ ὑπόδειγμα.

Εἰς ὕψος αἶροντες, τὰς χεῖρας Ἐνδοξε, οἱ τῷ σκοτόντι προστατάται σοῦ τὰς πλευραῖς, ἐξεον τοῖς ὄνυξι, τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ, προξενούντες σοὶ ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Ισχύς καὶ ὑμνησις, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εἰς σοῦ ἀνατείλας ὑπερβολῆ, Παναγνε χρηστότητος, καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ καθημένοσ ἐν δόξῃ.

Ο καθημένοσ ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἀνεδέξατό σε, ὡσπερ χρυσοπτέρυγα πέλειαν, εἰς οὐρανοῦς σηκνώσεις ἀνιπτάμενον, ὡς ἀήττητον, ἀγωνιστὴν καὶ περιδοχόν.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ Μάρτυς ἐνδοξε, πρὸ βημάτων ἔστης, τῶν παρανομοῦντων ἀδείμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐλευθέρως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τέλειον, φύσιν βροτῶν ἐνδυσάμενον.

Μέγας ὄντως ἀνεδείχθη, θησαυρὸς καὶ πολυόλβος, ἡ τιμία Κάρα, σοῦ τοῦ ἀήττη-

του Χαράλαμπε, πολυποικίλους τὰς νόσους, τὴν πανώλην τε, ἀπελαίνουσα, νόσον δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὴν γεννησαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον, τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν εἰσαίγουσαν, τὴς δοξάζοντας ταύτην Θεῶ εἰς βασιλεία. **Καταβασία:** Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ᾨδὴ ε'. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τὸ Δεῖον πάθος τοῦ δι' ἡμᾶς, πάθη ὑπομειναντος στερρόως, Μάρτυς Χριστοῦ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ἔλω σώματι ἔνδοξε, τῶν ἡλῶν προσηλώσεις καρτερικώτατα.

Τὴν ἀλογίαν τῶν διωκτῶν, Λόγος ὁ συναναρχος Πατρὶ, ἐπανορθούμενος Πάνσοφε, λόγον τοῖς ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυθῆναι τῶν δεσμῶν σε διαγορεύουσι.

Τοῖς ὀβελίσκοις περονηθεῖς, ἔτρωσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ, τῶν γηγενῶν πολεμητόρος, λόγῃ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, Δεόφρον Ἀθλοφόρε ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου Ἀγαθὴ, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν, ταῖς ἡδοναῖς, φωταγωγῆσον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ὀδήγησον, ἢ μόνῃ τὸν σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξίστανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ Δεῖᾳ δόξῃ σου· σοῦ γὰρ πανσεβάσμιος ἡ Κἀρα, νόσους ἐλαύνει, διώκει δαίμονας, καὶ πᾶσι προστρέχουσι πιστοῖς, ἴασιν χαρίζεται, καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Σωμάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Χαράλαμπε, παύονται τῆς Δεῖας κεφαλῆς σου, προσκυνουμένης, καὶ τιμωμένης σεπτῶς· Χριστὸς γὰρ δεδώρηται ἡμῖν, ταύτην ἰατῆριον, καὶ δεινῶν ἀμυντήριον.

Εξέστησαν δαίμονες, καὶ Ἕλληνες οἱ ἄθεοι, βλέποντες τὰς χεῖρας κεκομμένας, καὶ κρεμαμένας τοῦ σώματός σου δεινῶς, Δουκὸς τοῦ παντόλμου ἔβριστο· σὺ δ' ὡς χριστομίμητος, τοῦτον αὐθις ὑγίανας.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος Πανάμωμε, Θεοῦ ὁ ἐνυπόστατος, ὡς περ ὑπὸς ἐπὶ τὸν πόκον, ἐν τῇ γαστρί σου κατῆλθεν ἄχραντε, καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἔσωσε τῷ καύσῳ, ξηρανθεῖσαν τοῦ πτώματος.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾨδὴ ς'. Τὸν βίου τὴν θάλασσαν.

Αμπτήρ ἐχρημάτισας, τῷ τῶν ἄθλων σου φωτὶ, φωταγωγῶν τὰ πέρατα, ἐμολογῶν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τυράννων ἐνώπιον, Ἀθλοφόρε Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ενθίου πυρούμενος, ἀγαπήσεως πυρὶ, τῷ ὀροσισμῷ τῆς πίστεως, τῶν δυσσεβούντων ἔσβεσας τὴν πυρᾶν, Χριστοῦ τὰ θαυμασία, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων Ἀξιάγαστε.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀθανάτου τῆς σαρκὸς, Χαράλαμπε ἐνέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις, καὶ προσευχῇ, νεκροὺς ἐξανέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσι σε δοξάσαντα.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με κλονούμενον, ἐναντίας προέβουλαῖς, Μήτηρ Θεοῦ στερέωσον, ὡς ἀπαθείας τέξασα τὴν πηγὴν· πρὸς σέ γὰρ κατέφυγον, τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταφυγίον.

Κανὼν β'. Τὴν Δεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Τὴν Δεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν τοῦ Παμμακάρος, δεῦτε τὴν πάντιμον, κἀραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα.

Πηγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν κἀραν τὴν σεπτὴν σου Χαράλαμπε, θερμῶς προστρέχομεν, ταύτη προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν σέ δοξάσαντα.

Μεγίστην χάριν ἀπέληψας, Δεσθέν ἀθλητὰ γενναιότατε, Μάρτυς Χαράλαμπε κἀραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἰαμάτων κρήνην σαφῶς εἰργάσατο. Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν ἀγνὴ Θεοσύμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισε.

Καταβασία: Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κἀραν κέκτηται, Ἱερομάρτυς Ἀθλητὰ τροπαιοφόρε Χαράλαμπε· διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα. Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερρόν ὀπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαράλαμπε τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσασατο, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλεῖα παρανομώτατον ἠλεγξε, καὶ τὴν κἀραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληψε

παρά τῆς δεξιᾶς τῆ Ὑψίστης, καὶ συμπολίτης Ἀγγέλων ἐγένετο. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὁρθόδοξων, τούτου τὴν πάντιμον κίραν κατασπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξαζούσα.

Συναξάριον.

Τῆ Ι. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαλαλάμπους.

Στίχοι.

Κατηξιώθης, Χαλαλάμπες, ἐκ ξίφους
καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τῆ δεκάτῃ, Χαλαλάμπες, ἐὼν τμήθης ἀπό
λαιμόν.

Ο Ἅγιος Χαλαλάμπης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβήρου, καὶ Λουκιανοῦ ἡγεμονεύοντος ἐν Μαγνησίᾳ τῆ πόλει. Τῶν Χριστιανῶν δὲ ὡν Ἱερεὺς, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας διδάσκων, προστάξει τῶν Τυράννων τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐξεδύθη, εἴτα ἐξεδάρη τὸ δέρμα ὅλον τοῦ σώματος. Ἐπεὶ δὲ ἐβλεπεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν καρτεροῦντα ταῖς βασάνοις, Συμωθεὶς, οἰκείαις χερσὶν ἐπεχείρησε ξίειν τὸν Ἅγιον· καὶ παραντίκα ἐξεκόπησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ ἀπικωρήθησαν ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι· προσευξάμενος δὲ ὁ Ἅγιος, ἐποίησεν αὐτὸν ὑγιᾶ. Τοῦτο ἰδόντες οἱ δῆμιοι, Πορφύριος καὶ Βάπτος, οὕτω καλούμενοι, ἠρνήσαντο τὰ εἶδωλα, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Ὁμοίως καὶ γυναῖκες τρεῖς, τῶν παρισταμένων ἐκέισε· οὓς πάντας κρατήσας ὁ Ἡγεμὼν, καὶ βασάνοις καθυποβαλὼν, ἀνηλεῶς ἀπεκεφάλισεν· εἰ γὰρ καὶ ἰάθη, ἀλλ' ὁμως ἔμεινε τῆ ἀπιστίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Βάπτος καὶ Πορφύριος, οἱ τιμωροῦντες τὸν Ἅγιον Χαλαλάμπη, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους
Ἀθλήσεως βάπτουσι κοινὴν πορφύραν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, αἱ πιστεύσασαι Ἅγιοι τρεῖς
γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὰς τρεῖς γυναῖκας ἀρρένωτους μηνύει
Ἀρρῆν ἀριθμὸς, ὁ τρία, πρὸς τὸ ξίφος,

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
καὶ Παρθένων, Ἐνναθᾶ, Οὐαλεντίνης, καὶ Παύλης.

Στίχ. Εἰς ἀρράβωνα παρθένοις κόραις δύο,
Ὁ νυμφίος δίδωσι θάισος πρὸς φλόγα.

Ἐκεῖνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος,
Χριστοῦ πόθῳ τράχηλον ἐκτετμημένος.

Τούτων, ἡ μὲν Ἐνναθᾶ ὄρητο ἐκ τῆς Γαζαίων χώρας, ἡ δὲ Οὐαλεντίνα, ἐκ τῆς Καισαρείων. Φιρμιλιανοῦ δὲ τοῦ Ἡγεμόνος προκαθίσαντος, ἄγεται Ἐνναθᾶ ἡ γενναιοτάτη παρθένος· καὶ ἐρωτηθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσασα, σφοδρῶς μαστίζεται, ἐξὼ ἀναρτᾶται, τὰς πλευρὰς καταξάινεται πλήκτροις, οὐκ εἰς ἀπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις. Ἡ δὲ τιμία Οὐαλεντίνα, καὶ αὐτὴ παρθένος οὖσα, καὶ τῶν πραττομένων τὸ ὠμόν καὶ

ἀπάνθρωπον οὐκ ἐνεγκούσα, παρρησιαζέται· καὶ αὐτίκα θύειν κελεύεται, αὐτοῦ που πλησίον παρὰ τῷ δικαστηρίῳ βωμοῦ εὐτρεπισθέντος. Ὡς δὲ παρὰ τὸν βωμὸν ἤχθη, λαξ ἐπ' αὐτὸν γενναίως ἐνάλλεται, καὶ σὺν τῇ ἐπικαιμένη πυρᾷ καταστρέφει αὐτόν. Ὁ δὲ τύραννος Συμωθεὶς, τοσαύτας κατὰ τῶν πλευρῶν ἐπιτίθει βασάνους, ὅσας οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Καὶ ἀπαγορεύσας ἐπ' ἀμφοτέροις, ἵτόν διὰ πυρὸς αὐταῖς ψηφίζεται θάνατον.

Μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καρήχθη Παῦλος, καὶ πολλαῖς βασάνοις προσομιλήσας, καὶ ὑπεράνω παθῶν τῆ τοῦ Χριστοῦ χάριτι γενόμενος, τῆ τοῦ ξίφους καταδικάζεται τιμωρία. Ὁ δὲ, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ τῶν ὁμοψύχων Πιστῶν ὑπερυξάμενος, δέχεται τὴν τομὴν, παραθεὶς Θεῷ τὸ αὐτοῦ πνεῦμα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξαναστάς, πρὸς τὸν Ὑψιστον τρέχει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Στίχ. Ζήνων τὰ τερπνά τῆς Ἐδέμ ζητῶν μόνα,
Εἰς τέρψιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ζήνων, Καισαρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, τῆ πρὸς Καππαδοκίαν κειμένη, γονέων πλουσίων καὶ περιφανῶν. Κατείλεκτο δὲ τοῖς στρατιώταις, τοῖς τὰ βασιλικά δέξεις διακομίζουσι γράμματα. Διανοήσας δὲ τὸ ἄστατον καὶ ἐπικηρον τοῦ βίου, τὴν στρατιωτικὴν ἀποδέμενος ζώνην, ἐν ἐνὶ τῶν πολυανδρίων (πολλὰ δὲ ἔχει τὸ τῆς Ἀντιόχου παρακείμενον ὄρος) εἰσῆλθε, τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων, οὐ λύχον, οὐ κιβώτιον, οὐ τράπεζαν, οὐ στρωμνὴν ἔχων· ἡ στρωμνὴ δὲ τῆ αὐτοῦ σπιθὰς χόρτων, ἐπὶ λίθῳ ἐστρωμένη· ἐσθῆς δὲ, ῥάκος παλαιόν· τροφή δὲ, εἰς ἄρτος, ἐπὶ δύο χορηγούμενος ἡμέρας ὑπὸ φίλου τινός· τὸ δὲ ὕδωρ αὐτὸς ἐαυτῷ πόρρωθεν ὑπεκόμιζεν. Οὗτος, ἐκ τούτων τῶν πόνων, πολλὴν θεοθεν ἐπισπασατο τὴν χάριν· ἡ γὰρ καταδρομὴ τῶν Ἰσαύρων πολλὰς σφαγὰς εἰς τοὺς τὴν ἀσκητικὴν μετιόντας πολιτεῖαν ἐποίησεν· αὐτὸς δὲ εὐχὴ μόνη τὰς ἐκείνων ἀπημαύρωσεν ὄψεις. Οὐ πολὺν δὲ μετὰ ταῦτα βιώσας χρόνον, ἀπὸ τῶν καμάτων πρὸς τὴν ἐπουράνιον ἀπῆρε λήξιν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις, καὶ τῷ πυρὶ λιπαίνόμενος, Ἀθλοφάρε Χριστοῦ, ὡς χρυσίου ὄβρυζότερος γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Τῶν προσευχῶν σου τῆ δρόσῳ, παρανομοῦντων ἡ κάμιнос, κατεσβέσθη Σοφέ, καὶ ἐρρύσθη μελωδῶν τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆ παρατάσει τῶν ἄθλων, δένδρον ἐφάνης ὑψίκομον, συσκιάζων Πιστοῦς, ἐκ φλογώδους ἀμαρτίας κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Η τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ πανάγνῳ νηδυῖ σου, Θεοτόκε Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου πλήρωσον, τὰ κατηφῆς διώκουσα, τῶν παθῶν ἀειπαύθη.

Κανὼν δευτέρος. (Ὁ)ὺκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Α νυμνοῦμέν σε βοῶντες· χαίροισ ἐνδοξε, Μάρτυς Χαράλαμπες· τὴν θείαν κάραν σου γάρ, ἡμῖν σὺ δεδώρησαι, ὡς κρήνην βρύουσαν, πλοῦτον ἄστυλον, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Μεγαλύνομεν τοὺς ἄθλους σου Θεσπέσιε, Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς σούς· εἰδῶλων σεβάσματα γὰρ καταβέβληκας, καὶ κατήργησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἔπαρσιν, παναοίδιμε γενναίως.

Ως φωστὴρ ἀειλαμπέστατος ἀνέτειλεν, ἡμῖν ἡ κάρα σου, τῆς πλάνης τῆς ζοφερᾶς, κινδύνων καὶ θλίψεων ἡμᾶς ἐξάιρουσα, νοσημάτων τε, τῶν ὀλεθρίων ρύεται, καὶ δωρεῖται τὴν ὑγίαν.

Θεοτοκίον.

Α νατέταλκεν ὁ μέγας καὶ ἀνέσπερος, Ἡλῖος πᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς, καὶ πάντας ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τοὺς κραυγαζόντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία: (Ὁ)ὺκ ἐλάτρευσαν.

Ὡδὴ ἡ Ἐκ φλογός τοῖς Ὅσιοις.

Τ αῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἐτι σαζόμενος, τῶν στιγμάτων τῷ κάλλει ὠραϊζόμενος, τῷ νικητικῷ, εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπισμένος, Θεῷ παρέστης Μάρτυς.

Τ ῶν βασάνων τὰ πλήθη οὐ κατεκαλύψαν, τὴν ἀνδρείαν σου Μάρτυς καὶ γενναιότητα· ἡ τῶν διωκτῶν, οὐκ ἠμαύρωσεν ἐνστασις, σοῦ τὴν λαμπροτάτην, θεόφρον καρτερίαν.

Γ ερεῖς τε καὶ Μάρτυς ἀκαταγώνιστος· στρατιώτης γενναῖος καὶ στῦλος ἄσειστος, ἔρημα Πιστῶν, ἀσεβείας ἀντίπαλος, ὄντως ἀνεδείχθης, θεόφρον Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ο τὰ πάντα ποιήσας θείῳ βεβλήματι, βουληθεῖς ἐν γαστρὶ σου ὤκησεν Ἀχραντε, ῥείσαντας ἡμᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος· ὄν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δευτέρος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Μέγας ἄρωγός τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ ρύσης ἐκ τῶν κινδύνων ἀναδεδειξαι, πάνσοφε Χαράλαμπες· ρύη καὶ γὰρ πάντοτε, πάντας τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ κάρᾳ σου, καὶ

λύσιν τῶν κακῶν αἰτουμένου, καὶ ὑπερυψέντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ὅτις ἐν σταδίῳ τοῦ Σεβήρου, στερόμενος οἶά περ ἀδάμας τις, στῦλος τ' ἀπερίτρεπτος, ἐνδοξε Χαράλαμπες, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὅλως οὐχ ὑπέκλιναις μάκαρ, ταῖς τῶν παλαμναίων θωπεῖαις θυμοβόροις.

Λ ὕσον ταῖς σειρᾶς μου τῶν πταισμάτων, ὑμνοῦντος τὴν κάραν σε Χαράλαμπες, τὴν αἰεὶ πηγάζουσαν, ναίματα ἰάσεων, ἀμπλακχημάτων ἄφεςιν ἐμοὶ δωρούμενος, δεινῆς τε ἀπολύτρωσιν νόσου, σὲ ὑμνολογοῦντι εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρ ὄδον ἐν ἀκάνθαις εὐρηκῶς σε, καὶ ἄνθος ἐν ταῖς κοιλάσι τὸ πανεύοσμον, κρίνον τε πανάσπιλον, Δέσποινα Θεόνυμφε, ὁ σὸς Νυμφίος ἀνωθεν ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ κόσμον εὐωδίασε πάντα, σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Καταβασία: Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡδὴ θ' Θεὸν ἀνθρώποις.

Ο ὑ πῦρ, οὐ ξίφος, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος, οὐ διωγμός, οὐ θλίψις, οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια, ἴσχυσε τῆς ἀγάπης, ὄντως χωρίσαι σε, τοῦ πεπονηκότος, Ἀθλητὰ ἀξιοθαύμαστε.

Ε σμοῖς ὀνύχων, τοὺς τῆς νεκρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶνας, ταῖς στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σεαυτὸν Ἀθλοφόρε ἐκόσμησας· ὅθεν σὺν παρρησίᾳ, Μάρτυς ἀήττητε, πάντων τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Χ αραῶς καὶ θείας ὄντως λαμπρότητος, παρεκτικῆ ἡ μνήμη σου τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα, πάντας φωταγωγοῦσα· ἦν ἐορταζόντες, σχοίημεν πταισμάτων, ἱλασμόν ταῖς ἰκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Π αθῶν κλυδώνιον συνταράσσει με, καὶ τῶν κακῶν βυθίζει τρικυμία Πανάμωμε· κυβερνήτην Χριστὸν ἡ κυήσασα, χεῖρά μοι βοηθείας, ἐκτεινον σῶσόν με, μόνη προσφασία, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Κανὼν δευτέρος. Ἄ πας γηγενῆς.

Α παντες πιστοὶ, τῇ κάρᾳ προσέλθωμεν τοῦ σεπτοῦ Μάρτυρος· πάντων ὁ δεσπόζων γὰρ, μεγίστην χάριν ταύτην παρέσχετο· ὅθεν ἐλαύνει δαίμονας, παύει νοσήματα, καὶ δωρεῖται, πᾶσι τοῖς προσψαύουσιν, εὐεξίαν καὶ ῥώσιν καὶ ἔλεος.

Γῆ καὶ οὐρανός, ἐξίσταται σήμερον ἐπὶ τοῖς
δαύμασι, τοῦ Μεγαλομάρτυρος· δαιμόνων
στίφη γὰρ ἐκδιώκονται, καὶ τοῖς νοσήσι δίδονται
ῥῶσις τοῦ σώματος, καὶ λοιμώδης νόσος κατα-
παύεται, τῇ προσψαύσει τῆς κάρας σε Ἐνδοξε.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
προσκυνήσωμεν, κάραν τὴν σεβάσμιον, τὴν
ὄντως Δείαν καὶ ἀξιεπαινον, τὴν φοινηθεῖσαν
αἵματι τοῦ Δείου Μάρτυρος, καὶ τελοῦσαν
δαύματα παραδόξα, ὡς σεφθεῖσαν χειρὶ Παν-
τοκράτορος. Θεοτοκίον.

Υμνους παρ' ἡμῶν, προσδέχθε Θεόνυμφε Θεο-
χαρίτωτε, Μῆτερ τῆ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ τὴν
σὴν χάριν ἀντιδεδώρησο, τοῖς εὐλαβῶς σε μελ-
πυσιν ἡμῖν τοῖς δούλοις σε· τὸν Χριστὸν δέ, ὃν
ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἔλεων ἡορῆ ἀπέργασαι.
Καταβασία: Ἄψας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ε'νθῆως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ Παν-
τάνακτος, τὸν ὑπερήφανον ἔφιν, ἀνδρείως
μάκαρ καθεῖλες, καὶ τύραννον ἀπάνθρωπον,
Σεβήρον τὸν παράφρονα, ἠλεγξας ὡς Χαράλαμ-
πες, καὶ τὸν μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάν-
των Δεσπότου. Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχη-
μα, φύλαττε σκέπε σούς δούλους, ἐκ
πάσης βλάβης ἀτρώτους· κινδύνων τ' ἐξελθὲ ἡ-
μᾶς, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης
περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη,
πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες
τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Οῆ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδρά-
μετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν κατασπά-
σαθε πάντες, τοῦ Δείου Χαράλαμπους, τὴν
τὸν Χριστὸν, ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπε-
λέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτί-
στην μεγαλίνασαν.

Τοῖς οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμησαι,
καὶ παρεστῶς Τριάδι, τῇ Ἁγίᾳ Τρισμά-
καρ, αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν
πίστει τιμώντων σε, τὴν πανσεβάσμιον κάραν,
καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Λαμπροφανής καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν,
ἐν τῇ Ἑλλάδι πάση, ἡ πανέορτος μνήμη,
τοῦ Δείου Χαράλαμπους· διὸ περ λαμπρῶς,
ἐορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν,
τὴν τὸν Χριστὸν, ὡς Θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Ἄξια, Ἦχος πλ. α'.

Ὅσπερ ἀλάστρον πλήρες, ἡ τιμία σου
κάρα Θεσπέσιε, προχέει, οἷόν τι μύρον
πολύτιμον, τὰ ἰάματα· τοὺς τε Πιστοὺς εὐω-
διάζει Δαυμασίως, καὶ τοὺς μετὰ πίστεως αὐ-
τῇ προσιόντας, τῶν δεινῶν πάντων ῥύεται· τὴν
δυσώδη τε πλάνην, καὶ νόσους παντοίας, καὶ
τὴν πανώλη λοιμικὴν καταπαύουσα, εὐρωστίαν
δωρεῖται πᾶσι, καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδονται δὲ καὶ ἅγιον Ἐλαιὸν τοῖς ἀδελφοῖς,
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν
Κανόνων ἡ γ'· καὶ ε'. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον β'.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ, κτλ.

Ζῆτει τῇ κς'. Οκτωβρίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦ-
τα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.
Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Η ἀνωτέρω τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους ἐορτάσιμος
Ἀκολουθία, νεωτέρα οὖσα, οὐχ εὑρίσκεται οὔτε ἐν τοῖς
χειρογράφοις, οὔτε ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις, μέχρι
τοῦ 1755, ἅτινα ἔχουσι τὰ τρία μόνα πρῶτα Προσόμοια
τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ τὸν πρῶτον Κανόνα.

ΤΗ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια πέντε, δευ-
τεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ε'ν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας, Ὅσιε Βλάσιε,
Ἱερωσύνης δέξῃ, ὡσπερ φοινῆξ δικαίως
ἐξήνησας παμμακάρ, καρποὺς Δείκους, μαρ-
τυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν εἰδώλων κα-
τάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκειώσιν.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χρι-
στῆ, ἀθλητικούς ἀγῶνας, ὑπομείνας γεν-
ναίως, ἐν δὲ ἀμφοτέρων, στέφος λαθῶν, ἐν
ἐκατέροις κοσμούμενος, δικαιοσύνη καὶ πόνοις
ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεῖω ῥωσθεῖσαι γυναῖκες, ζήλω τῆς πίστεως,
τοῖς ὑπερτίμοις ἀθλοῖς, τῆς καλῆς μαρ-

τυρίας, ἐστεφθήσαν σὺν τέκνοις· Δαῦμα φρικτόν! τὴν κεφαλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ νυμφευθεῖσαι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐναπετμήθησαν.

Ὡς προμηθεά σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε, καὶ λογικῶν δρεμμάτων, καὶ ἀλόγων πασχόντων· πάντας γὰρ ἰσχύεις, Δεράσιον Χριστοῦ, εὐεργετεῖν καὶ ἰάσθαι πιστῶς· τὴν γὰρ τοῦ Πνεύματος χάριν πεπλουτηκῶς, δαφιλεύεις τὰ Δαυμάσια.

Χρισὸς τὸ ζῆν σοι παμμακάρι, καὶ τὸ Δανεῖν ἀληθῶς, κέρδος ἐδείχθη πίσει, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, Βλάσιε Δεόφρον, ἐπεὶ δι' αὐτόν, προθυμότερα τέθηκας· καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις διὰ παντός, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπί τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, προστρέχω πάντοτε· ἐπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω, οἰκτιροῦς καθ' ἑκάστην, ὑμῶν καὶ εὐλογῶν σε, καὶ τὴν πολλὴν, ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ἐπὶ πᾶσί μου τοῖς κακοῖς, ἦν ἐνδεικνυται Θεόνυμφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἄμνόν, ἢ ἄμωμος Παρθένος, δρηνωδοῦσα ἐβόα· Γλυκυτότατόν με Τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον Δεάμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί; Ἐὰν δὲ τύχη ἐκτός τῆς τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν Δείων ἀρετῶν, φερωνύμως Βλάσιε, ἐξήνησας δαυτικῶς, ὡσπερ φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐπληθύνθης τοῖς κατορθώμασιν· ὡς ἄμπελος δὲ εὐθηνούσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῷ καιρῷ τῆ μαρτυρίου, τεμνόμενος βασιάνων ποιναῖς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγώνων σου, ἐβλυσας ἡμῖν οἶνον νοσητόν, ἐξ οὗ πιόντες, εὐφροσύνης ἐνθέου τὰς καρδίας πληρούμεθα· καὶ συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μνήμη τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημῶμεν σε, αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτόν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδε σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, δρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς·

Febbraro.

Υἱέ μου· καὶ Θεέ μου, γλυκυτότατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπικνεῖσθαι;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑσπερίας.
Δόξα, Ἦχος δ'.

Ὡς καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ ἐννάμει τῶν Δείων λόγων σου, γυναῖκας φιλοθέουσι ὑπὸ πληψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικοῦς, τὸ κῆθενές τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωννύων ἐν Χριστῷ· μεθ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελέσας, εἰς γαρφῶνα οὐράκιον φαιδρῶς συναγάλλῃ, διπλῶ στεφάνῳ τῆς Δείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἐξαίτουμένος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐπομβρίαις Πανάχραντε, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταγλύκαναν, ἢ τὴν σταγόνα κηῖσασα, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσαν· καὶ κατακλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς ἀειζώου πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς εἶώραμε Κύριε, ἢ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτεπίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δεόμεαι, μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστήναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὐρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ ταῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Βλάσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Ἦμοις κροτῶ σε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως.

Ὁ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ Δαυμασῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ

καὶ δουλείας, ὡδὴν ἐκινίχιον, ἄδοντες καὶ βῶν-
τες Ἄσωμένσοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Υμνοῦσά τὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, καὶ ἰε-
ράν σου ἄθλησιν, ἀνευφημοῦντος πιστῶς,
Χριστοῦ Ἱερομάρτυς, τὸν νοῦν μου καταύγα-
σαν, αἴγλη φαινοτάτη, παρρησίαν ἔχων πρὸς
τὸν Κτίστην.

Μίαν χαρακτήρουν ἐν τρισίν, ὁμολογῶν Θεό-
τητα, πολυθείας ἀγλὴν, ἀπήλασας καὶ
ὀρθρὰς αὐγαζῶν εὐσεβείαν, ὡφθης Ἱερομάρτυς,
τοῖς ἐν ζόφῳ πλάνης κρατούμεναις.

Νύκτα ἀθείας ἀστραπαῖς, τοῦ ἱεροῦ κηρύγ-
ματος, ἀπομειώσας φωστῆρ, κοσμούμενος
ἔδοιχθης, θαυμαίων λαμπρότησι, φέγγει τε μαρ-
τυρίου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταυγαζεῖς.

Θεοτοκίον.

Ολὴν καθαρὰν σε εὐρηκῶς, ὁ καθαρὸς ἐ-
σκηνώσεν, ἐν τῇ νηδαῖ σου, ἀγνή Παρθε-
νομήτορ, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε, δίχα τῆς ἀμαρ-
τίας, ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώ-
θη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη
» ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν
» σωτηρίῳ σου.

Οἱ ταῖς ἀκάνθαις συμπνιγόμενοι τῶν τοῦ
βίου, ἀπαύστως Βλάσιε συμπτωμάτων,
σῆς πρεσβείας τῇ δρεπάνῃ καθαίρονται, προ-
στάτην σε προσκαλούμενοι.

Τῆ πρὸς τὸ θεῖον ἀνανεύσει ὀλιγωτάτη,
βασάνων ἠνεγκας τρικυμίαν, ξεομένης τῆς
σαρκὸς σε, ὡς πάσχοντος ἑτέρου, σὺ διακείμενος.

Ως ἱεράρχης, ὡς ἀήττητος ἀθλοφόρος, ὡς
θεῖα δόξη ἠγλαϊσμένος, ἀκροτάτῳ ἐφετῷ
νῦν παρίσασαι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φανεῖσαν, ὑπερέχουσαν τῶν χτισμάτων,
ὡς πάντων οὐσαν ἀγιωτέραν, ἐν αἰνέσει
γενεαὶ μακαρίζουσι, ἀνθρώπων Θεομακάριστε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε'κβλαστήσας ὡς δένδρον πανευθαλές, ἐν
τῷ οἴκῳ Κυρίου Ἱεουργε, πολλοὺς κατε-
φίτευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον· καὶ ὡς
κριὸς ποιμνίαν, καλῶς ἠγησάμενος, δεσμευθεὶς
ἐσφαγῆς, δυσία γενόμενος, τῷ δὲ εὐσπλαγχνίαν,
ὡς ἀρνίον σφαγῆντι, καὶ χαίρων ἀνεδραμες,
πρὸς αὐτὸν Πάτερ Βλάσιε. Διὰ τῆτο βῶμέν-
σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζέσσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ κόσμον Παρθένη τὸν κοσμικόν, καὶ ταγ-
μάτων τῶν ἀνω καλλωπισμόν, ἐν κόσμῳ
ἐκυήσας, τὸν τοῦ κόσμου Κοσμήτορα· πρὸ γὰρ
τούτου Κόρη, ὑπῆρχον ἀκόσμητα, τῶν βροτῶν
μὴ βλέπειν, δυναμένων τὸν Κύριον· ὅθεν ἀμφο-
τέρων, κοσμιότης κοσμία, ὡράθης Μητρόθης,
κοσμιότητι Ἰόκου σε· τὸν γὰρ κόσμον ἐκόσμη-
σας, κόσμῳ τῷ ἀρχαίῳ δι' αὐτοῦ· καὶ Ἀγγέ-
λων πάντα τὸν διάκοσμον, κατακοσμεῖς ὑπερ-
καλῶς, ἐν σοὶ κοσμοσώτειρα (*).

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε
δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγαλλεται, δεχάμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐ-
λέους, Θεέ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πι-
στῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένη ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς
προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκῆ-
» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
» ἔδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Ε'χων τὴν ψυχὴν, αὐλῶ φωταυγεία, Μάρ-
τυς καὶ ποιμὴν, παιδρῶς αὐγαζομένην,
δικαστικῶν πρὸ βημάτων ἔστης ἀνδρείως, ὁ-
μολογῶν Θεοῦ τὴν σάρκωσιν.

Μύστης Ἱερεῦς, καὶ Μάρτυς στεφανόφορος,
Μτύλος ἀκλινῆς, καὶ βάσις εὐσεβείας,
καὶ ἀληθείας ἐδραῖωμα ἐγνωρίσθης, τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ, Μάρτυς Βλάσιε.

Αῖνας λογικοῦς, ἐποίμανας ὁσίως· θῦμα
δὲ δεκτὸν, προσήχθης τῷ Δεσπότη, ἄλο-
καυτούμενον ἀνθραξὶ μαρτυρίου, Ἱερομύστα
πανσεβάσμιε.

Ρῆσει σου σοφῶν, χειλέων ἀπεφράγη, χεῖλη
πονηρὰ, λαλοῦντα βλασφημίαν, εἰς τὸν
τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, Ἱεροκήρυξ
ἀξιάγαστε.

(*) Τὰ περὶ τὰ τέλη τοῦ Τροπαρίου τούτου, παράχρηδα ὄντα, μεταποιήθησαν μικρὸν ἐπὶ τὸ εὐρυθρότερον, διὰ προσθήκης μίᾳς μόνης λέξεως, ὑπερέκαλως, ληφθείσης καὶ αὐτῆς ἐκ τῶν Εὐχῶν τοῦ Μ. Βασιλείου εἰς τὴν Πεντηκοστὴν (Εὐχὴ Ε΄). Ἐγγράφητο δὲ πρότερον οὕτω· τὸν γὰρ κόσμον τῷ κό-
σμῳ, δι' αὐτοῦ τῷ ἀρχαίῳ κοσμεῖς, καὶ Ἀγγέ-
λων πάντα τὸν διάκοσμον, ἐν σοὶ κατακοσμεῖς
κοσμοσώτειρα.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε καινόν, προεΐδεν ὁ Προφήτης, ἔχοντα Θεοῦ, τὸν Λόγον γεγραμμένον, τὸν διαρρήξαντα Κόρη τῆς ἀμαρτίας, τῶν προπατόρων τὸ χειρόγραφον.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκεδάσον,
» φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαι
» μοι τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου. Λόγε,
» ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Υπέμεινας ἀνδρείως, τῆς σαρκὸς τὰς αἰκίσεις Ἀοίδιμε, ἐν τῷ δεινῶς τραυματίζεσθαι, τὴν πλάνην τραυματίζων, καὶ καταράσων ἐχθροῦς, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνυψώσει, Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν προσπαγέντα, ἐν τῷ πάθει σε εἰκονίζων Μακάριε, τὰς τῆς σαρκὸς ἀληθδόνας, ὑπέφερες γενναίως, καὶ νικητῆς γεγονώς, συνηριθμῆθης ἀξίως, μαρτύρων στρατεύμασιν.

Ενθέῳ πεποιθήσει, προσευχῶν σου μάλιστα, θῆρα Πάτερ συνώθησας, ἀποβαλέσθαι τὴν θῆραν, ἣν ἀδίκως συνέσχε, πιστοῦ γυναιίου πληρῶν, συμπαθεστάτη καρδίᾳ, τὴν αἴτησιν Βλασίε.
Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Μαρία, τὴν θεώσασαν τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τῇ ὑπὲρ νῦν σου λαχείᾳ, καὶ ἀναπλαίσασαν καταφθαρέντας ἡμᾶς, καὶ συντριβέντας ἀπάτη τοῦ ὄφθως Πάναγχε.
Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λαίσθητέ μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συνήθλησέ σοι χορὸς, σεπτῶν γυναιῶν Ἀοίδιμε· ῥώσθησαι γὰρ τοῦ Σταυροῦ, δυνάμει συνέτριψαν, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κεφαλὴν καὶ νίκης, ἀνεπλέξαντο διαδῆμα.

Ερῶσθη τὸ ἀσθενές, Θεῷ δυνάμει καὶ χάριτι· ἰδοὺ γὰρ νεανικῶς, γυναῖκες ἠρίστευσαν, τὸν ἔφρον πατήσασαι, τὸν ποτὲ τὴν Εὐαν, Παραδείσου ἐξοικίσαντα.

Βυθίσασαι πονηρῶν, δαιμόνων ἄψυχα ζέανα, ἐπουρανίου ναοῦ, κειμήλια ἐμψυχα, ἑαυτὰς προσάξατε, καὶ τῶν πρωτοτάκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδρίνατε.
Θεοτοκίον.

Ο θρόνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουβιμ· ὁ ὑπερτερος, νεφέλη ἡ τοῦ φωτός, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, Παναγία φώτισον, καὶ παθῶν ἀχλὺς, τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄· Τὰ ἀνώζητῶν.

Ο θεῖος βλαστός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, θεοφόρε Βλασίε, τὴς ἐν πίστει τελουμένης τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβυῶν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ρώμη Θεοῦ ἐνισχυθεὶς, ὦ θεόφρον, ὡς ἱερός ἱεράρχης καὶ λειτουργός αὐτοῦ, ἐν πράξεισι θεαίαις ἀναδέδειξαι· τῶν Ἀθλοφόρων ἐν ταῖς χορείαις ἀθλοφόρος ὠραίθης καὶ στεφανίτης· τῆς Ἀαρὼν ὑπερήρθης θυσίας, ὡς μύστης Χριστοῦ· σὺν Ἀβελ αἷμα τὸ θεῖον ἀνακραῖζει Θεῷ τὴν σφαγὴν σου· καὶ θρόνῳ θεῷ τοῦ κτίσαντος παρεστῶς, σὺν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι πρεσβευεὶς ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας.

Στίχοι.

Ἀαιμὸν Βλασίος ἐκκοπεῖς διὰ ξίφους,
Ἄλγοῦσι λαιμοῖς ρευμάτων εἶργει βλάβας.
Ἐνδεκάτῃ Βλασίου τάμεν ἀυχένα χαλκὸς ἀτειρῆς.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δικινίου τοῦ Βασιλέως, Ἐπίσκοπος Σεβαστείας, οἰκῶν ἐν τινι τῶν κατ' ὄρος σπηλαίων· ἐν ᾧ τὰ ἄγρια τῶν ζώων ἐξημερούμενα διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Ἁγίου, χειροῦθη ἐφαίνοντο. Ὦν δὲ καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἐμπειρος, πολλὰς ἰάσεις ἐπέτελει, τὴν τῶν θουμάτων ἐνέργειαν παρὰ Κυρίου λαβών. Οὗτος κατασχέβεις, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀγρικάλου, καὶ ἐμολογήσας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τύπτεται ῥάβδοις, καὶ ἀναρτηθεὶς ξέεται. Εἶτα, ἀπαγομένῳ ἐν τῇ φυλακῇ, ἠκολούθησαν αὐτῷ γυναῖκες ἑπτὰ, αἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, Θεῶν τὸν Χριστὸν εἶναι ὁμολογήσασαι. Ὁ δὲ Ἅγιος Βλασίος, τῷ βυθῷ τῆς λίμνης βληθεὶς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη μετὰ τῶν δύο βρεφῶν τῶν οὐτῶν ἐν τῇ φυλακῇ.

Λέγεται δὲ, ὅτι οὗτος ἦν ὁ τῇ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Εὐστρατίου διατάξει ἐπιτροπεύσας, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αἰτοῦ μαρτυρίας, καθάπερ καὶ ἐν παλαιῷ ὑφάσματι εὐρεται εἰκαστομένος ὁ Ἅγιος Βλασίος, ἰστάμενος μέσον τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων, ἐγγιστα τοῦ Ἁγίου Εὐστρατίου καὶ δεχόμενος ἐκ χειρὸς ταυτοῦ τὸν τόμον τῆς διατάξεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ἔντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐν τοῖς Μιλτιάδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δὶα παῖδες, οἱ συναδλήσαντες τῷ Ἁγίῳ Βλασίῳ μετὰ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Βαβαὶ τοσαύτης παιδίῳ εὐθαρσίας!
Σπυδωσιν ἄμφω, παῖαν ἐκτμηθῆ φθιάσων.

Κτείνει γυναίκας ἑπτὰ σεπτάς τὸ ξίφος,

Οὐ τῇ γυναικῶν συσχεθείσας δελίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Στίχ. Φάνεις ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,

Τοῖς ζῶσι πισοῖς ἀφθονον βλύζει χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Θεοδώρας τῆς Βασισιλίσσης, τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Στίχ. Θεοδώραν Ἄνασσαν εὐσεβεστάτην,

Χριστὸς Βασιλεὺς ἀξιοῖ θείου στέφους.

Αὕτη ἐγένετο γυνὴ Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως τοῦ Εἰκονομάχου· οὐκ ἦν δὲ αἰρετική, ὥσπερ ὁ ταύτης ἀνὴρ. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὸν Ἅγιον Μεθόδιον, τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, ἐξώρισεν, ἀπ' ἐκείνου δὲ προσβάλετο Γεώργιον τὸν Λεκανόμαντιν, καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας κατέκαυσεν. Αὕτη δὲ, εἰ καὶ φανερῶς οὐκ ἐτόλμα προσκυνεῖν τὰς ἀγίας εἰκόνας, ὅμως εἶχεν αὐτὰς κεκρυμμένας εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτῆς, καὶ τῇ νυκτὶ ἴστατο προσευχομένη, καὶ παρακαλοῦσα τὸν Θεόν, ἵνα ποιήσῃ ἔλεος μετὰ τῶν Ὀρθόδοξων. Ἐγέννησε δὲ υἱόν, ὀνόματι Μιχαήλ, καὶ εἰδείδακεν αὐτὸν τὴν ὀρθοδοξίαν. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, εὐθὺς ἤγαγε τὸν Ἅγιον Μεθόδιον, καὶ συνήθροισε τὴν ἱεράν Σύνοδον, καὶ ἀνεθεμάτισε τοὺς Εἰκονομάχους, καὶ τὸν Ἰωάννην κατεβίβασε τοῦ θρόνου, καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας εἰσήγαγεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Εἶτα ἐτελεύτησε, καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν τῷ υἱῷ αὐτῆς Μιχαήλ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῶν Χαλδαιῶν ἡ κάμνος, πυρὶ φλογίζο-
• **Μ**ένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπι-
• **σ**τασία, οἱ Παῖδες δὲ ἔψαλλον· Εὐλογητὸς
• ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμοῦ θείου ἔμπλεων, κτησάμενος καρδίαν, ἀπροσκόπως παρεδραμες, προσκόμματα τῆς πλάνης, ἐχθρῶν διαβήματα, ὑποσκελίσας σοφῆ, τῇ παρουσίᾳ σου.

Ραντισμῷ τῶν αἱμάτων σου, πλάνης φλόξ ἀπεσθῆσθη· τῇ ἐλλάμψει τῶν λόγων σου, ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, κραυγαζούσα βλάσιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ σκιαῖς ἐκ αἰνίγμασιν, ὃν ἐπόθησας βλέπεις, πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων· καὶ μέλπεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νυσαγωγῷ κρατηθέντα με, Παρθένε ἀμελείας, ἀμαρτίας κατέλαβεν, ὑπνος θανατηφόρος· διὸ μετανοίας με, πρὸς ζωφόρον αὐγῆν, Ἄγνη ἐξέγειρον καὶ σῶσόν με.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**στεγαζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ,
• ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ

• συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὕμνεϊ Ἥλιος, σὲ δοξάζει
• Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
• τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως κριὸς ἐθελόθυτος, ὡς ἱερεῖον δεκτὸν, ὡς ἀμνὸς ἀκακος, χαίρων προσήχθης, τῷ τυθέντι ἀμνῷ, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν, καὶ Μαρτύρων συνήχθης ὁμηγύρει, μέλπων σὺν Ἀγγέλοις, τὴν ἱερωτάτην, Παμμακάρα ὕμνωδίαν.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου, ἀποξηράνας βυθὸν ἀθείας Μάρτυς, ἐβλυσας κόσμῳ, ἰαμάτων κρουνοῦς, παύοντας καύσωνα, παθημάτων παντοίων, τῶν ἐν πίστει σοι καταφευγόντων, καὶ ὑπερυψούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ἱερῶν γυναιῶν χορὸς, ἐβόα ὁ μακάριος· ὄθεν ξεόμενοι, καὶ πυρὶ ὀμλοῦσαι, καὶ σιδήρῳ κάραις ἐκτμηθεῖσαι, ἔχαιρον ὕμνοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ιεράν σε προήγγειλαν, Παρθενομήτορ φωναί, ἔσομένην Κόρη τοῦ Ποιητοῦ σου, ὑπὲρ φύσιν τροφὸν, γέννησιν ἄρρητον, ὡς καὶ σύλληψιν ξένην κερτημένην· ὄθεν σε ὕμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
• ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀει-
• παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
• ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ως ὑπερφυεὶ κλίμακι, τῷ αἵματι Μάρτυς, ἐπιβαῖς τὰς ἄνω μονὰς, κατέλαβες ὠραῖος, ἀγλαΐαις ἀποδειχθεὶς τῶν ἀγώνων, καὶ τῷ σφοδότη σου παρίστασαι.

Σὲ τὸν φωταυγῆ Ἥλιον, ποθοῦσαι γυναῖκες, καὶ τῶν ἠδυπνῶων Χριστέ, ὀσφρανθεῖσαι σου μύρων, διὰ πάθους τὸ σὸν εἰκόνισαν πάθος, καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἠξιώθησαν.

Ημεροφανὴς ὡς ἀστὴρ, ταῖς ἄνω χορείαις, αὐλιζόμενος βλάσιε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην, τῆς γεραίροντας ζοφερῶν ἐγκλημάτων, ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκαίαις, Χριστὸν τὸν διακρατοῦντα, οἰκουμένην πᾶσαν, χειρὶ ἀγνῆ Παρθενομήτορ, ὃν ἰκέτευσ ὡς Υἱόν σου καὶ Κτίστην, σῶσαι ταῖς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Μαρτύρων σε ὠραῖσμα, ἱερῶν τὸ κλέος, κινώσκομεν πανόλβιε, βλάσιε ἱεράρχα· ὡς θῦμα γὰρ πρόσήμεγκας, σεαυτὸν καὶ τέ

θυσαι, τῷ δια σὲ εἰς θυσίαν, ἐκουσίως ἐλθόντι, ἀγαθότητι ἀφράστῳ, καὶ βελήσει ἀρρήτῳ.

Ἔτερον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθόμεν.

Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα ἐδόξασε, Βλάσιον, ὃν τιμώντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱεράν πανήγυριν ἐκτελοῦντες, ἀμαρτιῶν λυτρούμεθα, ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις. Θεοτοκίον.

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ πλαστουργήσας με, σοῦ τὴν ἀφθορον μήτραν, ὑπέδου ἄχραντε Κόρη· καὶ λαβὼν με ἐπ' ὤμων, εἰς ἕρανθες ἀνύψωσε, συνεδρία τιμήσας, τῇ Πατρικῇ· ἔ τὴν ἀνυπέβλητον εὐσπλαγγίαν, καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μελετήσας μακάριε, Ἱεράρχα Μελέτιε, νόμον τὸν σωτήριον, καθὼς γέγραπται, ξύλον ἐδείχθης ἐν ὕδατι, ἀσκήσεως κείμενον, καὶ καρπούς τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον χάριτι, τοῦ φωτίσαντος, τὴν ἀγίαν ψυχὴν σε καὶ παντοίων, δεκτικὴν ἐργασαμένη, πνευματικῶν ἐπιλάμψεων.

Ὁραιώθησαν Πάνσοφε, γραφικῶς σιαγόνες σου, ὡς τρυγόνες στέργουσαι τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν τρυφήν διαπτύουσαι, ἐφέσει Μελέτιε, τῆς τρυφῆς τῆς νοητῆς· ἦν Χριστὸς σοι χαρίζεται, προσδεξάμενος, τοὺς πολλοὺς σου ἀγῶνας καὶ τὸν ζῆλον, τὸν διάπυρον ὃν ἔσχες, προκινδυνεύων τῆς πίστεως.

Εγκρατεία ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα· καὶ παθῶν Μελέτιε κατεκράτησας· καὶ ἀπαθείας λαμπρότητι, σεαυτὸν ἐφάιδρυνας· καὶ ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, τῷ Χριστῷ ἱερούργησας· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύ-

νων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, Λόγον Πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογματίσας· ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σίγκεται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται, εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, τοῦτο κἀκεῖνο νοοῦμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθευδοντα περιφρούρησον· ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου Πανάμωμε, καὶ εὐόδωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θελημα· ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσφυγῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνάς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότητε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνητρήθης Μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τὴς πόδας σε Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοὺς σοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνω Παμμακάρι.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὁδὴ ἀ. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄρματα ἡλὰ τὴν Φαραῶ ἐβύβισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκῆ ράβδος, σταυροτύπως πληξασα, καὶ διελοῦσα θαλάσσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγαῖδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τῷ φωτοδότῃ παρεστῶς ὀλόφωτος, φωτὲ τῆς γνώσεως, τὸ ζοφερόν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, καὶ τὴν ἀγλήν ἀπέλασον, τῶν παθῶν σαῖς πρεσβείαις· ὡς Ἱεράρχης γὰρ ὄσις, ἔχεις παρρησίαν Μελέτιε.

Ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς καθήμενος, ὁ συναϊδίος, καὶ συμφυῆς Λόγος, τῷ τεκόντι κήρυκα, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως, προχειρίζεται μόνος, ὡς Ἀποστόλων ὁμότροπον, σὲ νῦν θεοφόρε Μελέτιε.

Υπὸ τῆς θείας φωτισθείς ἐλλάμψεως, τὸν ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς, μονογενῆ Λόγον,

ἄκτιστον αἰώνιον, θεολογήσας Ὅσιε, τοὺς Ἀρειοῦ συμμάχους, ὁμόφρονάς τε συνέχας, θεία παντευχία φραζάμενος. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Παναγία τέτοκας, τὸν πρὶν αἰσώματον, θεαρχικὸν Λόγον· μόνη ἐξ αἰῶνος γὰρ, ἀκτίσι καθαρότητος, Παρθενίας τε κάλλει, καὶ παναμώμοις χαρίσμασι, πέφνηνας ἀξία Παναίμωνε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερρώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς ἕρανους
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδρόσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριζον· ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
» Ἄγιος μόνη Φιλάνθρωπε.

Στερεωτέραν τὴν ψυχὴν, ἀδάμαντος κεκτη-
μένος, τὰ σαθρὸν σὺ τῆς αἰρέσεως δόγμα,
εὐσεβείᾳ πυρσωθεὶς, Πανόλβιε κατέπαυσας· διὸ
πιστοί σε πάντες, ὕμνοις θεόφρον δοξάζομεν.

Ομοιωθεὶς δι' ἀρετῶν, τοῖς τοῦ Χριστοῦ Ἀ-
ποστόλοις, τὴν ἐκείνων αὐθεντίαν καὶ
θρόνον, ἐκλήρωσά προφανῶς, Μελέτιε πανέν-
δαξε, ὀρθοδοξίας σῦλος, καὶ εὐσεβείας γενόμενος.

Υιοθετούμενος Θεῷ, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λό-
γον, οὐ κατήγαγες εἰς κτίσιν ἀφρόνως,
ἀλλ' ἐδόξασας Πατρὶ, συνάναρχον καὶ σύνθρο-
νον, Δημιουργὸν καὶ Κτίστην, τῶν γεγονότων
θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Σοὺ τὴν ἀγίαν ὁ Θεὸς, γαστέρα κατασκη-
νώσας, ἐσαρκώθη Θεομητορ ὡς οἶδε, καὶ
διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεισιν· ὅθεν
σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Ἦν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μελετήσας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ νόμῳ
Κυρίου Πάτερ σοφὲ, ὡς ξύλον κατὰ καρ-
παν, ἐφ' ὑδάτων τῆ Πνεύματος, φυτευθὲν ὠρά-
θης· διὸ ἱεραύτησας, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως, Ἀρειῶν
τὸ ἄθεον, καὶ τῆ Σαβελλίτι, τὸν κακόδοξον τρό-
πον, σαφῶς βδελυξάμενος, ὀρθοδοξῶ φρονήμα-
τι, Ἱεράρχα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου καταμαθὼν, καὶ τὸ
γράμμα τοῦ νόμου ἀποβαλὼν, πᾶσιν ἀ-
νεκῆρυξας, τὸν τῆς χάριτος λόγον· καὶ τῶν
ψυχῶν τὰς πλάκας, λαξεύσας τῇ γλώττῃ σου,
ἐν αὐταῖς ἐχάραξας, τὰ θεία διδάγματα· ὅθεν
καὶ τοῦ γνόφου, διαβάς τὴν νεφέλην, καλυπτό-
μενος σώματι, ἀκαλάμπεις τῷ πνεύματι, Ἱεράρ-
χα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν

πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζου-
σι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀ-
χράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προ-
στάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Παναίμωνε·
διὰ τῆτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἰλα-
σμὸν πταισμάτων, αἰτῆμενοι Δέσποινα, καὶ
αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης
κολάσεως, τῆς ἐκείσε δεόμεθα, καὶ ἐν πίστει
βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεσιν, τοῖς εὐσεβῶς
προσιούσι, τῇ σκέπῃ τῇ θείᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθὸς, τοῦ Ἀ-
δαμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, μόνη ἀνα-
μάρτητε, ὑπεράγαθε Κύριε, τοῦ θανάτου εὐσ-
πλαγγνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει
σε Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας· ὅθεν ζωο-
δότα, τὴν πεσῆσαν ψυχὴν με, οἰκτείρησον δεό-
μαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, δικαιοκρίτα φι-
λάνθρωπε· καὶ δός μοι πανοικτίρμον Θεέ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὐσπλαγγνος· ὅτι μό-
νος ὑπάρχεις, φύσει ἀναμάρτητος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ με ἰσχύς, Κύριε σύ με καὶ δύναμις, σὺ
» Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρι-
» κούς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν
» πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
» φῆτῃ, Ἀββακὴμ σοὶ κραυγαῖζω· Τῇ δυνάμει
» σου δόξα φιλάνθρωπε.

Επιφανῶς, Ἱερομύστα διέπρεψας, τὸν τοῦ
Πέτρου, θρόνον κληρωσάμενος, τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ Πάτερ τοῦ Χριστοῦ, χειροτονηθέντος· οὐ
καὶ τὸν τρόπον ἐζήλωσας, Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶν-
τος, τὸν Σωτῆρα δοξάζων, διδαχαῖς ταῖς ἐκεί-
νου ἐπόμενος.

Παντοδαποῖς, κεχωσμημένους χαρίσμασι, Μο-
ναρχίας, κήρυξ ἐχηρημάτισας, τῆς ἐν Πα-
τρὶ καὶ μονογενεῖ, Λόγῳ νοουμένης καὶ Θεῷ
Πνεύματι Πάνσοφε· Μονάδα γὰρ οὐσίας, ἐν
Τριάδι προσώπων, ὑφ' ἐστῶτων ἐδίδαξας Ὅσιε.

Ανακραθεὶς, κάλλει τῷ πρώτῳ Θεσπέσιε,
καὶ τῇ αἴγλῃ, τῆτι συμμορφόμενος, καὶ
πυρσωθεὶς θείαις ἀστραπαῖς, κατὰ μετυσίαν,
τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς δευτέρον, ἐγένου Θεοφάντορ
φωτισμὸν εὐσεβείας, ἀναφαίνων τοῖς πίστει
προστρέχουσιν. Θεοτοκίον.

Ικαμορφὴν, τὴν κεχωσμημένην τοῖς πάθεισιν,
ἐκζητήσης, πλεῖτου ἀγαθότητι, Παρθενικῆν.

ώκησας γηδύν, ἐξ ἧς ἡ Σοφία, Θεοῦ ναὸν ὠκοδόμησας· δι' οὗ συνανεστράφησ, τοῖς ἀνθρώποις οἰκτίρμον, καὶ διέσωσας κόσμῳ τὰ πέρατα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
• τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
• ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
• τὰς ὁδὸς με κατεύθυνον δέομαι.

Νεμομένης ἀτόπως, πάντας τῆς αἰρέσεως τῆς κακοδαίμονος, ὑπερήρας Πάτερ, εὐγενεία ψυχῆς καὶ φαιδρότητι, καὶ πανάγνω γνώμη, καὶ σταθηρᾷ θεοσεβείᾳ, θεοφάνταρ παμμακάριε Μελέτιε.

Ολικάϊς προθυμίαις, τοῖς Ἀρειανόφρονας καταστρεψάμενος, ὀρθοδόξῳ πίστει, θεοφῶρε τὸ κράτος ἐκύρωσας, ἐν Τριάδι ἕνα, Θεὸν ἡμῖν ἀνακηρύττων, παμμακάριστε Πάτερ Μελέτιε.

Υπερθέου Τριάδος, μύσης ἐρημάτισας παναληθέστατος, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, ὁμοούσιον σέβων καὶ σύνθρονον, καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ὁμοφυῆς Πατρὶ καὶ Λόγῳ, πανσεβάσμιε Πάτερ Μελέτιε. Θεοτοκίον.

Στρατηγίαι τῶν ἄνω, Πάναγνε Δυναμίεων σέ μακαρίζουσι, γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι· διὰ σοῦ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανόις, συναφθίντες ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**λαίσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Εξήρανας ποταμούς, θεοφρόν τοὺς τῆς αἰρέσεως· ἠνέωξας δὲ πηγὰς, δογματῶν ὀρθότητος, ἀήττητος πρόμαχος, τῆς ὀρθοδοξίας, γεγονὼς ὡς παμμακάριστε.

Εηράνας τὸ θολερὸν, Ἀρείου ρεῖθρον καὶ ἄθεον, κατήρδευσας δαψιλῶς, τῆς χάριτος νάμασι, πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὐπρέπειαν ἐκόσμησας.

Υπάρχων διαπρεπῆς, ἐνθέοις ἐπιτηδεύμασιν, ἐγένου περιφανῆς, Πάτερ πρακτικώτατος, ἀκλόνητος σύμμαχος, τῆς θεοσεβείας, καὶ Παιμένων προηγούμενος. Θεοτοκίον.

Φωτίζουσι τὰς ψυχὰς, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε, αἱ ῥήσεις τῶν Προφητῶν, τὴν σὴν προμηνύσαι, πανάχραντον σύλληψιν, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον, θεονύμφευτόν σου γέννησιν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τῆς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις.

Ορθοδοξίας τοῖς τρόποις κοσμούμενος, τῆς Ἐκκλησίας προστάτης καὶ πρόβουλος, ἐδείχθης παμμακάριε Μελέτιε, καταπυρσεύων τὰ πέρατα δόγμασι, λαμπτῆρ Ἐκκλησίας φαινότατε.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπόν σε καὶ ὁμοδοξόν πάντες ἐγνωκότες πιστοὶ, καὶ σύνθρονον Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς Τριάδος μύστην καὶ λάτρην, καὶ Διδάσκαλον μέγαν τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψυχὴν σου τρισμακάριε προθέμενον, τῷ ζήλῳ τῆς εὐσεβείας πυρσούμενον, θεοφρόν Μελέτιε, συμφώνως πάντες ἀνυμνῶμεν σε, τὴν σεπτήν σε καὶ ἐνθεον γεραίροντες κοίμησιν, λαμπτῆρ Ἐκκλησίας φαινότατε.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίαις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχοι.

Τὰς χεῖρας αἴρων Μελέτιος Κυρίῳ,
Τὰς χερσὶ σου τίθημι τὴν ψυχὴν, λέγει.

Δωδεκάτη Μελέτιος ἔδω χθόνα πηλυβότειραν.

Οὗτος, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν καθαρὰν ἀγάπην, ζήλωτος ἐγένετο πολλοῖς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς τε καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν πόλιν εἰσελθόντα, ὅτε καὶ τῆς χειροτοσίας αὐτοῦ ἡ κορία ἡμέρα παρῆν, πόθῳ τῷ εἰς αὐτὸν ἐλκόμενος ἕκαστος, εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἐκάλει τὸν Ἅγιον, ἀγιασθήσεσθαι αὐτὸν τῇ εἰσόδῳ οἴόμενος. Τριάκοντα δὲ οὐδὲ ὄλας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει πληρώσας, παρὰ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν ἐξεβλήθη, τότε τοῦ Βασιλέως παραπεισθέντος, καὶ τοῦ Θεοῦ ταῦτα συγχωροῦντος.

Μετὰ δὲ τὴν παράνομον ἐκείνην δίωξιν ἐπανελθὼν, πλείον τῶν δύο ἑναιαυτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διέτριβε. Καὶ πάλιν καλεῖ μὲν αὐτὸν τὰ τοῦ Βασιλέως γράμματα, οὐκ ἐγγύς που, ἀλλ' εἰς τὴν Θράκην· ὡσαύτως καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποι πολλαχόθεν τῆς οἰκουμένης ἐκείσε συνέρρουσαν, βασιλικῶς κληθέντες καὶ αὐτοὶ γράμμασι, διὰ τὸ τὰς Ἐκκλησίας, ἐκ μακροῦ χειμῶνος ἀνενηκούσας, ἀρχὴν εἰρήνης καὶ γαλήνης λαμβάνειν. Τότε δὲ θάυμασθεις ὁ μέγας οὗτος παρὰ πᾶσι, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ, ἀναπαυσάμενος μετ' εἰρήνης ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Τοῦτον τὸν Μακάριον καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος, καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας, τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος.

Στίχ. Στολὴ Μαρῖνον μαρτυρεῖ τὴν Μαρῖαν·

Ταφὴ Μαρῖαν δεικνύει τὸν Μαρῖνον.

Αὕτη, τὴν γυναικίαν ἀλλαξαμένη στολὴν μετὰ τοῦ ἐδίου πατρὸς κατὰ σάρκα, Εὐγενίου, εἰσῆλθεν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ ἀπεκείρατο, καὶ διηκόνει μετὰ τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν, ἀγνωστομένη ὅτι γυνὴ ἦν. Ἐν μιᾷ οὖν καταλύσασα μετ' ἐτέρων ἐν πανδοχείῳ, ὡς διαφθίρα-

σα τὴν τοῦ πανδοχέως θυγάτηρα διαβάλλεται· καὶ καταδέχεται τὸ δυνεῖδος, καὶ ἦν οὐκ ἐνήργησεν ἀμαρτίαν, ὁμολογεῖ. Ὅθεν τοῦ πυλῶνος ἐκβάλλεται τῆς Μονῆς, καὶ τρισὶ χρόνοις ἔξω τάλαιπωρεῖ, ὅπερ οὐκ ᾠδίνησεν ἐκτρέφουσα νήπιον. Ἐπεὶ δὲ εἰσεδέχθη ποτὶ τῆς Μονῆς ἐντός, συνῆν αὐτῇ τὸ παιδάριον, ἄρρεν ὄν· ἀπεκαλύφθη δὲ τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτὴν. Αὕτη μὲν ἐν τῷ κηδεύεσθαι γυνὴ φανεῖσα, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἡ δὲ τοῦ πανδοχέως θυγάτηρ, πονηρῶ πνεύματι ληφθεῖσα, ὑπὸ στρατιώτου τινὸς ἐφη διαφθαρῆναι. Καὶ οὕτως ὁ, τε Ἠγούμενος καὶ οἱ Μοναχοί, ἦν πρὸς ὀλίγον ἀθλίαν ἐκάλουν, μακαρισμῶν μεγάλων ἠξίωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Οὐδὲν τι προσχὼν Ἀντώνιος τοῖς κάτω, Καλῶν δικαίως ἠξιώθη τῶν ἄνω.

Ὅτος τὸ γένος ἔλκων, τὸ μὲν ἐξ Ἀσίας, τὸ δὲ ἐξ Εὐρώπης, ἡ τρίτη πατρίς ἦν αὐτῷ ἡ Βασιλὶς τῶν πόλεων, ἦτις καὶ ἐθρέψατο, καὶ τῶν παιδικῶν σπαργάνων ἀπεβάλετο, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας ἦνεγκε, καὶ γράμμασιν ἐξεπαίδευσε, καὶ μετὰ ταῦτα Ποιμένα ἐκτῆσατο. Ἐπειδὴ δὲ τὰ εὐστέρον συμβήσεσθαι μέλλοντα ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν πολλοῖς πολλαῖς προετύπωσεν, αὐτὸν τοῦτον τὸν Σαυμάσιον, κομιδῇ νήπιον ὄντα, ἄρτον προτιθέναι, καὶ θυμιατήριον ἐγγχειρίζεσθαι, καὶ καθὼς ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τελεῖσθαι εἴωρα, καὶ αὐτὸν ταύτην τελεῖν ἐν ἀώρῳ τῆς ἡλικίας ὠκουόμηνεν.

Ἐπεὶ δὲ τοῦ καιροῦ προδάντος, τὸν μοναστήν ὑπέδου βίον, καὶ τὴν πρακτικὴν σοφίαν ἀνδρικώτερον μετήρχετο, καὶ μὴ βουλόμενος εἰς τὸ τοῦ πρεσβυτερίου ἀνάγεται ἀξίωμα, καὶ τοῦ Μοναστηρίου Ἠγούμενος γίνεται. Ἐντεῦθεν ἡ ἀγρυπνία, καὶ τὸ ἐν προσευχαῖς ἀνένδοτον ἐπηκολούθει. Τότε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐνδύεται, καὶ οὕτω, καιροῦ λαβόμενος, ἀμφοτέραις χερσίν, ὁ δὴ λέγεται, τὴν ἐλεημοσύνην ἐργάζετο. Ὅθεν τῷ μεγάλῳ τούτῳ, διὰ στενωποῦ παριόντι, καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ἐργαζομένῳ, ἀπόδεσμον τὶς ἐγγχειρίζει χρυσοῦ, Λάβε τῷ το, εἰπὼν. εἰς ἀνάλωσιν τῶν πτωχῶν. Καὶ ἡ μὲν χεὶρ εἶχε τὸν χρυσόν, τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς ἀληπτος ἦν ὁ παρασχών. Ἐπὶ τούτοις ὁ μέγας εὐθύνει τοῖς καλοῖς.

Διὰ ταῦτα, καιροῦ ἐπιστάντος, καὶ Ἀρχιερέως ζητουμένου, ψήφῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἀνάγεται. Καὶ καθάπερ ὑπόπτερος, τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει, ἐν γηραιῷ τῷ σώματι πάσας διατρέχει, τὰς Ἐκκλησίας, λιταῖς τὸ Θεῖον ἐξευμενίζόμενος, καὶ τὰς χρόνῳ πεπονηκίας κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνακτώμενος, καὶ τοῖς ἀπορία συνεχομένοις τῶν Κληρικῶν, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεῶς ἔχουσιν, ἀφθόνῳ τῶν χρημάτων χρησιμῶς, τὴν παρούσαν ἀπορίαν διέλυε, καὶ τὰς τῶν πενήτων μυριάδας ἐν ταῖς προσόδοις καὶ ἐλεημοσύναις παρεμυθεῖτο. Πολλοῖς δὲ καλῶν αἰτίως γενόμενος, καὶ Σάματα μέγιστα κατεργασάμενος, ἐν γῆρα βαθεῖ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξὶς ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Σατορνίνος καὶ Πλωτίνος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὰ θνησιμαῖα ταῦτα τῶν τετμημένων.

Σατορνίνου πέφυκε καὶ τῷ Πλωτίνου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
• Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
• ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λει-
• μῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
• Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀγία σε Σύνοδος, πρωτοστατοῦντα ἔσχε
Θεόληπτε, ἦν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ τῶν
περάτων εἰς ἐν συνήθροισεν, ὕμνολογοῦσαν αὐ-
τοῦ τὴν Θεότητα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσότημον ἔλαχες, τὴν προεδρείαν τοῖς Ἀπο-
στόλοις Χριστοῦ, καὶ τὴν ἔνθεον τούτων,
διδασκαλίαν ἐκκληρονόμησας, καὶ πολιτείαν μι-
μούμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Νοῦν ἔχων ὀξύτατον, πρὸς θεοπτίαν ἀνα-
τεινόμενος, τὴν τῶν αἰρετιζόντων, ἀμβλυω-
πίαν ἐξεμυκτήρισας, τὴς εὐσεβεῖς δὲ διδασκῶν
ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔσοπτρον ἄχραντε, σὺ τῆς ἀγίας στίλ-
βουσα χάριτος, φωτοτόκος Παρθένη, καὶ
Θεοτόκος πάναγνε γέγονας· διὸ συμφώνως τῷ
τόκῳ σου ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων
• ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς
• ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τῆς ἰδῶν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
• ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τὴς αἰῶνας.

Περιφανῶς ἐδίδαξας, μίαν σέβειν Θεότητα,
τὴν ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ Πνεύ-
ματι, καὶ δύναμιν ἄπειρον, καὶ βασιλείαν μίαν
σαφῶς, τῶν ἰδιωμάτων, ἀσφαλῶς τηρουμένων,
ἐκάστη ὑποσάσει, ἢ καὶ ψάλλων ἐβόας· Λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγίωσύνης τέμενος, Ἱεράρχα γενόμενος, πάν-
τας ἀγιάζεις, τοὺς τῷ σῶ ὀνόματι, κα-
λεῖσθαι σπουδαζόντας, (*) καὶ τὴν εἰκόνα Πα-
τερ τὴν σὴν, σχέσει τῇ πρὸς σέ, διαχαράττοντας
πόθῳ, καὶ πίστει μελωδῶντας· Ἱερεῖς εὐλογεῖ-
τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσαγωγίαις ἄριστα, τὴν σὴν ποιμένην ἐ-
φώτισας· νῦν δὲ πρωτοτόκων, Ἐκκλη-
σίαν ἠύξησας, προσθήκη γενόμενος, τοῖς ἀπ'

(*) Τὸ χωρίον τοῦτο οὕτω διερῶσαι τινές· Τοὺς πιστῶς
τὸ ὄνομα, καλεῖν τὸ σὸν σπεύδοντας.

αἰῶνος λάμψασιν, ἱεραρχικαῖς, καὶ μυστικαῖς λειτουργίαις, μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μεμνημένοι Πάναγνε, τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον. καὶ τὴν γενομένην, διὰ σοῦ δρεπόμενοι, ψυχῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ σωτηρίαν κρᾶζομεν, σὺν τῷ Γαβριήλ, τῷ Ἀρχαγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶντες Θεοτόκε, καὶ πιστῶς μελωδοῦντες. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ ἕρανός, καὶ τῆς γῆς
 • κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
 • τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
 • σὺ γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν ἕρανῶν· διό
 • σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρ-
 • χίαί μεγαλύνουσιν.

Αὐλῶς τῷ αὐλῷ παρεστηκώς, ὃν καὶ Κτίστην τῶν ὄλων καὶ Κύριον, καὶ τοῦ Πατρὸς, Λόγον καὶ σοφίαν ἕσιωδῶς, καὶ συμφυῶς ὑπάρχοντα, σὺ ἐθεολόγεις εἰλικρινῶς, αἰτούμενος μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, σὲ Θεηγόρε μακαρίζοντας.

Καμάτοις ἐνδρῆντα πνευματικοῖς, καὶ προθύμως εἰσέτι μαχόμενον, ὑπὲρ αὐτοῦ, τοῖς Πνευματομάχοις σὲ καθορῶν, τὸ καθαρὸν καὶ Ἅγιον, Πνεῦμα στεφανῶσαν ὡς νικητὴν, προσέλαβεν ἀξίως, καὶ ταῖς ἄνω Παμμάκαρ, χοροστασίαις συνηρίθμησεν.

Αγῶνας διανύσας τοὺς εὐαγεῖς, καὶ τὸν ὁρόμον τελέσας. τὸν κάλλιστον, καὶ τὴν ὀρθὴν, πίστιν ἐκδιδάξας πανευσεβῶς, δικαιοσύνης στέφανον, παρὰ τοῦ τῶν πάντων Δημιουργοῦ, ἐδέξω Θεηγόρε, συνόδῳ διδασκαλῶν, ὕμνοις ἐξ ὕμνων προπεμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Ραδίως Θεοτόκε διαπερᾶν, τὸν τῆ βίβ παρᾶσχῆ μοι κλύδωνα, τῶν πειρασμῶν, ταῖς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς ἀγαθὴ πρᾶξι σου, καὶ καθοδηγῆσα πρὸς ἀρετῆς, ἕράνιον πορείαν, ὅπως ὡς εὐεργέτιν, ἀκαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ηπαμφαῆς ἐπέστη, τοῦ Ἱεραρχοῦ ἑορτῆ· δεῦτε προθύμως ἐν ταύτῃ, ἀνευφημήσωμεν Χριστὸν, τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἁγίοις, καὶ μόνον Κύριον ὄντα.

Θεοτοκίον.

Ελπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις, καὶ

Μάρτυσι τὸν σὸν Υἱόν, ἰκέτευσεν ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ πιστῶς προσκυνούντων.

Εἰς τὸν Στίχον τὸν Αἰῶνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ· Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ασκησιν ἐλόμενος, καὶ κακουχίαν μακάριε, ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, φυγαδεύων· Πάτερ, καὶ ταῖς θωρίαις, καὶ ἀναβάσεις τὸν νοῦν, ἀπρκαθαίρων καὶ καλλυνόμενος· ἐντεῦθεν ἐχρημάτισας, θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Θεοφόρε πανόλβιε, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Μάρτυς ἐθελούσιός, καὶ δικαστῆς καὶ κατήγορος, σεαυτῷ ἐχρημάτισας· πυρὶ γὰρ φλεγόμενος, ἠδονῆς ἀτόπου, πυρὴν λαυροτάτην, Πάτερ ἀνάψας σεαυτὸν, μέσον εἰσῆξας κατακαίόμενος· ἡ δρόσος δὲ τοῦ Πνεύματος, ἐξ οὐρανοῦ σε ἀνέψυξε, καὶ τὸν σάλον τὸν ἄπειρον, εἰς γαλήνην μετήγαγε.

Μέσον κατεσκήνωσας, θαλάσσης Πάτερ τὰ κύματα, ἀποφεύγων τοῦ ὄφεως· κἀκεῖ δὲ σοὶ θήρατρα, ὁ ἐχθρὸς προσάγει, τὴν διασωθεῖσαν, ἐκ τρικυμίας χαλεπῆς· θηρσί δὲ αὐθις προσεποχόμενος, τῇ χέρσῳ προσεπέλασας καὶ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας, ξενιτεύων θλιβόμενος, Θεοφόρε πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτὸν, Παρθενομήτορ· πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μεταβάλε, εἰς ῥώσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θεοῦ φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφυγῶ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κληρὸν τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὐρῶ Δέσποινα, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῆμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ἔκλαιε βρώσα· Τί τῆτο Υἱέ μου; τί σοὶ ἀχάριστος λαός, ἀπότινυμι ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐταῖς, καὶ σπεύ-

δεις με, ἀτεκνωθῆναι. παμφίλτατε; Καταπλήτομαι εὐσπλαγχίᾳ, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν. Ἐὰν δὲ τύχη ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος β'.

Χαίροις ἔντιμον καὶ πολυθαύμαστον, Παλαιστινῶν τὸ κύδος· ἀνέτειλας γὰρ ἡμῖν ὡς φαινότατος ἥλιος· καὶ τὴν τοῦ ἐχθροῦ καταφλέξας ἅπασαν δυναστείαν, τῶν μελῶν σου ἠψω πυρὶ μακάριε· ἐν ὄρεσι γὰρ καὶ ἐρήμοις καὶ νήσοις, πάντα πειρασμὸν σοι προσήγαγε· τὸ μὲν, ἐν ἐρήμῳ γυναιὸν σοι παρεσήσατο· τὸ δὲ, ἐν βράχει θαλαττίῳ, ὁ πειράζων πειράζειν σε, ἐπειράτο σοφέ. Ἀλλ' ὦ Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, Χριστὸν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν Πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν· καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίσει βρωῶμεν· Ὅπως ταῖς πρσβεταῖς σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρη καὶ πάσης, θλίψεως ρυσθείημεν πάντες, οἱ ἀνευφημαῦντές σε Θεοκύμπε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ο'τε ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμαῖα, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς· καὶ δακρύουσα ἔλεγε· Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θείων τὸ χειρόγραφον, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρώσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου μακρόθυμε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πεποικιλμένος στολῇ ἀγνείας, καὶ πεπυρσευμένος ἐντεῖξει θεία, ἔνοικόν τε ἔχων Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, γυναικεία στολῇ οὐ συνηπάγης, οὐδὲ ἠδοναῖς κατεδέξω, ἀλλ' ἐπέβης προθύμως τῷ ὁμοδούλῳ πυρὶ, τὸ θείον πῦρ ἐγκάρδιον ἔχων· καὶ διὰ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ προσκαιροῦ πυρᾶς, τὸ ἐμπαθὲς πῦρ κατέφλεξας, καὶ τῆς γέννης τὴν φλόγα κατέσβεσας. Διὸ πρέσβευε, Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, καὶ ἡμᾶς τοῦ θλεθρίου καὶ αἰωνίου λυτρωθῆναι πυρός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν Ἀγνή, τῶν σῶν οἰκείων καὶ παρὰ σχοῦ, πηγᾶς δακρύων ἡμῖν, ἵνα ἀποπλύνωμεν, τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν,

ταῖς κηλῖδας Πανάμωμε, καὶ σβέσωμεν φλόγα, τοῦ διακονίζοντος καὶ πικροτάτου πυρός· σὺ γάρ, τῶν ἐξ ὅλης καρδίας, σὲ τὴν τῆ Δεσπότης Μητέρα, ἐπικαλουμένων ταῖς δεήσεις πληροῖς.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς! ὦ τῆς ὑπὲρ νῦν εὐσπλαγχίας! ὦ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς, καὶ μακροθυμίας σου, Λόγε προάναρχε! ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη. Ἡὼς ὁ ὦν ἀθάνατος, θανεῖν ἠγάπησας; Μέγα τὸ μυστήριον βλέπω! ὅμως προσκυνῶ σου τὰ πάθη, ἅπερ ἐκούσιως καθυπέμεινας.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὄχεταῖς, ἐναπέσβεσας Μακάριε· καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὄρμηματα, χαλινώσας ἐκραύγαζες· Δεδοξασμένοις εἶ Παντοδύναμε, πυρός καὶ ζάλης ὁ σῶσας με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

***

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Μέλπω μάκαρ σε τῆς θρόμβος θείοις λόγοις.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ
• Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Μονάσας, καὶ τὸν σταυρὸν σου Ὅσιε, ἀναλαβόμενος, τῷ δια σὲ ἐκούσιον Σταυρὸν, καὶ ταφὴν ὑπομείναντι, ἀκολουθεῖν ἐπόθησας, πάθη νεκρώσας τὰ τοῦ σώματος.

Εν ὄρει, τῆς ἀπαθείας Ὅσιε, μένειν ἐλόμενος, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον νεύσει νυκτός, καὶ ἡμέρας ἐσχέλασας, διὰ νηστείας πάνσοφε, καὶ ἐγκρατείας καὶ δεήσεως.

Λαμπτήρα, τῆς Ἐκκλησίας ἐνδοξε, Χριστός σε ἔδειξε, φωτοβολῶντα Πατέρα ἀρταῖς, τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῶν ψυχῶν σκετόμαιναν, πολυσχιδῆ ἀποδιώκοντα.

Θεοτοκίον.

Παρθένον, καὶ μετὰ τόκον μόνην σε, μείνανσαν ἔγνωμεν· τὸν πλαστοουργὸν γὰρ ἔτεκες Θεόν, καὶ σαρκὶ ἐσπαργάνωσας, τὸν θείκαῖς δυνάμεις, τὴν γῆν ὀμίχλη σπαργανώσαντα,

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
- **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
- καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα:

Αΰστακτον τὸν πυρσὸν, τὸν τῆς ψυχῆς διατηρῶν πνεύματι, τῆς νοητῆς ἔνδοθεν, Ὅσιε παστάδος ἐσκλήνωσας.

Ρεόντων παραδραμῶν, εὐσεβοφρόνως τὰ τερπνὰ ἔσπευσας, τὰ μηδαμῶς ῥέοντα, Μαρτιανῆ ἐγκολπώσασθαι.

Στενήμενος πλατυσμῶ, ἀσκητικῆς διαγωγῆς Ὅσιε, πλάτος τερπνὸν ἔφθασας, τὸ τοῦ Παραδείσου γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Οίκησας σου τὴν νηδὺν, ὁ κατοικῶν τὸν οὐρανὸν ἄλλον σε, Μήτηρ Θεοῦ ἔμψυχον, ὄντως οὐρανὸν ἀπειργάσατο.

Κάθισμα. Ἦγος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Εν πέτρᾳ εὐσεβείας προσερείσας τὸν πόδα σε, ἐχθροῦ ταῖς μεθοδείαις ἀπερίτρεπτος ἔμεινας· πυρὶ δὲ θερμανθεῖς τῶν ἡδονῶν, εἰς πῦρ σαυτὸν ἐνέβαλες δειχθεῖς, ἐθελήσιος Μάρτυς, ἐπισκοπῇ τῇ θείᾳ ἠροσιζόμενος. Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς χεῖράς σου ταῖς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτεινούσα δυσώπησον αὐτὸν; λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶ σου προσπαγέντος ὑπὸ τῶν παρὰ νόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγῃ τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Παίναγνος ὠδύρευτο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς· καὶ τὸ πολύσε καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς, ἐξίσατο βοῶσα. Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπου σου στοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σε, βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
- **Σ**ταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
- ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαῖσα·
- **Δ**όξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υποπιάσας τὴν σάρκα σκληραγωγίαις, τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου, φέγγος ὑπεδέξω,

Πάτερ τὸ τοῦ Πνεύματος, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ταῖς τῆ Πνεύματος λαμπόμενος φωταυγείαις, τὸ σκοτεινὸν παρέδραμες, νέφος τῶν δαιμόνων, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐκ ἐσαλεύσε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, ὁ δυσμενῆς προσρήξας σοι, κύματα κακίας· πέτρα γὰρ ἐστήρικτο, Θεῷ ἀγαπήσειως, Μαρτιανῆ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν Ἀγγέλων ἐδείχθης μόνῃ· βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον, τέτοκας γὰρ Λόγον, πάντας τὸν φωτίζοντα, Παρθένε τοὺς κραζόντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας
- **Φ**ῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τίς δύναται τὰ σά, ἐξεῖπειν κατορθώματα; ἰσάγγελον πολιτείαν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἀσκήσας, ὁσίως ὑπερήθησας.

Οργανον τῆς φθορᾶς, χρηματίσας ὁ τύραννος, προσβάλλει σοὶ δελεάσαι, ἡδονῇ· ἀλλ' ἠττήθη, ταῖς σαῖς Πατέρ ἐνστάσεσιν.

Υπῆρξας σεαυτοῦ, δικαστῆς ἐθελούσιος· τὴν φλόγα γὰρ ὑπεισδύνων, τῶν παθῶν τὰς καμίνας, Μακάριε κατέσβεσας.

Θεοτοκίον.

Σε ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτημέθα.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
- **Ἐ**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
- κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
- σου ῥεύσαντι αἵματι.

Δολίαις, γυναικὸς λαλιαῖς σοὶ προσέβαλεν, ὡς τῷ Προπάτορι πάλαι, δυσμενῆς ὁ ὄφις· ἀλλ' ἐπινοία, τῇ σοφῇ σου, κατηργήθη αὐτοῦ τὰ σοφίσματα.

Ραδίως, διοδεύσας τὴν τρίβον τὴν φέρμας, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, ἐκ ἐπαύσω Πάτερ διέρχεσθαι, τὰς ἐρήμους, καὶ τὰς πόλεις πολλοῖς ἀγωνίσμασιν.

Ορεσι, καὶ θαλάσσαις σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τὸ τῆς ἀγνείας καλόν σου, ἱεραῖς μελέταις καρπύμενος, καὶ στεφάνων, λαμπροτάτων Σοφῆ ἀξιούμενος.

Μέλη σου, τῇ πυρᾷ καταφλέγσθαι δέδωκας, τὰς ὑπεκκαύσεις σθεννύων, ἡδονῶν

τῆ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, Θεοφόρε, Μοναστῶν ἀκλινέστατον ἔρεισμα. Θεοτοκίον.

Ο λην σε, καθηγίασε Λόγος ὁ Ἅγιος, σοῦ κατοικήσας τὴν μήτραν, τὴν ἡγιασμένην ἀρρήτῳ λόγῳ· ὃν δυσώπει, ἐκτενωῶς τοῦ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ο ἴσ ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῆ προαιρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου καρτερόψυχον, πολίτην ἅμα καὶ συνίστορα, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανὸν τὸν αἰσιθέτατον· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

Ὁ Οἶκος.

Α πὸ περάτων ἕως περάτων διεξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν τερπνῶν ἀρετῶν, καὶ τῶν ἐνθέων ἀγώνων σου· νέος γὰρ ὑπάρχων τῆ ηλικίας, ἐν ἐρήμοις ἐπόθησας συνδιδαιτᾶσθαι, ὕμνος Χριστῷ, ψαλμωδίας, εὐχὰς ἀναπέμπων αἰεὶ ἡμέραν τε καὶ νύκτα συναύξων ἔντε πόνοις καὶ δαίκρυσιν, ἀγνώως τὸν βίον ἐτέλεσας, καὶ σοφῶς τὸν ἀρχέκακον ἤσχυνας. Αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησας.

Συναξαρίον.

Τῆ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Στίχοι.

Μαρτινιανός, σαρκικὴν σβέσας φλόγα,
Φεύγει τελευτῶν μὴ τελευτῶσαν φλόγα.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δέμας ἐξέδου Μαρτινιανός.

Ο ὅτος ἦγενεν ἀπὸ Καισαρείας τῆς κατὰ Παλαιστίνην· ἀπῆρέατο δὲ τῆς ἀσκητικῆς ἀγωγῆς, ὀκτωκαιδέκατον χρόνον ἄγων τῆς ηλικίας, ἐν ἐρημίαις καὶ ἔρεσι δαιτώμενος. Ἐκτελέσας δὲ τῆ ἀναχωρήσει ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι, μετὰ πολλοὺς ἐτέρους, καὶ τοιοῦτω τινὶ πειρασμῷ πονηροῦ ὑποβάλλεται. Ἐταῖρα τις περιστείλασα ἑαυτὴν πρὸς τὸ πενιχρὸν, τὸ ὄρος κατέλαβεν, ἔνθα διήγειν ὁ Ἅγιος. Καὶ γενομένης ἐσπερας, ἀπωλοφύρετο, ὡς δῆθεν τῆς ὁδοῦ πλανηθεῖσα, καὶ θηρίοις ἐσομένη τροφή, καὶ τὸν Ὁσίον παρεκάλει ἕσω δεχθῆναι, καὶ μὴ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν διασπασθῆναι. Ὁ δὲ, (καὶ γὰρ ἦν ἀδύνατον παριδεῖν αὐτήν,) ἐντὸς ταύτην παύσας εἰσελθεῖν, εἰς τὸ ἐνδότερον αὐτοῦ κελλίον ἐχώρησε.

Τὴν δὲ μεταβολὴν τοῦ σχήματος αὐτῆς τὸ πρῶτὸ Ὁσίος θεασάμενος, (ἐπέφεροτο γὰρ ἰμάτια, αἷς ἑαυτὴν νυκτὸς ἐπεκόσμησεν·) ἐπυθάνετο ταύτης, τίς τε ἦν, καὶ τίνας ἐνεκεν παρεγένετο; Ἡ δὲ, ὑπ' ἀναιδείας εἰπούσα, Σαὺ ἔνεκα, καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον κακίσασα, καὶ πάντας τοὺς ἐπὶ τοῦ Νόμου Δικαίους γυναῖξιν ὀμιλεῖται προσθεῖσα, ἐξεκαλεῖτο πρὸς μίξιν αὐτόν. Ὁ δὲ, ἡρέμα παρακινούμενος, καὶ χειροθῆς ἦδη γεγωνῶς καὶ κατήκοος, καὶ σκοπῶν πῶς ἂν λάθοι τοῦτο διαπραξάμενος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος, πρὶν πεσεῖν, ἀνεκλήθη τοῦ πτώματος. Ὁθεν φρυγάνων πλήθος ἐξάψας, μέσου εἰσήλατο, ἑαυτὸν νοθετῶν καὶ λέγων· Εἰ δυνατόν τὸ τῆς γεέννης πῦρ ὑπενεγκεῖν, ἡδοθῆς αἰσχρᾶς ἐφιέμενας, πέπεισο τῆ γυναικί.

Οὕτως οὖν καταφλέξας ἑαυτόν, καὶ τῆς σαρκὸς ταπεινώσας τὴν ὕβριν, τὴν τε γυναῖκα, ἐφ' οἷς εἶδε, σωφρονισθεῖσαν, ἐν Μοναστηρίῳ ἐξέπεμψεν. Αὐτὸς δὲ, τῶν ἐκ τῆς φλογὸς πληγῶν ἰαθεῖς, ὀδηγήσαντος τινὸς Ναυκλήρου, πέτραν τῶν ἐπιθαλασσίων κατέλαβεν, ἀπέχουσα τῆς γῆς ἡμέρας ὁδόν. Ἐφ' ἧς ἐπὶ δέκα χρόνους διαρκέσας, ἦν παρά τοῦ Ναυκλήρου τρεφόμενος. Πάλιν δὲ ἐκείθεν ἀπανέστη, διὰ τὸ κόρην τινὰ ναυαγήσασαν ἐπὶ σανίδος αὐτῷ προσβαλεῖν· καὶ ἀναχθῆναι μὲν ὑπὸ τοῦ Ὁσίου, αὐτὸν δὲ κακείθεν ἐξελθεῖν, ἐπειπόντα, ὡς οὐ συμφωνεῖ χόρτος μετὰ πυρός. Ἐπὶ νύκτων δὲ Δελφίνων ὀχούμενος, τῆ γῆ προσεπέλασεν.

Εἶτα ἐκείθεν χώρας καὶ πόλεις ἀμείβων, καὶ τὸ, Φεῦγε, Μαρτινιανέ, μὴ σε καταλάβῃ πετρασμός, ἐπιφθηγόμενος, (οὕτω γὰρ ἔγνω τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διατελέσαι·) τὰς Ἀθήνας κατέλαβεν· ἔνθα γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐνδόξου ταφῆς παρά τοῦ Ἐπισκόπου καὶ παντὸς τοῦ πλήθους ἀξιωθείς.

Λέγεται δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ ὄρους παραγενομένην ἐν Μοναστηρίῳ, καὶ βιώσασαν, θαυματουργῶν ἀξιωθῆναι· τὴν δὲ ἐπὶ τῆ τῆς θαλάσσης πέτρα μέχρι τέλους τοῦ βίου αὐτῆς προσκαρτερῆσαι, ἀνδρικοῖς ἰματίοις παρά τοῦ ναυκλήρου κομισθεῖσι περιβληθεῖσαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ αἰετῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου καὶ Κοροφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῆ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων, Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης.

Στίχ. Τ μὴθὲν γύναιον, Ἀκύλας φησὶ, βλέπων,

«Ὁ ὑὸν ἀνδριεῖμαι πρὸς τομὴν ἀνὴρ κάρσας;»

Ο Ἅγιος Ἀκύλας σκυτοτόμος ἦν τὴν τέχνην· καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου ἀκούσας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν μετὰ τῆς συμβίου αὐτοῦ Πρισκίλλης· καὶ βαπτισθέντες ἀμφότεροι ὑπ' αὐτοῦ, ἦσαν αὐτῷ καθυπηρετούμενοι, κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀκολουθοῦντες, καὶ συγκινδυνεύοντες ἐν πᾶσι τοῖς πειρασμοῖς. Τοσοῦτον δὲ ἠγάπησεν αὐτοὺς ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὡς καὶ μνημονεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ τῷ Ἀποστόλῳ εὐαρεστήσαντες, καὶ πολλὰ τελέσαντες θαύματα, ὄστερον κρατηθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, τὰς κεφαλὰς ἀπεμνήθησαν. Καὶ οὕτω μετασταύτες τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικοῦσι τοὺς οὐρανοὺς.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐλογίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ψυχὴν δίδωσιν Εὐλόγιος Κυρίῳ,

Βοῶν πρὸς αὐτήν· Κύριον σὸν εὐλόγει.

Ο ὅτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἡρακλείου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πρὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Ἐποίησε δὲ θαύματα πολλὰ, ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ τοῦτο. Τοῦ ὀσιωτάτου Ἐπισκόπου Λέοντος, γράψαντος διὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον ἐπιστολὴν ὀρθοδοξίας, ἀναγνούς αὐτήν ὁ Ὁσίος Εὐλόγιος, οὐ μόνον ἐπήνεσε καὶ ἀπεδέξατο, ἀλλὰ καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν. Ὁ οὖν Θεός, δέλων ἀμφοτέρους θεραπεῦσαι, ἐπέμψεν Ἄγγελον ἐν σχήματι τοῦ Ἀρχιδιακόνου Λέοντος, εὐχαριστοῦντα τῷ ἁγίῳ Εὐλόγιῳ, ὑπὲρ οὗ ἀπεδέξατο τὴν δηλωθεῖσαν ἐπιστολὴν. Ὁ δὲ Εὐλόγιος, τῷ τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλῳ, ὡς ἀνθρώπῳ καὶ Ἀρχιδιακόνῳ τοῦ Πάπα διελέγετο. Καὶ ὡς ἄριστος ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ, οὕτως τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Πατὴρ καὶ Υἱὸς σταυρωθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Πατὴρ σὺν Υἱῷ σαυρικὸν πάσχει πάθος, Ὑπὲρ Πατρός, τῷ δόντος Υἱὸν εἰς πάθος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραιγάζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Υπὸ τῆς θείας, κυβερνώμενος Πάτερ χειρὸς, ὡσπερ Ἰωνᾶς ἀπέριψας σεαυτὸν, εἰς βυθὸν θαλάσσης Ὅσιε, θηρσὶν ὀχούμενος, καὶ τῇ χέρσῳ λαμπρὸς ἐκδιδόμενος.

Συμπαθεστάτη, προαιρέσει Πάτερ σώζεις σαφῶς, κέρην πικροτάτης ζᾶλης καὶ ἀκλινηῆ, ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως, στηρίζεις ψάλλουσαν, καὶ Θεῷ εὐαρέστως λατρεύουσαν.

Θεῷ προσᾶξει, θαλαττίε ῥύσθεις ἐκ κλύδωνος, ταύτην μακαρίαν δέδωκας ἀμοιβήν, τὴν τῷ σώματός σε νέκρωσιν, καὶ τὴν ὀλόκληρον, πρὸς τὸν πάντων Δεσπότην διάθεσιν.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ τῆς δόξης, Θεογεννήτορ λάμπας Ἡλίου, πάντων τῶν Πιστῶν ἐφώτισε τὰς ψυχὰς, μελωδούντων θείῳ Πνεύματι· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δαυιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις αὐτός, ὑπάρχεις Κύριε, μερὶς καὶ κληρὸς με· σὺ τὴν ἐκούσιον νέκρωσιν, περιφέρων περιέρχομαι, πόλει καὶ χώρας ἐμμελῶς, Πάτερ ἐκραιγάζεις· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐ ψύχει χαυνούμενος τὸν νοῦν, ἀλλ' οὐδὲ καύσωνι, ψυχὴν φλεγόμενος, ὅλως ἐνέδωκας θλίβων σου, τὸ σαρκίον· ἀλλ' ὑπέφερες, τὴν τοῖς δικαίοις ἐννοῶν μακαριότητα, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ιστίῳ πτερούμενος σοφῆ, τοῦ θείου Πνεύματος, κούφως διέπλευσας, βίου τὴν θαλάσσαν Ὅσιε, καὶ λιμένι προσεπέλασας, τῆς βασιλείας τῷ Θεῷ, μέλπων γηθόμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκηναῖς ἐναυλίζη φωτειναῖς, ἀποδυσάμενος, νέφος τοῦ σώματος· στολαῖς φαιδρύνη δὲ

Ὅσιε, ἐξ ἰδρώτων ὑφανθείσαις σου, ἀσκητικῶν, καὶ μελωδεῖς καθαρωτάτῃ ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος κόσμον τῆς φθορᾶς, ἐκ σοῦ σεσάρκωται ὁ ὑπερούσιος, θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐνεργείαις καὶ θελήσεσι, διπλοῦς ὀρώμενος, μιᾷ τῇ ὑποστάσει δὲ· ὧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτσου σου Παρθένε, ἀκρωγωνιαῖος ἐτμήθη, • Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ολὴν τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, καθαρωτάτῃ διανοίᾳ, Μαρτινιανὲ εἰσεδέξω, καὶ φῶς ὠραῖης καὶ στυλὸς Ὅσιε, ἀπὸ τῆς γῆς αἰρόμενος, καὶ Μοναζόντων προηγούμενος.

Γέρα σοι τῶν πόνων παρέχει, ὁ ἀθλοθέτης σε παμμακάρι· ἔτινος τῆς νόμιμης φυλάττων, ἀνεπιστρόφως τῆς συνειδήσεως, τὸ καθαρὸν διήνυσας, Πάτερ αἰοίδιμε μαρτύριον.

Οικεῖς ἐν φωτὶ μετ' Ἀγγέλων, βίον ἰσαγγελον βιώσας, θείας ἠδονῆς ἀπολαύων, καὶ θεωρίας καὶ καθαρότητος, ὡς καθαρὸς τῷ πνεύματι, γεγεννημένος Ἀξιόλασσε.

Γέρυσσας τὸ σῶμα θεόφρον, τὸν λογισμὸν καὶ τὴν καρδίαν, Μαρτινιανὲ τῷ Κυρίῳ, καὶ θύμα ὄφθης πυρὶ ἀσκήσεως, περιφανῶς ὀπτώμενον, καὶ εὐωδίᾳ συντηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Σέ τὴν τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, κούφην νεφέλην Θεοτόκε, ἐξ ἧς ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλας, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐφωταγώγησεν, εὐσεβοφρόνως ἄσμασι, Παρθενομητορ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῆς φύσεως βιαστής τε, καὶ Μάρτυς Μαρτινιανὲ, σὺ ἐθελούσιος ὄφθης, καὶ ὁδηγὸς ταῖς γυναῖξί· μεθ' ὧν τὸν ἐχθρὸν νικήσας, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν πρεσβεύεις. Θεοτοκίον.

Χαριστηρίοις σε ὕμνοις, ὑμνεῖμεν πόθῳ Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶντες σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τῷ Βασιλέως τῆς δόξης.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀυξεντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια
Στιχηρά,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αύξησιν ἀσκήσεως, ἐπίδεικνύων Ἀυξέντιε, χαρισμάτων τὴν αὐξησιν, θεοθεν ἀπειληφάς, θεραπεύειν νόσους, δαίμονας ἐλαύνειν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ, πεπιστευμένος καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος, παμμακάρ θείας χάριτος, ἐμφορηθεὶς καὶ δυνάμει, ὡς σαφῶς κυβερνώμενος, πρὸς γαλήνην προσώρισας.

Χαίριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν· παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὴν τρικυμίαν, ἀπετινάξω καὶ φαιδράν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν· ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας, ἐν Μοναστῶν ὀμηγύρεσι, δυσωπῶν τὸν Φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Αύξησας τὸ ταλαντόν, τὸ πιστευθέν σρι μακάριε, θαψιλῶς ἐργασάμενος, καὶ σπείρας ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει, Πάτερ νῦν θερίζεις, πολυπλασίονα χαρὰν, καὶ θυμηδίαν ὄντως δρεπόμενος· ὡς ἔχων παρρησίαν οὖν, πρὸς τὸν Δεσπότην δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε, θεοφόρε Ἀυξέντιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομήτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δυνάμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφυγῶ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, δια σοῦ εὖρω Δέσποινα, εὐφραϊνόμενος πάντοτε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τῆτο Υἱέμου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτινύει ἀνδρῶν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Η καθαρά τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου σφίσις, σκηνώσασα ἐν τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ

σου, παμμακάρισε Ἀυξέντιε, Ὅσιε Πάτερ, κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας φοβερόν σε διώκτην ἀνέδειξε· καὶ οὐ μόνον φοβερόν, ἀλλὰ καὶ κρυπτῶν νοσημάτων ἰατρόν. Διὸ παρρησίαν κεντημένος πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν, καὶ σωματικῶν ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς τῆ παραδόξῃ θαύματος
Χαῖρε Ἀγγέλων ἐγκώμιον. Χαῖρε βροτῶν καλλονή. Χαῖρε δόξα τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε θεία εἴσοδος, πρὸς βασιλείαν Θεοῦ. Χαῖρε μεσίτρια, πρὸς τὸν πλάσαντα. Χαῖρε λυτήριον, τὸ τῆς ἀρχαίας ἀράς· σοὶ πάντες ἄδομεν, αἶνον χαριστήριον χρεωστικῶς, οἱ καταπολαύοντες, αἰεὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ αἱ πέτραι ἐρρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοιγόντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· σὲ δ' ὡς ἐώρακεν, ἡ Παρθένος Δέσποτα ὀλολυγμῶ, οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἀυξέντιον τὸν θεῖον ὑμῶν προφρόνως.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραηλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῆ Ἀμαλὴν τὴν δυνάμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Αύξησας τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπην, Πάτερ Ἀυξέντιε, καὶ κοσμικὴν στοργὴν καταλιπὼν, θεοφόρε κειμήλιον, χωρητικὸν τῆ Πνεύματος, τῶν χαρισμάτων ἀναδέδειξαι.

Υπὸ πῆλθες ἐθελουσίῳις νεύμασι, Πάτερ Ἀυξέντιε, σὺ τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρυσόν, καὶ τὴν γῆν ἐκαινήργησας, τῶν ἀρετῶν τοῖς δάκρυσιν, καταπαιίνων ταύτην ἐνδοξε.

Ξενώσας βιωτικῆς συγχύσεως, τὴν σὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, καὶ πρὸς Θεὸν συναψας ἐμμελῶς, ἐν συντόνοις ἀσκήτεσιν, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄσαρκος, ἐπολιτεύσω Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ νῦν ἐθεωρήθη Δέσποινα, ἡ ἀκατάληπτος, θαυδρική πορεία τοῦ Χριστοῦ, ὡς

Θεός τε καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Ἄγνη γεγέννηται, ἀνακαινίζων τὴν οὐσίαν μου.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔστιν
» Ἄγιος, πλήν σου φιλόφρονος.

Νενευρωμένος, τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει κα-
τήργησας, τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμὰς, καὶ
μεθοδεύσας, ἀσκήσει τρεπόμενος, τὴν
τούτων ἔφοδον.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς πολιτείαν μι-
μούμενος, τὸ καθαρὸν ἐν προσευχαῖς, ἐν
ἀγρυπνίαις τὸ εὐτονον, προθύμως διήνυσας,
Πάτερ Ἀυξέντιε.

Ιὸν θανάτου, ταῖς ψυχαῖς προξενούσαν Ἀυ-
ξέντιε, ἐπιγνὸς τὴν ἡδονὴν, δι' ἐγκρατείας
ἐνέκρωσας, αὐτῆς τὰ κινήματα, θεόφρον Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ο διαπλάσας, κατ' ἀρχαῖς ἐκ χοός με τὸν
ἄνθρωπον, πλαστοργεῖται δι' ἐμὲ, ἐν τῇ
γαστρί σὺ Πανάμωμε, τὴν πάλαι κατάπτωσιν,
ἐπανορθούμενος.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Εἰς ὄρος ἀνελθὼν, θεωρίας Παμμακάρο, καὶ
πραξέως σαφῶς, ἀστραπαῖς τῶν θαυμα-
τῶν, ὡς ἥλιος ἔλαμψας, καταυγάζων τὰ πέ-
ρατα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σὺ μνήμην,
ἐορτάζομεν, ὑμνολογῶντές σε πίστει, καὶ πόθῳ
γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Ανελθὼν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν, βραχυτά-
τῳ κελλίῳ μάκαρ σαυτὸν, συγκλείσας
στενούμενος, ἐπὶ γῆς δι' ἀσκήσεως, καὶ πρὸς
πλάτος θεῖον, πανσόφως πτερούμενος, λογι-
σμῷ τελείῳ, ἀνῆλθες μακάριε· ὅθεν τοὺς εἰς
βάθη, πειρασμῶν ἐκπεσόντας, ἀνείλκυσας Ὅ-
σιε, ἐνεργῶν τὰ τεράστια. Θεοφόρε Ἀυξέντιε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσ-
πέρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μα-
καρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέ-
φος θηλάζει, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν
τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως
δοξαζόμεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμ-
φώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ

Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
Ἄμναις θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλό-
λυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπαμένεις, διὰ σπλάγγνα ἐ-
λέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσ-
σος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγχίσθητι καὶ
δώρησαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δού-
λοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα
παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νικητὴς κατὰ πνευμάτων τῆς πονηρίας, τῇ
τῷ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ συνεργεῖα,
ὡφθης καὶ τῇ χάριτι, κραυγάζων Ἀυξέντιε·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν χειμάρρων Θεοφόρε τῆς ἀνομίας, τῇ προ-
σευχῇ παμμακάρο, σεαυτὸν ὀχυρώσας, ἐ-
φυγες τὸν τάραχον· τρυφῆς τὸν χειμάρρουν δὲ,
πέπωκας ἀξίως πανόλβιε.

Ο Θεοφόρος τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην,
τὴν πρὸς Θεὸν αὐξήσας, πρὸς μετάρσιον
ὑψος, θείας οἰκειώσεως, ὑψώθη κραυγάζων σοι·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νουνεχῶς Πάτερ προκρίνας τῆς τῶν προσ-
καίρων, χαμαιπετοῦς κυθείας, τὴν μὴ
σαλευομένην, θεῖαν ὠραιότητα, προθύμως ἐ-
κραυγάζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Λόγον σὲ τεκοῦσαν σαφῶς εἰδότες,
σωματικῶς κυρίως, οἱ πιστοὶ Θεοτόκον,
πάντες ὀνομάζομεν, τὴν κλησὶν κατάλληλον,
φύσει τῶν πραγμάτων προσάγοντες.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Εχόμενα τῆς σῆς, ὁδῷ Πάτερ τὰ σκάνδαλα,
ἐξύττητι διανοίας, ἀλωθήτως διήλθες, καὶ
ψυχῆς καθαρότητι.

Ισότητι φρενῶν, τὴν ζωὴν διεληλύθας, τῷ
πρόσκαιρα παρατρέχων, αἰώνιους δὲ Πά-
τερ, εἰς αἰεὶ προστιθέμενος.

Ο βίος σε λαμπρός, και ἡ πίστις ὀρθόδοξος, ἡ ἀσκησις θαυμασία, ἠρτυμένος ὁ λόγος, τῇ χάριτι Αὐξέντιε. Θεοτοκίον.

Νοῦν ἔχοντες ὀρθόν, διδασμάτων ἀνάπλεων, σὲ πάνταγε Θεοτόκον, ὀνομαζόμεν πάντες, καὶ πρόθω μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρῆ
• κεικαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Υψόν σε, καὶ φωτός και ἡμέρας ἀνεδείξεν, ἡ πολιτεία σου μάκαρ, εὐσχημόνως Πάτερ περιπατοῦντα, καὶ φωστῆρα, ζωῆς ἐν κόσμῳ λόγον ἐπέχοντα.

Μελέτην, τοῦ θανάτου τὸν βίον σου θέμενος, διαφερόντως τὸν ὄρον, τῆς σοφίας Πάτερ κατανοήσας, μετετέθης, πρὸς τὴν σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον. Θεοτοκίον.

Ναόν σε, τῷ Θεῷ και παστάδα γινώσκομεν, ἡ σάμνον λυγρίαν και πλάκα, κεικτημένην ἐνδον ἐγγεγραμμένον, τὸν δὲ οἴκτον, σωματωθέντα Λόγον Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, και τὰς ὀρέξεις τῆς σαρκὸς χαλινώσας, ὠφθης τῇ πίστει σε αὐξανόμενος, και ὡς φυτὸν ἐν μέσῳ τῷ Παραδείσῳ ἐξήνησας, Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε. Ὁ Οἶκος.

Τίς τῆς ἀγωνίας σου νῦν ἐπαξίως ἐξείπη, ἡ τοὺς πόνους σου Πάτερ, οὓς ὑπέστης ἐν γῆ, διὰ τὴν θείαν ἀπόλαυσιν; ἀπὸ βρέφους γὰρ νόμοις Κυρίου ἀκολουθήσας, και προσταγάσιν τούτου ὑπηρετήσας, νέος ἡμῖν ἀνεδείχθης Ἰωβ τοῖς παλαίσμασι· τῷ κόσμου πάροικος ὠφθης, και τῆς γῆς ἀπάσης ἀλλότριος· νηστείαν πειστέ ἐξήσκησας· ἀγρυπνίαν, ἀγνείαν ἠγάπησας, Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ Βουνῷ.

Στίχοι.

Ὁ Βουνός, ὡς Κάρμηλος, ἦν Αὐξεντίῳ, Φανέντι τ' ἄλλα πλὴν τελευτῆς Ἠλίας.

Λεῖψε βίον δεκάτη Αὐξεντίου ἠδὲ τετάρτη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ὀρωμένος τῶν ἀφ' ἡλίου Ἀνατολῶν, Σχολαστικὸς γεγονώς. Μετέβη δὲ τὸν μονήρη βίον· και εἰς τὸ ὄρος ἀνεβῶν, τὸ κατ' ἀντικρὺ τῆς Ὁξείας κείμενον, ἦν τὴν

ἀσκησιν καρτερικώτατος, τὴν πίστιν ὀρθοδόξοτατος. Πολλά δὲ φαυλίσας τὴν Εὐτυχοῦς και Νεστορίου κακοδοξίαν, και ἀποδεξάμενος τὴν ἐν Χαλκηδόνι τετάρτην Σύνοδον, γέγονε και Βασιλεῦσιν αἰδέσιμος, και πᾶσι τοῖς ἐντυγχάνουσι, θεία χάριτι τὴν ὄψιν ἠγλαίσμενος, και πηγὰς θαυμάτων και ἰάσεων τοῖς προσιοῦσι βρῦων ἐκάστοτε. Ἐν εἰρήνῃ δὲ ἀναπαυσάμενος, κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνοικοδομηθέντι εὐκτηρίῳ. Τελείται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Καλλιστράτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Μάρωνος.

Στίχ. Φίσει μαρανθεῖς σαρκίῳ, θάλλει Μάρων, Μετεμφυτευθεῖς τῆς Ἐδέμ τῷ χωρίῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσίος, τὸν ὑπαιθρον ἀσπασάμενος βίον, κορυφὴν τινα κατέλαβεν ὄρους, ὑπὸ τῶν πάλαι δυσσεβῶν τιμωμένῃ· και τὸ ἐν ταύτῃ τῶν δαιμόνων τέμενος τῷ Θεῷ καθιερώσας, ἐν αὐτῷ διέτριβε, σκηπὴν τινα βραχεῖαν πηξάμενος. Πόνους δὲ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐκέχρητο μόνοις, ἀλλὰ και ἐπένοιε ἑτέροις· ὁ δὲ ἀγνωσθῆτης τοῖς πόνους τὴν χάριν ἐπεμέτρητεν· ἦν γὰρ ἰδεῖν και πυρετοῦς σβεννυμένους τῇ πούτου προσευχῇ, και φρίκην πανομένην, και δαίμονας δραπετεύοντας, και παντοδαπὰ και ποικίλα νοσήματα εὐχῇ μόνῃ θεραπεύόμενα. Ἀλλὰ και πολλὰ κατασκευάσας Μοναστήρια, πολλοὺς δὲ ἀσκήσεως τῷ Θεῷ προσῆγεν. Οὕτω δὲ τῆς θείας γεωργίας ἐπιμελούμενος, και ψυχὰς ὁμοῦ θεραπεύων και σωματα, και ἀρρώστιαν ὑπομείνας βραχεῖαν, ὑπεξῆλθε τοῦ βίου ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

Στίχ. Πράξει τὸ ταῦτόν εὑρε κλήσεως πλέον, Πρὸς τὸν σύνοικον Ἀβραάμ Ἀβραάμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐκ πόλεως Κύρου· ἐν ἣ και τεχθεῖς, τῆς ἀσκητικῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον συνελέξατο. Τσαυτῇ γὰρ ἀγρυπνίᾳ και στάσει τὸ σῶμα κατεδάμασεν, ὡς ἀκίνητος ἐπὶ πλείστον διαμείναι χρόνον, μηδαμῶς βαδίζων δυνάμενος. Μεμαθηκώς δὲ κώμην τινα, πρὸς τῷ ὄρει τῷ Λιδάνῳ κειμένην, κατείδωλον εἶναι, ταύτην καταλαμβάνει. Και οἰκίαν μισθωσάμενος, ἐπὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας διετέλεσεν ἡσυχάζων· ἐπὶ δὲ τῇ τετάρτῃ ἡσυχῶς προσερχόμενος, πρῶτον μὲν ὑπ' αὐτῶν τῶν δυσσεβῶν χεῖρ πολλῶν καταχώννυται· εἶπα πόρρω αὐτῶν ἐκκελεύετο ἀναγκαστικῶς ἀπιέναι. Ἀλλὰ πράκτορες εὐθὺς ἀφικόμενοι, τοὺς ἐν τῇ κώμῃ δεινῶς ἠκίζον, τὰς εἰσφοράς ἀπαιτοῦντες. Ὁ δὲ θείος σῶτος, τὰς ὑπὲρ αὐτῶν εἰσφοράς τοῖς πράκτορι δειδωκώς, τοὺς ὑδριστάς τῶν βασάνων ἠλευθέρωσεν. Οἱ δὲ τὴν τοῦ Ὁσίου φιλανθρωπίαν ὑπερθαυμάσαντες, Ἐκκλησίαν ἐδομήσαντο, Χριστιανοὶ γεγονότες, και αὐτὸν ἱερεῖα γενέσθαι καταναγκάζουσιν. Ὁ δὲ, τρία συγγενόμενος αὐτοῖς ἔτη, και καλῶς πρὸς τὴν εὐσέβειαν αὐτοὺς ὀδηγήσας, πάλιν τὸ μοναχικὸν κατέλαβε καταγῶγιον, ἕτερον αὐτοῖς ἀντ' αὐτοῦ ἱερεῖα καταλιπών.

Ἐν τούτοις διαλάμψας, τὴν Καρῶν ὑποδέχεται προεδρείαν· πόλις δὲ αὐτῇ τῆς Παλαιστίνης κατείδωλος. Ἀλλὰ και ταύτην πόνους μυρίοις, και θροπνεύστοις διδασκαλίαις, Θεῷ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρέστησεν. Οὕτε γὰρ ἄστρου κατα τὸν τῆς ἱερωσύνης χρόνον μετέλαβεν, οὔτε ὀσπρίων, οὔτε λαχάνων, ὀμιλησάντων πυρὶ, οὐχ ὕδατος, ἀλλὰ θριδακίνας και σέρεις (πικρίδας), και ὄσα τοιαῦτα, τροφήν ἅμα και ποτὸν ἐποίητε. Τούτου τὴν φήμην και ὁ βασιλεὺς ἀκούσας, πρὸς ἑαυτὸν μετεκαλέσατο, και

ὀλίγον χρόνον ἔκπτε ἐπιβίους ἐν τῇ βασιλίδι ταύτῃ τῶν πόλεων, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο. Τὸ δὲ σῶμα αὐτῆς ὁ εὐσεβέστατος καὶ μέγας βασιλεὺς Θεοδοσίος ἐν τῇ τῶν Καρῶν μετὰ τιμῆς ὅτι πλείστης παρέπεμψεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περ-
» σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
» γί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος
» εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὁς τετρωμένος, τῇ τοῦ Δεσπότητος Πάτερ
» Δεῖα στοργῇ, πᾶσαν πρὸς αὐτὸν ἀνέν-
» δοτον τὴν ῥοπὴν, τῆς καρδίας σου ἐκέκτησο,
» Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ
» Κύριος.

Πεφωτισμένος, τῇ τῆ Σωτῆρος αἴγλῃ Πάνσο-
» φε, σκότῃς τὸν προστάτην ἤλεγξας κρα-
» ταιῶς, κοσμοκράτορας καθεῖλες δέ, Εὐλογημέ-
» νος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ρεύσασαν παλαι, τῆς πρὸς τὸ κρεῖττον ἀνα-
» νεύσεως, φύσιν τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε βε-
» ληθεῖς, ἀναπλαῖσαι κατεσκήνωσεν, ὁ πλασμα-
» γός Θεός, ἐν τῇ γαστρί σου μόνῃ Πανύμνητε.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογός εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὀλικῶς πρὸς Θεὸν μεταθέμενος, ἀπεσεῖσά
» σαρκὸς τὴν εὐπαθῆσαν, καὶ τῶν δαυμά-
» των εἴληφας, τὴν ἐνέργειαν μελῶν· Πάντα τὰ
» ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φοβερός ἀπεφάνθη τοῖς δαίμοσι, τὸν Χρι-
» στὸν κεκτημένος συλλήπτορα· οὐ τὸν
» Σταυρὸν ἀράμενος, ἠκολυθησας μελῶν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρήτορεύει φανείς ὁ Ἀρχάγγελος, καὶ μνηύει
» τοῦ Λόγου σοι Πάναγνε, τὴν ὑπὲρ λόγον
» συλληψιν, καὶ σωτήριον κόσμῳ, Πάντα τὰ ἔρ-
» γα, εὐλογεῖτε κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρόμητος Ὁρεῖ, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθι,
» Χριστὸς συναΐσας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὀλη τῇ Θεότητι Πάτερ, τῷ βαπτισμῷ σου
» συνετάξω· καὶ διατηρήσας ἀκραιφνῶς, τὸ

τῆς εἰκότος μακάρι ἀξίωμα, τρισσοφηγῆ λαμ-
» πρότητι, μετ' εὐφροσύνης προσεχώρησας.

Νῦν ἐκ ἐν αἰνίγματι Πάτερ, ἢδ' ἐν ἐσόπτρῳ
» κατοπτεύεις, τὸν τῆς Θεαρχίας φωτισμὸν·
» πρὸς πρόσωπον δὲ πάνσοφον πρόσωπον, τῆς
» ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος, καὶ θεοπτίας ἀ-
» ξιούμενος.

Ὁς ἔχων πολλὴν παρρησίαν, πρὸς τὸν ἀ-
» πάντων Βασιλέα, Πάτερ λυτρωθῆναι δυ-
» σῶπει, τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας πι-
» στῶς, ἐκ πάσης περιστάσεως, ἵνα σε πάντες
» μακαρίζωμεν. Θεοτοκίον.

Σειράς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λύσον
» Παρθένε Θεοτόκε, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας
» τὴν πηγὴν, τεκοῦσα μόνῃ Θεομακάριστε, καὶ
» θυμηδίας ἐμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αυξήσει τῶν ἀγώνων σε, ἐπηύξησας τὰ τὰ
» λαντα, ἃ ἐπιστεύθης καὶ ταῦτα, τῷ σῷ
» προσῆξας Δεσπότη, καὶ τὸ εὖ δοῦλε ἤκουσας,
» καὶ τὰ τέτῃ ἀκόληθα· πρὸς ὃν αἰεὶ μνημένευε,
» τῶν σέ τιμώντων ἐκ πόθου, Αὐξέντιε θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν
» προσκύνῃσιν, προσνέμω πίστει καὶ πόθῳ,
» τῇ παναχράντῳ καὶ Δεῖα, εἰκόνι σου πανά-
» μωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σω-
» μάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σέ
» Θεοτόκον κυρίως.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ
» τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία
» ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
» προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα, τοῦ τῆς χάριτος
» Κήρυκος, ὡς Θεοῦ φανέντα σε πόλιν ἐμ-
» ψυχον, διαφερόντως εὐφραίνουσι, τὰ ἄρρητα
» ῥήματα, ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς τρυφῆς, Παραδείσου
» πλουτήσαντος· οὐ καὶ γέγονας, δραστὶκὸς ὑ-
» πηρέτης ἐκμανθάνων, τὰ οὐράνια Παμμακάρι,
» ἃ οὐκ ἐξὸν βροτοῖς φθέγγασθαι.

Τὸ τῆς γνώμης ἐλευθερον, καὶ ψυχῆς αὐτεξούσιον, εὐγενεία πίστεως κατελάμπρυνας· τῆς ἐπιγείου δὲ Πάισοφε, δουλείας ἀπῆλλαξαι, καὶ τῇ ζεύγῃ τοῦ Χριστοῦ, τὸν αὐχένα ὑπέκλινας· ὅθεν ἔδραμες, νοητῆς ἐκ δουλείας τοὺς ἀνθρώπους, ἀπαλλάττων καὶ προσάγων, ἐλευθερίᾳ τῆς χάριτος.

Ως ἀκτινά σε Πάισοφε, φεγγοβόλον ἐξήσραψεν, ὁ τοῦ κόσμου ἥλιος καὶ Διδάσκαλος, τὴν οἰκουμένην λαμπρύνουσαν, φωτὶ τοῦ κηρύγματος, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, τὴν τῆς πλάνης σκοτόμαιναν, ἀφανίζουσαν, καὶ ποικίλων θαυμάτων ἐνεργείαις, τῶν Πιστῶν ταῖς διανοίας, καταφαιδρύνουσαν ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως εἶρακε Κύριε, ἡ Παρθένο καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνασῆναι, συνανιστῶν τῆς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε Ἅγιε Ὁνήσιμε, πρέσβευε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Παθὼν με δούλον ὄντα λύτρωσαι Μάικαρ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
» θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐ-
» βόα, ἄσωμεν.

Πε φωτισμένος τῇ θείᾳ καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Σωτῆρος χάριτι, τὴν ζοφώδη μου ψυχὴν, δυσωπῶν Ὁνήσιμε Χριστὸν, τὸν φιλόνητον Θεόν, μάικαρ διάσωσον.

Ακτινοβόλοις τοῦ Παύλου καταυγασθεῖς, λαμπηδέσιν ἔνδοξε, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀ-

χλὺν, εὐχερῶς διέφυγες Χριστῷ, χαριστήριον ὠδὴν, βοῶν Πανόλβιε.

Θεῖος ἐδείχθης παμμακάριε ἱεουργός, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, διαλάμπων τηλαυγῶς, πανταχοῦ διέδραμες Χριστὸν, ἀναγγέλλων εὐσεβῶς, Θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Ωραϊσμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεομῦτορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπὲρ νοῦν συνελαβες, ἡμᾶς τὸν ταῖς θείαις ἀρεταῖς, καταφαιδρύναντα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου
» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Ναμάτων θείων τῇ πηγῇ, προσπελάσας τὸ στόμα, καὶ τρυφῆς τὸν χειμάρρουν, ἐξ αὐτῆς ἀναλαθὼν, τὸ πρόσωπον τῆς σεπτῆς, Ἐκκλησίας, ἔνδοξε κατήρδευσας.

Μεθεξέει φέγγους νοητοῦ, φαινότατος ὠφθης, εὐσεβείας λαμπάσι, ταῖς καρδίας τῶν Πιστῶν, καταφωτίζων λαμπρῶς, τῇ φωσφόρῳ, αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Ελύθης Παύλου τοῖς δεσμοῖς, ἐκ δουλείας τῆς πλάνης, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, τῆς χάριτος τιμηθεῖς, Υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, κληρονόμος, θείος ἀναδέδειξαι. Θεοτοκίον.

Δολίως ὄφρις με τὸ πρὶν, ὡς αἰχμαλώτον εἶλε, δι' ἀπάτης ἐρπύσας· διὰ σοῦ δὲ τῆς αὐτοῦ, δουλείας ἀπαλλαγείς, Θεομῆτορ, ὕμνοις μακαρίζω σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ δουλείας τῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, ἀπελεύθερος ὠφθης ἐν τῷ Θεῷ, αὐτοῦ δούλος γνήσιος, χρηματίσας ἐν χάριτι· κοινωνὸς δεσμῶν δὲ, τοῦ Παύλου γενόμενος, διὰ Χριστὸν ἐκταίνθης, ἀδίκως Ἀπόστολε· ὅθεν ἠξιώθης, μαρτυρήσας νομίμως, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Ἱεράρχα Ὁνήσιμε· διὰ τὸ βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν αἰγιαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπύρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὰ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος θηλαΐεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν παναίγιον τέκνον σου, καὶ συμ-

φώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἄμνας Δεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους· Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ Δεῖα παθήματα.

Ἦδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
• **Χ**σεπτὴ Ἐκκλησία Δεοπρεπῶς, μέλπει
• ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
• ρίῳ ἑορταίζουσα.

Ο Δείλων ἅπαντας, σωθῆναι Κύριος, ἐκ ζυγοῦ σε δουλείας ἱεουργόν, Μάκαρ προχειρίζεται, ἱεουργοῦντα τὸ σεπτὸν, Δεοφάντορ Εὐαγγέλιον.

Υἱὸς σὺ γέγονας, Θεοῦ τῇ χάριτι, τὸν αὐτοῦ καταγγέλλων μονογενῆ, Λόγον τὸν αἰδίδιον, μετὰ σαρκὸς τοῖς ἐπὶ γῆς, παραδόξως ὀμιλήσαντα.

Λογίῳ κρίσεως, καὶ Δεῖῳ χρίσματι, τῷ τῆς ἱερωσύνης ὡς Ἱερεὺς, Πάνσοφε διέπρεψας, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν, Μάρτυς Δείος ἐχηρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει ἀναρχος, Υἱὸς καὶ ἄχρονος, χρο-νικὴν ἐκ Παρθένου Κόρης ἀρχὴν, Δείλων καταδέχεται, τοὺς ὑπὸ χρόνον ἐκ φθορᾶς, ἀναπλάσσει προμηθούμενος.

Ἦδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ Δεῖῳ φέγγει σου ἀγαθέ, ταῖς τῶν ὀρ-
• **Τ**ριζόντων σοι ψυχᾶς, πέθῳ καταύγασον
• δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως
• Θεόν, ἐκ ζέφου τῶν πταισμάτων ἀνακα-
• λούμενος.

Νοὸς ἄξυττη καὶ ψυχῆς, Μάκαρ καθαρῶ-τι πάντας, τοῦ δυσμενοῦς ὑπεριπτάμενος, βρόχους, ἀνυψώθης πρὸς ἐρανεῖς σκηναῖς, πτεροῖς Δεογκωσίας ἀναφερόμενος.

Ο σὸς Ἀπόστολος Ἀγαθέ, τὴν διὰ σαρκὸς σου παρουσίαν πρὸς ἀνθρώπου ἐκήρυξε, τοὺς πεπλανημένους πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ὀδηγῶν καὶ φωτίζων, αἴγλη τῆς πίστεως.

Ναὸς ἐδείχθη πανευπρεπῆς, ἔνδον κεκτημένος ὡς λυχνίαν, τὸ φέγγος τῆς Δείας χάριτος, τῇ οἰκοδομίᾳ τοῦ Δείου Πνεύματος, τεθεμελιωμένος μάκαρ Ὀνήσιμε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀμαρτίας μου τὰς σειρᾶς, τῇ σῇ μεσι-τεία καὶ προστασίᾳ, Παρθένε διάρρηξον τῶν ἀπεγνωσμένων σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς, τῶν πίστει προστρεχόντων, τῇ Δείᾳ σκέπη σου.

Ἦδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θαλασσαν, ὑψυμένην καθο-
• **Τ**ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Αστράψας ὡς ἥλιος, οὐρανόνθεν ὁ κληθεῖς, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐπαφῆκεν ἀκτινά σε τηλαυγῆ, εὐτόνως ἐλαύνουσαν, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον Παμμακάριστε.

Λαμπρῶς ἐστηλίτευσας, τῶν ἀνόμων τὰ σαθρὰ, καὶ δυσσεβῆ φρυάγματα, εὐσεβείας φθεγγόμενος εὐσεβῶς, τὰ Δεῖα διδάγματα, Ἱεράρχα Κυρίου πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων ὑπεύθυνος, ἀμαρτίαις καὶ δεινῶς, τραυματισθεῖς ὁ δειλαιος, ἐπὶ σὲ Θεομη-τορ τὴν συμπαθῆ, προσφεύγω δεόμενος, ταῖς οὐλαῖς ἐξαλεῖψαι τῶν πταισμάτων μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀκτὶς ἐξέλαμψας, τῇ οἰκουμένη, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμ-φαοῦς, Παύλου τοῦ κόσμον φωτίσαντος· διό σε πάντες, τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Ὁ Οἶκος.

Σὲ ὑπὸ Παύλου τοῦ σοφοῦ, τῆς σάλπιγγος τῆς Δείας, τῇ πίστει προσαχθέντα, καὶ λόγῳ φωτισθέντα τῆς ἀληθείας μυστικῶς, καὶ μαρτυρηθέντα ἐπ' ἐργασίᾳ ἀρετῆς, καὶ πίστεως στερρότητι, τίς ἐγκωμιάσαι ἰσχύσει ὡς ὄντως κατ' ἀξίαν, ἢ τοὺς πόνους εὐφημηῆσαι, ἐν οἷς στερρόως ἔπαυσας τὴν πλάνην; Χρισθεῖς γὰρ ἱερεὺς ἐν Πνεύματι Δεῖῳ ἐκ δουλείας κοσμηκῆς, καὶ Ἀποστόλων κήρυγμα λαβὼν, μετέσχεε καὶ τῶν στεφάνων· διό σε πάντες τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

ᾠτοίχοι.

Ἡ πλωσεν Ὀνήσιμος εἰς θλάσιν σκέλη,
Παῦλος σκελῶν δραμόντα γενναίως δρόμους.

Πέμπτη Ὀνησίμου σκέλεα Δραῦσαν δεκά-
τη τε .

Ὁ ὕτος, αἰκέτης ὑπῆρχε Φιλήμονος, ἀνδρὸς Ῥωμαίου, πρὸς ὃν γράφει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος· ὃ καὶ μαθητευθεὶς Ὀνησίμος, καὶ διακονήσας, μετὰ τὴν αὐτοῦ τελείωσιν συλληφθεὶς, προσήχθη Τερτύλῳ τῷ τῆς χώρας Ἐπάρχῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐν Ποτιόλοις ἐκπέμπεται. Ἐνθα παραγενόμενος ὁ Τέρτυλος, τὸν Ὀνησίμον ἐπιμένοντα τῇ εἰς Χριστὸν πίστει εὐρῶν, πρῶτον μὲν ῥάβδοις τύπτει σφοδρῶς· εἶτα τὰ σκέλη κατεάξας, τῆς προσκαίρου ζωῆς μεθιστᾷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαῖωρ αἰ-
κίζόμενος τελειοῦται .

Στίχ. Μάσιξι πλησθεὶς τὰς ψόας ἐμπαιγμάτων,
Δαυῖδ τὸ ῥητὸν φάσκε, Μάρτυς Μαῖωρ .

Ὁ ὕτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν βα-
σιλέων, στρατεύομενος ὑπὸ τὸ τάγμα τῶν Μαύρων. Ἐν τῇ Γαζαίων δὲ διαβληθεὶς τοῖς κρατοῦσι, καὶ ἐρω-
τηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, μαστίζεται σφοδρῶς, ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθεὶς. Τριάκοντα δὲ ἐν
τῷ μαστίζεσθαι αὐτὸν ἀλλαγέντων στρατιωτῶν, ἔρρει μὲν
αὐτοῦ τὸ αἷμα, καὶ τὴν γῆν ἐφρίνισσεν, ἰχῶροι καὶ λύ-
θρων ἐκ τῆς διασήψεως προσεικός· γενναίως δὲ ἐπὶ ἑπτὰ
ἡμέρας τὰ ἀλγεῖνά ἐνεγκὼν, τελευτᾷ, πορευθεὶς ἐκ δυνά-
μειος στρατιωτικῆς εἰς δυνάμειν Θεοῦ στρατιᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Εὐσεβίου,

Στίχ. Ἀνθρώπινον παρῆλθεν ἀσμένως βίον,
Εὐσεβίος, τὸ θαῦμα καὶ τῶν Ἀγγέλων .

Ὁ ὕτος ὁ Ὁσίος, ὄθεν ἦν, καὶ ἐκ τίνων ἔφυ γονέων, ἢ
κατ' αὐτὸν Ἱστορία οὐκ ἐδήλωσεν· ὅπερ δὲ ἴσμεν, τοῦτο καὶ λέγομεν· τὸν γὰρ οὐρανὸν, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν
πόνων, ἐκτήσατο πατρίδα. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν τιμὴ μο-
ναστηρίῳ ἀπετάξατο· ἔπειτα δὲ ῥαχίαν ὄρους καταλαβὼν,
ἐν κώμῃ, Ἀσιχᾷ λεγομένῃ, Σριγγίου μόνον ἐκτήσατο ἐκ
ξηρολίθων. Ὑπαίθριος δὲ ταλαιπωρῶν, τὸν λοιπὸν διετέ-
λεσε βίου· ἐσθῆτι μὲν δερματίνῃ καλυπτόμενος, ἐρεθίνθοις
δὲ καὶ κυάμοις βεβρεγμένοις τρεφόμενος, ποτὲ δὲ καὶ ἰσ-
χάδων μετελάμβανεν, ὑπερείδων τοῦ σώματος τὴν ἀσθί-
νειαν.

Εἰς γῆρας δὲ ἐλάσας βαθύ, ὡς καὶ τῶν ὀδόντων τοὺς
πλείονας ἀποβαλεῖν, οὔτε τὴν τροφήν, οὔτε τὴν αἰκῆσιν
ἡμεῖς, φέρων καρτερῶς τὰς ἐναντίας τοῦ αἵρος ποιότη-
τας, ἔρρικνωμένον ἔχων τὸ πρόσωπον, τεταριγεμῖνα δὲ
πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὡς μὴδὲ τὴν ζῶντην δύνα-
σθαι ἐπὶ τῆς ἀσφύρος μένειν· κατηνάλωτο γὰρ τὰ γλου-
τὰ καὶ ἰσχία.

Πολλῶν δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων, τὸν θόρυβον δυ-
σχεράνας, τὸ πλησιάζον Μοναστήριον καταλαμβάνει· καὶ
Σριγγίῳ μικρῷ παρὰ τὴν τοῦ τοίχου γωνίαν χρῆσάμενος,
μετὰ τῶν συνήθων ἠγωνίζετο πόνων. Λέγεται δὲ, τὰς
ἑπτὰ ἑβδομάδας τῆς ἁγίας Νηστείας, δεκαπέντε χρᾶσθαι
ἰσχάσιν εἰς τροφήν. Τούτοις τοῖς ἰδρῶσι περιβρέσομενος,
ἐπὶ ἐνενηκόντα βεβιωκώς, ἢ καὶ πλείω ἔτη, ἀσθενείᾳ
περιπυσῶν δυσδιηγήτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοδόλον μὲν τὴν κάμνον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-

» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεῶ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Τὸ μακάριον ἀπειλήσας Ὀνήσιμε, τέλος καὶ
τὴν ἀνώλεθρον, ἀθανασίαν ἠξιώθης μάκαρ
καθορᾶν, καὶ μέλπεις γηθόμενος Χριστῷ· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Ρωμαλέω σου φρονήματι Ὀνήσιμε, πλάνης
τὰ μηχανήματα, κατεπάτησας, εὐσεβείας
ταῦτα καθελὼν, ὀργάνοις θεόσοφε βοῶν· Εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Θεοτοκίον.

Ω'ς ὑπάρχουσα πανάμωμος Θεόνυμφε, Λό-
γον Θεοῦ συνέλαβες, τὸν ἀχωρήτως ἐν
τοῖς κόλποις ὄντα τοῦ Πατρὸς, χερσί τε κρα-
τούμενον ταῖς σαῖς, εὐλογημένη Παναγία, Θεο-
μῆτορ ἀγνή .

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ θράς Χριστέ, μόνῳ τῷ βυλεσθαι·
» Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν μάκαρ Ὀνήσιμε, μαρ-
τυρίου τε στέφει κατακοσμήμενος, θρόνῳ
νῦν φαιδρῶς, τοῦ Δεσπότητος παρίστασαι· ὃν
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Α'ποστόλῳ τῷ θείῳ διακονούμενος, ἀπορ-
ρήτων τῶν θείων ἔσχες ἐνάργειαν, κηρύξ
ἀληθῆς, Χριστοῦ μάκαρ γενόμενος· ὃν ὑπερυ-
ψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Γαμάτων τὴν χάριν ἐκ τῆς ἀφθόνου πηγῆς,
τοῦ Σωτῆρος πλουτήσας πᾶσι μετιδωκας,
τούτου πειθαρχῶν, μάκαρ θείαις προσταγμά-
σιν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Θεοτοκίον.

Μυηθέντες τὸ θαῦμα τῆς σῆς γεννήσεως,
ἀνυμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν,
Πάναγνε σεμνή, Θεομῆτορ Μυστήριον, καὶ ὑ-
περυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» **Θ**τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· δια σὲ δὲ Πάναγνε ὠραῖθι βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις, Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν .

Αστήρ ὑπέλαμπρος ἀναδεδειξαι, φωτιστι-
καὶς ἀκτίσι διαλάμπων τοῦ Πνεύματος,
καὶ τὰ κόσμου πέρατα λαμπρύνων φωτὶ, τῷ
τῆς θεογνωσίας, μάκαρ Ὀνήσιμε· ὄθεν Ἀπο-
στόλων σὺν χαρᾷ, σὲ μεγαλύνομεν .

τραν ὁ δεινός, ἐκκενώσας πικρότατα, καταβα-
λεῖν ἐκ ἰσχυσε, τῶν ἀριστεῶν τὴν στερότητα.

Μανίας ἐλληνικῆς τὸ φρύαγμα, κατεπατή-
σατε, Δεῖα συνέσει Μάρτυρες Χριστοῦ,
καὶ σοφία κοσμούμενοι, ἢ ἀντειπεῖν οὐκ ἰσχυ-
σαν, οἱ εὐσεβέσιν ἀντικείμενοι.

Ο΄ Δεῖος καὶ Δεηγόρος Πάμφιλος, ἐπαλη-
θεύουσαν, πεπλουτηκῶς τὴν κλησιν ἀ-
ληθῶς, τῆς φιλίας τὸν σύνδεσμον, πρὸς τὸν Χρι-
στὸν ἐτήρησε, μέχρι θανάτου ἀδιάρρηκτον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην δικαιοσύνης Ἥλιον, ἡμῖν ἐκλάμψα-
σαν, τὸν τοῦ Πατρὸς Υἱὸν μονογενῆ, Θεο-
τόκε πανύμνητε, πανευσεβῶς δοξαζόντες, δια-
παντός σε μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Διέπρεψας εὐσεβῶς, ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ σε-
πτῷ χρίσματι, Μάρτυς Χριστῆ Πάμφιλε,
τῆς ἱερωσύνης Δεόσοφε.

Ως λύρα πανευπρεπῆς, ὁμολογίας ἐμμελῶς
ᾄδουσα, φθόγγους Χριστοῦ Μάρτυρες, συγ-
κεκροτημένοι γεγόνατε.

Δραμόντες πρὸς τὸν σκοπὸν, τῆς οὐρανίῃ
καὶ σεπτῆς κλήσεως, ὡς νικηταὶ στέφα-
νον, παρὰ τοῦ Δεσπότη ἐλήφατε.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν
Πάναγνε· ὑπερφυῶς σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ
προσλαβὼν ἠμφιάσατο.

Κάθισμα, ᾠδὴ δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ
Κυρίου Ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ
χαίροντες φρονήματι, τούτοις προσωμίλησαν,
τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες· ὅθεν ἐκληρώσαντο,
αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες
αἰεὶ, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαιίσματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρί-
ριστῶς ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἔλεη
Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγον-
τες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρω-
σαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ
πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἢ ἀν-
τίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ κρεμάμενον ὀρώσα σε Χριστέ, οἱ μοι! πο-

δεινότετε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος,
ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.
ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
» στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαίζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κεκοσμημένη τοῖς Δείοις τῶν Ἀποστόλων,
καὶ Προφητῶν χαρίσμασιν ἢ χοροστα-
σία, ὥφθη τῶν Μαρτύρων σου, ἢ τούτων ἰσά-
ριθμος, Δέσποτα φανείσα προνοία σου.

Απὸ ποικίλων ἀχθέντες πολιτευμάτων, ὡς
ἐν βραχεῖ ὀλόκληρον τύπον ἐκκλησίας,
σώζειν ἠξιώθητε, συμφώνως κραυγαίζοντες· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ρᾶδιουργίαι τυράννων καὶ μεθοδεῖαι, τοὺς
Ἀθληταὶ οὐκ ἔκαμψαν, οὐδὲ τῶν βασι-
νων, πόνοι ἐμαλάκισαν, προθύμως κραυγαίζον-
τας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιθυνόμενος παλάμη τῇ τοῦ Δεσπότη, τὸν δι'
αὐτὸν ἐκούσιον θάνατον ὑπέστη, δῆμος ὁ
πανεύφημος, Μαρτύρων κραυγαίζοντες· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Θεηγορίαις ἐνηχούμενοι Θεοτόκε, ταῖς περὶ
σοῦ καὶ βλέποντες, τούτων ταῖς ἐκβάσεις,
Χαῖρέ σοι κραυγαίζομεν, Παρθένε Πανάμωμε, οἱ
λελυτρωμένοι τῷ τόκῳ σου.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους
» ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μὴ φέρων τοῖς ἐν γῆ, προσανέχειν ὡς Πάμ-
φιλε, τὴν ἐνθεον πολιτείαν, ἣν ἐκ βρεφῆς
μετήλθες, ἀθλήσει κατελαμπρυνας.

Ο΄ Δεῖα πολιᾶ, καὶ συνέσει κοσμούμενος,
τῆς πόλεως τῆς ἀγίας, ὠρμημένος Οὐά-
λης, ὡς Μάρτυς ἐστεφάνωται.

Νοῦν ἔχων τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦ Παύλου ὁ-
μώνυμος, πανεύφημε τῶν Μαρτύρων, τῷ
στεφάνῳ νομίμως, ἀθλήσας κατηγλαῖσαι.

Θεοτοκίον.

Ανώρθωσας Ἀγνή, τὸ πῆς Εὐᾶς ὀλισθημα,
κυήσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τῶν κατερράγα-
μένων, τὴν πτώσιν ἀνορθώσαντα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς ἀνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κενκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Ε'λπίσιν, αἰωνίου ζωῆς στηριζόμενοι, τὰς τῶν σωμάτων στρεβλώσεις, γεγηθότες ἔφερον οἱ γενναῖοι, οἱ τῶν θείων, ὑποφητῶν σωτῆρες ὁμῶνυμοι.

Θανάτῳ, τὴν ζωὴν τὴν ἀμείνω ὠνήσαντο, ὁ Σαμουὴλ καὶ Ἡλίας, Δανιὴλ καὶ θείος Ἰερεμίας, καὶ πρὸς τοῦτοις, ὁ Ἡσαΐας ὁ μεγαλώνυμος.

Λαμπτήρας, τῷ Θεῷ φαεινοὺς νῦν ἡ Αἴγυπτος, ἐξανατέλλει ἡ παλαιά, βαθυτάτῳ σκότει καλυπτομένη, τῆς ἀγνοίας, θεογνωσίας φέγγος πλουτήσασα. Θεοτοκίον.

Οῖος σε, Δανιὴλ ἐθεώρει Πανάμωμο, ἐξ οὗ ἐτήμηθη ὁ λίθος, ὁ συντρίψας πᾶσαν πλάνης εἰκόνα, καὶ πληρώσας, θεογνωσίας πάντα τὰ πέρατα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φιλῆσας Χριστοῦ, τὰ θεῖα θελήματα, ἐδείχθης Πιστῶν, ἀκέρωτος φιλόχριστος, γενναϊόφρον Πάμφιλε· διὰ τοῦτο καὶ μακαρίζομεν, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν. Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Γδοῦ ἐξέλαμψεν ἡ φωσφόρος, καὶ φωταυγῆς θεία μνήμη τοῦ στερέρου ἀθλητοῦ, Παμφίλου τοῦ θεοκήρυκος, πάντων τὰς ὄψεις καὶ τὰς καρδίας καταυγάζουσα φέγγει τῷ ἀνεσπέρῳ. Περιχαρῶς, ὡ φιλέορτοι, δεῦτε συνδράμωμεν, καὶ τὴν τούτῃ θείαν ἡμέραν, ὡς καλὴν ἑορτὴν ἐνιαύσιον, τοῖς ἄσμασι καταστέψωμεν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, τὸν τοῦτον ἀξίως σεφανώσαντα. Πρεσβεύει γὰρ ἀπαύτως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Ἰουλιανῆ, Θεοδούλου, Ἡλίας, Ἰερεμίου, Ἡσαΐου, Σαμουὴλ, καὶ Δανιὴλ.

Στίχοι.

Ἐπὲρ τὸ πᾶν σε Πάμφιλος φίλων Λόγε,
Καὶ τὴν τομὴν ἠγεῖτο τῆς κάρας φίλην.

Παῦλον Σελευκος, καὶ Σελευκὸν Οὐάλης,
Βλέπων τομῇ χαίροντα, τὴν τομὴν φέρει.

Ἦλαντο πρὸς πῦρ Μάρτυρες θεῖοι δύο,
Θεοῦ πόθου πῦρ ἐν τρέφοντες οἱ δύο.

Σταυροῦσι δούλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου
Καὶ Θεοδούλον, δούλον Ἐσταυρωμένου.

Κλήσεις Προφητῶν καὶ τελευταῖς Μαρτύρων,
Αὐγοῦσι πέντε Μάρτυρες τετμημένοι.

Ἐκτὴ καὶ δεκάτῃ ξίφους τάμε Πάμφιλον ἀκμή.

Οὗτοι οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει τοῦ κατα Διοκλητιανὸν διωγμοῦ, εἰς τὸ Μαρτύριον ἤχθησαν ἐκ διαφόρων ἅμα πόλεων, καὶ ἐπιτηδευμάτων, καὶ ἀξιωματῶν, εἰς μίαν τὴν ἐν Χριστῷ πίστιν συνενωθέντες. Ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλήψεως αὐτῶν γέγονεν οὕτως. Ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς πόλεως Καισαρείας παρῖναι, τῶν φυλάκων πυθνανομένων, τίνες τε εἶεν, καὶ ὅθεν ὄρμητο, Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀπεκάλεσαν, καὶ πατρίδα τὴν ἄνω ἔχειν Ἰερουσαλήμ. Ὅθεν κατασχεθέντες, Φιρμιλιανῷ τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν· καὶ ὁ μὲν Ἡλίας, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τέσσαρες Αἰγύπτιοι, μετὰ πολλὰς βασάνους, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἔλαβον, συναποτηθέντων αὐτοῖς Παμφίλου καὶ τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Πορφύριος, τοῦ Κυρίου αὐτοῦ Παμφίλου τὸ σῶμα ἐπιζητῶν, κατεσχέθη, καὶ παρεδόθη πυρὶ. Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουλιανός, τὰ τῶν Ἁγίων ἀσπαζόμενος σώματα, τῇ φλογὶ ὑπεβλήθη. Ὁ δὲ Θεοδούλος, ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, διήνυσεν τὸ μαρτύριον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Μαρτυροπόλει· καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρθῶ, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῶν Μαρτύρων.

Στίχ. Ἡ κλήσις ἔργον μαρτυρωνύμῳ πόλει,

Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ξίφει.

Στέρξας Μαρουθᾶς τὸν Θεὸν σφόδρα σφόδρα,

Θεῷ παρασῶς, τέρπεται σφόδρα σφόδρα.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Μαρουθᾶς Ἐπίσκοπος γέγονεν· ἀπεστάλη δὲ παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως Ῥωμαίων πρεσβευτὴς πρὸς τὸν βασιλεῖα Περσῶν. Διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, μεγάλης τιμῆς παρὰ τοῖς Πέρσαις ἀξιοθεῖς, μάλιστα, ὅτι τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα ὑπὸ πνεύματος πονηροῦ συνεχομένην ἀπήλλαξεν, ἐξαιτήσας τὰ τῶν ἐν Περσίδι ἀθλησάντων λείψανα, καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν πόλιν δειμάμενος, ἐν αὐτῇ ταῦτα κατέθετο· καὶ χρόνους ὕστερον ἐκοιμήθη κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ τὴν πόλιν ἀνεκαίνισεν· ὅθεν καὶ ἡ αὐτοῦ μνήμη συμπανηγυρίζεται τοῖς Μάρτυσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ.

Στίχ. Ζωῆς ματαιίας ἐκπεραιώσας χρόνον,

Ζῆ Φλαβιανὸς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν, ὄρους τινὸς καταλαβὼν κορυφὴν, καὶ οἰκίσκον μικρὸν δειμάμενος, καθεῖρξεν ἑαυτόν. Καὶ ἐξήκοντα διατελέσας ἔτη ἐν αὐτῷ, μῆτε ὀρώμενος, μῆτε φθειρόμενος, ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν φυγαγωγίαν ἐδέχετο, κατὰ τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν· Κατατρυφήσου τοῦ Κυρίου, καὶ δώη σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Διὰ δὲ τινος βραχείου ὀρύγματος τὴν χεῖρα προτείων, τὴν κομιζομένην τροφὴν εἰσεδέχετο· ἵνα δὲ μὴ προκίηται τοῖς ὄραν βουλομένοις, ὡς ἔτυχεν, ἐγκάρσιον αὐτὸ ἐλικσιδῶς εἶχε κατασκευασμένον. Τροφή δὲ αὐτῷ

ἐκομίζετο, διάβροχα ὕδατι ὄσπρια, καὶ αὐτὰ ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος σιτούμενα.

Οὕτως οὖν ὁ Ὅσιος ἐπιβιούς ἐν ὄλοις ἐξήκοντα ἔτεσι, μὴ παραμείψας αὐτοῦ τὸ σύνολον, μήτε τὴν τροφήν, μήτε τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαγωγὴν, ἐκ τούτου θαυμασίων δωρεαῖς ἐκ Θεοῦ ἐπεπλούτιστο· καὶ γὰρ δράκοντα παμμεγέθη διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε· καὶ ἀσπίδα ἀπέκτεινεν· ἀκρίδων πλῆθος, τὴν χώραν καταβλάψαι ἐπειγομένων, διὰ προσευχῆς ἐδίωξεν· ἀπὸ νεανίσκου τινὸς δαίμονα ἀπήλασε· καὶ καρκινωθέντα μασθὸν τινὸς γυναικὸς ἐγαρέτου, σφραγίδι μόνῃ, ἰάσατο· ὑπὸ κεράστου κρουσθέντα τινὰ, καὶ ἀποψύξαντα, διὰ προσευχῆς ἀγέστησεν. Οὕτως οὖν βιώσας ὁ Ὅσιος, καὶ οὕτω πολιτευσόμενος, βίβιν ἠλλάξατο, καὶ τὴν ἀγήρω καὶ ἄλυπον, ἀντὶ τῆς πολυφρόντιδος, ἔλαβεν, εὐφραίνόμενος ἐν αὐτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος· καὶ διὰ τὴν πολλὴν αὐτῆ ἐγκράτειαν καὶ ἐνάρετον πολιτείαν, εὐδοκία Θεοῦ, καὶ ψήφῳ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χειροτονεῖται Πατριάρχης τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας. Συγχωρῆσαι δὲ Θεοῦ, ἐκβάλλεται παρὰ τοῦ αἰρετικοῦ Διοσκόρου, καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, κρατήσας τῆς πατριαρχείας χρόνον ἕνα, καὶ μῆνας δέκα, καὶ εἰς ἐξορίαν παραπέμπεται. Ἐνθα θλίψεις πολλὰς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑπόστας, καὶ ἀσθενεῖα περιπεσῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλόγη
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Φαιδρῷ προσώπῳ, καὶ διανοίας καθαρότητι, Μάρτυς προορῶν τὴν μένυσάν σε χαράν, τῶν βασιάνων κατεφρόνησας, καταξεόμενος ἀνηλεῶς, παμμάκαρ Πορφύριε.

Ὁ Νεανίας, τρεῖς ἐν καμίνῳ σώσας Θεός, οὗτος Ἀθλοφόρε μάκαρ σε δι' αὐτόν, ἐν πυρὶ ὀλοκαυτούμενον, σαφῶς προσδέχεται, ὡς εὐδέστατον θῦμα Πορφύριε.

Ρώμη ψυχῆς τε, κεκοσμημένος καὶ τοῦ σώματος, πᾶσαν τοῦ τυράννου Σέλευκε τὴν ἰσχὺν, καταβέβληκας πανεύφημε, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκος, ὠραιότερα πάσης κτίσεως, ὤφεις· τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας ἀληθῶς, ἐν διαίτημα πανάγιον. Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λερόντων χά
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ

» δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νόμοις σὺ πειθόμενος Χριστοῦ, ἀπέθου ἅπαντα, πάνσοφε Σέλευκε· ὡς στρατιώτης δὲ γέγονας, εὐσεβείας καὶ διδάσκαλος, καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἐπιμελούμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄγλη ἀναλάμπων νοητῆ, Πρεσβύτα ἔνδοξε, Μάρτυς Θεοδουλε, καὶ δούλος γνήσιος γέγονας, τὸν Δεσπότην ἐκμιμούμενος· οὐ τὸν Σταυρὸν ἐπιποθῶν, σταυρὸν ὑπέμεινας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ναὸς φανεῖς Ἰουλιανῆ, τοῦ θείου Πνεύματος, τρόπων χρηστότητι, κατακεκόσμησαι, πλήρης μὲν, εὐσεβείας καὶ πραότητος, πλήρης δὲ πίστεως ὀφθεις, ὀλοκαυτούμενος, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σῆ τὸ δεύτερον Πάναγνε, σαρκωθείς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βουληθεῖς, σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτης
» σου Παρθένη, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συναΐψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μόνην τὴν οὐράνιον ἔχειν, ζωνὴν ποθῆντες Ἀθλοφόροι, τῶν τῆς ἐπικήρου καὶ φθαρτῆς, μεγαλοφρόνως κατεφρονήσατε· καὶ νῦν τρυφῆς τῆς κρείττονος, καὶ μακαρίας ἀπολαύετε.

Ἐνδον νῦν τοῦ θείου λειμῶνος, περιχορευέετε προθύμως, τῶν ἀπαυγασμάτων τῆ πηγῆ, παρεστηκότες Μάρτυρες ἔνδοξοι· ἀφ' ἧς ἀπαρυόμενοι, τὰς λαμπηδόνας καταλάμπεσθε.

Λόγῳ καθηράμενοι θείῳ, τὰς τῶν ψυχῶν ὑμῶν κηλίδας, καὶ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, διὰ βασιάνων ἀποδυσάμενοι, πανευπρεπὲς ἱμάτιον, τοῦ σωτηρίου ἠμφιάσασθε.

Πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν παναοίδιμόν σου μνήμην, τῆς δωδεκαριθμοῦ χορείας, νῦν μεμνημένη, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν, τῆς μετὰ σοῦ σκηνώσεως, ἀξιωθῆναι καθικέτευσον.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μητὴρ τοῦ μόνου Δεσπότη, πάντων ὀκισμάτων ὑπερτέρα, πέφηνας Παρθένη

Μαρία· διὸ πιστοὶ σε πάντες πανάμωμε, αἰεὶ ἐπαγαλλόμενοι, ἐν ὑμνωδαῖς μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν, προσόμοια Στιχηρά,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δῶρον, ὁ Χριστὸς πλουτοποιὸν, σὲ τῇ οἰκίᾳ μὲν παρέσχεν, ὡς εὐεργέτης Θεός, δῶρόν σου τὸ τίμιον αἷμα Θεόδωρε, δι' αὐτὸν ἐκχεόμενον, καὶ θεοσεβείας, ζήλω προσφερόμενον, αὐτῷ δεξάμενος· ὦ νῦν εὐσεβεῖ παρρησία, Μάρτυς παριστάμενος πάντας, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας διάσωσον.

Πύργος, χρηματίζεις ἀσφαλῆς, ταῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποκρουόμενος, πρόμαχος ἀήττητος τῶν εὐφημῶντων σε, ὀξυτάτη ἀντίληψις, θερμὴ προστασία, σύντομός τε λύτρωσις, κοινὴ βοήθεια, πρέσβυς δυνατώτατος μάκαρ, ῥύστης ἐτοιμώτατος πάντων, τῶν πιστῶς αἰτούντων σε Θεόδωρε.

Εἰχθῶν, τὸν χειμαρρῶν τῆς τρυφῆς, καὶ τὸ τῆς ἀφέσεως ὕδωρ, Χριστὸν εὐίλατον, Μάρτυς ἀληθέστατος, αὐτοῦ γενόμενος, τῶν χειμαρρῶν με λύτρωσαι, τῶν τῆς ἀνομίας ὕδωρ μοι κατεύνασον, τὸ ἀνυπόστατον· παῦσον, περρασμῶν καταιγίδας· σῶσον πρὸς τὴν ἄνω γαλήνην, ἀξιομακάριστε Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Θεῶν δωρεῶν ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτός γὰρ τοῦ θείου, ἄδυτος φωστὴρ ἀναδειχθεὶς, κατέλαμψας ἄθλοις σου τὴν σύμπασαν κτίσιν· τοῦ πυρός ἀκμαιότερος φανείς, τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τῆ δολίχῃ δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας· διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σε, Χριστὸς ἐπικαμφθεὶς, ἐστεφανώσῃ τὴν θείαν κάραν σε, Μεγαλομάρτυς Ἀθλητά. Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε

Δέξαι, τὴν ἰκέσιον ὠδήν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἦν σοι προσάγομεν. Δέσπονα

διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποιμήνην σου ταύτην, πίστει σοι προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σε ναῷ· σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκούσα, ἔχεις παρρησίαν ὡς Μητήρ, ἐκτενῶς πρεσβεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς κριόν, θέλωντα ἐλκόμενον, θρηνησα ἔλεγε· Ἀτεκνωσάιν νῦν σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκούσαν; τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὁμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τὴν Θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σε Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλείοντας· μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις ἀκρωτῶν, καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συληθεῖσιν Ἀθλητά· καὶ στρατιώτας παιδεύεις, τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι· νηπίοις χαρίζῃ συμπαθῶς τὰ αἰτήματα· θερμὸς εὐρίσκη προστατῆς τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὸ ἱερόν μνημόσυνον· μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν, Ἀθλητά ἱερώτατε, ταῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἰτήσαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τῆ ξύλου σε νεκρόν.

Νέον, οὐρανὸν καινοφανῆ, οἱ τοῦ οὐρανοῦ αὐτόπται, σὲ καθορῶντες Θεοῦ, δόξαν δηγοῦνταί σοι, οὐρανομήκη πρὸς γῆν, καὶ χειρῶν αὐτοῦ ποίησιν, ἀγγέλλουσι κόσμῳ, ἔχοντες στερέωμα, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ· φθόγγος γὰρ ὁ τούτων ἐξῆλθε, μέχρι γῆς περάτων Παρθένε, τόκον κηρυττόντων σὸν τοῖς ἔθνεσι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνάς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον εἴωρα, κατακεντούμενον, ἦλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ θανατούσα ἔλεγε· Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θείων τῶ χειρόγραφον, τῆ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρωσάιν, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγαλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς, τῇ

Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτῆ ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοὺς προσκαλουμένους σε σῶζε παμμακάαρ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Υἱὸν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρῶν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα. Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τὸν θείον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστοῦ, διηγωνισμένος, καὶ τὸν δρόμον τετελεώς, τὴν πίστιν τηρήσας τῆς ἐνθέου, δικαιοσύνης εὗρες στέφανον.

Ὁ οὐράνιος Ἐνδοξε χορευτής, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, χρηματίζων τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ προσκαλουμένους ἐκ κινδύνων, καὶ περιστάσεων ἐκλύτρωσαι.

Υπερφυῆ δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν Ἀθλοφόρε, τὴν γῆν πᾶσαν περιπολεῖς, ῥυθμιζόμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει, μετ' εὐλαβείας ἀνυμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀληθινὰ καταπραΰνον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Πῦρ τὸ τῶν βασάνων σε, οὐ κατεπτώσεν· ὅθεν πῦρ, τῶν πειρασμῶν, τῶν σοὶ προσφευγόντων, καταπαύεις Θεόδωρε.

Ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σε, τῆς κατεχούσῃ με θλίψεως, Μάρτυς Χριστοῦ, πᾶσα ἀμαλίζων, τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

Ὁλὴν τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν τίνω σοι, καὶ τὴν ψυχὴν, τῆς σῆς Ἀθλοφόρε, βοηθείας δεόμενος. Θεοτοκίον.

Στήσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἀγνή τάραχον, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Ἐν Σοφίαν.

Θεῖκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδὼσιν τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλουσ διή-

γειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεία δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνων ὁ ἀθλιός· οἱ μοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾠρᾷ, ἡνίκα αἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίσιμου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενού, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιός σου δούλος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κρῆσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν σαύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τῆ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεία παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Κυβερνήτην προβαλλομαι, σὲ Θεοῦ θεράπον, σύ με κυβέρνησον, τῷ ἰστίῳ τῷ τοῦ Πνεύματος, καὶ ταῖς θείαις αἰμαῖς παναοίδιμε.

Ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥύσαι ἀπειλῆς παρμακάαρ Θεόδωρε, τοὺς ἐν πίστει μακαρίζοντας, καὶ τὴν θείαν μνήμην σε γεραίροντας.

Λιτανεύων Θεόδωρε, τὸν ἀγαθοδότην καὶ μεγαλοδωρον, τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, τεταπεινωμένους ἐπανόρθωσον. Θεοτοκίον.

Υπὸ χρόνον γενόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμπαντα, Θεομήτορ ἡμῖν τετακάσ· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁρθηζόντες βρωμῆί σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Μαρτύρων πεφηνῶς ἐγκαλλώπισμα, Μάρ-
 τυς Χριστοῦ, τῶν πιστῶν βοήθεια, γενοῦ
 καὶ τείχος ἀκράδαντον.

Ενώσει ἀπολαύων τῇ κρείττονι, τῶν ὑπὲρ
 νοῦν, ἀγαθῶν Θεόδωρε, τοὺς σὲ τιμῶντας
 δαίωσον.

Νυττόμενος τῷ φίλτρῳ τοῦ Κτίσαντος, τὴν
 τῶν κτιστῶν, ἀπίσω προσπάθειαν, καὶ
 τῷ Θεῷ εὐπρέστησας. Θεοτοκίον.

Οὐν ἔτεκες Παρθένε πανάμωμε, Θεὸν Λό-
 γον, ἐκτενωῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει
 ὑμνούντων σε.

Ὡδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
 • **μ**ίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
 • **νάγαγε** δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
 • **πάκουσόν** μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Υπέρμαχος πεφυκῶς, τῆς εὐσεβείας δερ-
 μότατος, καὶ πλάνης στηλιτευτής, εἰδώ-
 λων γενόμενος, δαιμόνων φαντάσματα, καὶ πα-
 θῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερῶμά μου γενοῦ, καὶ τείχος Μάρτυς ἀ-
 σαλευτον, τὸ ἀσθενές καὶ σαθρόν, τὸ τῆς
 διανοίας μου, στηρίζων Θεόδωρε, ταῖς σαῖς
 προστασίαις, καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Στρατείας φθοροποιῦ, καὶ φθειρομένης ἡ-
 λόγησας· στρατείαν δὲ τῆς ζωῆς, παμμα-
 καρ Θεόδωρε, τελείως ἠγάπησας, ἐν ἣ νικηφό-
 ρος, ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Εξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέ-
 πεια, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκός, καθ'
 ἔνωσιν ἀφραστον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, περιβε-
 βλημένη, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαθῶν
 ἐν καρδίᾳ σου, ταῖς ἐναντίας δυνάμεις
 κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ
 ἐστὲ φθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχοῦμενον εὐχαρί-
 στως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε· ὅτι θώρη-
 μα θεῖον δεδώρησαι τὸν γενναῖον τοῖς ἀθλοῖς
 Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς
 ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας, καὶ λαμπρὸν
 στεφανίτην σου Χρωτὲ ὁ Θεός· ὑπὲρ οὗ μέχρι
 τέλους ἀντέσχεν, ἀθλῶν ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
 Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Στίχοι.

Τήρων, ὁ δηλῶν ἀρτίλεκτον ὀπλίτην,
 Θιεῶ πρόσεισιν, ἀρτίκαυστος ὀπλίτης.

Εβδομαίτη δεκάτη πυρὶ Τήρωνα φλεγέθισιν,
Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Μαξι-
 μιανοῦ καὶ Μαξίμου τῶν βασιλέων, ἐκ Μητροπόλεως
 Ἀμασειᾶς ἀρμόμενος, ἐκ χωρίου λεγομένου Χουμιαλῶν.
 Ἄρτι δὲ τῇ στρατιᾷ τῶν Τήρωνων καταλεγείς, καὶ ὑπὸ τὴν
 τάξιν τοῦ Πραιποσίτου Βρύγκα τυγχάνων, παρ' αὐτοῦ εἰς
 ἐξέτασιν κατιστη, τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, καὶ
 τὰ σεβάσματα τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἄψυχα ξόανα καὶ ἔργα
 χειρῶν ἀνθρώπων, καταχλευάσας. Καὶ καιροῦ δοθέντος αὐ-
 τῷ εἰς διάσκηψιν, οὐκ ἐν ἀπραξίᾳ τοῦτον, ἀλλὰ τὴν με-
 γίστην τῶν πραγματειῶν ἐξέτελεσε. Τὸ γὰρ εἶδωλον τῆς
 τῶν θεῶν μητρὸς, ὡς Ἕλληνες ληρωδοῦσι, κατέφλεξεν. Ὅθεν
 συσχεθίς, καὶ αὐτουργὸς γενέσθαι ὁμολογήσας τοῦ ἐμπρησ-
 μοῦ, πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται, εἶτα εἰς κάμινον πυ-
 ρὸς ἐμβάλλεται, καὶ ἐν αὐτῇ τελειοῦται.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ
 Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ, ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς
 πρώτης τῶν Νηστειῶν ἐβδομάδος, ὅτε καὶ τὸ θαῦμα γέγο-
 νε παρ' αὐτοῦ τῶν κολύβων, ῥυσαμένου τὸν ὀρθόδοξον λαόν
 ἐκ τῆς μεμιασμένης βρώσεως τῶν εἰδωλοθύτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρίας ἡμετέρας,
 ἀδελφῆς τοῦ Ἁγίου Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχ. Ἀφείσα τὴν γῆν Μαριάμνη παρθένος,

Τὸν ἐκ Μαρίας Παρθένης Χριστὸν βλέπει.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, παραγενόμενος ὁ Ἅγιος Φί-
 λιππος, μετὰ καὶ τοῦ Βαρθολομαίου καὶ Μαρίας ἡμετέρας τῆς
 ἀδελφῆς αὐτοῦ, εἰς Ἱεράπολιν, καὶ διὰ τὸ κηρύττειν τὸν λόγον
 τοῦ Χριστοῦ κρεμασθεὶς καὶ τελειωθείς, ᾤξαστο πρὸς τὸν
 Θεόν, καὶ κατεχώσθησαν εἰς τὴν γῆν ὁ, τε Ἀνθύπατος,
 καὶ οἱ ὑπ' αὐτόν· οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, παρεκάλεσαν τὸν
 Ἅγιον Βαρθολομαῖον, καὶ τὴν Ἁγίαν Μαρίας ἡμετέραν, κρεμα-
 μένους καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ καταποντισθῶσι.
 Καὶ ἐδυσώπησαν αὐτοὶ τὸν Ἅγιον Φίλιππον, καὶ οὐ κατε-
 πόντισεν αὐτούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς καταποντισθέντας ἐξήγαγε.
 Τὸν δὲ Ἀνθύπατον, καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Ἐχιδναν, ἀ-
 φῆκε κάτω. Τότε ἀπελύθησαν ὁ Βαρθολομαῖος καὶ ἡ Μα-
 ρία ἡμετέρα. Καὶ ὁ μὲν Βαρθολομαῖος, ἀπελθὼν εἰς Ἰνδιαν τὴν
 Εὐδαίμονα, σταυρωθεὶς τελειοῦται. Ἡ δὲ Μαρίας ἡμετέρα,
 ἀπελθούσα εἰς Λυκαονίαν, καὶ κηρύττουσα τὸν λόγον τοῦ Χρι-
 στοῦ, καὶ πολλοὺς βαπτίσασα, ἐτελειώθη ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν
 Αὐξιβίου.

Στίχ. Τὸν Αὐξίβιον οὐ παρόψεται λόγος,
 Φανέντα ληξίβιον ἐξ ἐναντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Θεοστηρίκτου· καὶ Μνήμη τῆς εὐρέσεως
 τῶν λειψάνων τῆς Ἁγίας Μηνᾶς τῆς Καλλικελάδος.

Στίχ. Τὴν γῆν ὀρύξας ὡς δικέλλη τῷ λόγῳ,
 Μηνᾶν ἐκεῖθεν ἐκφέρω κερυμμένον.

Επὶ τῆς βασιλείας Βασιλείου τοῦ φιλοχριστοῦ βασιλέως,
 ὁ μακάριος Μηνᾶς, μιᾶ τῶν νυκτῶν ἐπιστάς τινὶ ἀν-
 δρὶ, Φιλομμάτῃ λεγομένῳ, καὶ τῇ τῶν Καναίων (ἄλλ.
 Ἰκανάτων) κατελεγμένῳ σχολῇ, ὡς αὐτὸς εἶη Μηνᾶς ὁ
 Καλλικελάδος, ὁ ὑπὸ γῆν κρυπτόμενος, ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀ-
 κρόπολιν αἰγιαλῷ, καταμηνύει, καὶ τὸν τόπον ὑποδεικνύει
 δακτύλῳ, καθ' ὃν ἦν κείμενος. Ὁ δὲ φιλόθεος οὗτος ἀνὴρ,

ὀρθριώτερον ἀναστάς, Μαρκιανῶ τῷ Νουμέριῳ, φίλῳ αὐτοῦ ὑπάρχοντι, τὰ ὀραθέντα μνηύει ἀκριβῶς. Οὗτος δὲ πάλιν τὰ ἀκουσθέντα δῆλα ποιῆι τῷ Βασιλεῖ, καὶ αὐτίκα κατὰ τὸν δηλωθέντα τόπον στρατιῶται ἐξαποστέλλονται. Οἵτινες διασκάψαντες τάχιον, εὔρον σιδηρᾶν λάρνακα, ἐν ἣ ἦν τὸ μαρτυρικὸν σῶμα. Ἀλλὰ καὶ γραφὴν σὺν αὐτῇ ἐπὶ πλακὸς ἐγκεκολαμμένην, καὶ δηλοῦσαν ἐκεῖ κατατεθεῖσθαι τὸν Μάρτυρα, ἐν ᾧ ἠρετίσατο τόπῳ. Ψηφίσαντες οὖν κατὰ τὴν τῆς πλακὸς γραφὴν, εὔρον παρωχηκότας χρόνους τετρακοσίους· ὅθεν καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστίαν πανδημεὶ ἐξέπεψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένων Βασιλέων, Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὶ ἐκ τῆς Ἰεραίας, κατανήσαντες Παῖ-
» **δ**ες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» **Τ**ριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» **σαν** ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» **εὐ**λογητὸς εἶ.

Σὲ ζωῆς με προστατήν, καὶ συλλήπτορα φέ-
ρω τῆς σωτηρίας με, καὶ φύλακα Θεόφρον,
ἀσφάλειαν δίδόντα, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζου-
σιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως τερπνότατον Δῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ
καὶ ἱερώτατον, προσήνεγκας Παμμακάρα,
καὶ πυρὶ τῶν βασάνων, ὠλοκαύτωσας ἐνδοξε,
Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζωτικῆς ἐπιπνοίας, ἐμφορέμενος Μάκαρ τῷ
Θεῷ Πνεύματος, τὰ πνεύματα διώκεις, ταῖς
νόσους θεραπεύεις, καὶ κραυγάζεις γηθόμενος·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εκ γαστρὸς σου προήλθε, σαρκωθείς ὁ τῶν
ὄλων Παρθένε Κύριος· διό σε Θεοτόκον,
φρονῆντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σε κραυγάζομεν·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων
» **ὁ** Ἰβήρανος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς
» **ἐξ**έκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισω-
» **θέν**τας τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ
» **Λ**υτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱε-
» **ρεῖ**ς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας
» **τοὺς** αἰῶνας.

Παντοδαπαῖς Πανεύφημε, τρικυμῖαις κυ-
κλούμενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ βίου
συνεχόμενοι, προστατήν ὀξύτατον, καὶ συνερ-
γὸν γινώσκοντες, πάντες οἱ πιστοὶ σε, πρεσβευ-

τὴν τῷ Δεσπότη, προσάγομεν βοῶντες· Μὴ ἐλ-
λίπης πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὴν
πάνσεπτόν σου μνήμην.

Αμαρτιῶν ἀλύσει, δεδεμένος Πανόλβιε, καὶ
ταῖς τῶν πταισμάτων μου σειραῖς πεδού-
μενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, στεφανηφόρε
λύσιν αἰτῶν· ἀλλ' ὡς Θαυμαστήν, πρὸς τὸν
τῶν ὄλων Δεσπότην, Θεόφρον παρρησίαν, κεκ-
τημένος δυσώπει, σωθῆναι τῆς ὑμνοῦντας, Χρι-
στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαταῖς πανεύ-
φημε, ταῖς Ἀγγελικαῖς συνηριθμηθῆς
τάξεσι· μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ συγχορεύων
Μάρτυς αἰεὶ, θαυματοποιαῖς, ἰαμάτων φαιδρῶ-
νεις, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ πιστῶς με-
λωδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ὠμίλησε, τοῖς ἀνθρώποις ὡς
εὐσπλαγγνος, ὁ Δημιουργὸς καὶ Λυτρω-
τῆς τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, Θεογεν-
νήτορ ταύτην λαβὼν· ὅθεν Θεοτόκον, οἱ Πιστοὶ
σε κυρίως, δοξαζόμεν βοῶντες, καὶ πιστῶς με-
λωδοῦτες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ
» **Σ**παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
» **δι**ὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν
» **τῶν** ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
» **γ**αῖς μεγαλύνομεν.

Αγρυπνὸν σε φύλακα, Μεγαλομάρτυς. κεκ-
τημένοι, τῶν δυσμενῶν κακόνιοιαν, εὐχε-
ρῶς ἀπελαύνοντα, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν
εἰρήνην βραβεύοντα, ἀθλοφόρε, ἀκαταπαύστως
μεγαλύνομεν.

Κράτος σοι δωδῶρηται, κατὰ δαιμόνων ὁ
Δεσπότης· πάθη δὲ ψυχῆς καὶ σώμα-
τος, θεραπεύεις Μακάριε, πανευσεβεςάτη παρ-
ρησίᾳ, δεόμενος τοῦ Σωτῆρος· ὅθεν σε πάντες
μεγαλύνομεν.

Αἴγλην τὴν τρισηλίον, καὶ ἐνιαίαν ἐποπτεύων,
Ἀμίαν ἐν τρισὶ Θεότητα, καὶ ἀρχὴν ὑπεράρ-
χιον, τὴν ἀγαθοδότιν πηγὴν ἀγαθότητος, Ἀθλο-
φόρε, τοὺς σὲ ὑμνεῖντας περιφρήρησον.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με Πανάμωμε, τῆς νοητῆς αἰχμαλω-
σίας, λύτρον ἀντιδοῦσα Δέσποινα, τοῦ
Υἱοῦ σε τὴν σταύρωσιν, τὴν ὑπὲρ τῆς πάντων
γενομένην λυτρώσεως, καὶ εἰρήνης καὶ σωτη-
ρίας τῶν ὑμνοῦντων σε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν ἰαμάτων Ἄγιε, σὺ θαυμάσιως παροχεῖς, Θεοδωρε ἀθλοφόρε ὡς ἔχων δὲ πρὸς Κύριον, τὴν παρρησίαν πάντοτε, τοὺς ἐκ θερμῆς σε πίστεως, προσκαλουμένους προφθάνεις, καὶ διασώζεις παμμάκαρ. Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἄχραντε, βασταίσασα τὸν Κύριον, τὸν τῆ ἀχράντῳ παλάμῃ, διακρατοῦντα τὰ πάντα, αὐτὸν θεομακάριστε, ἰκέτευε ῥυθῆναι με, χειρὸς δολίου δράκοντος, τοῦ ἀναιδῶς σπαράττοντος, τὴν ταπεινὴν μου καρδίαν, εἰς ἠδοναῖς ψυχοφθόρους.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ τρία ταῦτα προσόμοια Στιχηρὰ, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῆ παμφαεῖ πανηγύρει, τῆ θείῃ Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέοργοι τιμώντες, φαιδρὰν ἑορτήν, τῆς αὐτῆ τελειώσεως, ἀσματικῶς ἀνυμνῶντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτῆ.

Τὸν ἀριστερά τῆς ἄνω, στρατολογίας Πιστοί, ὡς καρτερόν ὀπλίτην, τῆς ἡμῶν πολιτείας, συμφώνως συνελθόντες, ὡδαῖς μυστικαῖς, εὐφημῶμεν λέγοντες. Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τῆ Ἰησοῦ, ὑπερέυχε τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλεόν, καὶ τὴν λαμπρότητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῷ θησαυρίσας, πάσῃ σου ἰσχυί, δῶρον δεκτόν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἔργοις μετὰ σπουδῆς, τὴν θεοδώρητόν σε πρόσκλησιν. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Αγιστῆς δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεοδωρε. Χριστός γάρ σε σοφὴ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν, ἐν ἧ συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τῆς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ λην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν Δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὅλον ἀνεύρητον Παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τοῦ ἀστάτου βίου, σοῦ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, ἢ τῶν πεπτωκότων ἀνθρώπων, καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, καὶ τὴν σωτηρίαν μοι Δέσποινα, ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἄχραντε, μόνη Μητροπάρθενε. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνάς ἢ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ

ὑψοῦμενον ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ὠλόλυξε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα. Τί τὸ ὄραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακρινῆσι, θανάτῳ τὴν ἀπαύτων σε ζῶν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σε τὴν ἀφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Αθλητικὴν ἀνδρείαν εὐσεβῶς καθοπλισθεῖς, Ἄθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικῆς λατρείας, μυστικῶς ὑπερμαχῶν, τῆ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, κατάφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός. Ἄλλ' ὦ θείων δωρεῶν, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῆ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ολος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελήγης, καὶ τὸ σῶμα παμμίαιρον, καὶ ὁ νῦς ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος ὄντως, εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως. Πῆ νῦν πορεύσομαι; καὶ πρὸς τίνα φεύξομαι, εἰμὴ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγχνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίῃ φρικτῆ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, ἐν μέσῳ δύο, ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀκωδίνως φρικτῶς ἐκύησε. κλαίουσα ἔλεγεν. Οἴμοι! τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσε;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΝΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Παπᾶ Ῥώμης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εμφιλοσοφώτατα τὸν νοῦν, Δείων παμμακάριστε, σὺ τῶν παθῶν αὐτοκράτορα,

ἀπεργασάμενος, ἀρετῶν ἰδέαις, καὶ ἠθῶν σεμνότητι, εἰκόνα τῆς ψυχῆς ἐζωγράφησας· διὸ αἰτῶμέν σε, ὡς Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτήσασθαι.

Θρασύτητα Δέοντος, Χριστοῦ δυναίμει πανόλβιε, δυναμωθείς οὐ κατέπτηξας, ἀλλ' ἐξεφαύλισας, Ἱεράρχα τούτου, τῆς ψυχῆς τὸ ἄτακτον, καὶ γνώμην ἀληθῶς τὴν ἀγκώμονα, καὶ τῆς αἰρέσεως, τὴν τελείαν ἀθεότητα, καὶ τῶν τρόπων, τὸ δόλιον φρόνημα.

Προσθήκη ἐγένεθ τοῖς Πιστοῖς, Ἱερεῦ πανόλβιε, τοῖς Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι· καὶ γὰρ ἀήττητος, ἐν ἀγῶσιν ὡφθης, ἀράργης ἀκλόνητος, ὡς πύργος εὐσεβείας καὶ πρόβολος, ὀρθοδοξότατα, δογματίζων καὶ σαφέστατα, τῷ Κυρίου, τὴν ἀφραστον γέννησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πηγὴν σε γινώσκωμεν ζωῆς, αἰδίου Δέσπονα· τὴν ξηρανθεῖσαν οὖν πάθει, ψυχὴν μου ζώωσον, ἐν τῇ χάριτί σου, καὶ πηγαζεῖν νάματα, σωτήρια αἰεὶ παρασκευάσον· καὶ νῦν μοι σταλαξον, τῇ πρεσβείᾳ σου τὴν ἀφασιν, τῶν πταισμάτων, καὶ κάθαρον δέομαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὡς Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ορθοδοξίας ἐδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν Ὀρθοδόξων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Δέων σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας, λύρα τῷ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῷ πανσέφῳ Δέοντι τοὺς ἕμους πλέκω.

Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι ἄμῳ ἐνδόξως δεδόξασται.

Τῷ τῆς ἱερωσύνης, χρίσματι Παμμακάρι σεμνυνόμενος, κατεκόσμησας ταύτην, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις πανόλβιε.

Οριμον ὡσπερ βότρυ, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τῆς σοφίας σου πᾶσι προτέθεικας.

Πέτρον τοῦ Κορυφαίου, θρόνου κληρονόμος ἐχρημάτισας, τὴν αὐτοῦ ἔχων γνώμην, καὶ τὸν ζῆλον Θεόφρον τῆς πίστεως.

Αἴγλη τῶν σῶν δογμάτων, τῶν αἰρετικῶν τὸν σκοτεινότετον, διεσκέδασας γνώφον, Ἱεράρχα Κυρίῳ θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Νόμῳ τῇ παραβάσει, κατακεκριμένον τὸν πρωτόπλαστον, τὸν Σωτῆρα τεκούσα, Θεομήτορ ἀγνή ἠλευθέρωσας.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ύρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνηρωπε.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τῇ τοῦ Χριστοῦ πάνσοφε, Δέων Ἐκκλησία, προθύμως φέρων ἀνέστησας, ἦν περ κατέχουσα, αἰρετικῶν ταῖς ἀθέεις, διαλύει φάλαγγας, καὶ τὰ συστήματα.

Ούρανίε καὶ θείε, ἐμφορηθεῖς χάριτος, τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, Πάτερ προΐστασο, πάσαις μαχόμενος, αἰρετικῶν ταῖς ἀθέεις, γλωσσαλγίαις ἐνδοξε, Δέων πανόλβιε.

Φωτὶ τῷ λαμπροτάτῳ, καταυγασθεῖς Ὅσιε, τὸν τῆς ἀπορρήτου, καὶ θείας ἐνανθρωπήσεως, λόγον ἐτρένωσας, διπλὴν εἰπὼν τὴν οὐσίαν, καὶ διπλὴν ἐνέργειαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Οραιώθης ὡς νύμφη, παρθενικοῖς κάλλεσι, κεχαριτωμένη Παρθένε, Μητῆρ ἀνύμφευτε· πάσης γὰρ κτίσεως, σὺ κεχαρίτωσαι πλέον, ὡς τὸν πάντων αἴτιον, Λόγον κηύσασα.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεοῖς δόγμασι, περιαστράπτων, φέγγος ἔλαμψας ἐρθοδοξίας, καὶ αἰρέσεων τὸ σκοτὸς ἐμείωσας· καὶ μεταστὰς ἐκ τοῦ βίου πανόλβιε, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς κατεσκηνώσας. Δέων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πᾶναγενε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλου ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμῆ γοῦν γεγόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέαις ναίμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ δευσαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκῶ-
» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησεν ἐν φόβῳ, καὶ
» ἐδοξολόγει σε τὴν δύναμιν.

Λέων σὺ ὡς ἀληθῶς, Παμμακάρι ὠφθης, ταῖς συγχυτικαῖς, ἀλώπεκας διώκων, βασιλικῶ τῷ βρυχήματι καταπλήττων, τῶν ἀσεβῶν τὰ νοήματα.

Εκρυψας τῇ προβολῇ, τῶν σῶν δογμαίων, τῶν θεοστυγῶν αἱρέσεων τὰ ἴχνη, τὴν κεκρυμμένην ἀλήθειαν ἀνιχνεύσας, ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ορθρος ἐκ δυσμῶν, ἀνέτειλας τρισμάκαρ, τόμον εὐσεβῶν, δογμαίων ὡς ἀκτῖνας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Θεόφρον ἐξαποστέλλων, καὶ καταυγάζων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ὄρμαις, Παρθένε τῶν παθῶν με, παῦσον ἀγαθῇ, τὸν σάλον τῶν πταισμάτων, τῆς ἀμαρτίας τὸν κλυδῶνα σὴ γαλήνη, Θεογενῆτορ ἀφανίζουσα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψε με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δαίμονα; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σε, ταῖς
» ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τῆς διπλῆς ἐνεργείας, κήρυξ ἐχρημάτισας τῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· ἐνεργεῖν γὰρ ἔφη, ἐκατέραν μορφήν ὅπερ ἔσχικε, μετὰ τῆς ἐτέρας, καὶ συγκειμένης κοινωνίας, Ἱεράρχα Θεόφρον μακάριε.

Ισοδύναμον ὄντα, τῷ Γεγεννηκότι τὸν Λόγον ἐγνώρισας ὡς δὲ σάρκα τοῦτον, γεγονότα Τρισμάκαρ ἐπίστευσας· καταλληλῶς ἔφη, τὰ τῆς σαρκὸς ἴδια πράττειν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως ἀμφοτέρω. Θεοτοκίον.

Τὸ πρό πάντων αἰώνων, μόνῳ γνωσκόμενον Θεῷ Μυστήριον, τὸ βροτὸν γενέσθαι, τὸν τῶν ὄλων κτισμάτων δεσπάζοντα, καὶ σαρκὶ πλακῆναι, δίχα τροπῆς ἐκ σῆ Παρθένης, καθωράθη τὸ πέρασ δεξάμενον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγεῶ μὲ ταῖς θλίψεσι· ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχὴ μὲ ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μὲ τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ο Πέτρος νῦν τῷ σεπτῷ διαδόχῳ, καὶ τὴν τῆς προεδρείαν πλυτήσας, καὶ τὸ θερμόν, κεκτημένον τῷ ζήλῳ, θεοκινήτως τὸν τόμον ἐκτίθεται, αἱρέσεων συγχυτικῶν, τὸν φερμόν καὶ τὴν κρασίαν συγχέοντα.

Υἰὸν ἕνα Χριστὸν καὶ Κύριον, πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, καὶ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντα, καὶ πεφηνότα ἡμῖν ὁμοούσιον, ἐκήρυξας ὑπερφυῶς, λειτουργῆ τῶν ἀρρήτων θεολήπτε. Θεοτοκίον.

Σὲ Πάναγνε· σωτηρίας πρόξενον, οἱ Πιστοὶ ὁμολογῶντες βοῶμεν· Χαῖρε σεμνὴ· χαῖρε νύμφη Παρθένη· χαῖρε τὸ ὄρος Θεῶ τὸ κατάσκιον· τῷ κόσμῳ γὰρ σὺ τὴν χαρὰν, τὴν ἀκλόνητον ὄντως ἐπήγασας.

Κοντάκιον, Ἦγος γ'. Ἡ Παρθένης σήμερον.

Επί θρόνου Ἐνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐν θεοπνευστοῖς σεπτῆς Τριάδος, πύγασας φῶς τῇ σῇ ποιμνῇ θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθη, ὡς θεῶς μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ τρισηλίον φῶς, τὴν τρισαγίαν δύναμιν, Θεότητα μίαν, καὶ μίαν οὐσίαν, ταῦτην κηρύξας, χεῖλη τὰ δόλια εἰς τέλος ἐνέφραξας αἱρετικῶν, Λέων θεοσφῆς· ὄθεν τὴν αἴγνην Χριστοῦ λοχεύτριαν, Θεοτόκον ὁμολογήσας, τοῦ Νεστορίου τὴν ὄφρυν καὶ φληναφείαν καθεῖλε. Διὰ τῆτο ἐγκώσθη ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς θεῶς μύστης Θεῶ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ ἐν Ἀγίῳ Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὁ θεῶς ἐξερύγεται Λέων,
καὶ δαιμόνων φαλαγξὶν ἐμβάλλει φόβον.

Ὁ γδοαίτη δεκάτη τε Λέων ἠρεύξατο θυμόν.

Οφίας ὁ θαυμασίος Πατὴρ ἡμῶν Λέων, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ σωφροσύνην καὶ καθαρότητα, καὶ τὸ τοῦ βίου εὐκρινές, Πρόεδρος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης παρὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προχειρίζεται. Ὁς, βίον δικαί-

ρεστον και ακιβδηλον επιδειξάμενος, και το υπ' αυτου ποιμιον οσιως ποιμάνας, επι και τας των αιρετικων βλασφημιας ηφανισε τελος, κατα τον καιρον εκεινον της αγιας και οικουμενικης τεταρτης Συνόδου των εξακοσιων τριακοντα Πατέρων, εν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσας, και πολλα περι της ορθοδόξου πίστεως εκτεθειμένης, και των μιαν ενέργειαν και θελησιν επι Χριστου του Θεου ημων φληναφούντων αιρετικων ανατρεπούσης τα δόγματα.

Επι δε των θεοσυγων εκεινων μαχομένων τη αληθεία, και ανασκουάζειν παιρωμένων τα των δειών Πατέρων θεόπνευστα δόγματα, ο μακάριος ουτος, ικισία της Συνόδου πάσης επικαμφείς, και εν πολλαίς ημέραις νηστεία και αγρυπνία και προσευχή συντόνω προς Κύριον χρυσάμενος, και παρα του ζωοποιου Πνεύματος εμπνευσθείς, έγγραφως περι των τνικαυτα ζητούντων εξέθετο, διπλήν ενέργειαν και δυο θελήματα επι Χριστου του Θεου ημων διαρρήδην ανακηρύξας, και ταυτα δι επιστολης εκπέμφας εις την Σύνοδον. Ηνπερ η πληθυσ των Οσιών Πατέρων δεξαμένη, και ταυτην ορθοδοξιας στηλην ηγησαμένη, και ως απο στόματος Θεου την γραφήν εξενηχθῆναι πιστεύσασα, και ταυτη εις επαναπαυσασμένη, θαρσαλεώτερον κατα του στίφους αντίστη των αιρετικων, και τούτων τας πολυπλόκους μηχανάς ετρώσατο και επι τουταις ο Ιερώτατος διελύετο σύλλογος. Ο δε θεοπίσιος Λέων, επι διαρκείας τῷ βίῳ, και ως φωστήρ ταίς ἀρεταίς διαλαμψάς, εν βαθεί γήρα προς Κύριον εξηδήμησε. Τελείται δε η αυτου Συναξις εν τη αγιωτάτη μεγάλη Εκκλησία.

Τη αυτη ημέρα, Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Λέοντος και Παρηγορίου, αθλησάντων εν Πατάροις της Λυκίας.

Στιχ. Παρηγόριος σάρκα δους εις αίκιας, Έχει παρηγόρημα τα στέφη μέγα.

Έλκων ανωθεν ισχύν εκ Θεου Λέων, Έλξεις βιαίας ως λέων εκαρτέρει.

Τούτων, ο μεν μακάριος Παρηγόριος, πολλαίς τιμωριών ιδίαις τον της αφθαρτίας στεφανον εκομίσατο, και εν Χριστῷ ετελειώθη. Ο δε αιδιμος Λέων, μόνος απολειφθείς, και τον χωρισμόν του Μάρτυρος έννοων, εστῆνε και απολωφύρετο, ως μη των αυτων τετυχηκώς στεφανων, κοινῆς αυτοίς προκειμένης της οδου. Οθεν εξελθών επι τον τόπον, εν ᾧ ερρίμμενον ην το του Μάρτυρος Παρηγορίου σῶμα, την καρδιαν εφλέχθη, τούτω επιδακρύσας. Είτα εκειθεν εκκλίνας, ερχεται εν ᾧ η πανήγυρις ετελείτο των Ειδωλολατρῶν.

Ουτος δε ασκητικόν βίον μετελθών, πολυς ην τον ζήλον. Και ιδών τους λυχνους και τους κηροάπτας διακαιομένους, ταίς χειράι συνέτριψε και κατεπάτησεν. Εκ τούτου κρατηθείς, τῷ της πόλεως Επιστρόφῳ παρέστη. Και ερωτηθείς, και τον Χριστον Θεον αληθινόν κηρύξας, μαστίζεται βουνεύροις ὡμοίς σφοδρῶς και αμέτρως. Ο δε ταίς βασάνοις, ως ἄλλου πάσχοντος, ενεκαρτέρει. Είτα παραδοθείς τοίς δημίοις, ἔλκεται τυπτόμενος, και συρόμενος επι τινος χειμαρρου υψηλου και κρημνώδους. Συγχωρηθείς δε την ευχην αυτου τελέσαι, το πνῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Ευθύς δε οι δήμιοι, λαβόμενοι του τιμιου αυτου λειψανου, ανωθεν αφέντες κατα της φάραγγος ήκόντισαν, και ουτως ετελειώθη αυτου η μαρτυρία.

Τη αυτη ημέρα, Μνήμη του Οσιου πατρός ημων Αγαπητου, Επισκόπου Σινάου, του ὁμολογητῆ και θαυματουργου.

Στιχ. "Ον ηγάπησας, Αγαπητέ, Δεσπότην, Ουτος καλει σε προς τόπυς, ἔς ηγάπας.

Ουτος ην επι Διοκλητιανου και Μαξιμιανου, εκ Καπαδοκίας ἔλκων το γένος, και Χριστιανων γονέων υιός. Ετι δε νεαν ἄγων την ηλικίαν, εν τινι των εκεισε μοναστηριων, πληθος εχοντι, περι τους χιλίους ασκητάς, εισέρχεται. Εξ ὧν τα κάλλιστα συλλεξάμενος, εργάτης δοκιμος των εντολων του Κυριου, νηστεία, και αγρυπνία, και τη λοιπῇ εγκρατεία σχολάζων, κατίστη. Οθεν και παρα παντων ηγαπάτο και θαυμάζετο. φλοιός γαρ θερμίων μόνοις εχρήτο και σποδόν, αντι ἄρτου, εφ' ὅλας ὀγδοήκοντα ημέρας εσθίων διήρκεισε και του υπνου δε περιεγύετο και ευχρηστος εν ταίς διακονίαις της Μονης και των αδελφῶν εξηγύετο. Απαντας ως δεσπότας ὠνόμαζε και εκίκτητο. Δράκοντα εθανάτωσε, και παρθένον τινά νόσῳ δαπανωμένην ίάσατο.

Περι τουτου μαθῶν ο Λικίνιος, οτι περ ισχυρός εστι σῶματι, στρατιωτικοίς αυτον καταλόγοις και μη βουλόμενον συναριθμεί ο κατάρτος. Ο δε, ουδέ ουτω κατημέλει των ασκητικων αγωνων, ἀλλά και τα της στρατιωτικης υπηρεσιας απένεμε, και νόσους χαλεπὰς και ανιάτους δια μόνης επιφανείας εθεράπευεν, ουκ ανδρῶπων μόνον, ἀλλά και ιππων, και βοων, και παντοίων αλόγων θεραπεύων ἀδρῶστήματα.

Κατα δε τον καιρον εκεινον, Βικτωρίου και Δωροθέου, Θεοδουλου και Αγρίππα, των καλλινικων Μαρτύρων, και ετέρων πλειόνων υπέρ της εις Χριστον πίστεως αικιζομένων σφοδρῶς, κοινωνός αυτοίς ηρετίσατο γενέσθαι και ο μακάριος. Εκεινων δε εν Χριστῷ τελειωθέντων δια του ξίφους, ουτος διεσώθη, δόρατι πληγείς, τάχα εις πολλων σωτηριαν περισωθείς. Είτα του Λικινίου εκ ποδων γενομένου, και του μεγαλου Κωνσταντινου την Ρωμαίων αρχήν ὄλην υπεζωσμένου, τοιούτον τι γίνεται.

Παις γαρ ευχρηστος αυτῷ, δαίμονι ληφθείς ακαθάρτῳ, τον Αγιον επεκαλείτο. ὄν ο Βασιλεύς προς εαυτον ηγάγετο και ευξαμένου, αυτίκα την Ιασιν ελαβεν. Αιτεί δε χάριν ουδεμίαν ἄλλην, η την στρατείαν καταλιπείν, και την φίλην ησυχίαν ασπάσασθαι. Διὸ και τον Βασιλέα προς τουτο επινευόντα εσχεν.

Μετα δε το υποστρέψαι αυτον οικoi, μετακαλεσάμενος αυτον ο της πάλεως Σινάου Αρχιερεύς, και μη βουλόμενον Ιερία χειροστονεί. Και μετ' ου πολυ, τον βίον απολιπόντος εκεινου, ο μέγας ουτος, ψήφῳ Θεου και παντός του λαου, Αρχιερεύς Σινάου αναδείκνυται. Και αυτίκα παντοίων θαυματων αυτουργός γίνεται, και προφητικου χαρίσματος αξιούται, ὄν εις ἀποδείξιν έναργῆ, προφητειων τινων επιμνησθῆναι του Αγίου και μεγαλουργιῶν προσήκει.

Γυνή γαρ τις περι αυτου ακούσασα, και ευλογηθῆναι παρ αυτου γλιχομένη, παρεγύετο. Επει δε εις ὄψιν αυτῷ κατίστη, ἅπαντα ταπραχθέντα αυτῇ παιδιόθεν εξείπεν ο Αγιος, και νουθετήσας απεστειλεν οικόδομηθείσαν. Και Διακονον δε τινα της προς την Θράκη Ηρακλείας, προς αυτον παραγνόμενον ευλογίας χάριν, παρθένον διαφθῆραι διήλεγξε. Και Δαμιανου, του οσιωτάτου Επισκόπου Σιλανδέων, χωρία τινά ο παραρρέων ποταμός εν τῷ χειμῶνι ὀγκούμενος ηφάνιζεν. ὄν εις ετέρα κούτην και ὀδόν ευχή μόνῃ κατήνεγκε. Και ετερα πολλα ειργάσατο θαυματα, ὄν τον αριθμόν περι τα εκατόν και πλεονα, η κατ' αυτον ιστορία δηλοι. Ουτως ουν καλῶς και θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, και ἀφῆ χειρός, και σικῆ σώματος, και λόγω μόνῳ ἀνιάτα νοσήματα θεραπεύσας, και πλήρης ημερων γενόμενος, ἀνεπαύσατο εν Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ Ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦπνον οὐκ ἔδωκας βλεφάροις, ἕως πρόρριζον ἀνέσπασας τὴν πλάνην, Εὐτυχοῦς τοῦ παραφρονήσαντος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο, ταῖς οὐσίαις τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, ἐνεργοῦντα διττῶς, καὶ θέλοντα νῦν ψάλλεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νῦν σοι προσφεύγω Θεομήτορ, τῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφιγμένος· διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ρῦσαι με βοῶντα· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὦδὴ Η΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσι, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀλοκαμπῆς ὡς ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας, θαῦμα Θεορρήμον, ἐμφανῶς παράδοξον, τὴν κράσιν καὶ σύγχυσιν, τοῦ Εὐτυχοῦς ξηραίνων σαφῶς, καὶ τοῦ Νεστορίου, τὴν διαίρεσιν τέμνων, διδάσκων ἕνα σέβειν, τὸν Χριστὸν ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαίρετως, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως.

Ἦπὸ Θεοῦ κινούμενος, εὐσεβείας διδάγματα, ὡς θεοχαράκτοις, ἐν πλαξὶν ἐτύπωσας, Μωσῆς οἶα δεῦτερος, ἀναφανείς τῷ θείῳ λαῷ, καὶ τῇ ἀμηγύρει, τῶν σεπτῶν Διδασκάλων, κραυγάζων· Ἀνυμνεῖτε, Ἱερεῖς εὐλογοῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σεσαρκωμένον Ὅσιε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἔγνωκας, Λόγον τοῦ Πατρὸς, μονογενῆ συναναρχον, ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, περιγραφτὸν μὲν σώματι, ὡς δὲ Ποιητὴν, περιγραφὴν ἐκ εἰδότα, διδάσκεις ἀνακραζών· Ἱερεῖς εὐλογοῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πριβολὴν τῆ σώματος, περιέθετο Πάναγνε, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, ὁ φωστῆρων κάλλεσιν, ἠλίῳ σελήνῃ τε, τὸν ἕρανὸν φαιδρύνας Θεός,

ἔμψυχόν σε ἄλλον, ἕρανὸν ἀναδείξας· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ Θ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεῷ συγκατάθασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἄμπεις νῦν Μύστα τῆ Χριστῆ, εὐπρεπείας ἐν στεφάνῳ κοσμημένοι, καὶ ὡς πιστοὶ Ἱερεῖς, δικαιοσύνην ὄντως ἐνδέδυσαι, καὶ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, χορεύων θροῦσαι, ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σε, τὸν Δεσπότην ἐκτενῶς καθικέτευε.

Ἐνθα νῦν τῶν Πατριαρχῶν, προεδρεῖαι τε καὶ θρόνοι καὶ τάγματα, Λέων πανόλθιε, σὺ ἐπαξίως Πάτερ ἐσκηνώσας, ὡς Πατριάρχης ἀληθῆς, καὶ πίσει καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος· διὸ πάντες σε αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κλυδωνος ἐκ βιωτικοῦ, ἀποστάς σὺ τῷ Χριστῷ προσεπέλασας, Λέων πανάριστε, ἐν τόπῳ γλῆς ἀναπαυόμενος· ἐνθα χειμαρρῶς τῆς τρυφῆς, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ἡ ἀνεκφραστός, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ διαμένουσα.

Θεοτοκίον.

Ὡρμον δρέπομαι ζωῆν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· διὸ σε Πάναγνε, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς λέων ἀναδέδειξαι, καὶ ῥήμασι καὶ πράγμασι, βασιλικῶς καταπλήττων, βρυχηματι τῶν δογμάτων, τὰ ἀσεβῆ βιβλύματα, ὡς ἀλώπεκος Πάνσοφε, δεινὰ μηχανηρήματα, καὶ τὴν ὀμήγυριν τέρπων, τῶν θεολέκτων Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ὁ παλαιμοὶ τὴν οἴκησιν, τῆς ἐν Ἐδέμ βιώσεως, φθονήσας δόλιος ὄφις, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκβαλὼν με, διὰ τοῦ σου θείου τόκου, Ἁγία Μητροπάρθενε, καταπεσὼν νενέκρωται· ἐγὼ δὲ αὐθις ἀνήλθον, πρὸς ἣν ἀπώλεσα δόξαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχιππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Φωτὶ τῶν λόγων Ἀρχιππος, λαοὺς ἐφώτισε, καὶ ἀγνωσίας, σκότους ἐρρύσατο· καὶ ἐναθλήσας, καὶ συμπατήσας τὸν ἐχθρὸν, φέγγος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις νῦν εὐφραίνεται. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Δέσποτα δίδου πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Συρόμενος Μακάριε, καὶ ἐκκεντούμενος, καὶ πάσαις ἄλλαις, περικυκλούμενος δεινῶν ἰδέαις, οὐκ ἐξηρηνήσω τὸν Χριστὸν, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς σέβας ἀπένειμας. Ὄθεν στεφανίτης ἐχρημάτισας, αἰεὶ καθικετεύων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Αϊμάτων θείοις ρεύμασι, Μάρτυς ἡγίαςας, τὴν γῆν θεόφρον, καὶ ἐτραυμάτισας τοῖς τραύμασί σου, πληθὺν δαιμόνων πονηρὰν· βλύζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἰάματα, πάθη ἰατροῦεις χαλεπώτατα. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτησαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δεξῆταί με τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέψασα ἐπὶ τῷ ξύλῳ, προσαναρτώμενον ἐθελοσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἱ μοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, Τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνώσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

•••••

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Ἀρχιππον ὑμῶν τὸν σοφὸν θεηγόρον. Ἰωσήφ.

Ἦ δὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχουσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,

• σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ
• τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Αστράφας τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Παῦλος ὁ πάνσοφος, ὡσπερ ἀκτίνα μάκαρ σε φαίδραν, ἐπαφῆκεν ἐλαύνουσαν, πολυθείας Ἀρχιππε, σκότος βαθύτατον ἐν Πνεύματι.

Ρημάτων θείαις πλοκαῖς ἠλίευσαι, Παύλου τοῦ κήρυκος, καὶ ἐκ βυθοῦ κακίας τοὺς λαοὺς, παραδόξως ἐζώγησας, καὶ λογικὸν ὀφώνιον, θεία τραπέζῃ προσενήνοχας.

Χιτῶνα ἐνδεδυμένος Ἀρχιππε, ἐνθέου χάριτος, τῆς γυμνωθέντας δόξης Θεϊκῆς, ἀφ' Ἰσραήλ ἰμάτιον, καὶ σωτηρίου ἐνδοξε, καταστολὴν θείαν ἐνέδυσας. Θεοτοκίον.

Ἰδόντες προφητικοῖς ἐν ὄμμασι, πόρρωθεν Πάναγνε, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου θείου τοκετῆ, τὸ φρικῶδες Μυστήριον, οἱ θεηγόροι Ἀχραντε, ποιμιλοτρόπως κατετράνωσαν.

Ἦ δὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύμου ἰσχύς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρούμενος νοητῶς, τοῦ Παρακλήτου τῷ πυρὶ ἐφλεξας, ὕλην πικρὰν Ἀρχιππε, εἰδωλομανίας πανεύφημε.

Πιστὸν σε δοῦλον Χριστοῦ, Παῦλος ὁ θείος μαρτυρεῖ Ἀρχιππε, καὶ ἱερὸν Κήρυκα, καὶ συστρατιώτην μακάριε.

Οβίος σου φωταυγής, ταῖς ἐναρέτοις ἀστραπαῖς ἐλάμψε, φωταγωγῶν Ἀρχιππε, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, χωρητικὸς περιφανῶς Πάναγνε, καὶ καθαρὸν σκῆνωμα, καὶ θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῆ Παύλε μαθητῆς, γεγονῶς Θεοφόρε, ἐφώτισας λαοὺς, ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα, ναοὺς δὲ κατέστρεψας, ἀπωλείας ἐν χάριτι· ἐναθλήσας δὲ, καρτερικῶς τῆς στεφάνου, χαίρων εἰληφας, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων, Χριστὸν Μάρτυς Ἀρχιππε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρογάμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα,

Θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα·
Πῶς ἐνέγκω σε, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέμου, συγ-
κατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπε-
ράγαθε;

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
- » Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
- » ἔση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαῖζουσα·
- » Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υψηλόμενον τὰ θεῖα καὶ τοὺς ἀθέους, πε-
ριφανῶς ἐλέγχοντα, ἄνομος διώκτης, ποι-
ναῖς καθυπέβαλε, καὶ μάλιστα Ἄρχιππε, καὶ
ποικιλοτρόποις κολάσει.

Μακαρίως διανύων τὸν βίον Μαίκαρ, τέλος
εὐρεῖν μακάριον, ὄντως ἠξιώθης· Μάρτυς
γὰρ γεγένησαι, Χριστοῦ γενναιότατος, πένους
καρτερήσας τοῦ σώματος.

Νεμομένην ἀθείας τὴν σηπεδόνα, τῶν εὐσε-
βῶν τὸ πλήρωμα, ἔσησας νοστήμῳ, ἄλατι
τῶν λόγων σου, καὶ χαίρων ἐκραυγαῖζες· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ὡς κατάσκιον προβλέπει σε πάλαι ὄρος, ὁ
Ἀβθακούμ πανάμωμε, φέρουσαν τὸν Λό-
γον, πάντας συσκιάζοντα, φλογμοῦ παραπτώ-
σεων, καὶ ἀμαρτιῶν Κόρη καύσωνος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
- » φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀ-
γνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ταῖς θεαῖς ἀστραπαῖς, τοῦ πανσόφου κη-
ρύγματος, ἐφώτισας ἀγνοσίας, τῆς νυκτὶ
συσχεθέντας, Θεόφρον παμμακάριστε.

Ὁ θεῖος ποταμός, προελθὼν ἐκ καρδίας σου,
κατέκλυσε τῆς χειμάρρους, τῆς ἀπάτης
καὶ φρένας, Πιστῶν Παμμαίκαρ ἠρδευσε.

Νευρῆμενος χρυσταῖς, ταῖς ἐλπίσιν ὑπέμει-
νας, συρόμενος ἐκ τεσσάρων, καὶ τὴν γῆν
ἀγιάζων, τοῖς αἵμασι Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Σε μόνην ἐκ πασῶν, γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ Κύ-
ριος Θεοτόκε, καὶ ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, θεώ-
σας τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
- » Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρα
- » κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
- » σου ρεύσαντι αἵματι.

Ὁ ὑδὼς, ἀπειλαῖς χαυνωθέντα ὁ δόλιος,
ἀνηλεῶς σε συγκόπτει, ταῖς πληγαῖς Θεό-
φρον ἀποσκοποῦντα, πρὸς τὴν δόξαν, ἣν Χρι-
στός σοι παρέχει δοξαζῶν σε.

Φάλαγγας, δυσμενῶν ἀοράτων τοῖς τραύμα-
σι, κατετραυματίσας μάκαρ, τῆς σαρκός
σου Ἄρχιππε καὶ ἐλέγχων, τὴν καρδίαν, σπα-
ραγοῖς τοῦ τυράννου κατέξαντας.

Ὁ λίθοις, ἀναισθήτῳ καρδίᾳ θρησκευόντες,
λιθολευστοῦσί σε μάκαρ, τῆς ζωῆς τὴν
πέτραν ὁμολογοῦντα, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ἄχυ-
ρωμα Μάρτυς συντρίβοντα. Θεοτοκίον.

Νείρωσιν, τὴν ζωὴν ἐκδυθεὶς ἐνεδύσατο, ἐν
Παραδείσῳ Παρθένε, ὁ Ἀδάμ· τῷ σῶ δὲ
ἠθανατίσθη, ζωηφόρῳ, τοκετῷ Παναγία Θεό-
νυμφε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κερτη-
μένη Ἄρχιππε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου
βολαῖς, φωτιζομένη κραυγαῖζει σοι· Σῶσον τοὺς
πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Πιστόν σε δοῦλον τοῦ Χριστοῦ ὁ κορυφαῖος
Παῦλος, Ἄρχιππε, ἐκθειάζων, συγγραφεὶ
τοῖς ἐπαίνοις, καὶ μαρτυρεῖ περιφανῶς πλη-
ρωτὴν τοῦ λόγου, καὶ ἱερὸν ὑφηγητὴν, καὶ κη-
ρυκα σοφώτατον. Ἡμεῖς δὲ λύχνον σήμερον
ἄσβεστον βλέπομέν σε πάντες, καταλάμποντα
τῷ κόσμῳ Ἀπόστολε· ὃν καὶ ἡ Ἀπφία ἐγνώ-
ρισε καλῶς, ἐκ τοῦ φωτός τοῦ πρώτου τηλαυ-
γέστατον πυρσόν, φαεσφόρον δαδούχητικῶς
φωτίζοντα τοὺς βωῶντας· Σῶσον τοὺς πίστει
τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀ-
ποστόλων, Ἀρχίππε, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας.

Στίχοι.

Ποθῶν τὸν ἀκρόγωνον Ἄρχιππε λίθον,
Κατηλοήθη τῷ πόθῳ τούτου λίθοις.

Χώραν φιλοῦντα τὸν Φιλήμονα χλόης,
Χλωροῖς λύγοις τύπτουσιν ἠκανθωμένοις.

Ἠπλωμένην παίουσιν εἰς γῆν Ἀπφίαν,
Εἰς οὐρανοὺς ἔχουσιν ὄμμα καρδίας.

Ἄρχιππος δεκάτη ἐνάτη θάινε χερμαδίοισιν.

Ὁ ἄνθρωπος ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Νέρωνος, μαθηταὶ
χρηματίσαντες Παύλου τοῦ Ἀποστόλου. Ἐορτῆς δὲ
τῆς Ἀρτέμιδος ἀγομένης ἐν Κολασσαῖς, ἥτις ἐστὶ πόλις
Φρυγίας, καὶ αὐτῶν τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀναφερόν-
των τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπιθέμενοι αὐτοῖς οἱ εἰδωλολάτραι,
τῶν ἄλλων φυγόντων, μόνου δὲ αὐτῶν ὑπόμεινάντων, συ-
νέσχον αὐτούς, καὶ ἤγαγον παρὰ Ἀνδροκλεῖ. Τύπτεται
οὖν παρατύκα ὁ Ἄρχιππος, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς
εἰδώλοις, εἰς βόθρον ἐμβάλλεται μέχρις ὀσφύος, καὶ αὐτῷ

λιθολουεῖται, πρότερον ὑπὸ παιδῶν ραφίσι κεντηθεῖς. Ὁ δὲ Ἅγιος Φιλήμων, καὶ ἡ Ἄφρα διαφόρως βασανισθέντες, τέλει βίου ἐχρήσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου, Ἡσυχίου, καὶ Ἀσκληπιοδότου.

Στίχ. Ἄνδρῶν τριάς συναθλος εὐσθενεστάτη
Ἄνδρίζεται σοὶ καὶ τομῆς, Τριάς, μέχρι.

Ἔστεψε Χριστὸς τὴν Ἀσκληπιοδότην,
Ἦς ἐξέκοψε τὴν κεφαλὴν τὸ ξίφος.

Οὔτοι, παραστάντες τῷ Ἀρχοντι, καὶ μὴ πεισθέντες τὸν Χριστὸν ἐξομῶσαοι, πολλαῖς αἰκίαις ὑπεβλήθησαν βασάνων, πρότερον μὲν ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντες, καὶ ξεσθέντες σιδηραῖς ὀνυξίν· εἶτα ἐκ πόλεως εἰς πόλιν μεταφερόμενοι, καὶ περιελκόμενοι, θηρίοις ὠμοτότοις ἐκδίδονται. Ἡ δὲ Ἀσκληπιοδότη πτερινθεῖσα, καὶ ἐπὶ ξύλου ταυνοθεῖσα, ὑπεράνω τῶν βασάνων ἐγένετο. Ὄθεν πάντες ὁμοῦ λίθοις βάλλονται, καὶ ἐν ἀλσώδεσι τόποις αὐρέντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥαβουλά.

Στίχ. Βουλαῖς Ῥαβουλάς θεῖς ἀπράκτους δαιμόνων,

Ἀπῆλθε βουλῇ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐνθάδε.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ῥαβουλάς ἐν τῇ πόλει Σαμροσατέων γεννᾶται, παρά τινος Βαρυφαβᾶ παιδευθεῖς, ἀνδρὸς ἐνδοξοτάτου. Ὅς τῇ Σύρων γλώττῃ διαλεγόμενος, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος, τὸν μονῆρῃ βίου ὑποδέεται, καὶ μονωθεῖς, ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, κατὰ τὸν μέγαν Ἡλίαν καὶ Ἰωάννην τὸν Βαπτιστῆν, διήγει. Μετὰ δὲ τινος χρόνου, γενόμενος ἐν Φοινίκη μεθ' ἑτέρου τινός, ταῖς ἀρεταῖς διαυγίστερον λάμπας, καὶ μὴ βουλόμενος, ἐμφανῆς τοῖς μεγάλοις γίνεται. Διὸ τῇ συνεργείᾳ Ζήνωνος τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰωάννου Προέδρου τῆς Βηρυτοῦ, μέσου τοῦ ὄρους, μοναστήριον μέγα πεποιήκει.

Τότε δὲ, καθάπερ Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ἡ εἰπεῖν Πέτρος καὶ Ἰωάννης, Ῥαβουλάς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μέσου τῶν εἰδωλομανούντων ἐλογίζοντο, καὶ πῆ μὲν ἐλέγχοντες, πῆ δὲ νουθετοῦντες, μικροῦ δεῖν πάντας τοὺς ἐκεῖσε κατοικοῦντας πρὸς θεογνωσίαν μετέβαλον. Τοῦτο δὲ πρῶτον ἔργου τοῦ μακαρίου ἐξαιρετον. Μετὰ δὲ Ζήνωνα, διαδέχεται τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας Ἀναστάσιος. Τῇ οὖν τούτου πάλιν συνεργείᾳ, ἕτερον μοναστήριον κατασκευάσας τὸ, Ῥαβουλά, προσαγορευόμενον. Μετὰ δὲ τούτων καὶ ἕτερα πολλὰ μοναστήρια συνεστήσατο ἐν διαφόροις τόποις.

Ἦν δὲ ὁ μακάριος ἐν πᾶσι νηφάλιος, κόσμιος, ἐπιεικής, διδακτικός, ἀσργητος, συμπαθής, φιλάδελφος, καὶ πρὸς πάντας εὐπλαγχνος. Οἷω δὲ πάθει ὁ πονηρὸς αὐτῷ ἐνοχλῶν ὑπεισῆρχετο, αὐτὸς, πεπυκνωμένος ὢν ὑπὸ τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Γραφῆς, τὸ ἀντίβροπον ἐπιλέγων καὶ ἐργαζόμενος, ἐφυγάδευε τὸ ὄχλου αὐτῷ τοιοῦτος ἦν ὁ μακάριος. Ἐξῆς δὲ μέχρις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἦγον τὸν μεγάλο, τοῦ τῆν Ἁγίαν Σοφίαν οἰκοδομήσαντος. Καὶ γενόμενος ἐτῶν ὀγδοήκοντα, καὶ μικρὸν τι πρᾶσιος, ἤκουσε φωνῆς ἀνωθεν λεγούσης αὐτῷ· Δεῦτε πρὸς με πάντες αἱ κοπιῶντες καὶ περσῆρισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ταύτης ἐπακούσας, καὶ μικρὸν νοσήσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν, Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Ὡς εὐγενεῖς ὄρηκες ἐν γῆ Μακάρων,
Οἰκοῦσιν Εὐγένιος σὺν Μακαρίῳ.

Ἰουλιανῶ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ, βασιλεύσαντος ἐν Βυζαντίῳ, οἱ Χριστιανοὶ πάντες περιέκρυπτον ἑαυτοὺς, διὰ τὰς μυστραῖς αὐτοῦ καὶ ἐναγεῖς θυσίας. Οἱ δὲ ὁμόφρονες αὐτῷ Ἕλληνας, οὐ μόνον ἀσελοῦντες, σὺν αὐτῷ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ὑπέκκαυμα ἑαυτοὺς παρεσκευάζον, ἀλλὰ καὶ τοὺς Χριστιανοὺς τοῦτο ποιεῖν κατηνάγκαζον, καὶ μὴ θέλοντας. Τότε ὁ Μακάριος καὶ ὁ Εὐγένιος, οἱ τοῦ Χριστοῦ θεράποντες, κρατηθέντες, ὠμολόγησαν τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ Θεοῦ εἶναι ἀληθινόν· αὐτὸν δὲ τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλάστορα ἤλεγξαν, ὡς παραβάτα τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἕλληνα καὶ Εἰδωλολάτρην γεγυῖοτα.

Διὸ καὶ εἰς ὄργην τραπεῖς, ἱμασί λεπτοῖς προστάξας δεθῆναι τούτους, ἐκρέμασε κατὰ κεφαλῆς· καὶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐκάπνιζεν αὐτοὺς δριμεῖαν κόπρον ὁ ἄθλιος. Εἰθ' οὕτως ἐσχάραν σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐκέισε τοὺς Ἁγίους γυμνοὺς ἀπλωθῆναι ἐκέλευσεν. Οἱ δὲ μακάριοι, τὰ ὄμματα πρὸς οὐρανὸν ἄραντες, καὶ ὑπὸ θείας δυνάμεως φυλαττόμενοι, ἤλεγχον τὴν κακόνοιαν αὐτοῦ, ἀδλαβεῖς διαμείνοντες. Τότε σιδηρώσας αὐτοὺς, ἐν Μαυριτανίᾳ εἰς ἐξορίαν ἀπέστειλεν. Οἱ δὲ Μάρτυρες, παρεύμενοι ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἔχαιρον ὑπὲρ Χριστοῦ διωκόμενοι, καὶ ψάλλοντες ὁμοῦ τὸ, Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠγαλλιῶντο τῷ πνεύματι.

Φθάσαντες δὲ ἐκεῖσε, εἰς ὑψηλὸν τόπον ἀνῆλθον μόνοι διάγοντες. Οἱ δὲ ἐγγύριοι ἔλεγον αὐτοῖς· Ἐξέλθετε, ἀδελφοί, μακρὰν τῆς δε τῆς γῆς, ὅτι δράκων πονηρὸς οἰκῆ ἐν αὐτῇ, τοῖς πλησιάζουσιν ὀλέθριος. Καὶ τῶν Ἁγίων, Ἵποδείξατε ὑμῖν, εἰπόντων, τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ τὴν οἰκῆσιν κέκτῃται τὸ θηρίον· ἀπαγαγόντες αὐτοὺς, ὑπέδειξαν μακρόθεν τὸ σπήλαιον. Καὶ κλίναντες τὰ γόνατα ἐπ' ἐδάφους, προσηύξαντο οἱ μακάριοι. Καὶ εὐθέως ἀστραπῆς ἀνωθεν κατελθούσης, ἐμύησεν τὸν δράκοντα, προσφάτως αὐτὸν ἐκπυρώσασα ἐπὶ τῷ φυγεῖν, ὡς τε καὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς σὺν αὐτῷ κατακαυσθῆναι, καὶ τὸν αέρα βιαίας πνοῆς λυμαντικῆς ἐμφορηθῆναι.

Τούτα τὸ θαῦμα οἱ ἐγγύριοι θαυμάζοντες, Ἕλληνας ὄντες, ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ εἰσελθόντες οἱ Ἅγιοι εἰς τὸ σπάλαιον τοῦ δράκοντος, προσπύχοντο ἐφ' ὅλαις ἡμέραις τριάκοντα, μὴ ἔχοντες τι πρὸς βρώσιν καὶ πόσιν. Ἀλλ' ἦλθε μετὰ ταῦτα φωνὴ λέγουσα· Δούλοι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσέλθετε ταύτη τῇ πλησίον ἡμῶν πέτρα. Οἱ δὲ, προσχόντες, εἶδον φῶς ἐν αὐτῇ, καὶ ἐσχίσθη εἰς δύο μέρη, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ· ἐξ οὗ ἀρυσάμενοι οἱ Ἅγιοι καὶ εἰς κόρον ἐμφορηθέντες, τῆς τε πείνης καὶ δίψης ἐκουφίσθησαν εὐθέως. Καὶ τῇ τριακοστῇ ἡμέρᾳ, ἠτήσαντο διὰ προσευχῆς οἱ μακάριοι ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσας ὁ Κύριος, μετέστησεν ἀμφοτέροισ, δοξάζοντας καὶ εὐλογοῦντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κόνωνος.

Οὔτος ἦν Κίλιξ τὸ γένος ἀπετάξας δὲ, εἶτι μέος ὢν, ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Πενθουκλά, τῇ οὐσῇ πλησίον τοῦ Γορδάνου, Πρεσβύτερος γεγονώς, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως φθάσας. Ἐπει δὲ ἐγνωσθῆ ταῖς περὶ τῆς

αὐτοῦ Σαυμαστῆς ἀρετῆς τῷ τότε Ἀρχιεπισκόπῳ Πέτρῳ, ἐτάχθη παρ' αὐτοῦ βαπτίζειν πάντας τοὺς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ προσερχομένους. Ἐχρην οὖν αὐτοὺς καὶ ἐβάπτισε. Καὶ τότε οὖν ἔχριε γυναῖκα, ἐσκανδαλίζετο, καὶ διὰ τοῦτο ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι τοῦ Κοινοβίου. Ὁσάκις οὖν ἔσχε λογισμὸν ἀναχωρῆσαι, ἐφίστατο αὐτῷ ὁ μακάριος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς καὶ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου, λέγων· Καρτέρησον γέρον, καὶ κουφίζω σε τοῦ πολέμου.

Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ἦλθε κόρη Πέρσισσα τοῦ βαπτισθῆναι· ἦν δὲ εὐειδῆς σφόδρα, καὶ τοσοῦτον ὠραία, ὥς τε μὴ δυνηθῆναι τὸν Ἅγιον γυμνῆν χρίσαι αὐτὴν τὸ ἔλαιον. Ποιησάσης οὖν δύο ἡμέρας, ἤκουσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος περὶ τούτου, καὶ ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ Γέροντι, καὶ ἠθέλησεν ἀφορίσαι γυναῖκα ἐπὶ τούτῳ, ἀλλ' οὐκ ἦν δυνατόν, διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι τὸν τόπον. Ὁ δὲ Γέρον, λαβὼν τὸ μηλωτάριον αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν εἰπὼν· ὅτι οὐκ ἔτι μενῶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ἰπαντὰ δὲ αὐτῷ ὁ τίμιος Πρόδρομος ἐξῶθεν τοῦ Κοινοβίου, καὶ λέγει αὐτῷ πραίᾳ τῇ φωνῇ· ὑπόστρεψον εἰς τὸ Μοναστήριόν σου, καὶ κουφίζω σε τοῦ πολέμου. Τότε ὁ Ἀββᾶς Κόνων λέγει αὐτῷ μετ' ὀργῆς· Πίστευσον, ὅτι οὐκ ὑποστρέφω· πολλάκις γὰρ ἐπέσχου, καὶ οὐδὲν ἐποίησας.

Κρατήσας οὖν αὐτὸν ὁ Σείος Πρόδρομος, καὶ ἀνακοχλεύσας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐσφράγισε τῷ σημείῳ τοῦ σταυροῦ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πίστευσόν μοι Ἀββᾶ Κόνων, ἠθελόν σε ἔχειν μισθὸν ὑπὲρ τοῦ πολέμου, νῦν δὲ ὑπόστρεψον, μηδὲν ἐνδοιάζων ἐνεκεν τούτου. Ὁ Γέρον οὖν, ὑποστρέψας εἰς τὸ Κοινόβιον, τῇ ἐπαύριον χρίσας ἐβάπτισε τὴν Πέρσισσαν, μὴ θεωρήσας ὅτι γυνὴ ὑπῆρχεν. Ἐπιζήσας οὖν ὁ Ὅσιος ἄλλα εἴκοσιν ἔτη, καὶ εἰς ἄκρον ἀπαθείας ἐλάσας ὥστε νομίζεσθαι αὐτὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων εἶναι, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
• Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
• φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημέ-
• νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θηγορίαις, Θεοσκόφοις Παμμακάρι χρυσά-
μενος, γνώσει ἀληθεῖ τὸ σκότος ἐκ τῶν
ψυχῶν, τῆς ἀγνοίας ἀπεδιώξας, σοφίας χάριτι,
τῶν τῷ σεπτῷ πειθησάντων λόγῳ σου.

Ἐν λάκκῳ Μάρτυς, σὲ κατωτάτῳ χωννύου-
σι, δῆμοι δυσσεβῶν καὶ λίθοις ἀνηλεῶς,
θανατοῦσιν ἀναμέλποντα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν
τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ γῆ τὸ αἶμα, τὸ ἐκχυθέν σου Μάρτυς δέ-
δεκται, βρῦον ἱμάτων νάματα τοῖς Πι-
στοῖς· ἔβανός δὲ τὸ μακάριον, Ἀρχιππε πνευ-
μά σου, Ἀθλοφόρων ψυχαῖς ἀριθμούμενον.

Θεοτοκίον.

Γῆν μὲν ὀμίχλη, τὸν οὐρανὸν νεφέλαις δὲ
Κύριος, Κόρη περιβαλλων, σάρκα δέλων
ᾤνητήν, ἐξ αἱμάτων σου ἐνδύεται, καταστολήν
δόξης, ἀθανάτου ἐνδύων τὸν ἀνθρώπον.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
• δυνάμιν ἐσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
• εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
• Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
• Κύριον.

Ὁ Παῦλος ἐπαίνοισι ἱεροῖς, ἐγκωμιάζων σε,
Ἀρχιππε ἐνδοξε, συσρατιώτην σε ἔγρα-
ψε, πληρωτὴν ἐνθέων πράξεων, διακονούμενον
αὐτῷ, καὶ πίστει μέλποντα· Εὐλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήμασιν ἐπήλειψε σεπτοῖς, πρὸς τὸ μαρτυ-
ριον, ἡ ἀξιάγαστος, Ἀπφία στέργουσα
Ἐνδοξε, ὡς υἱόν σε γνησιώτατον, μεθ' ἧς τὰ ἄνω
κατοικεῖς ὄντως βασιλεία, Εὐλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Οἱ νήπιοι ὄντες ταῖς φρεσὶ, σὲ τὸν ἐχέφρο-
να, νηπίοις παίγνιον, παραδιδόασιν Ἀρ-
χιππε, ἐναθλοῦντα καρτερώτατα, καὶ ὑπ' αὐ-
τῶν ἀνηλεῶς κατακεντούμενον, καὶ βοῶντα·
Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸς διὰ βρώσεως μίᾶς, Ἀδάμ γεγένηται,
τρυγῆσας θάνατον, φυτοῦ τῆς γνώσεως
Ἄχραντε· διὰ σοῦ δὲ ἀνεζώωται, καὶ Παρα-
δείσου τὴν τρυφήν, πάλιν ἀπέλαβεν, Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήμηθι,
• Χριστὸς συναΐψας τὰς διεσώσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἰνα τὴν αἰώνιον δόξαν, κληρονομήσης Ἀθλο-
φόρε, δόξης ἐπιγείου παρείδες, τὸ ἄστατόν
τε καὶ παρερχόμενον, καὶ πρὸς Χριστὸν ἐχώ-
ρησας, δόξη πρὸς τοῦτο κλειζόμενος.

Ὡς τῷ Κορυφαίῳ Παμμακάρι, τῶν Ἀποστό-
λων μαθητεύσας, Παύλῳ τῷ σοφῷ θε-
γόρῳ, σὺν τούτῳ χαίρων τὴν αἰωνίζουσαν,
κληρονομεῖς ἀπόλαυσιν, Κολασσαέων ἐγκαλ-
λώπισμα.

Στέφος ἀνεδήσω θεόφρον, νικητικόν τῇ κο-
ρυφῇ σου, καὶ περιεβαλοῦ πορφύραν, ἐκ
σῶν αἱμάτων βαφεῖσαν Ἀρχιππε, καὶ τῷ Χρι-
στῷ γηθόμενος, συμβασιλεύεις παμμακάριστε.

Ἡ θροῖσαι λαὸς ἐν τῇ μνήμῃ, τῇ φωτοφόρῳ
σε ὑμνήσαι, τὸν ἀγαθοδότην Σωτῆρα, καὶ
τὴς γενναίης Ἀρχιππε πόνους σου, ὡς ἀνδρικῶς
ὑπέμεινας, καταβαλὼν τὸν πολυμήχανον.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστόν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι φέροντα τὰ πάντα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου δυσώπει, ἐχθροῦ χειρῶν με Πάναγνε ρύσασθαι, καὶ δι' ἐλέους ἄβυσσον, ἐναγκαλίσασθαι καὶ σῶσαί με.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λέων θεόφρον πανόλβιε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαις, καὶ τελείαις καθάρσεσι, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστη σθ, καθαρῶς προσκολλώμενος, φωτὸς ἐνθέου ἔμπλεως γέγονας, καὶ χαρισμάτων θείων τετύχηκας, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν πάντοτε, καὶ προσευχῶν, μάλιστα ἀκάθαρτα, διώκειν πνεύματα.

Λέων τῷ ὄντι μακάριος, Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐπὶ χλόην ἐξέθρεψας, ῥάβδῳ θείας πίστεως, ὡς Ποιμὴν ἀληθέστατος, ὀρθοδοξίας καὶ τελειότητος, τὴν σὴν ἀγέλην σθένει τοῦ Πνεύματος, ἧς κατενώπιον, ἐκτελῶν τεράστια, θεοπρεπῶς, κλέος ἀναφαίρετον, ἐκληρονόμησας.

Εἴλαιον θείον ἀρύσασθε, ὡς ἐκ πηγῆς προῖόν, βλυστανούσης ἀένναον, τῆς τιμίας λάρνακος, τοῦ σοφοῦ Ἀρχιποίμενος, καὶ τῶν ὄλων, Θεῷ βοήσατε. Ὁ ἐν Ἀγίοις σθ θαυμαζόμενος, τούτου δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς οἵκτιρον, ὡς ἀγαθὸς, πίστει ἐορτάζοντας, τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Δέξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχῆ μου στεναζούσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγαζούσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῇ Θεῇ ἡμῶν. Διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἄγνη, τῆς φοβεράς με, ρῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ηἴλιος τέκνον ἡμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἰμάτιον, γνοφερῶς μετέβαλε. γῆ κλονεῖται, καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ

ναῶ σου δὲ καταπέτασμα· καὶ γὰρ πῶς τέκνον, οὐ διαρρήξομαι, σπλάγγνα καὶ ὄμματα; παρειαῖς γλυκύτατε καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σωτέρ μου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Λέοντα πηγὴν ὄντα θαυμάτων σέβω.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Υγραὴν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα. τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Λαμπτήρᾳ σε θείον ἢ τοῦ Χριστοῦ, φαίδρα Ἐκκλησία, κεκτημένη Λέων σοφῆ, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου φρυκτωρίαις, καὶ τῶν θαυμάτων πλουσίως φωτίζεται.

Εκ βρέφους ἀνέθηκας σεαυτὸν, τῷ πάντων Δεσπότη, καὶ νεκρώσει τῶν ἡδονῶν, ζῶσα τούτῳ γέγονας θυσία, θύων σεαυτὸν ἀναιμάκτως Μακάριε.

Οβίος σου φέγγει τῶν ἀρετῶν, κατηγλαίσμενος, καὶ θαυμάτων τοῖς ἀστραπαῖς, καθωραϊσμένος Θεοφόρε, περιφανῆ σε ταῖς παῖσιν εἰργάσατο. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ, ἀμόλυντε κόρη, τοῦ οἰκήσαντος ὑπὲρ νοῦν, ἐν σοὶ Θεοτόκε καὶ τὴν πλάνην, ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν βροτῶν ἐξοικίσαντος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὄροφ οὐργῆ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύμε στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάθρωπε.

Τὰ σωτήρια Πάτερ, καὶ εὐσεβῆ δόγματα, τῆς ὀρθοδοξίας φυλάττων ἀδιαλώθητα, ποιμνην ἐξέθρεψας, ἐπὶ νομαῖς ζωηφόρους, καὶ πρὸς ἐπουράνιον, μάνδραν εἰσήλασας.

Ανελθὼν ἐν τῷ ὕψει, τῶν ἀρετῶν Ὅσιε, χρίσμα ἱερὸν ὑπεδέξω, καὶ τὸν Πανύψιστον, πανσόφως ἤνεσας, ὑψηλοτάτῃ καθέδρᾳ, λειτηργήσας χάριτι, τούτῳ ὡς Ἄγγελος.

Πειρασμούς ὑπομείνας, διὰ Χριστόν Ὅσιε, τῆς ἀθανασίας μετέσχες καὶ τῆς ζωῆς· μῦρον εὐῶδες δέ, διηνεκῶς ἀναβλύζων, ἀγιάζεις πίστει σοι, τοὺς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Η λαβίς ἢ τοῦ Θεοῦ, καὶ φωταυγοῦς ἄν-
δρακος, βάτος ἢ πυρὶ μὴ φλεχθεῖσα,
τῷ τῆς Θεότητος, τὰ φρυγανώδη μου, πάντα
κατάφλεξον πάθη, καὶ πυρὸς ἐξάρπασον, διαιω-
νίζοντας.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγας ἥλιος τῆ οἴκουμένη, ἀνατέταλκας
τῶν ἀρετῶν σου, ἀναλάμψει καὶ θαυμα-
τῶν λαμπρότητι, φωταγωγῆσας Πιστῶν τὰ συ-
στήματα, καὶ ἀφανίσας παθῶν ἀμαυρότητα.
Λέων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμε-
νος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
δρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα
Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πα-
νάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενώς ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θασσαμέ-
νη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλασή-
σαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδῆσα ἐκραύγαζεν·
Οἱ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων; ῥύσα-
σθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Γνηπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας
ἐκατοστεύοντα, στάχυν ἠνεγκας Πανόλ-
βιε, ἀρετῶν ἐνθέων καὶ ἰάσεων.

Η γίον, ἀναβλύζει ἀγιάζουσα, ταῖς ψυχὰς
τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.

Νοσημάτων καθάρσιον, πονηρῶν δαιμόνων
φυγαδευτήριον, Ἱεράρχα ἐχρημάτισας,
καὶ πιστῶν ἀνθρώπων καταφύγιον.

Θεοτοκίον.

Ο τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, Πάναγνε χωρεῖ-
ται ἐν τῇ νηδυῖ σου, διασώζων με χρησῶ-
τητι, τὸν βεβυθισμένον ἀμαρτήμασιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλ-
» λότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν
» με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς
» ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νοὶ καθαρωτάτω, νῦν τὸν πάντων αἴτιον
ἐνοπτριζόμενος, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω, χαρι-
σμάτων τὴν αἴγλην Θεόπνευστε, καὶ τῶν ἰα-
μάτων, ταῖς ἱεραῖς φωτοχυσίας· δι' ὧν λύεις πα-
θῶν τὴν σκοτόμαιναν.

Τὸν ἀπάταις δαιμόνων, πάντας τοὺς πι-
στεύοντας Χριστῷ μωραίνοντα, τῷ πυρὶ
δικαία, παραδεδωκὰς ψήφω Μακάριε, καὶ ψυ-
χαῖς ἐρρύσω, τῆς ὀλεθρίου τούτου βλάβης, ὡς
Ποιμὴν ἀληθῆς καὶ σωτήριος.

Αναφθείσης ἐν μέσῳ, ἔστης ἀκατάφλεκτος
πυρᾶς Ἀοιδίμε· ἢ γὰρ θεία δρόσος, τοῦ
ἁγίου ἐκύκλου σε Πνεύματος, ὡς ἱερομύστην,
ὡς λειτουργὸν τῆς θείας δόξης, ὡς τῆς ἄνω
λαμπρότητος μέτοχον. Θεοτοκίον.

Θεωρήσαντες πάλαι, ἐνθεαστικώτατα Θεο-
χαρίτωτε, οἱ σεπτοὶ Προφῆται, μυστηρί-
α τὸ βάθος τὸ ἀφραστον, τῆς σεπτῆς λοχείας,
σοῦ τῆς ἀγνῆς ποικιλοτρόπως, ὡς ἐχώρησαν
τοῦτο προηγγειλαν.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Αόμματοι τῇ ἐντεύξει σου Πάτερ, ἐκομί-
σαντο τὸ βλέπειν θεόφρον· τὸν γὰρ Χρι-
στὸν, συνεργὸν κερτημένον, καὶ πρὸς αὐτὸν τῆς
ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, κτησάμενος διηνεκῶς,
ταῖς αἰτήσεις πλουσίας ἐλάμβανες.

Υπῆρξας τῷ βασιλεῖ θαυμασίε, φοβερῶ-
τατος ἠνίκα προβαίνων, ἐν ταῖς αὐλαῖς,
ταῖς αὐτοῦ ἐπεφέρε, τῷ ἱματίῳ σου ἄπτοντας
ἄνθρακας· ἐδόξαζε γάρ σε Χριστὸς, ὃν τῷ βίῳ
σου Λέων ἐδόξασας.

Μυρίζει σου ἢ σορὸς τῶν λειψάνων, καὶ
προχέει ἀεννάως Παμμάρκα, ὡσπερ πη-
γῆ, καθαρὰ καὶ εὐώδης, ἔλαιον θεῖον, δι' οὗ
φυγαδεύονται, νοσήματα ἐκ τῶν Πιστῶν, καὶ
ὑγεία τοῖς χρήζουσι δίδεται.

Θεοτοκίον.

Αγίασον τὴν ψυχὴν μου Παρθένε, ἢ τὸν Ἄ-
γιον κηῖσασα Λόγον, τὸν ἀληθῶς, ἐν Ἄ-
γίοις ὡς θέμις, ἀναπαυόμενον μόνον Θεὸν ἡμῶν,
καὶ δίδου μοι ὡς ἀληθῶς, κατανύξεως ὄμβρης
πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ἦν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ
ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνειληφότα, πάν-

τες τοῖς ἄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα. Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλώτταν Χριστέ μου, καὶ παράσχου μοι λόγον, ὁ τῶν λόγων δοτῆρ, καὶ παροχεὺς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα ἰσχύσω ἐγκωμιάσαι τοῦ σοφοῦ Ἱεραρχῆ τὸν βίον ὅλον, ὃν ἐν τῇ γῇ διαπύρῳ ἀγάπῃ ἐτέλεσε, καὶ εἴληφεν οὐρανόθεν τῶν ἀπείρων θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν δογμάτων τὴν δύναμιν, δι' ὧν τὴν Ἐκκλησίαν κατηύγασεν· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχοι.

Ὁ μὲν νεκρὸς Λέοντος· εἶδ' οἶου πύθη,
Πάντως ἐροῦμεν: Τοῦ προέδρου Κατάνης.

Εἰκόδι ἀμφὶ Λέοντα χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔ-
χευσαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἐκ Ραβέννης εἴλκε τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων ὑπάρχων υἱός. Διὰ δὲ βίου κα-
θαρότητα καὶ ἐπιμέλειαν λογισμῶν, πάντας τοὺς ἱερούς βαθμοὺς ἐννόμως διαμείψας, Δεῖα ψήφω, Πρόεδρος τῆς Καταναίων Μητροπόλεως ἀναδείκνυται, ἥτις κατὰ τὴν περιώνυμον κεῖται Σικελίαν, ἐν ἣ τὸ Αἰτναῖον πῦρ εἰσέτι καὶ νῦν καταρρέει. Οὗτος οὖν φερωνύμως, ὡς λέων πεποιθώς, καὶ φωστῆρος δίκην λάμπων, κατεφώτισεν ἅπαντας, ψυχῶν ἐπιμελούμενος, χερῶν προϊστάμενος, καὶ πενήτων προμηθεύμενος. Ὄθεν διὰ μόνης προσευχῆς εἰδωλικὸν ἄγαλμα εἰς γῆν κατέρραξε· καὶ μέγιστον τῇ καλλινίκῳ Μάρτυρι Λουκία ναὸν τοῖς αὐτοῦ φιλοτεχνήμασιν ἀνεστήσατο· καὶ τὸν ἐν μαγχαναίαις τερατοποιῶν Ἡλιόδωρον ἀπετέφρωσε.

Οὗτος γὰρ δι' ὄχλου πᾶσι γινόμενος, τερατοποιῶν, καὶ φαντασιοκοπῶν, ἐπεὶ καὶ κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τοῖς ἑαυτοῦ κακοτεχνήμασιν ἐπιχειρεῖν ὁ μουσαρὸς κατετόλμησεν, ὁ μακάριος τούτου σπουδῆ χειρωσάμενος, καὶ τῷ αὐτοῦ ἱερῷ Ἐπιτραχιλίῳ δῆσας, κελεύει γενέσθαι μέγιστην πυρκαϊάν μεσον τῆς πόλεως· καὶ δημοσιεύσας αὐτοῦ πᾶσαν μαγχαναίαν καὶ συνδεδεμένον ἔχων τῷ τραχιλῷ, εἰσῆλθε μέσον, τῆς καμίνου· καὶ οὐ πρότερον ἐξῆλθε, μέχρις ὅτ' εἰς τέλος ἀπετεφρώθη ὁ δαίλαιος. Τοῦτο ἐξέστησεν ἅπαντας· οὐ μόνον γὰρ ἀφλεκτός ἔμεινεν ὁ μέγας, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ τὸ καθόλου ἢ φλόξ καθήψατο.

Τούτου τοῦ θαύματος τὰ πέρατα καταλαβόντος, καὶ οἱ Ἀυτοκράτορες Λέων καὶ Κωνσταντῖνος αὐτήκοι γεγονότες, πρὸς ἑαυτοὺς τὸν Ἅγιον μετεστείλαντο, καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἤπτοντο, καὶ εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἐλιπάρουν. Οὗτος οὐ μόνον ζῶν μέγιστος ἦν ἐν τοῖς θαύμασιν, ἀλλὰ καὶ τῇ γῇ παραδεθείς, πλείονα ἐκτελεῖ θαυμάσια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαδῶκ Ἐπισκόπου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων, τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

Στίχ. Φέρει σὺν ὀκτώ, καὶ Σαδῶκ Ἐπισκόπῳ,

Ἡ δωδεκαπλῆ Μαρτύρων δεκάς ξίφος.

Οὔτοι ἐμαρτύρησαν ἐν Περίδι, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Σαδωρίου, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν πάντες ἀποτυμηθέντες τὰς κεφαλὰς. Ἰστορεῖται δὲ ὁ ἅγιος Σαδῶκ, πρὸ τοῦ κατασχεθῆναι αὐτὸν, ἰδεῖν καθ' ἕνυσον τὸν πρὸ αὐτοῦ Ἱερομάρτυρα Συμεῶν, ἰστάμενον ἐπὶ κλίμακος ὑψηλῆς, καὶ τὴν ἀνοδὸν ἐκκαλούμενον, δηλοῦντα ὡς ἔοικε τὴν τοῦ Μαρτυρίου ἀνάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος.

Στίχ. Πολλῶν ἰδρωτῶν καὶ πόνων Βησσαρίων
Πολλὰς θανῶν εὗρηκεν ἀντιμισθίας.

Οὗτος ἐγεννήθη σαρκικῶς ἐν Αἴγυπτῳ. Ἀπογαλακτισθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδευθέντος, φῶς ἅγιον ἔλαμψεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, καὶ ἠγάπησεν Ἰησοῦν Χριστὸν σφόδρα, μηδ' ὅπως οὐκ οἰωδῆποτε πράγματι τὸ δοθεὲν αὐτῷ ἅγιον Βάπτισμα νηπιόθεν. Ἀνελθὼν δὲ εἰς τόπον ἔρημον, ὡς ἄσαρκος ἠγωνίσαστο· καὶ τῆς σαρκὸς καταφρονήσας ὡς φειρομένης, τῷ κρείττονι τῷ χεῖρον ὑπέταξε, καὶ εὗρε τὸν Θεὸν βοηθόν, ὃν ἐπόθησε. Τεσσαράκοντα γὰρ ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἔστη ἀκλόνητος, ὥσπερ στηλὴ ἄνω τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα ἔχων, καὶ τὴν ψυχὴν ἀχώριστον ἐκ τοῦ Θεοῦ. Διὸ καὶ χάριτος ἀξιοθέντος οὐ τὰ τυχόντα σημεῖα ὁ Θεὸς ἐποίησε δι' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ λίαν παράδοξα.

Φυλάξας γὰρ τὸ κατ' εἰκόνα, ὅσον δυνάμει εἶχεν, ἐκεῖνα εἰργάσατο, ὅσα καὶ οἱ μεγάλοι Προφῆται, οἱ τῷ Θεῷ αὐτοφανῶς προσομιλήσαντες. Μωϋσῆς γὰρ, ἡ ρίζα τῶν Προφητῶν πάντων, τὰ πικρὰ ὕδατα εἰς γλυκύτητα μετεποίησε διὰ ξύλου, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν εἰκονίζοντας, ἵνα τοὺς γογγύζοντας Ἰουδαίους κατασιγάσῃ. Οὗτος δὲ ὁ μακάριος, τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ βαδίζοντας ποτὲ ἐν ὁδῷ ἀνύδρῳ, καὶ τῇ δίψῃ φλεγόμενον, διὰ χάραγματος Σταυροῦ ἑναερίου, τὴν ἀλμυρὰν καὶ ἀποτον Σαλασσαν εἰς γλυκύτητα μετεποίησε, καὶ ψυχρὰν καὶ πότιμον εἰργάσατο. Διὸ καὶ ἐμπλησθέντες ἐξ αὐτῆς, σὺν ἑτέροις πολλοῖς, τῷ Θεῷ ἠγαρίστησαν. Ὁ Ἰησοῦς ποτὲ τοῦ Ναυῆ, τοὺς Ἰεβουσαίους συγκόπτων, τὸν ἥλιον τοῦ ἰδίου δρόμου ἔστησεν, ἕως συνέκοψεν ἅπαντας. Καὶ οὗτος ποτὲ ὁ μακάριος, ἐν τόπῳ τινὶ εὐρεθείς, ὠφελείας ἔνεκεν πολλῶν, καὶ τῆς ὥρας ληγούσης, τὸν Θεὸν αἰτησάμενος, ἔστησεν τὸν αὐτὸν ἕως οὐ τὸ πᾶν τῆς ὁδοῦ διήνυσεν. Οὗτος, ὡς Ἠλίας, ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ κατήγαγεν, αὐχ ἄπαξ καὶ δις, ἀλλὰ καὶ πολλάκις, τοῦτο αἰτησάμενον αὐτῷ. Ἐλισσαῖος ποτὲ ὁ Πρεφῆτης, τῇ μηλωτῇ Ἡλιοῦ, τὸν Ἰορδάνην ἀβρόχως ἐπέρασαν. Οὗτος δὲ, ἀντὶ μὲν Ἰορδάνου, τὸν Νεῖλον ποταμὸν· ἀντὶ δὲ μηλωτῆς, τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ ὀπλῶ κράταιῳ χρῆσάμενος, τὸ ὕδωρ ἅπαν εἰς λιθάδος εὐθύτητα μετεποίησε, καὶ ἐπάνω τῶν τοσοῦτων ὑδάτων πεζοπορήσας, ὡ τοῦ θαύματος! μέχρις ἀστραγάλων ἐδάφησαν οἱ αὐτοῦ πόδες. Τί τούτων τῶν τεραστίων μίζον; τί θαυμασιώτερον; Οὕτω καὶ ἄλλα σημεῖα διάφορα ἐργασάμενος τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐν γῆρα πίονι τὸν Θεὸν θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαθωνος Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ῥώμης Ἀγαθῶν οἶακας διευθύνας,

Πρύμναν ἔκρουσε πρὸς νοητοὺς λιμένας.

Οὗτος ὁ Ὁσίος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Θαυματουργὸς Ἀγαθῶν, ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐγένετο, υἱὸς Χριστιανῶν γο-

νέων, εύλαβῶν καὶ εύσεβῶν. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ φιλοπονήσαντες, ἐδίδαξαν αὐτὸν πᾶσαν Γραφήν θεόπνευστον καὶ ὠφέλιμον· τοσοῦτον δὲ ὠφελήθη ἐξ αὐτῆς καὶ κατενύγη, ὥς, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, συναγαγεῖν πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ προσκαλεσάμενος πτωχοὺς, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διασκορπίσαι αὐτὸν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς μοναστήριον, καὶ μονάσαι, καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ὑποδύσασθαι, καὶ δουλεύειν τῷ Θεῷ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου προσεύχεσθαι. Εἰς ἀρετὴν δὲ τοσοῦτον ἠγωνίσαστο, ὥς καὶ χαρίσματα ἰαμάτων λαβεῖν. Ἐπει δὲ ἡ ἀρετὴ οὐ λαυθάνει, Πάπας Ῥώμης ἐγένετο· καὶ καλῶς διαπρέφας ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παιδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς ὄροσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Νεῦματι θεῖῳ τοῦ Δεσπότη, ἀκατάφλεκτος διέμεινας ἐν μέσῳ, εἰσελθὼν τοῦ πυρός· ὁ μέτοχος δὲ τούτου, κρίσει δίκαια φλέγεται, Ἡλιοδωρος εὐχῆ σου.

Θεοτοκίον.

Σοὺ τὴν νηδὺν μὴ καταφλέξαν, τῆς Θεότητος τὸ πῦρ Παρθενομήτορ, σωματοῦται ἐκ σοῦ, τὰ πέρατα φωτίζον, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησι· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογός, τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σε σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψώτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐξεχύθη χάρις, Πάτερ σοῦ τοῖς χεῖλεσιν ἱερομύστα· διὰ τοῦτο Λέων, ὁ Θεὸς σε ἐχρῖσεν Ἀρχιερέα, τοῦ λαοῦ βοῶντα· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψώτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βασιλεῖ παμμάκαρ, τῷ διαιωνίζοντι εὐαρεστήσας, ἐπιγείῳ Λέων, Βασιλεῖ παρέστηκας ἀνθρώκας φέρων, καὶ τὴν τούτου Πάτερ, καταπλήττων ἔννοιαν, ταῖς θαυματουργίαις, ταῖς λίαν παραδόξοις.

Ὁς εἰλαία Πάτερ, φυτευθεὶς κατὰ καρπὸς οἴκῳ Κυρίου, φέρεις μετὰ τέλος, ἐκ τοῦ θεοῦ σκηνούς σε ἔλαιον θεῖον, Πιστῶν πᾶσάν νόσον, ἀπελαύνων πάντοτε, τῶν εἰς σὲ μετὰ πόθου, σοφῆ προσπεφευγόντων. Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει πάντα, ἐκτελῶν Πανάμωμε εύλογημένη, βουληθεὶς καὶ μήτραν, τὴν σὴν κατεσκηνώσε καὶ σὰρξ ὠράθη, καὶ ἐθέωσέ με, φθαρέντα τὸ πρότερον, τοῦ ἀπατεῶνος, κακίστου συμβουλία.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀχραντόν, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰνα σε θεῖαις ἐν φωναῖς, μακαρίζωμεν ὁσίως βιώσαντα, καὶ τὰ οὐράνια, περιπολοῦντα καὶ ἀγαλλόμενον, παθῶν καὶ θλίψεων ἡμᾶς, εὐχαῖς σου διάσωζε, καὶ περιστάσεων, Ἱεράρχα καὶ Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Ὁ κλημα τῆς ἀληθινῆς, γεγονὼς Πάτερ ἀμπέλου ἐβλάστησας, ἀρετῶν βότρυας, θαυμάτων γλεῦκος ἐναποσταζόντας· ἐξ οὗ οἱ πίνοντες πιστῶς, ὑγείαν κομίζονται, καὶ ἀγαλλίασιν, εὐφημοῦντές σε αἰεὶ Λέων Ὅσιε.

Σῶμά σου γέγονε ναός, τοῦ Ἁγίου καὶ σεπτοῦ Πάτερ Πνεύματος· καὶ νῦν κατάνειται, τοῦ θεοῦ ἔνδον ναοῦ, οὗ ἠγειρας, εἰς δόξαν Λέων καὶ τιμὴν, Ἀγκία τῇ Μάρτυρι, θαυμάτων βρῦον ἡμῖν, ποταμοὺς τοῖς εὐσεβῶς σε γεραίρουσι.

Ἡλιος ὠφθης φωταυγῆς, ἀρετῶν λαμπαδουχίαις τὰ πέρατα, περιαιυγάζων αἰεὶ· καὶ νῦν πρὸς φέγγος μετέβης ἀρρήτων· τὴν φωτόφορον σου διὸ, μνημὴν ἐορταζόντας, Λέων παύλθι, σκοτασμῆ πάντας δεινῆ ἀπολύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Φρίττω σου μόνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ δέδοικα, ἄμετρα πταίσας σοι, καὶ μεταγνώσει μὴ βελτιούμενος· ἀλλ' ὡς ὑπάρχων ἀγαθός, ἐπίσρεψον σῶσόν με, τῆς Κυθσάσης σε, εὐπροσδέκτοις, Ἰησὺ παρακληθήσεσι. Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμπτήρα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Ἱεράρχην μέγιστον, ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, γνωρίζει σε Ἱεράρχα· τὰ τέκνα ταύτης Ὅσιε, καλῶς Πάτερ ἐποίμανας, ἐπὶ νομὴν σωτήριον, Λέων θεόφρον ἄγιε, αἰρετικῆς ἐκδιώξας, καδάπερ θῆρας ἀγρίου.

Θεοτοκίον.

Κατάνης ὁ πολύφωτος, ἀστὴρ καὶ διαυγέ-
στατος, τερατουργὸς Ἱεράρχης, Λέων ὁ
μύστης Τριάδος, κυρίως Θεοτόκον σε, Ἀγνή
τρανώς ἐκήρυξε, νῶ καὶ ψυχῇ καὶ σώματι ἦν
καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν, σαφῶς Θεῶ ὡς Μητέρα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρά·
τῆς Ὀικτιώχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία κατὰ
τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου,
τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια
Στιχηρά,

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθεε, δι' ἐγκρατείας πολ-
λῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῶν παθῶν
σκιρτήματα, παντελῶς ἐξηφάνισας· καὶ ἀπα-
θείας χάριν δεξιόμενος, δοχεῖον ὠφθης τοῦ
Θείου Πνεύματος· ὅθεν τὰ πνεύματα, ἀπελαύ-
νεις πάντοτε, τὰ πονηρά, ζῶν καὶ μετὰ θάνα-
τον, θεομακάριστε.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθεε, τοῦ Ἀβραάμ μι-
μητῆς, ἀψευδῆς ἐχηματίσας, θεραπεύων
πάντοτε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας· Ἰωβ
ἐκτίσω τὸ ἐν τοῖς πόνοις στερρόν· Δαυῖδ τὸ
πρᾶον ἀνατεινόμενος, βίον ἰσαγγελον, ἐπὶ γῆς
διήνυσας· τῶν ὀρεκτῶν, ἐφθασας τὸ ἔσχατον,
ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Πάτερ ἱερὲ Τιμόθεε, τῆς σωφροσύνης εἰκῶν,
ἐγκρατείας ὑπόδειγμα, εὐσεβείας ἰνδαλ-
μα, καὶ πηγὴ κατανύξεως, ὀρθοδοξίας ἔρεισμα
ἄσειστον, τῶν ἱαμάτων ρεῖθρον ἀένναον, ἥλιος
ἀδυτος, τέκνον θείας χάριτος, καὶ Μοναστῶν,
ὠφθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασμιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ολος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελ-
γῆς, καὶ τὸ σῶμα παμμίαρον, καὶ ὁ νῆς
ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὁλος
ὄντως εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κα-
τακρίσεως· ποῦ νῦν πορεύσομαι, καὶ πρὸς τί-
να φεύξομαι, εἰμὴ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγ-
χνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου
φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρ-
θένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, ἐν μέσῳ
δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς
ἐκύησεν· ἔκλαιε λέγουσα· Οἱ μοι Τέκνον φίλ-
τατον! πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος,
Σταυρῷ προσήλωσε;

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν
Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σ εἰ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλιτι μάκαρ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Θεοφάνους.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σώμεν ὠδὴν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δε-
» λείας, Φαραῶ ῥυσάμενῳ Ἰσραὴλ, καὶ
» ἐν πυρίνῳ στύλῳ, καὶ φωτὸς νεφέλῃ καθοδη-
» γήσαντι, ὅτι δεδόξασται.

Σε τὸν νοητὸν ἀστέρα, τὸν ἐν τῷ ὕψει Παί-
τερ, τῆς ἐγκρατείας ἀναλάμπαντα φαι-
δρῶς, καὶ τῶν Πιστῶν καρδίας καταυγάζοντα,
μάκαρ Τιμόθεε, ἀνευφημοῦμεν αἰεὶ.

Ερχῶν πρὸς Θεὸν ἐκτενές, τῆς διανοίας ὄμ-
μα, τῆς ἀμελείας τὸν ὕπνον, ἐκ ψυχῆς
ἀπετινάξω Πάτερ, καὶ ναὸς ἐγένεθ θείῳ Πνεύ-
ματος, καὶ ἀγιασμάτος τόπος Τιμόθεε.

Τὰς τοῦ πονηροῦ μηχανάς, τῆ ταπεινώσει
Πάτερ, συμπεφραγμένους διήλθες ἀβλαβῶς,
καὶ πρὸς Θεὸν ὑψώθης, καὶ αὐτοῦ τῆ δόξῃ δια-
παντὸς, ἐντροφᾶς μάκαρ Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνερμηνεύτως Θεὸν, τὸν Ποιητὴν τῶν ὁ-
λων, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβῆσαν, καὶ σαρκί
ὡς ἀληθῶς τεκῆσαν Θεοτόκον Κόρην, καὶ παρ-
θενεύουσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις, καταφυ-
» γή μου καὶ δύναμις· σαλευθεῖσαν τὴν
» καρδίαν μου, στερέωσον εἰς τὸν φόβον σου·
» ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Οικτειρῶν πάντας τῆ συμπαθείᾳ, ἄλλος
Ἀβραάμ ἐχηματίσας, δεξιούμενος τοὺς
πάντοθεν, παραβάλλοντας ὢ Τιμόθεε, καὶ δι
αὐτῶν τὸν πάντων, θεραπεύων Θεόν.

Νεκρώσας μέλη τὰ ἐπὶ γῆς σου, Πάτερ, ὡς
φησὶν ὁ Ἀπόστολος, τῆς ζωῆς τῆς ἐπου-
ρανίου, συμμετοχὸς ἀναδεικνύει, ἐν ἧ τῶν τι-
μώντων σε, αἰεὶ μέμνησο.

Α'νατολή σου τῶν ἔργων Πάτερ, ἥλιος γεγένησαι ἄδυτος, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἀγώνων, τὰ πέρατα καταυγάζων αἰεὶ, καὶ τῶν δαιμόνων λύων τὴν σκοτόμαιναν.

Θεοτοκίον.

Α'γνή Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Γεννήτρια, ταῖς σειράς μου τῶν πταισμάτων, διάρρήξον καὶ ἐδήγησον, πρὸς μετανοίας τρίβους ταῖς πρεσβείαις σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένος τῷ σώματι σὺ ἀναδέδειξαι, πιστὸς τῷ ποιήσαντι σὺ πεφανέρωσαι, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· ὄθεν καὶ συνευφραίνῃ, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις· πίστει δὲ συγχορεύεις, ταῖς ὁσίοις Πατράσιν· ἡμῖν δὲ ἐπεφάνης βρύων τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δηλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλήθρωπε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθες, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρέμενον, ἐβλεψας ἐκκρίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σε· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκε, μέλλοντος σαρκοῦ-
» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Σὺ ταῖς προσευχαῖς, αἰεὶ ὠχυρωμένος, τὰ τῶν νοσητῶν, ἐχθρῶν τόξα καὶ βελη, ὡς περ νηπίων τοξεύματα ἐλογίσω, Πάτερ αἰοῖδιμε Τιμόθεε.

Τὸν τῆς πρὸς ἡμᾶς, Χριστοῦ οἰκονομίας, σχέσει προσκυνῶν, θεόφρον χαρακτῆρα, πείραν ὑπέστης μαστίγων ὑπὸ τῶν τοῦτον, ἀπαρνούμενων ὡς Τιμόθεε.

Ὡς τις ἀνδριάς, ἀσαλευτος ὑπῆρξας, ἐν τῇ πρὸς Θεόν, αἰεὶ δοξολογία, μηδ' ὅπως οὐν ἀναπαύσεως ἐν ταῖς ταύτης, ὥραις μετέχων ὡς Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, ἐγέννησας Παιδίον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, γεγεννημένον ἀρρέεστος, Μῆτερ ἀγία, Χριστιανῶν ἡ ἐπανόρθωσις.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκεδάσον,
» φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσο, καὶ δώρησαι
» μοι τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου Λόγε,
» ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Νοὶ κεκαθαρμένω, παρεστῶς τῇ Τριάδι μακάριε, καὶ ταῖς ἐκείθεν ἀκτίσι πυρσευόμενος Πάτερ, τὴς ἐν σκότει ἡμᾶς κινδυνεύοντας, τῶν ψυχικῶν παθημάτων, φωτίζεις ἐκάστοτε.

Τὴν σάρκα ἐγκρατεία, τὴν ψυχὴν ἀπαθεία κοσμούμενος, τῷ Βασιλέως τῶν ὄλων, θεράπων ἐγνωρίσθης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐναργεῖς, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐδέξω, Τιμόθεε χάριτας.

Ὁὕ γνώμη περιέργω, ἀλλ' ἀπλάστῳ καρδίᾳ αἰτήσασα, ἡ προσελθοῦσά σοι στείρα, διαπιστοῦ οἴκετου, εὐτεκνος δεικνυται ἐξ ἀτεκνίας, ὑμνοῦσα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὀίκησας ἐν γαστρὶ σου, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις, σὲ ἀπειργάσατο, οὐρανῶν πλατυτέρα, Μαρία Θεοτόκε· ὃν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὡς ἀγαθὴ, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν Θεόνυμφε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθῶ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Καλῶς σε διατηρῶν, τὸ παρθενίας ἀξίωμα, ἐν ὄλῃ σου τῇ ζωῇ, γυναίκα οὐδέποτε, κατ' ὄψιν συνέτυχες, τὴν ἐκ τούτου βλάβην, παντελῶς ἀποκρουσάμενος.

Λιμένε τῷ νοσητῷ, ἐγκαθωρμίσθης τοῖς κύμασι, τῶν ἡδονῶν μὴ βραχεῖς, παμμακάριε Τιμόθεε, ἀλλὰ ταῖς τοῦ Πνεύματος, ζωηφόροις αὔραις, εὐπλοήσας παναοῖδιμε.

Εμάκρυνας ψαλμικῶς, ἐν ὄρεσι διαιτώμενος, καὶ ταῖς ἐρήμοις αἰεὶ, σοφὴ ἀυλιζόμενος. ἕως οὗ εἰσήλασας, εἰς Θεοῦ τὴν πόλιν, τὴν οὐράκιον Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Ὀνώτοις χερουβικοῖς, ἀπεριγράπτως καθήμενος, περιγραπτῶς ἐν τῇ σῇ, καλῶς ἐνώκησε, σαρκὶ οὐ Θεότητι, καὶ ἐκ σοῦ προήλθε, διασώζων με Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἐκ τῆς Ἑσπας, ἀναλάμπσας ἠΰγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Πιστῶν, ταῖς ἀρεταῖς τῶν θαυμάτων σου, θαυματοφὸς θεόφρον Τιμόθεε.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στίχοι.

Καὶ ζῶντα Τιμόθεε καὶ τεθνηκότα,
Τιμᾶ Θεὸς ζώντων σε καὶ τεθνηκότων.

Εἰκάδι Τιμόθεον πρώτη κατὰ σῆμα καλυψεν.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐξ ἀπαλῶν τῶν ὀνύχων τὸν μονήρη βίον ὑποδύς, δι' ἐγκρατείας πολλῆς καὶ συντόνου δεήσεως τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα ἐξαφανίσας, καὶ ἀπαθῆς γενόμενος, δοχεῖον ὄφθη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, παρθένος ἕως τέλους καὶ ψυχῆ καὶ σώματι διαμείνας. Γυναῖκα οὐδέποτε εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ἠθέλησεν. Ἐν ὄρεισι διαιτῶμενος, καὶ ἐν ἐρήμοις ἀλιζόμενος, τῶν δακρύων τῆ δρόσῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἠρδευεν. Ὄθεν καὶ χάρισμα-τα ἰαμάτων ἔλαβε· δαίμονας γὰρ ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε, καὶ πᾶσαν ἄλλην νόσον ἐθεράπευσεν. Οὕτω βεβιωκώς, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον, καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, Πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανῶν· ὅς τις τῆς ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτίνας δεχόμενος, πάντας τοὺς ἐπὶ λόγῳ σοφίας ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπισυνάξων ἐκπέμπει, ὧν εἰς ἦν καὶ οὗτος ὁ Ἅγιος· ὅς καὶ παρῆν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεοφόρων Πατέρων, τὸ δόγμα μὲν τῆς εὐσεβείας κρατύνων, ἐξελέγχων δὲ καὶ ἀνατρέπων τοὺς τῆς θείας φύσεως τὴν τομὴν ἐπεισάγοντας, καὶ τὸν Ἰῶν κτίσμα λέγοντας, καὶ τῆς Πατρικῆς τιμῆς ἀλλοτριούντας.

Διὰ οὖν τὴν ἔνθεον αὐτοῦ παρρησίαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζῆλον, φθόνον ὠδίνησαν κατ' αὐτοῦ Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, Θεόγνης ὁ Νικαίας, καὶ Εὐσέβιος ὁ Καισαρείας, καὶ οἱ λοιποὶ, ὅσοι τῆς ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀθέτας ἐτύγχανον κοινωνοί· καὶ ἐν σχήματι τῆς κατὰ πάροδον ἐπισκέψεως (καὶ γὰρ τὴν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα πορείαν ἐπλάσαντο) ἐν Ἀντιοχείᾳ παραγενόμενοι, τὴν τοῦ Ἁγίου καταψηφισάμενοι καταβαίρειν· Ὅτι δὴ, φασί, γύναιον ἐταιρικόν, (ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ μεγάλοις δώροις καταπεισθὲν,) ἀρτιγενὲς παιδίον ἐπιφερόμενον, προσήλθεν αὐτοῖς, ἐκ συνοουσίας τοῦ Εὐσταθίου συνελθῆναι λέγον, καὶ τετοκέσθαι τὸ ἐπιφερόμενον βρέφος. Καὶ γὰρ ἦσαν τοῦ τοιοῦτου δράματος αὐτουργοί· οἱ τινες ἔρκῳ μόνῳ τὴν κατηγορίαν βεβαιῶσαι τὸ γυναικὸν ἀπειτήσαντες, εὐθὺς τοῦ Ἁγίου τὴν καθαιρέσιν καταψηφίζονται, καὶ τὸν Βασιλέα πείθουσι ἐξορίαν ἀποφῆναισθαι κατ' αὐτοῦ· καὶ ἐπέμψθη διὰ τῆς Θράκης εἰς Φιλίππους πόλιν Μακεδονίας, ἔνθα καὶ τὸν βίον κατέβησεν.

Ἐκατὸν δὲ χρόνων διαγενομένων, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας Ζήνωνος, ἀνήχθη τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, καὶ παρεπέμφθη εἰς Ἀντιοχείαν, παντὸς τοῦ πλήθους προχυθέντος τοῦ ἁστέος ἀπὸ μιλίων δεκαοκτῶ, καὶ μεθ' ὕμνων καὶ φῶτων καὶ θυμάρματων δεξαμένων αὐτό. Τῆτον καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίας ἐτίμησε.

Λέγεται δὲ, τὸ συκοφαντήσαν τὸν Ἅγιον Εὐσταθίου γυναικὸν, νόσῳ χυλεπῇ περιπεσοῦν, τὴν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐξαγορεύσαι ἐπιβουλήν, καὶ τῶν ὑπεθιμένων ἕκαστον ἐξαγ-

γεῖλαι· καὶ ὅτι ἐπὶ χρήμασιν ὑπ' αὐτῶν ἱερατικῶσα, καὶ πεισθεῖσα, τὴν κατηγορίαν ἐξήνεγκε. Τὸν μὲντοι ὄρκον παραλογίσασθαι, καὶ μὴ παντελῶς διαφεύσασθαι· ὑπότινος γὰρ Εὐσταθίου χαλκίως, συμβφαρέντος αὐτῇ, γεννηθῆναι ἔφη τὸ βρέφος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Ἀμαστρίδος.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, καὶ λιπὼν τὸ σαρκίον,

Πολλοῖς γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Οὗτος εὐσεβῶν ἔφυ γονέων, Θεοδώρου καὶ Μεγιστοῦ προσαγορευομένου, τὴν Κρώμνην δὲ πατρίδα κεκτημένων· οἱ τὸν βίον ἐν ἀπαιδίᾳ διανύοντες, εὐχῆ καὶ νηστείας τὸ θεῖον ἐλιτάνεον, δοθῆναι αὐτοῖς τέκνον, ὃ καὶ γέγονε. Διὰ γὰρ θείας φωνῆς, τὴν τε σύλληψιν, καὶ τὴν κλήσιν, καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης χάρισμα τοῦ μέλλοντος ἐξ αὐτῶν τεχθῆναι, πρὸς βαθύ γῆρας ἐλάσαντες, ἐμυήθησαν. Τεχθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ τὰ τῆς νεότητος ἠδέα ἀπωθουμένου, καὶ τῶν μενόντων ἀντιποιομένου, καὶ τῶν μαθημάτων, τῶν τε θείων, τῶν τε ἀνθρωπίνων μηδόλως καταλιγωροῦντος, θεωροῦντες οἱ γονεῖς αὐτοῦ τὸν καλὸν δρόμον τοῦ παιδός, ἐδόξαζον τὸν Θεόν.

Ἰκανῶς οὖν παιδευθεὶς, καὶ τῆς πατρίδος ἀπαναστάς καταλαμβάνει τὸ ὄρος τῆς Συρικῆς· καὶ εὐρῶν γέροντα ἐκείσε τίμιον, παρ' αὐτοῦ λαμβάνει τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ τὸν βίον ἐκείνου λιπόντος, τὴν Βόνισσαν καταλαμβάνει, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ἀσκήσει ἑαυτὸν καθυποβαλὼν. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς Ἐκκλησίας Ἀμαστρίδος Πρόεδρος ἀπέβη, καὶ μὴ βουλόμενος, ἀνάγεται οὗτος ὁ Ἅγιος εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον, ὡς λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ψήφῳ θεῖα καὶ συμφωνίᾳ ἱερέων.

Ἀπάραντος δὲ αὐτοῦ τῆς Βασιλευσύνης, καὶ τὸν αὐτοῦ θρόνον καταλαβόντος, ὁμοῦ πάντα ἐτελεῖτο καὶ ἐσπουδάζοντο· διατάξεις ἱεραὶ, εὐκοσμία τῷ Βήματος, καταστάσεις τοῦ ἱερατικοῦ συστήματος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστασία καὶ πτωχοτροφία, χρεῶν ἀποκοπαί, καὶ ἡ πρὸς τὸ θεῖον εὐσέβεια· πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ θεοσημεῖται, καὶ τεράστια παντοῖα τελούμενα δι' αὐτοῦ. Οὕτω καλῶς τὸν βίον περάνας, τῶν τῇ δε μετέστη, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ ἀποδούς.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ἐν Ἀγίοις Πατῆρ ἡμῶν Ἰωάννης, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἀπὸ Σχολαστικῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοῦ τέθνηκας ὁ Σχολαστικὸς Δύτης,

Καὶ τῶν μακρῶν σου νῦν σχολὴν ἄγεις πόνων.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Ζαχαρίας, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μακάριος εἶ καὶ θανὼν Ζαχαρία,

Ζαχαρία πρόεδρε γῆς μακαρίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο** δὲ Ἀγγέλου Παῖδας, ἐκ πυρός διασώ-
- σας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμνον, με-
- ταβαλῶν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
- τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σθέσας παθῶν τὴν φλόγα, τῶν δακρύων τῆ δρόσῳ, χάριν θαυμάτων ἐβλυσας· δι' ὧν ἀ-

ποκαθαίρεις τούς μολυσμούς, τῶν παθημάτων Τιμόθεε.

Μακαρισμοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀψευδῶς τετύχηκας, τὴν τῶν πραέων Ὅσιε, κληρονομήσας χώραν, καὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἐκλεκτῶν ἐμφορούμενος.

Λίσιν ἀμαρτημάτων, τοῖς τέλεισιν ἐκ πόθου, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, τῆς μεταστάσεώς σου, ὡς παρρησίαν εὐρηκῶς, Παμμάρκαρ αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι πάντες, τῆς ἀρχαίας κατάρτας, τῷ παναγίῳ τόκῳ σου, εὐλογημένη, σέ εὐλογοῦμεν Θεοτόκε ἀμίαντε.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ,
» ὁ τιθεὶς θαλάσση ἔριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν· σέ ὑμνεῖ ἥλιος, σέ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
» τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παθοκτόνος γεγένησαι, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου Πάτερ τῆς ἀγρυπνίας, ἀναβάσεις αἰεὶ, ἀρετῶν Ὅσιε, μελετῶν ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐκ δόξης βαίνων ἐπὶ δόξαν, τῆς ἀτελευτηότητος, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας.

Ος θυμίαμα Ὅσιε, τὰς προσευχάς σου Θεῶ, τῷ καθαρωτάτῳ, σὺ προσενέγκας καθάρας ἐκ ψυχῆς, Θεῖαν ἐνέργειαν, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω τῶν θαυμάτων, δαίμονας ἐλαύνειν, καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων, ἰᾶσθαι ἀσθενείας.

Μισοπόνηρος, ἄκακος, καὶ συμπαθῆς καὶ πραῦς, καὶ δικαιοσύνη κεκοσμημένος, Πάτερ γέγονας, ὄσιος, ἀμειμπτος, ἀπεχόμενος πάσης ἀδικίας, στύλος Μοναζόντων· ὅθεν σε τιμῶμεν, Πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μόνον σε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μήτρᾳ κατεσκήνωσε, καὶ ὡς νυδόκησεν, ὑπὲρ πάντας ὠραίος τῆς ἀνθρώπου, Πάναγνε προῆλθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθαίρων φύσιν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
» ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
» μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Αγίωσύνης τέμενος, κατανύξεως πηγὴ, συμπαθείας ρεῖθρον, ἀνεφείχθης Σοφέ, ἀγάπης τε ἀπειρον πέλαγος, Κυρίε θεράπων ἀψευδῆς, καὶ οὐρανοπολίτης, καὶ Ἀγγελῶν σύσκηνος, καὶ θαυμάτων βρῦσις.

Κατακαυχᾶσθαι ἔλεον, Πάτερ κρίσεως εἰδὼς, οὐ παρείδες ξένον, ἀλλὰ πᾶσι χρησῶς, τὰ σπλάγγνα διήνοιξας Ὅσιε, πατὴρ χρηματίσας ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν προστάτης, καὶ γυμνῶν ἀμφιάσις, καὶ τροφὴ πεινῶντων.

Απὸ τῆς γῆς ἐχώρησας, πρὸς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, ἐνθα εἶχες ἐτι περιῶν ἐν σαρκί, καλῶς τὸ πολίτευμα Ὅσιε, ἡμῖν ἱλάσμον ἀμαρτιῶν, πρεσβεῦων δωρηθῆναι, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τὴν ἀγίαν μνήμην.

Ρεῖθρα ἡμῖν ἐκάστοτε, ἡ τιμία σου σορὸς, ἰαμάτων Πάτερ ἀναβλύζει, παθῶν ἐκχύσεις παντοίων ξηραίνοντα, καὶ πᾶσαν ἀρδεύοντα ψυχὴν, πρὸς εὐκαρπλίαν Θεῖαν, ἱερῆ Τιμόθεε, τοῦ Χριστοῦ θεράπον. Θεοτοκίον.

Ρήμασι σοῖς ἐπόμενοι, γενεαὶ τῶν γενεῶν, Μακαρία σέ βακαριοῦσιν αἰεὶ· Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον, ἐκήυσας ἄχραντε Ἀγνή, τὸν πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντα, ἀψευδῶς ποιῶντα.

Καὶ ἡ λοκπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ταῖς πολυτρόποις ἰδέαις τῶν βασάνων, ἐναπεκδυσάμενοι τοὺς τῆς νεκρώσεως, χιτῶνας Μάρτυρες ἐνδοξοὶ, τῆς ἀφθαρσίας, Θεῖον ἱμάτιον ἐνεδύσασθε· καὶ νῦν τὰ οὐράνια περιπολεύετε, τῷ Θεϊκῷ θρόνῳ πάντοτε, παρεστηκότες, λελαμπρυσμένοι θεομακάριστοι· ὅθεν ἐν πίστει τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην ὑμῶν ἐορτάζομεν, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, ἱερῶς περιπτυσσόμεθα.

Εξ ἀσθενείας βροτῶν δύναμις Θεῖα, ἰάσεων πρόεισι τοῖς προσπελάζουσι· κόνις βραχεῖα τοῦ σώματος, τῶν Ἀθλοφόρων, πηγὰς θαυμάτων βρῦει ἐν χάριτι· προσέλθωμεν ἀνδρωπαὶ καὶ ἀρυσώμεθα, ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος, ἀναβωῶντες, χαριστηρίαις φωναῖς καὶ λέγοντες· Σῶτερ τοῦ κόσμου, δι' ὃν ἠθλησαν, οἱ σεπτοὶ Ἀθληταὶ καρτερώτατα. ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, πάσης βλάβης ἐλευθέρωσον.

Οἱ ἐπὶ χρόνους μακροὺς ἐγκεκρυμμένοι, καλλίνικαι Μάρτυρες νῦν πεφανέρωνται, καθάπερ ὄλθος πολύτιμος, τὴν Βασιλίδαν, καταπλουτίζοντες πασῶν πόλεων, παλαίμας φερόμενοι, Ἀρχιερέως σοφοῦ, καὶ εἰς ναὸν κομιζόμενοι, σεπτῶς τὸν Δεῖον, καὶ ταῖς αἰτουῖσι δακρυμόμενοι, εἰς πᾶσαν ῥώσιν, εἰς ὠφέλειαν, εἰς φωτισμὸν, εἰς ἀντίληψιν, τῶν αὐτῆς δεχομένων, ὡς πιστοὺς Θεοῦ Δεράποντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εξαγορεύσω ἀγνή σοι Θεοτόκε, τὰ δεινὰ μὲ πταισμάτα· εἰ γὰρ καὶ κρύψω αὐτὰ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀνοσομένων, πασῶν τῶν βίβλων φανερωθήσονται. Ὄμματα ἐρρύπωσα, βλέπων τὰ ἄτοπα· χεῖρας ἀθέσμως ἐμόλυνα, ταῖς αἰσχουργίαις· σῶμα ἠχρείωσα ὁ ταλαίπωρος· καὶ τὴν ψυχὴν μὲ ἐτραυμάτισα, ἀμαρτίαις· ἐλέησον οἴκτειρον, καὶ μερίδος με δεῖξον, σωζομένων ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τήτε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς δεσμίου ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτῆς κακουργίας ὡς εὐσπλαγγνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκειται ἡ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ῥδὴ ἀ. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ρματῆλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαικὴ ραίβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελῶσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Μαρτυρικαῖς ἠγλαϊσμένοι χάρισι, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτὶ, ὀλοαμπεῖς πόθῳ, παρεστῶτες Μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα, διασκεδάσατε χάριτι, τοῦ παντοδυναμοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ανατεθεῖς ὁ τῶν Μαρτύρων ὄμιλος, τῷ παντεπόπτη Θεῷ, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, τὰς ψυχὰς προσδήσαντες, διέλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς κακίας καὶ λύσιν, ἀμαρτημάτων βραβεύσασιν, πίστει τοῖς αὐτοῖς μακαρίζουσιν.

Οἱ φανερῶς τὸν πονηρὸν συντρίψαντες, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ φθονερῶς χρόνοις, πλείοσι κρυπτόμενοι, σήμερον πεφανέρωνται, καὶ χερσὶν Ἱερέως, Δεόφρονος συγκομίζονται, κόσμῳ σωτηρίαν βραβεύοντες. Θεοτοκίον.

Εξ ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ῥύσαι με, Παρθενομήτορ ἐχθρῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ὁρατὸν γεννήσασα, ἀόρατον ὑπάρχοντα· καὶ παθῶν μου τὸν σάλον, τῇ σῇ γαλήνῃ κατεύνασον, μὴ τῶν βροτῶν ἐπανόρθωσις.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Πυρωθέντες τῷ πόθῳ, τῷ Δεϊκῷ Μάρτυρες, πῦρ τῆς ἀθείας, αἱμάτων ρείθροις ἐσθέσατε· καὶ ἀναλαίμψαντες, φωτοειδεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν ὑψηλίον κατεφαιδρύνετε.

Απαστράπτει Μαρτύρων, τὰ φωταυγῆ λείψανα, φέγγος ἰαμάτων, τοῖς πίστει τούτοις προστρέχουσι· χάριν γὰρ ἠντλησαν, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τούτου τὸ ἐκούσιον, Πάθος ζηλώσαντες.

Οἱ τῆς πίστεως πύργοι, τὰ τοῦ Χριστοῦ θύματα, χρόνον ἐπιμήκησον, ἤδη κατακρυπτόμενοι, νῦν πεφανέρωνται, Ἀρχιερέως παλάμη, εὐσεβῶς ὁσίως τε, συγκομίζομενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μὴ τεκοῦσα, τὸν τῆ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις, ἢ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Κάθισμα, Ἦχος ἀ. Τὸν τάφον σου.

Τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, φανερῶς καθελόντες, ἐν ἔτεσι πολλοῖς, φθονερῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν πεφανέρωσθε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, θεραπεύοντες, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη, καὶ ἰώμενοι, τὰς τῶν σωματίων ὀδύνας, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπώλειας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὧρα με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομ-

φαία, Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν Θεοτόκε, πισῶν τὸ κραταίωμα. Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ύμου ἰσχύς, Κύριε σύμου καὶ δύναμις,
 » **Σ**ὺ Θεός μου, σύμου ἀγαλλίαμα, ὁ πα-
 » τρικούς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέ-
 » ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
 » Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυ-
 » νάμει σου δόξα φιλήνθρωπε.

Σοῦ τὴν σφαγὴν, καὶ τὸν ἐκούσιον θάνατον,
 Ζωοδότα, δῆμος ἐπεπόθησε, τῶν Ἀθλητῶν,
 καὶ πολυειδεῖς, πόνους ὑπομείνας, εἰς ἄπονον
 μεταθέθηκε, καὶ θείαν εὐφροσύνην, μελωδῶν
 εὐχαρίσως· Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλήνθρωπε.

Τῷ τῷ Σταυρῷ, περιφραζόμενοι θώρακι καὶ
 ἀγάπῃ, θεία κρατυνόμενοι θώρακι καὶ
 ἔλυσαν ἐχθρῶ, καὶ τὰς παρατάξεις, τὰς τούτε
 πίστει ἠφάνισαν, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, μελω-
 δοῦντες προθύμως· Τῇ δυνάμει σου δόξα φι-
 λήνθρωπε.

Ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἀρετῶν φαίδρυνόμενοι,
 ἐξ αἱμάτων, χλαῖναν ἐστολίσθητε, ἠρυ-
 θρωμένην μαρτυρικῶν· σκῆπτρον δὲ καθάπερ,
 Σταυροῦ τὸ τρόπαιον φέροντες, Χριστῷ συμ-
 βασιλεύειν, ἠξιώθητε ὄντως, μακαρίων ἐλπίδων
 λαβόμενοι. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, Ἀθλο-
 φόρων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἡ ἕρανώσα-
 σα τὴν ἡμῶν, φύσιν ἀπωσθεῖσαν, τῇ συμβελίᾳ
 τοῦ ὄψεως, διάσωσόν με πάντων, τῶν τοῦ βίου
 σκανδάλων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξιώσον.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
 » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
 » ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαίον; ἀλλ' ἐπίσρε-
 » ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
 » τὰς ὁδοὺς μου κατεῖθνον δέομαι.

Τῶν Ἀγίων σου Σῶτερ, χρόνον ἐπιμήκιστον
 κατακρυπτόμενα, τὰ ὅστα φυλάξας, ἐ-
 φανέρωσας νῦν ὡς ηὐδόκησας, εἰς λαοῦ σου
 Λόγε, ἀγιασμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ αἰσχύνῃν
 ἐχθρῶν βλασφημούντων σε.

Τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, θέρμη διελύσατε
 πίστεως Ἐνδοξοὶ, καὶ πολλῶν βασάνων,
 διαδράντες πολὺπλοκα θήρατρα, πρὸς τὴν ἄνω
 πόλιν, ἐπτερωμένοι τῇ ἀγάπῃ, κατεπαύσατε
 δόξης πληρούμενοι.

Καρτερίᾳ μαστίγων, πᾶσαν ἀπερῥάπισαν
 ἐχθρῶ ἀπόνοιαν, οἱ στερροὶ ὀπλίται, καὶ

στρεβλούμενοι καὶ ἀναρτώμενοι, καὶ πυρὶ ἐνύ-
 λω, προσομιλῶντες πᾶσαν ὕλην, ἀθεΐας ἐνέπρη-
 σαν χάριτι. Θεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυνάμειν
 Θεοχαρίτωτε, συλλαβοῦσα Λόγον, τὸν τὰ
 σύμπαντα λόγῳ ποιήσαντα, καὶ τεκῆσα τέτον,
 τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ τῶν αἰώνων, γεννηθέντα
 ἀρρέυστως ἀμόλυντε.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λασθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
 » μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
 » γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα· καὶ ἐπά-
 » κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ως κρίνα ταῖς νοηταῖς, κοιλάσιν ἀναβλα-
 στήσαντες, ἐνθέου πάντας ὀσμῆς, πλη-
 ροῦτε πανεύφημοι, καὶ ψυχῶν ἐλαύνετε, δυ-
 σωδίαν πᾶσαν, Ἀθλοφόροι ἀξιόγαστοι.

Γχῶρες μαρτυρικοὶ, ψυχῶν ἰώνται τὰ τραύ-
 ματα· ἐν τέτοις γὰρ τὸν ἐχθρὸν· στερρῶς
 τραυματίσαντες, ἰατρεῖον ἄμισθον, τοῖς θερ-
 μῶς αἰτοῦσι, θείῳ Πνεύματι γεγόνασι.

Τῷ Βασιλεῖ κατ' ἐχθρῶν, αἰτεῖσθε τὰ νικη-
 τήρια· Ἀρχιερεῖ δὲ θερμῶς, ὑμᾶς συγκο-
 μίσαντι, τὴν ἄνωθεν Μάρτυρες, παρὰ τοῦ Σω-
 τῆρος, ἐξαίτησασθε εὐμένειαν. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ Θεὸς τοῖς θνητοῖς, σαρκὸς ἐφάνη
 προσλήμματι· ὁ πλούσιος τὴν ἐμὴν, πτω-
 χείαν Πανάμωμε, ἐκ σὲ ἀνελάβετο, τῆς ἀθα-
 νασίας, τὰς εἰσόδους μοι δωρούμενος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπιεφάνης σήμερον.

Εκ τῆς γῆς ἐκλαίψαντες, φωστῆρος δίκην,
 ἀσεβείας ἀπάσαν, ἀπεμειώσατε ἀχλὺν,
 καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐφωτίσατε, Μάρτυρες θεῖοι,
 Τριάδος ὑπέρμαχοι. Ὁ Οἶκος.

Ως ῥόδα μέσον ἀικανθῶν, τὰ λείψανα ἀνθῶν-
 τα, ὀσμὴν ὀρθοδοξίας πηγάζετε ἐν κόσμῳ,
 Μάρτυρες ἐνδοξοὶ σεπτοὶ· κόσμου τὰ ὠραῖα
 ἀρνησάμενοι καλῶς, βασάνους ὑπεμείνατε· Βα-
 σιλεῖς ἀνομοῦντας ἠλέγξατε, τὸν Βασιλέα καὶ
 Δεσπότην τῶν ἀπάντων κηρύξαντες μετὰ παρ-
 ῥησίας· διὰ τέτο ἕρανῶ τὰ κάλλη ὀρώντες, ἐκ-
 τενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ἰκεσίαν τῷ Βασιλεῖ· τῶν
 αἰώνων προσάγετε, τῶν τελούντων ὑμῶν τὰ
 μνημόσυνα, Μάρτυρες θεῖοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μήμη τῆς εὐρέσεως
 τῶν λειψάνων τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τῶν ἐν
 τοῖς Εὐγενίου, ἧτις συνέβη ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρ-
 καδίου τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Φανέντες ἐκ γῆς Μάρτυρες κεκρυμμένοι,
Αἴρουσι πᾶσαν ἐκ προσώπου γῆς βλάβην.

Εἰκάδα δευτερίην ἀνά σεπτά φάνηχθονός ὄσα.

Θωμᾶ τοῦ Ἀγιοτάτου τὸν ἑρμόν ἰθύνοντος Κωνσταντινουπόλεως, εὐρέθησαν τὰ ἅγια λείψανα, κείμενα ὑπὸ γῆν, καὶ ἀνελήφθησαν εὐθὺς σεβασμίως παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, συνδρομῆς οὐ τυχούσης ἐκεῖσε γενομένης, ὅτε καὶ νοσήματα ἐθεραπεύθησαν ἀνιάτα. Μετὰ δὲ παρολκὴν πολλῶν χρόνων, ἐκ Σείας τινὸς ἐπιφανείας, ἀπεκαλύφθησαν ἀνδρὶ τινὶ Νικολᾶω κληρικῷ καλλιγράφῳ εἶναι τὰ λείψανα, τινὰ ἐκ τῶν πολλῶν, Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουσίας, ὧν ὁ Σείος Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἀθανασίου, τοῦ ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ.

Στίχ. Ἀθανάσιος, ἑρέμμα Παυλοπετρίου,
Ἀποσόλοις σύνεστι, Παύλῳ καὶ Πέτρῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, γονεῶν εὐλαβῶν ὑπάρχων καὶ θεοσεβῶν, καὶ πλουσιῶν πάνυ. Γενόμενος οὖν εὐλαβῆς ἐξ ἀπαλῶν οὐνύγων, τὸ μοναχικὸν ἐπέβησεν ἀμφοιάσασθαι σχῆμα. Καὶ δὴ ἀπελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ τῆς Νικομηδείας πορθμοῦ, τὴν κόμην ἀπεκείρατο. Τοσοῦτον δὲ ὑψώθη ταῖς ἀρεταῖς, ὡς καὶ Βασιλεῦσι γνωρίμος γενέσθαι. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου διαβλήθεις, ὅτι σέβεται τὰς ἀχρῶντως εἰκόνας, βασάνοις ὑπεβλήθη πολλαῖς, καὶ πικροτάταις ἐξορίαις καὶ θλίψεσιν. Ἀνένδοτος οὖν διαμείνας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μέχρι τέλους διατηρήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα, καὶ οἱ δώδεκα αὐτῆς οἰκέται, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Εἰζῶνους ἐφεῦρες, Ἀνθοῦσα, τοὺς οἰκέτας,
Ξίφει θανούση, συνθανόντας σοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Συνετός ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ψιᾶλλει Συνετός, καὶ περὶ ἐκθνήσκων ξίφει:
« Βλέπων ἀσυνετοῦντας ἐξετηκόμην. »

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Θαλασσίου καὶ Λιμναίου.

Στίχ. Λιμνὴν Λιμναῖον καὶ Θαλάσσιον φέρει,
Ὡς περ θαλάσσαν ἐκφυγόντας τὸν βίον.

Τούτων, ὁ μὲν Θαλάσσιος ἐν ἔρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγῶγιον, ἀπλότῃ ἡθους, καὶ φρονήματος ταπεινότητι πάντας υπερβάλλον. Ὁ δὲ Λιμναῖος, καὶ αὐτὸς τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπεραγαθεῖς, παρ' αὐτὸν μὲν τὸν μέγαν ἀφίκετο Θαλάσσιον, νέος πάνυ ὑπάρχων· ὑπ' αὐτοῦ δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐκδίδαχθεις, πρὸς τὸν αἰοίδιμον παρεγένετο Μάρωνα· οὗ τὸν βίον ζηλώσας, ἐν ὑπαίθρῳ βιοτεύειν ἠσπάσατο. Καὶ κορυφὴν ὄρους καταλαβὼν, κώμης τινὸς ὑπερκειμένην, Τάργαλα λεγομένην, ἐν ταύτῃ διετέλεσεν ἀσκητικῶς βιώσας, οὐ καλύθη πηξάμενος, οὐ σκηνὴν, οὐκ οἰκίσκον, ἀλλὰ θριγγίῳ μόνῳ ἐκ ξηρολίθου ἑαυτὸν περιφράξας, τὸν οὐρανὸν εἶχεν ὄροφον.

Ἐντεῖθεν καὶ θαυμάτων χάριν παρὰ Θεοῦ ἐκομίσαστο, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ νόσους ἰᾶσθαι ἀποστολικῶς. Βαδίζων δὲ ποτὲ ὁ Ἅγιος, ὑπὸ ἄφως ἐδήχθη

ἀλλὰ προσευχῇ μόνῃ κρείττων ὤφθη θαλάτου. Καὶ πάσαι ποτὲ κοιλικῆ περιπετωκῶς, (δεινὸν δὲ τοῦτο καὶ λίαν χαλεπὸν,) τῇ τοῦ Θεοῦ ἐπικλήσει τὴν θεραπείαν ἐδέξατο. Τοὺς δὲ ποτὲ βλέπειν ἀφηρημένους, καὶ προσαιτεῖν ἠναγκασμένους, συναγαγὼν, καὶ κελία οἰκοδομήσας, ἀνάλογα τῆς τούτου πληθῆος, ἐν τούτοις διάγειν ἐκέλευσε, τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῖς τροφήν παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων πορίζόμενος. Ἐν ὅλοις δὲ τριάκοντα ὅκτω ἔτεσιν ὑπαίθριος βίους, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Τελεσφόρος, Ἐπίσκοπος Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἦνεγκε καρπὸν τῇ τομῇ Τελεσφόρος,
Τελεσφορήσας εὐγενῆς οἶα σπῆρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βαραδάτου.

Στίχ. Ἐν γῇ νεκρώσας, ὡς λέγει Παῦλος, μέλη,
Ζωῆς μετέσχεν ἐν πόλῳ Βαραδάτος.

Οὗτος πόλεως μὲν ἦν Ἀντιοχείας· τὸν φιλόσοφον δὲ καὶ ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, πρῶτον μὲν ἐν οἰκίσκῳ τινὶ ἑαυτὸν καθείρξεν· εἶτα δὲ τὴν ὑπερκειμένην καταλαβὼν ραχίαν, καὶ οὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον κατασκευάσας κελίον, αὐτῷ διήγε, κατακύπτειν διηνεκῶς ἠναγκασμένος· οὐδὲ γὰρ εἶχεν ὕψος ἰσόμετρον τῷ μήκει τοῦ σώματος· οὐδὲ σανὶς συνείριστο, ἀλλὰ ταῖς κιγκλίσι παραπλησίως διήνοικτο, καὶ φωταγωγοῖς ἐώκει τὰς εὐρύτερας ἐχούσας τοῦ φωτός εἰσόδους. Οὐ χάριν οὔτε τῆς τῶν ὑετῶν ἀπηλλάττετο βλάβης, οὔτε τῆς ἡλιακῆς ἡλευθεροῦτο φλογός.

Πολὺν δὲ χρόνον ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ διαρκέσας, ὅτερον ἐξελήλυθε, τοῦ Ἐπισκόπου Ἀντιοχείων Θεοδωρήτου εἶξας ταῖς παρακλήσεσιν. Ἰστατο μὲν οὖν διηνεκῶς εἰς οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἐκτείνων, καὶ τὸν τῶν ὄλων Θεὸν ἀνυμνῶν· τὸ δὲ σῶμα καλύπτων ἐν δερματίνῳ χιτῶνι, περὶ τὴν ρίνα καὶ τὸ στόμα, βραχίαν τῷ πνεύματι παρείσδουσιν καταλέλοιπε· καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμεινε, οὐδὲ σῶμα εὐρωστον ἔχων, ἀλλὰ καὶ λίαν πολλοῖς βαλλόμενον πάθει. Ζεούση δὲ προθυμίᾳ πυρπολούμενος, πονεῖν ἐβιάζετο διὰ στεφάνων ἀντίδοσιν, οὐς καὶ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσας ἀναμένει λήψεσθαι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβυσίαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
» ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λει-
» μῶνι χορευόντες ἐψάλλον· Εὐλογητός ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γνωσοὶ τῷ προήσαντι, τῷ μαρτυρίῳ παλαί-
γενόμενοι, ἀφανῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν ἀρ-
τίως νῦν ἐπεγνωσθητε, τοῖς μελωδοῦσι πανευ-
φημοὶ Μάρτυρες· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αντλήσατε ἄνθρωποι, πηγῆς βρυούσης να-
μα σωτήριον, ὁχετῶν ἐξ αὐλῶν, διὰ λει-
ψάνων Μαρτύρων σήμερον, καὶ μελωδεῖτε τῷ τούτου δοξάσαντι· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτός οίκητήρια, ἀναδειχθέντες διὰ βασάνων πολλῶν, κατακρύψει ζοφώδει, ἐτῶν διαύλοις κατακρυπτόμενοι, ὡς ἐξ ἀδύτων φωστῆρες ἐξέλαμψαν, οἱ Ἀθληταί σου Χριστέ, φωταγωγῶντες ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Προφήται προήγγειλαν, τὸ βάθος Κόρη τοῦ μυστηρίου σου· ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Θεὸν Παρθένη ἐκυφόρησας, καὶ ἐν οὐσίαις δυσὶν ἀπεκύησας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κἀμινον, τῶν Καλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδῶν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ος τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς αὐλοῦ ὑπάρχοντες, βέτρυας ἡμῖν Θεογονωσίας ἤνθησαν, καὶ οἶνον ἐκέρασαν, ἀθανασίας πᾶσι σαφῶς, μέθην ψυχικῆς, ἀποκρουόμενον βλάβης, οἱ Μάρτυρες βρωῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Τοῖς ὄχετοῖς τοῦ αἵματος, ποταμούς ἀπέφρωσαν, ἀθέου προστάγματος, οἱ Ἀθληταί τῆς δόξης Χριστοῦ· πᾶσαν δὲ πιστῶς, ἀναβοῶσαν καρδίαν, κατήρδευσαν πλουσίως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Ιεραρχῶν ὁ πρόκριτος, ἱερῶς συγκινούμενος, τὴν συγκομιδὴν τὴν ἱεράν πεποιήται, ὑμῶν Παμμακάριστοι, καὶ ἐτησίως ταύτην τιμᾶ, μέλπων σὺν παντί, τῷ Ἱερῷ καταλόγῳ· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Αγιασθεῖσα πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε, τὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις ἐπαναπαυόμενον, ἐκύησας Ἅγιον, καὶ εὐεργέτην μόνον Θεόν, πάντας τοὺς βρωῶντας, ἀγιάζοντα πίστει· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦ-
» φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διόσε Θεοτόκε, Ἀγγελῶν καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Αλλήλους συνωθοῦντες πρὸς τὴν ζωὴν, καὶ θάρρειν ἑαυτοῖς ἐγκλελεύοντες, τοὺς αἰ-

κισμούς, ἤνεγκαν βρωῶντες οἱ Ἀθληταί· Ἴδε καιρὸς εὐπρόσδεκτος· στῶμεν καὶ νικῆσωμεν τὸν ἐχθρόν· Χριστὸς γὰρ ἀθλοθέτης, προτείνει τοὺς στεφάνους, ὁ δὲ ἡμᾶς παθεῖν ἐλόμενος.

Υψώθη ἐπὶ ξύλου Λόγε Θεοῦ, καὶ Μαρτύρων ἀγέλας ἀνεῖλκυσας, πρὸς σεαυτὸν, πάθος εἰκονίσαντας καὶ σφαγὴν, ἣν ἐκουσίως Δέσποτα, εἴλου εὐσπλαγχνία τῇ καθ' ἡμᾶς· διόσε οἱ γενναῖοι, ποθήσαντες ὀπλίται, ὡς ἱερεῖα σφαγιάζονται.

Χριστῷ συμβασιλεύειν διαπαντός, ἀθλοφόροι πανεύφημοι Μάρτυρες, περιχαρῶς, καταξιοθέντες ἐν ἕρανσις, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τῷ Ποιμενάρχῃ τὴν ψυχικὴν, αἰτεῖσθε σωτηρίαν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πίσει, ἀνευφημοῦσιν ὑμᾶς σήμερον. Θεοτοκίον.

Νεφέλη τοῦ Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη ἀπέλασον· πύλη Θεοῦ, ἀνοιξόν μοι πύλας ἐκδυσωπῶ, δικαιοσύνης Δέσποινα, καὶ πρὸς τὰς εἰσόδους τὰς ἀγαθὰς, εἰσάγαγε Παρθένη, σκανδαλίων πολυτρόπων, τοῦ πονηροῦ ἐκλυτρουμένη με.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, τῆς Παρθένου ὁ καρπός, καὶ ζωαρχικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐπέπεσε, τότε σε πολύκαρπον, σταχυν ἐβλάστησε, τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα· τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγαις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἀγιάζοντα θείῳ, αἵματι καὶ ἱερωσύνης, μύρω καθαγνίζοντα Πολύκαρπε.

Εδυσ, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεόν, ταῖς μαρμαρυγαῖς ἀποστίλθων τοῦ μαρτυρίου σου ἕστης τῆς ἐφέσεως, ὡς τὸ ἀκράτατον, ὀρεκτῶν φθίσας Ὅσιε, καὶ τῆς μακαρίας, αἴγλης ἐμφορούμενος· ἧς νῦν ἰκέτευε, πάντας ἐν μεθέξει γενέσθαι, τοὺς τὴν σὴν πανίερρον μνήμην, μάκαρ ἑορταζόντας Πολύκαρπε.

Οτε, ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἀληθινή κρεμασθεῖσα, ὑψώθη ἄμπελος, τότε σε

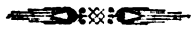
κατάκαρπον, κλήμα εξέτεινε, τῇ δρεπάνῃ τε-
μνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν κο-
λάσεων, ληνοῖς πατούμενον· οὐπὲρ εὐφροσύνης
κρατῆρα, πίστει συγκαράσαντες Πάτερ, τοὺς
σεπτοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων ἄλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμέ-
νων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή,
ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀ-
σθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονυμένων, σκέπη
καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ
τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε·
σπεῦσον, δυσωπῆμεν ῥύσασθαι τῆς δούλης σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυ-
ρῷ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν,
βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγασα· Ὑπε-
ρίμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέμου, πῶς τιμῆσαι
θελῶν σε, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρ-
κὶ ἀτιμίαν; δόξα, τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ
συγκαταβάσει σε φιλάνθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ
Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν θείον Πολύκαρπον ἐν ἄσμασιν εὐφημῶ.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι
» τὸν λαόν, ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι
» δεδόξασται.

Τῆ τοῦ Χριστοῦ, φωτοχυσία λαμπόμενος,
καὶ τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, Πάτερ πλη-
ρούμενος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου, καταύγασον
θεόφρον ταῖς ἰκεσίαις σου.

Οφωτισμός, τῆ σωτηρίας κηρύγματος, τὴν
καθαρὰν καρδίαν σε, καθάπερ ἔσοπτρον,
ἀκηλίδωτον Πάτερ, ἀστράψας τὰς ἀκτῖνας πα-
σιν ἐξέλαμψε.

Νόμου καινῆ, στηλογραφία σὺ γέγονας, ἐγ-
γεγραμμένον ἔχουσα, Πάτερ οὐ μέλανι,
ἀλλὰ Πνεύματι θείῳ, τῆς χάριτος τῆς θείας
τὸ εὐαγγέλιον. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ, σωματωθέντα γινώσκοντες, ἀ-
νευ σαρκὸς θελήματος, τὸν πρὸ τῆς κτί-
σεως, καὶ πρὸ πάντων αἰῶνων, κυρίως Θεοτό-
κον ὁμολογοῦμέν σε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ελαία ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, ἐγέ-
νου Πολύκαρπε θεοφάντορ, ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ Κυρίου σου, ἰλαρότητα φέρων τοῦ κηρύγ-
ματος.

Γθύναις ἐμμελῶς Θεομακάριστε, τὸν νοῦν σου
προσταίμασι τοῦ Σωτῆρος, ἐπαξίως ἐ-
χρημάτισας, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας ποιμὴν
ἀριστος.

Ολόκληρον σαυτὸν Χριστῷ προσήγαγες,
ὡς ζῶσαν θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ, συνει-
δήσεως μαρτύριον, προαθλήσας Παμμακάρ δι-
ἀσκήσεως. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως ἡμῶν τὸν χοῦν ἐτίναξας, τεκαῦ-
σα τὴν ὄντως ἀθανασίαν, καὶ στολαῖς
ἡμῖν ἐξύφανας, ἀφθαρσίας Παρθένε τῇ γεννή-
σει σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν τῆς χάριτος βότρυον ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς
γεωργήσας Πάτερ σοφέ, ὡς οἶνον ἐξέβλυ-
σας, τὸν τῆς πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα
πάντων, Πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ θαυμάτων
ῶφθης, ἀπέραντον πελάγος· ὅθεν καὶ Μαρτύ-
ρων, καλλονὴ ἀνεδείχθης, πυρὶ τελειούμενος,
καὶ φωτὸς ἀξιούμενος, αἰδίου Πολύκαρπε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγ-
γους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε, ἀμόλυν-
τε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν
μου, τυφλώττουσαν πάθει, τῆς ἀπαθείας αἰ-
γλη, καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην,
τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως,
μετανοίας τε δάκρυσι, ἵνα πόθῳ κραυγάζω
σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπί-
δα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε
δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσ-
μος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ
σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώτης σε τὴν σκύ-
ρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλεῖς.

Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς
• **Ε**οικονομίας, καὶ ἐδόξασα σε, μόνε φι-
• λάνθρωπε.

Πολυκαρπίαν φέρουσα, τῶν ἀρετῶν, πολὺ-
καρπος φυτεία, τῷ Δεσπότη ὤφθης, Πά-
τερ Πολύκαρπε.

Ολοκαύτωμα τέλειον, καὶ καθαρά θυσία
προσηνέχθης, τῷ Σωτῆρι πάντων, Πάτερ
Πολύκαρπε.

Λαὸν εὐσεβῶς Ὅσιε, καθοδηγῶν πρὸς φῶς
θεογνωσίας, τὸν τῆς ἀδείας ζόφον ἀ-
πῆλασας.

Υμνολογοῦμεν Ἐνδοξε, τὴν τῆς ψυχῆς στερ-
ράν σου καρτερίαν, καὶ τῶν σῶν ἀγῶ-
νων τὸ ἀκαθαίρετον. Θεοτοκίον.

Καταλάμπρυνον Ἄχραντε, τὴν ζοφερὰν ψυ-
χήν μου τῷ φωτί σου, ἢ τὸ φῶς τεκοῦσα
τὸ ἐνυπόστατον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰῶνων
• ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτί, τῶν σῶν
• προσαγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς ἐκτός σε γὰρ
• ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Αἴγλη τοῦ Πνεύματος σὺ, καταλαμπόμενος
τὸν νοῦν Ὅσιε, συμβολικῶς, πυρὶ φλε-
γομένῳ, σαφῶς ἐμυήθης, τὴν διὰ πυρός σου,
θεόφρον τελείωσιν.

Ρεῖθρον ἐδέξω ζωῆς, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς
τρυφῆς Ὅσιε, τῷ μαθητῇ, τῷ ἠγαπημέ-
νῳ, μεμαθητευμένος, τῷ ἀρυσάμενῳ, σοφίας
τὴν ἄβυσσον.

Πλοῦτον καὶ δόξαν λαμπραίν, καὶ μῆκος
βίου, καὶ ζωὴν ἀφθαρτον, ἢ ἀληθῆς, σο-
φία Χριστός σοι, δεδώρηται Πάτερ, ὡς διαφε-
ρόντως, αὐτὸν ἀγαπήσαντι. Θεοτοκίον.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὡς ἐπὶ πόκον ὑετὸς
Πάναγνε, ἐπὶ τὴν σὴν, γαστέρα κατῆλ-
θε, τὴν ἡγιασμένην, καὶ νέος ἐφάνη, Ἄδαμ ὁ
φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
• με ἀνάγαγε.

Νεκρωθεὶς Θεηγόρε τῷ κόσμῳ παντὶ, μόνῳ
δὲ Χριστῷ ζῶν καὶ πολιτευόμενος, πρὸς
τὸν Χριστὸν μεθέστηκας, ζωτικὴν ἀφθαρσίαν
καρπούμενος.

Εὐαχημόνως ὀδεύων Μακάριε, τέκνον τε φω-
τὸς καὶ εἰρήνης δεικνύμενος, τὸν τῆς νυκτὸς
πρωτότοκον, καὶ πολέμιον ἔγνωσ Μαρκίωνα.

Νουθετούμενα Πάτερ τοῖς λόγοις σου, πᾶ-
σαν ἐκτρέπόμεθα βέβηλον αἵρεσιν, καὶ
πονηρὰ συνέδρια, τῶν διτταῖς πρεσβευόντων
ἀρχαῖς δυσσεβῶς. Θεοτοκίον.

Αμαρτίαν τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα, ἄχραν-
τον Ἄμνόν συλλαβοῦσα Πανάμωμε, ἀ-
μαρτιῶν συγχώρησιν, ἐκδυσώπει δοθῆναι τοῖς
δούλοις σου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Καρπούς τοὺς λογικούς, τῷ Κυρίῳ προσφέ-
ρων, Πολύκαρπε σοφῆ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων,
ἐδείχθης ἀξιόθεος, Ἱεράρχα μακάριε ὅθεν σή-
μερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦμέν-
σε, τὴν ἀξιεπάριν μνήμην, δοξάζοντες Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τῆς σοφίας χρηστότητα ἀρυσάμενος, ἐξ
αὐτῆς Πάτερ ἔπλησας θεογνωσία τὴν
ποιμνὴν σε, καὶ τῆς παναγίας καὶ ἀρρήτου Θεό-
τητος τὸ τρισήλιον ἡστράψας, τοῦ Πατρὸς τὸ
ἀγέννητον, Υἱοῦ δὲ τὴν γέννησιν, καὶ ἐκπόρευ-
σιν Πνεύματος, μίαν Θεότητα, μίαν δόξαν
τρανώς ἐκδιδάξας, καὶ εἰδώλων ἀθείαν ἐκ πο-
δῶν ἀποποιήσας καρπούς δὲ ὠρίμους, ψυχᾶς
πιστευόντων προσάγων τούτῳ ἐνδοξε ἐν ᾧ
βεβαπτίσμεθα, εἰς ὃν καὶ πιεζόμεν, δοξάζον-
τες Κύριον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι.

Σοὶ Πολύκαρπος ὠλοκαυτώθη Λόγε,
Καρπὸν πολὺν δούς ἐκ πυρός ξενотρόπως.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ κατὰ φλόξ Πολύκαρπον
ἐκαυσεν.

Οὗτος ἐμαθητεύθη τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῃ καὶ Εὐαγγελι-
στῇ, σὺν Ἰγνατίῳ τῷ Θεοφόρῳ καὶ μετὰ Βουκόλου,
τὸν ἀγιώτατον Ἐπίσκοπον Σμύρνης, χειροτονεῖται παρὰ
τῶν Ἐπισκόπων, προθεσπίσαντος αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην τοῦ
μακαρίου Βουκόλου. Ἐν δὲ τῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ
συλληφθεὶς, προσήχθη τῷ Ἀνθράκῳ, καὶ διὰ πόρος τὸν
ἀγῶνα διήνυσεν, καὶ θανάτου ἐξαισίων δημοσργὸς γέ-
γονε. Πρὸ γὰρ τῆς ἱερωσύνης, τῆς θρησκείας αὐτοῦ
γυναικὸς τοὺς σιτώνας ἐπλήρωσε δι' εὐχῆς, οὗς πρότερον
εἰς τὴν δεομένων χρείαν ἐκένωσε. Καὶ παρὸς καπαφλέγου-

τος επέσχευ ὀρμήν, μετὰ τὴν τῆς ἱερωσύνης ἀνάρρησιν. Καὶ δι' ἰκεσίας ὑετὸν αὐχμῶση τῇ γῆ κατήγαγε, καὶ πάλιν τούτου τὴν ἀμετρίαν ἀνέστειλε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Ἰωάννου, Μωϋσέως, Ἀντιόχου, καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Σύνταγμα τετράριθμον ἀνδρῶν τιμίων

Συντάσσεται σοι, καὶ μεθίσταται βίου.

Τούτων, ὁ μὲν Ὁσιος Ἰωάννης γνώριμος καὶ μαθητὴς γέγονε Λιμναίου, τοῦ ἐν τῷ ὄρει, τῷ τῇ κώμῃ Τάρχαλα πελάζοντι, ἀσκήσαντος. Ραχίαν δὲ καταλαβὼν πάνυ δυσχεῖμερον καὶ προσάρκτιον, ἐνενηκόντα πέντε ἡμέρας ἐκεῖσε διετέλεσε. Κακείθεν μεταβάς, πάλιν ὑπέστρεψε, καὶ πεποίηκε χρόνους εἰκοσιπέντε ὑπαίθριος. Τροφή δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος καὶ ἄλας ἑσθῆς ἐκ τριχῶν· καὶ σιδήροις βαρυτάτοις ἅπαν τὸ σῶμα καθηλοῦτο. Ὑπὸ τούτων οὖν βαρυνόμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἠλιακῶν ἀκτίνων φλεγόμενος, οὐδεμιᾶς ἠθέλησε κώποτε παραψυχῆς μετασχεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ τῶν συνήθων τις παρὰ τὴν σιτιάδα ἀμυγδαλῆν ἐφύτευσεν, ἥτις δένδρον τῷ χρόνῳ γενομένη, σκιάν τῷ Ἁγίῳ παρεῖχεν, ἐκτιμηθῆναι ταύτην προσέταξεν, ἵνα μηδεμιᾶς ἐκεῖθεν ἀπολαύση παραψυχῆς. Ἐν τούτοις οὖν ἀγωνιζόμενος ὁ Ὁσιος Ἰωάννης, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὁ δὲ πανασίδιμος Μωϋσῆς τὸν βίον τούτου ἠσπασατο, ἐν ὑψηλῇ τῇ κορυφῇ Ραμαῖ, ὑπερκειμένη τῆς κώμης, ἀγωνιζόμενος. Καὶ ὁ μέγας Ἀντιόχος, ἀνὴρ πρεσβύτης, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ τὸ Φριγγίον δειμάμενος, καὶ ὁ τρισόλβιος ἐν γεγηρακίῃ σώματι Ἀντωνίνος, τοῖς νέοις παραπλησίως ἀγωνιζόμενος ἦν· ἑσθῆς γὰρ ἦν αὐτοῖς ἡ αὐτῇ, καὶ τροφή, καὶ στάσις, καὶ προσευχαὶ παννύχιοι καὶ πανημέριοι. Καὶ οὔτε χρόνου μῆκος, ἢ γῆρας, οὐκ ἀσθένεια φύσεως ἠλεγξεν αὐτῶν τὴν καρτερίαν. Ἄλλ' ὥσπερ ἀκμάζοντα ἐν αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἔρωτα τοῦ διὰ Χριστὸν πονεῖν, ἐν τοιαύτῃ πολιᾷ, ἐν εἰρήνῃ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Τσοῦτου ἀπώναντο τῆς βιοτῆς καὶ ἀσκήσεως τοῦ Θεοῦ Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμῷ τελευτὴν σὴν σιγῇ, Γοργονία,

Γρηγορίου μέλψαντος αὐτὴν ἐκ λόγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κλήμης ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κλήμης, τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου,

Καινὸν τι γλεῦκος, αἷμα τμηθεὶς ἐκχέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Θεὴ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θεὴν ἀποσκώπτισαν εἰς Θεὸς πλάινους,

Οἱ τῆς πλάνης κτείνουσι προσάται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ζεβινᾶ, Πολυχρονίου, Μωσέως, καὶ Δαμιανοῦ.

Στίχ. Θεὸς Ζεβινᾶς λῆξεν εἰς Θεῖαν φθάνει,

Λήξαντος αὐτῷ τῷ παρ' ἀνθρώποις βίῳ.

Πολυχρόνιος, καὶ συνασκηταὶ δύο,

Οἱ τρεῖς ὁμῶ πληρῶσι τῆς ζωῆς χρόνος.

Τούτων, ὁ μὲν Θεὸς Ζεβινᾶς ἐν ὄρει τιμὴ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγῶγιον, πόνοις ἀσκητικοῖς μέχρι γῆρας αὐτοῦ κεχηρμένος ἐπλεονέκτει δὲ τοὺς ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους τῇ τῆς προσευχῆς προσεδρεία. Ὅθεν ἐκ τοῦ γῆρας φέρειν τὴν στάσιν μὴ δυνάμενος, τῇ βακτηρίᾳ προσκλινόμενος, ταῖς προσευχαῖς ἐσχόλαζε. Θαυμασίως δὲ βιώσας καὶ Σαρρέστως, τῶν τῇ δε μετέστη.

Ὁ δὲ Θεὸς Πολυχρόνιος, τούτου μαθητὴς γεγονὼς, οὕτω τὴν τοῦ διδασκάλου ἀρετὴν ἀκριβῶς ἀνεμάξατο, ὡς οὐδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάσσεται· τῇ γὰρ αὐτῇ διηνεκεὶ στάσει, καὶ καρτερίᾳ τῆς προσευχῆς καὶ οὗτος ἐχρότη. Σίδηρα μὲν οὐκ ἠνέσχετο φορέσαι, διὰ τὸ μή τινας ἀσθηρίκτους ἐπ' αὐτῷ βλαβῆναι· δρυὸς δὲ ῥίζαν βαρυτάτην τοῖς ὤμοις ἐπιφέρων, ὡς μὴ δύνασθαι δυσὶ χερσὶ ταύτην παρακινήσαι, τὸ σῶμα κατεβάρυνεν. Ἐκ τούτων τῶν πόνων, καὶ Θεόδοτος αὐτῷ ἐπήνθει χάρις, καὶ διὰ προσευχῆς αὐτὸς αὐχμὸν ἔλυσε, καὶ ληκυθιον, κανὸν ὄν ἐλαίου, προσευχῇ πλήρες πεποίηκε· πολλά τε τερατουργήματα ἕτερα πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐκδημαί.

Οἱ δὲ τούτου φοιτηταί, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐν τῷ τῷ Θεοῦ Πολυχρονίου κελίῳ παρωκῆσεν, ὅλην τὴν αὐτοῦ ἐκμαξάμενος ἀρετὴν. Ὁ δὲ Δαμιανὸς, κώμην τινα καταλαβὼν Νιαρὰν καλουμένην, καὶ παρὰ τὰς ἄλλας οἰκίσκον εὐρῶν ἐρημότατον, ἐν ἐκείνῳ διήγε, τὴν αὐτὴν μετῶν τῷ διδασκάλῳ πολιτείαν. Οὐδὲν γὰρ ἦν αὐτῷ ἐν τῷ κελίῳ, εἰ μὴ μία σπυρίς τὴν φακὴν ἔχουσα, ἣν τροφήν ἰποιεῖτο. Τοσαύτην ὠφέλειαν ἐκ τῆς τοῦ Πολυχρονίου συναυλίας οὗτοι εὐραντο, ὅσιος πολιτευσάμενοι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰκόνοσ χρυσεῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀδευωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στερρῶ λογισμῷ, καιομένης τῆς φλογὸς ἐπέ-
βης Ἐνδοξε, ὡς οἱ τρεῖς Παῖδες οἱ τὴν κά-
μινον, πυρὶ αὐλῷ δροσίσαντες· μέσον δὲ πυρὸς
ἀνακράζων, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν κα-
τασκηνώσαντι, ἔνθα Δικαίων τὰ σκηνώ-
ματα, ἔνθα Μαρτύρων στρατεύματα, ἔνθα τῶν
σοφῶν Ἀποστόλων, αἱ χορεῖαι κραυγαῖσιν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀκάρπης τὸ πρὶν, πολυκάρπης τῷ Χριστῷ
ψυχὰς προσήνεγκας, γεωργία τῇ τῷ Πνεύ-
ματος, καθομαλίσας καὶ εὐσταχυν, ταύταις κα-
ταθέμενος σπόρον, καὶ κραυγαῖσιν ἐπαίδευσας·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεοῦ, τοῦ τὰ σύμπαντα σοφῶς δη-
μιουργήσαντος, Μήτηρ εδειχθῆς ἀπειρόγα-
μος, Παρθενομήτορ πανάχραντε· ὅθεν εὐσεβῶς
σοι Παρθένε, ἀνακράζομεν λέγοντες· Εὐλογη-
μένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τῆ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ἰερουργήσας εὐσεβῶς, τοῦ Χριστοῦ τὴν μυ-
στικὴν ἱερουργίαν, λογικὸν ἱερεῖον, αὐτὸς
προσῆχθης Θεῷ, θυσία δεκτὴ καὶ εὐάρεστος,
ὀλοκαρπημένη, Πολύκαρπε τρισμάκαρ.

Νεανικὴν ἐν πολιᾷ, βαθυτάτῃ τὴν ἀνδρείαν
ἐπεδείξω, τῆ Σταυροῦ τῆ δυνάμει, δια-
ναστήσας σαυτῆ, πρὸς θείας ἀγῶνας τὸ φρό-
νημα, Ἱερομαρτύρων, Χριστῆ κλέος Θεόφρον.

Ἐπηρεδόμενος Σταυρῷ, καὶ τὸν ἱεραρχικὸν
κόσμον ἀξίως, ἐνδυσάμενος Πάτερ, εἰς
τὸν ναὸν τῆ Θεῶ, εἰσῆλθες ἰδίῳ σε αἵματι, τῷ
Ἀρχιποιμένι, Χριστῷ ἐμφανισθῆναι.

Ἰπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεῖς, ὡς ἐπίσημος
κρίσις Ἱεροφάντορ, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν
παθημάτων αὐτῆ, καὶ δόξης ἐγένεθ συμμέτο-
χος, καὶ τῆς βασιλείας, αὐτῆ συγκληρονόμος.

Θεοτοκίον.

Φωτειδῆς στῦλος πυρὸς, καὶ νεφέλη φωτει-
νῆ προηγουμένη, πρὸς οὐράνιον κλῆρον,
Θεογεννήτορ Ἄγνη, γενεῖ μοι Παρθένε πανάμω-
με, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τῆ βίου πλανωμένῳ.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἄγιας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
» Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη, ἀνατείλασα Πά-
τερ, φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶς,
ταύτην τελόντων Θεσπέσιε, καὶ μετόχου τῆς
θείας, φωτοφανείας πάντας ἐκτελεῖ ἢ ἀξίως
θεόφρον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας, τῶν Ἁγίων Ἀγγέ-
λων, τῷ θρόνῳ τῆ Δεσπότη παρεστῶς,
τῆτον δυσώπει τοῦ φθάσαι ἡμᾶς, τὸ σωτήριον
πάθος, καὶ τὴν αὐτῆ ἀνάστασιν φαιδρῶς, ἀρε-
τῆς πολυτρόπους, ἰδέας ἐκτελέσαντας.

Ἡ τῆς Ἁγίας Τριάδος, κατανόησις Πάτερ,
Ἡ τρανῶς οὐκ ἐν αἰνίγμασιν ὡς πρὶν, ὡς
καθαρῶ τὴν καρδίαν σοι, διασχόντι τὴν ὕλην,
καὶ τῶν δεσμῶν λυθέντι τῆς φθορᾶς, κατοπτρεύ-
ται μάκαρ, Πολύκαρπε πανόλβιε.

Στεφηφορῶντά σε Πάτερ, καὶ βραβεῖον τῆς
νίκης, δεξάμενον ἐκ θείας δεξιᾶς, καὶ τῆς

ἀγῶνας τελέσαντα, καὶ φωτὸς πληρωθέντα,
πιστεύοντες Πολύκαρπε σοφῆ, πρεσβευτὴν τῷ
Χριστῷ σε, προθύμως προβαλλόμενα.

Θεοτοκίον.

Ὁς Θεοτόκον σε Κόρη, καὶ Μητέρα τῆ Λό-
γου, καὶ πρόξενον ὑπάρχουσας ἡμῖν, τῆς
αἰδίου καὶ θείας ζωῆς, ὡς τῆς δικαιοσύνης, τὸν
Ἡγίον ἐκλάμψασαν ἡμῖν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως,
ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πολλὰς καρποὺς προσήνεγκας, Χριστῷ σο-
φῆ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμέ-
νης, βροτῆς ἐκ πλάνης δαιμόνων, Ἱερομάρτυς
ἐνδοξε, Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, καὶ Ἀποστόλων
σύσκηνη μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν σε τι-
μώντων ἐκ πόθου. Θεοτοκίον.

Ἐρράγη Μητροπάρθενε, τὸ τῆ φραγμῆ με-
στότειχον, καὶ οἱ θνητοὶ τοῖς Ἀγγέλοις,
τῷ σῷ συνήφθημεν τόκῳ καὶ νῦν Θεογεννήτρια,
νηστεύειν ἡμᾶς κράτυνον, καὶ φθάσαι τὴν τριῆ-
μερον, ἀνάστασιν τῆ Υἱῶ σε, εἰλικρινῶς προ-
σκυνῆσαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς
σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας
Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέω, ἢ
τῆς Τυροφαγοῦ (*).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήδη Στιχολογίαν
τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ἰστώμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα
δ'. τοῦ Τριωδίου γ. καὶ τοῦ Προδρόμου γ. Δόξα, τοῦ
Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος, κτλ. —
Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Προ-
δρόμου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστά-
σιμον, τῆ Προδρόμου, καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις τὰ αὐτὰ
καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, κτλ. Τροπάριον
τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὰς δύο Στιχολογίας τοῦ Ψαλτη-
ρίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολοίλειον, Κά-
θισμα τοῦ Προδρόμου. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς
ἔθος τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου,
καὶ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ. ὥδης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος

(*) Περιττῶς, καὶ ἀνευ παρατηρήσεως, σημειοῦται ἐντε τῷ
παλαιῷ Τυπικῷ καὶ τῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας: Ἐὰν τύχη τῇ
Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ
Ἀσώτου καὶ εἰς ταύτας οὐδέποτε συμβαίνει ἡ παρῶ-
σα τοῦ Προδρόμου Ἑορτὴ, ἐκτός μόνον εἰάν τῃ Πάσχα καταν-
τήση μέχρι Μαΐου 5.

τοῦ Προδρόμου· εἶτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον, καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου, κτλ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τοῦ Προδρόμου δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως.

Β'. Ἐὰν τύχη ἐκτός τῶν ἀνωτέρω δύο Κυριακῶν, καὶ ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, μὴδὲ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Η' Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου τότε ψάλλεται ἑορτάσιμος· τευτίσι, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, **Μακάριος ἀνήρ.** Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου εἰς ε'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. **Θησαυρὸς ἐν θείων δωρεῶν.** Καὶ νῦν, **Τίς μὴ μακαρίσει σε.** Εἰσοδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τὰ μετὰ τοὺς Αἴνους, **Δεῦτε τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, λέγοντες Στίχους εἰς αὐτά:**

Στιχ. α'. **Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει,** κτλ.

Στιχ. β'. **Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.**

Δόξα, Ἦχος β'. **Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν.** Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον, **Ἐκ γῆς ἀνατείλασα. Θεοτοκίον, Τὸ ἀπαίωνος ἀπόκρυφον,** καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Κανόνια, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ. Κανὼν τῆς Θεοτοκου, Ὑγρὰν δευδύσας, καὶ τοῦ Προδρόμου, κτλ. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, Μακαρισμοί, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, τὰ διατεταγμένα. Καὶ νῦν, εἰς τὴν Τυροφάγου, τελείται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατιθεμένη ἡ τοῦ Προδρόμου Ἀκολουθία, ψάλλεται μόνη κατὰ τὴν πρό τοῦ Σαββάτου ταύτου Παρασκευῆν, ὡς ἀνωτέρω διατετυπώται, Ἀρθρῷ Β'.

Δ'. Ἐὰν τύχη τῇ β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην μετατίθεται εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου, καὶ συμπάλλεται ὡς διατάχθη Ἀρθρῷ Α'.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις. Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, **Ὁργάνῳ χρυσάμενος.** Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ καθεξῆς ἡ Δεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ, **Θεὸς Κύριος.** Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου Θ. καὶ Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν β', Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Θ. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα πάλιν τοῦ Προδρόμου. Οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, κτλ. Κανόνες τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. φθῆς, Κοντάκιον, καὶ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι, **Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.** Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, κτλ.

Σ'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἢ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τοῦ, **Μακάριος ἀνήρ,** εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριωδίου δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Τριωδίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου, τὸ εἰς τὴν Λιτὴν· εἶτα τὸ, **Ἄξιόν ἐστι,** κτλ. — Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ τοῦ Σταυροῦ, εἰάν τύχη τῇ τρίτῃ Κυριακῇ. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὸ συνήθες. Εἰς τοὺς Αἴνους. Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Τριωδίου ε'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, κτλ.

Ζ'. Ἐὰν τύχη τῇ β'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Καὶ ἐνταῦθα συμπάλλεται ἡ τοῦ Προδρόμου Ἀκολουθία, μετὰ τῆς Ἀναστάσιμου καὶ τῆς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Τάττεται δὲ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Ἀναστάσιμον, εἶτα ἡ τοῦ Γρηγορίου.

Καὶ ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τοῦ Γρηγορίου γ'. Δοξαστικόν, τοῦ Προδρόμου. Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, Δοξαστικόν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου — Ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ, μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Τὰ λοιπὰ πάντα συνήθη καὶ γνωστά.

Η'. Ἐὰν τύχη ἐν Νηστίμῳ ἡμέρᾳ.

Εκτός τῆς β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, περὶ ἧς προεῖρηται ἀνωτέρω, Ἀρθρῷ Δ'. ἐν ὁποιαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Νηστείας τύχη ἡ παροῦσα τοῦ Προδρόμου ἑορτή, ἢ τούτου Ἀκολουθία ψάλλεται καθ' ἣν τάξιν εὐρίσκειται τετυπωμένη ἐφεξῆς, ἐξαιρουμένου μόνου τῶν Κανόνων καὶ τοῦ Πολυελλίου — Ἐὰν δὲ βούλη ἑορτάσαι καὶ τὴν μνήμην ταύτην τοῦ Προδρόμου πανηγυρικώτερον, λάβε καὶ ἐνταῦθα ὁδηγὸν τὸν ὑποτιθέντα τυπὸν εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαλαράμπου, Ἀρθρῷ Ε'.

Θ'. Τελευταῖον, καὶ τοῦτο διατάσσεται ἐν
τισι τῶν Χειρογράφων :

Εἴαν τύχη τῷ β'. ἢ γ'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν, ἐν τῷ
Ὁρθρῳ ψάλλεται Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Προδρό-
μου μέχρι τῆς ε'. Ὁδῆς, εἶτα εἰσέρχονται τὰ Τριῳδία·
σύ δὲ ποιήσον, ὡς βούλει.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῆ
Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτισ-
τοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι.
καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς,
καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ
Τριῳδίου· εἶτα τὰ παρόντα γ'. προσόμοια τῆ
Προδρόμου, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερά Κεφαλή, καὶ φωτοφόρος καὶ
Ἁγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ζῆφει τμηθεῖσα
παλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἴσ-
χος διακόψασα· πηγὴ ἡ τοῖς Δαίμασι, τῆς πι-
στούς καταρδεύουσα· ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σω-
τήριον ἔλευσιν, κατὰγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν
τῆ Πνεύματος, παλαι κατανοήσασα, πρὸς τῆ-
τον σκηνώσασαν· τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, ἡ
μεσιτεύσασα χάριτος (*)· Χριστὸν ἐκδυσώπει,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στάμνω ἐγκεκρυμμένη ποτέ, ἡ τοῦ Προδρό-
μου Κεφαλή πεφανέρωται, λαγόνων ἀνα-
δοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμά-
των ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς
ὑδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν
στεγάζοντος ὑδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βρο-
τοῖς Δείαν ἄφεισιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν,
τὴν ὄντως αἰδίμιον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει,
περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης,
τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν Ἀμνὸν τῆ Θεῆ, ἀνακηρύξασα
Καρκί φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετα-

(*) Ἐγράφετο πρότερον εἰς δοτικῆν, χάριτι· ἀλλ' ὁ Ἰ-
μνωδὸς αἰνιττεται ἐνταῦθα τὸ Εὐαγγελικὸν ῥητόν, ... καὶ
χάριν ἀντὶ χάριτος (Ἰωάν. α. 16.), ὅπου ὁ Εὐαγγελισ-
τῆς, κατὰ τοὺς Ἑρμηνευτάς, ἐννοεῖ διὰ μὲν τοῦ, χάριν, τὸ
Εὐαγγέλιον, διὰ δὲ τοῦ, χάριτος, τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον.
Εἶτα, ἐρμηνεύων τὴν ἐνοσίαν ταύτην, ἐπιφέρει αἰτιολογικῶς·
Ὅτι ὁ Νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ
ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο (αὐτ. 17).

νοίας, ταῖς σωτηρίουσ ὁδοῦς, Δείαις ὑποθήκαις
βεβαιώσασα· ἡ πρὶν τοῦ Ἠρώδου, παρανομίαν
ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκμηθεῖσα τοῦ σώ-
ματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατὰκρυψιν·
ὡσπερ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος, Μετα-
νοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυ-
χῆς καταλύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ Θεοφρούρητος
Κάρα σου Προδρόμε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λα-
γόνων ἀνέτειλεν· ἡν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι,
καὶ προσκυνῆντες ἐνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ
Χριστοῦ Βαπτιστά, θαυμάτων τὰ παραδόξα,
καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν
ἀσθενούντων, ὑπάρχαυσα Θεοτόκε Παρ-
θένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων
ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἡ μόνη
προστασία τῶν Πιστῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Εν ξυλῷ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἡ πανάμω-
μος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὡ-
δύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόδιφ ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς,
καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα, Ἦχος β'.

Η τῶν Δείων ἐννοιῶν πανσεβάσιμος Δῆκη,
καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προ-
βλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λα-
γόνων μητρικῶν ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σῆ-
μερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ
εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγιασμοῦ προ-
χέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετα-
νοίας ὁδὸν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὄλων πρεσβεύ-
σα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Θεοτόκε ἀχραντε· χαῖ-
ρε, ἡ δι' Ἀγγέλου δεξαμένη τὸ χαῖρε·
χαῖρε ἡ τεκοῦσα Πατὸς τὸ ἀπαύγασμα· εὐ-
λογημένη χαῖρε σεμνή, Παναγία Παρθένε μόνη
πανύμνητε· σὲ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴν Μη-
τέρα τῆ φωτός. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωργή-
τως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξυλῷ ὡς ἐω-
ρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλό-

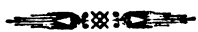

λυζες, και ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'κ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλή, ἀκτίνας ἀφήσει τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἀνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, καίωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸ αὐτὸ και εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο'ς Δεῖον θησαύρισμα, ἐγκυκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. Πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλῶθῃαι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, και ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθόδοξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλιάνθρωπε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Α'ναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἡ ἱερά σου κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐπλέτισε, Χριστῷ Βαπτιστᾷ, πάντας τῆς προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ὑμνοῖς μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα και Κτίστην, τοῦτοις διδόντα μάκαρ διὰ σέ, λύσιν πταισμάτων, και πλοῖσιον ἔλεος.

Δόξα και νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἑλέη Δέσποινα οἱ δούλοι σου, κράζοντες και λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον και λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, και ἀναγκῶν και πάσης ἀπειλῆς· σὴ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο' Ἡρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, τὴν τιμίαν Κάραν σε, ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς,

ὡς ἔκφρων οἴστρω ὁ δειλαιος· ἦντερ ἐκ πόθου, Πιστοὶ ἀσπαζόμεθα.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Μωῦσῆς ἐώρακε, πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ ταῖς ψυχὰς φωταγωγῶν, και μὴ φλεθθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσος δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος (*).

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἠτοίμασα λύχρον τῷ χριστῷ μου.

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ, και πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Και νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Και τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ἡ τῶν Δείων ἐνοιῶν πανσεβάσμιος θήκη.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Ο' Ἱερεῦς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Ἐἶτα ὁ Κανὼν τῆ Προδρόμου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 5. και τὰ Τριῶδια τῆς ἡμέρας ὡς καθ' ἐκάστην. Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**'ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, και θορῶν ποντῶμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα, και ἄσωμεν.

Δεῦτε εὐφῆμῳ τῇ γλώττῃ και πανσθενεῖ, ἀκροτουμένη Πνεύματι, ἐκ χειλέων εὐαγγῶν, τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνὴν, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ δοξάσωμεν.

Εἰρηνικῇ καταστάσει γαληνῇ, και ἀπειροῖς πλήθουσιν, Ἐκκλησία ἡ Χριστοῦ, εὐσταθῶς ποιμαίνεται τῶν σοῖ, τὴν ἐτήσιον ᾠδὴν, βρωόντων Πρόδρομε.

Τὴν πρὸς Θεῷ δεδομένην ὡς θησαυρόν, ἡμῖν ἀναφαίρετον, θεοφόρον κορυφὴν, τῆ Προδρόμου ἅπαντες ᾠδαῖς, ἐπαξίως πανδημεῖ, πιστοὶ τιμήσωμεν. Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα..

(* Τα ἀνωτέρω Καθίσματα μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων, ἵνα χρησιμεύσωσιν ἐκ τοῦ προχείρου, ὅταν τεπικὴ διάταξις καλέσῃ αὐτὰ.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Γ'αστήρ στειρεύουσα βλαστὸν, σὲ προήνεγκες Δεῖον, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, εὐκλεῆ Νυμφγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ Νυμφίῳ, ταύτην μνηστεύμενον.

Τὴν σὴν Δεόφθογγον φωνήν, Πρόδρομε Ἰωάννη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν, ἡ ἀθλία μοιχαλὶς τὴν Δεῖαν γὰρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις, κάραν τὴν ἀπόγειον.

Π'ανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθοῦσα σε πόλις, εὐωχεῖται ὡς ὄλβον, εὐραμένη μυστικόν, καὶ κρήνην ἀνελλιπῆ, ἰαμάτων, Πρόδρομος τὴν κάραν σου. Θεοτοκίον.

Τοῦ Δεῖου τόκου σου Ἄγνη, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Κάθισ. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ὡς ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ κρυβεῖσα, ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου ὡς σῖτος καταχωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς, ἀνῆκε καρποφοροῦσα Δεῖαν ζωὴν. Ταύτης πάντες τιμήσωμεν, τὴν εὐρεσιν, τὸν Χριστὸν, δοξάζοντες τὸν δόντα αὐτῇ, χάριν βρῦειν ἰάματα.

Ἄξιον Ὁμοιον.

Τοῦ Βαπτιστῆ ἡ κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐν τῇ ὑδρίᾳ καὶ ὡς λύχνος Δεόφωτος ἀγλαίζομένη, ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα κόσμῳ παντὶ, ὡς ὄρθρος ἐξανατέλλων πανευπρεπῆς, τοῦ Ἡλίου ὁ Πρόδρομος, καὶ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, μηνύων πάλιν ἡμῖν, Ἴδε κραυγάζει ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἄσωματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοὶ ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακραζούσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Τῆς παλαι γέγονας, σφραγὶς πανόλβιε, ἐμφανῶς Διαθήκης καὶ Προφητῶν, πέρας ἐχρημάτισας, καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτὸς, τῆς καινῆς ἐδείχθης Πρόδρομε.

Τριχίνας ῥάκεσι, συνήθως Πρόδρομε, τὴν τιμίαν ἡνέσχε καὶ εὐκλεῆ, Κάραν σου κἀλύπτεσθαι, βασιλικῆς αἰουργίδος, ὡς ἐσθῆτι ἀγαλλόμενος.

Τῇ αἰγλῇ Πρόδρομε, τοῦ Δεῖου Πνεύματος, τὴν τιμῶσάν σε πόλιν διηνεκῶς, πρέσθευε φαῖδρύνεσθαι, καὶ ἐν τῇ σῇ σοφῇ μνήμῃ, σὺν Ἀγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξε, φυτῆ ἀπόγευσις τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, ταῖς τῶν ὀρθρίζοντων σοι ψυχαῖς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Ὁὐκ ἔφυς κἀλαμος Βαπτιστᾶ, ταῖς πειραστικαῖς τοῦ δυσμενοῦς, αὐραῖς αἰεὶ ῥιπιζόμενος, πύργος δὲ τοῦ θείου λαοῦ ἀκράδαντος δυνάμει Ἡλιοῦ γὰρ ὤφθης καὶ πνεύματι.

Ὁ τὴν Θεότητα ἀθετῶν, καὶ κατασμικρύνων τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ σοῦ βαπτισθέντος Χριστοῦ, τὴν τε Δεῖαν χάριν σοῦ νοσφιζόμενος, ἐνδίκως περιβόλων Δείων ἀπείργεται.

Ἀφθόνου ἠνοιξας σὺ πηγῆς, πύλην τοῖς ὑμνοῦσί σε ἡμῖν, πτόθῳ αἰοίδιμε Πρόδρομε, χάριτος τῆς Δεῖας βλυζούσης νάματα, καὶ ρεῖθρα ἰαμάτων πάντας εὐφραίνοντα.

Θεοτοκίον.

Φοροῦσα κᾶλλος τό νοητὸν, τῆς ὠραιοτάτης σου ψυχῆς, νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ Σεμνῇ, καὶ φέγγει τῆς ἀγνείας, κόσμον φαῖδρύνουσα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καὶ θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βῶθ σοι Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Προφήτην σε ἔφησεν, ἡ ἀλήθεια Χριστός, καὶ Προφητῶν ὑπέρτερόν, Βαπτιστᾶ τε καὶ Πρόδρομε τῆς ζωῆς αὐτὸν γὰρ ἑώρακας, ὃν Προφήται καὶ νόμος προκατήγγειλαν.

Ὁὐκ ἔφερε κρύπτεσθαι, τῶν θαυμάτων ἡ πηγῇ, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ αἰοίδι-

μας Κάρα σου Βαπτιστά, Προφήτα και Πρόδρομε, ἀλλ' ὄφθεισα προχέει ἰαμάτων πηγὰς.

Πανόλβιον καύχημα, καὶ ἀγλαΐσμα φαιδρὸν, καὶ θυρεὸν σωτήριον, ἢ φιλόχριστος αὕτη καὶ εὐκλής, προβάλλεται πόλις σου, τὴν σεπτὴν σου καὶ θείαν Κάραν Πρόδρομε, Θεοτοκίον.

Ο μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ κβωτὴν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερῶτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐραϊμένοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν,

Ὁ Οἶκος.

Εκ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν εἰληφὼς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτοὺς ὑπέρτερος ἐχημάτισας· ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοι δεδοικα· ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθεὶς, τῇ ᾠδῇ ἐγχειρῆσαι τετόλμηκα· διὸ μὴ ἀπαξιώσης συνεργός μοι γενέσθαι πανεύφημε, ἵνα ἰσχύσω στεφανῶσαί σου κορυφὴν τὴν ἁγίαν τρισόλβιε· καὶ γὰρ σὺ ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ἐκ γῆς προφαίνει Πρόδρομος σεπτὴν Κάραν, Καρπούς παραινῶν ἀξίως ποιεῖν πάλιν.

Ὁ Βαπτίσας πρὶν ὑδάτων πηγαῖς ὄχλους, Γῆθεν φανείς βάπτιζε πηγαῖς θαυματῶν.

Εἰκοστὴν Προδρόμοιο φάνη Κάρη ἀμφὶ τετάρτην.

Η τιμία αὕτη καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος κεφαλὴ πρῶτον ἡμῶν εὐρέθη, κατ' εὐδοκίαν καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Προδρόμου, ὑπὸ δύο τινῶν μοναχῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἡρώδου, ἐλθόντων εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς προσκύνειν τοῦ ζωηφόρου τάφου τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐκ δὲ τῶν μοναχῶν τούτων λαβὼν αὐτὴν κεραμεύς τις, εἰς τὴν Ἐμμεσηνῶν ἤγαγε πόλιν. Αἰσθόμενος δὲ εὐπραγίας τινός δι' αὐτῆς ὁ κεραμεύς, διαφερόντως ἐτίμα αὐτήν. Εἶτα μέλλων τελευτᾶν, τῇ ἰδίᾳ ταύτην κατέλιπεν ἀδελφῇ, ἐπειπὼν μὴ κινεῖν αὐτήν, μηδὲ ἀνακαλύπτειν, ἀλλὰ μόνον τιμᾶν. Καὶ μετὰ

τὴν τῆς γυναικὸς τελευτῆς, πολλοὶ ταύτην κατὰ διαδοχὴν ἐδέξαντο.

Ἐσχάτον δὲ εἰς Εὐστάθιον τινα μοναχὸν καὶ πρεσβύτερον περιήλθε, τῆς τῶν Ἀρειανῶν ὄντα κακοδοξία· ὃς ἀπελαθεὶς τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ κατῴκει, παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ τὸ κατηλεῦειν τὰς ἐκ τῆς τιμίας κάρας ἰάσεις, καὶ ἐπιγράφεται αὐτὰς τῇ κακοδοξίᾳ αὐτοῦ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν κατέλιπεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὴν τοῦ θείου Προδρόμου Κάραν. Καὶ ἦν ἐν αὐτῷ κρυπτομένη μέχρι τῶν Μαρκέλλου χρόνων, ὄντος Ἀρχιμανδρίτου, ἐπὶ τῆς βασιλείας Οὐαλεντιανοῦ τοῦ νέου, καὶ Οὐραίου Ἐπισκόπου Ἐμείσης. Τότε δὴ, πολλῶν ἀποκαλυφθέντων περὶ αὐτῆς, εὐρέθη αὐσα ἐν ὑδρίᾳ, καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου Οὐραίου εἰσήχθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐνεργήσασα. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη Συναξίς ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Προφητῶν, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ,

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοδόλον μὲν τὴν καμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίαις Παισί· τοὺς Ἰαλθαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἐπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Παρθένου ὁ βλασφῶς σε ὑπὲρ ἅπαντας, ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· ὡς γὰρ ἄσαρκος καὶ ἰσαγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτῷ πεπολιτευσαὶ βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν νηδυῖ τῆς Παρθένου τὸν σκηνώσαντα, ἔγνωσ στερωτικῆς ἐκ γαστροῦ, καὶ χρησάμενος, τῇ μητρῶα Πρόδρομε φωνῇ, σκιρτῶν ἀνεκραύγαζες αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάριζαι τῶντι ἐν ταῖς πόλεσιν, αὕτη μὲν παναοίδιμε, κτησαμένη σε, πολιοῦχον, Πρόδρομε Χριστῆ· διὸ ἐορτάζουσα βοᾶ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δ' ἰὰ σὲ Μῆτερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάση τῇ οἰκουμένῃ φαίδρον· τὸν γὰρ Κτίστην σὺ τῶν ἀπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἴτησαι Παναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς Πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος. ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίαις, δρόσον ἐπήγα-
» σας, καὶ Δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔ-
» φλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ
» βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τῆς
» αἰῶνας.

Α' περὶ βροῦτος, φωνῇ ὁ Πρόδρομος, ταῖς ἐρήμοις καρδίαις, τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πίστιν εὐσεβῆ, ἐγκεντρίζων τῷ ἔντῳ Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ετοιμάσατε φάσκῃ, καὶ νῦν ὁ Προδρόμος, τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον, δι' ἀγιότητος· οὗτος γὰρ ἔλθων, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταῖς ἡμῶν καρδίαις, οἰκήσει εἰς αἰῶνας.

Τῆ φωνῇ ἀκοήν μὲν, τῆ τοῦ Γεννήτορος, ὁφθαλμοὺς δὲ τῆ Δεῖα, τοῦ Δείου Πνεύματος, ὅλος δὲ ἀφῆ, Ἰωάννης ὁ Προδρόμος, σὲ χειροδετήσας, Χριστὲ θεοφορεῖται.

Θεοτοκίον.

Χιρυσταυγῆς σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξιὰ μὲν ἀφραίστως, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνῶσει τῆ αὐτοῦ, κατασφραζόν τὰ σύμπαντα. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἄγνη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανόαις Στρατιάις σε μακαρίζομεν.

Σιαφῶς τῆς πλήρους δεκάδος Προδρόμε, τῶν ἐντολῶν σὺ φύλαξ ἐξ ἰσχύος γενόμενος, καταλλήλως πρὸς Χριστοῦ τετίμησαι, χαρισμάτων δεκάδι. ὅθεν τοῦ Λόγου σε μύστην τε καὶ φίλον νῦν εἰδόντες· σὲ μακαρίζομεν.

Χριστοῦ Προφήτης τε καὶ Ἀπόστολος, Ἄγγελός τε καὶ Προδρόμος τῆς Δείας σαρκώσεως, Βαπτιστῆς καὶ Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς πιστός, κήρυξ τε τοῖς ἐν Ἄδου, σὺ ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς παρθενεύουσι κανῶν, καὶ τῆς ἐρήμου βλαστός.

Ψυχῆς τὸ ἄπιστον δειγματίζεται, ἱεουργοῦ χειρὸς νενεκρωμένης τῷ Δαύματι, βλαστησάσης αὐτίς διὰ τῆς πίστεως· σῆς γὰρ ἐκφανθείσης Κείρας Μακάριε, ἡ καταποθεῖσα παλάμη ἀνακαινίζεται. Θεοτοκίον.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῷ εὐκλεεῖ τεμένει τοῦ Προδρόμου προστρέχοντες· ἐν αὐτῷ γὰρ πάρεισιν Ἀγγέλων χερεῖ, πνεύματά τε Δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σὺν τῷ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ ἰάσεις νέμουσα.

Ἐξακοστειλάριον. Τροῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Λαμπροφανῆς ἀνέτειλεν, ἡ τιμία σου Κείρα, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, Προδρόμε Ἰωάννη, λυχνε φωτὸς τοῦ αὐλοῦ· ἧς τὴν εὐρεῖσιν πόθῳ, τελούντες δυσωποῦμέν σε, τῶν δεινῶν εὐρεῖν λύσιν, καὶ τὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ἀνύσαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις σου πανεύφημε, Βαπτιστῆ τοῦ Σωτῆρος. Θεοτοκίον.

Ψυχαγωγεῖται Πάναγνε, τῶν Πιστῶν ἡ θεόφρων, ἐμήγυρις λατρεύουσα, καὶ πιστῶς

ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον· κυρίας· ταῖς πρεσβείαις σου ὅθεν, τῶν νηστειῶν τὸν δίαυλον, δὸς ἡμῖν ἐκτελέσαι, θεοπρεπῶς, καὶ Σταυρὸν τὰν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ πάθη τὰ σωτήρια, τῆ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐἶδωκας σημειώσιν.

Ηνοῖζε προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ πάνσεμνος, κεφαλὴ σου Πανεύφημε, καὶ τροφήν προέθηκεν, ἡδυτάτην πᾶσι, Δείων χαρισμάτων· ὧν περ μετέχοντες πιστῶς, τὸ τῆς νηστείας τραχὺ γλυκαίνομεν, καὶ πίστει εὐφημοῦμέν σε, καὶ ἐκβοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μύρα ὡσπερ νάματα, ἡ Κεφαλὴ ἀποσταζουσα, τοῦ Προδρόμου ἀέννα, καὶ τραπέζῃ σήμερον, ἀποθεθεῖμένη, μουσικῇ καὶ Δεία, εὐωδιαίνει νοητῶς, καὶ ἀηδίαν ἐλαύνει θλίψεων, καὶ εὐφροσύνης ἀπαντας, πληροῖ τοὺς πόθῳ κραυγαζόντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴτεμεν ἡ Κείρα σου, καθάπερ ξίφος τομώτατον, κεφαλὰς ἀνομούντων ἐχθρῶν, καὶ νάματα ἐβλυσεν, εὐνομήσι πᾶσι, τῶν Δείων χαρίτων· καὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς, ἀνευφημοῦμεν φίλον καὶ Προδρόμον, Ἰωάννη τοῦ Κτίσαντος, καὶ ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσιμον Κείραν, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβίαν φιλόανθρωπε, αἱ ἐπταικότες δούλοι σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστη Χριστέ.

Φιλιάγαθε Θεέ καὶ Σωτῆρ, τοὺς δούλους σου περίσωζε, ἀπὸ πάσης, περιστάσεως δεινῆς, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Μητρὸς σε ταῖς ἐντεύξεσιν. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ηῶν ἐπὶ πίνακι, τὸ τοῦ Ἡρώδου ἄθεσμον μῦθος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μετάνοιαν πᾶσι κηρύξασα Πιστοῖς, τιμία Κεφαλὴ τοῦ Βαπτιστῆ σε Κύριε, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς

ἀναφανείσα, πρόκειται τοῖς πιστῶς προσῆσιν αὐτῇ καὶ ἀπτομένοις ἐν φόβῳ, καὶ προσκυνούσι πόθῳ ψυχῆς, βραβευομένη λύσιν πταισμάτων, καὶ αἰτημάτων παρέχει τὰ σωτήρια, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τὸ, Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Παιῆμεν δὲ καὶ μετανοίας μεγάλας τρεῖς.

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην ὥραν, καὶ τὰς λοιπὰς ἐφεξῆς, λέγοντες ἐν αὐταῖς Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

***

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὲς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, εἶτα τῆ Ἁγίου τὰ παρόντα γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ Πιστοὶ, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὐρέσει αὐτῆς, ὑπαντώντες ἐν ἄσμασι, τιμώντες ἐκ πόθου, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν ἦν περ, ὁ ληρωδῆς Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἴστρω, τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος, Δίς.

Ὅσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσὸς, ἕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ κεφαλὴ δαδουχῆ, στάμνω διαλάμπουσα, καὶ φθειγγομένη τρανώς, τῆ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἶγλη τε φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν ἦν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ προσβέουσαν.

Πάλαι, ὡσπερ θείος θησαυρὸς, στάμνω κερυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἀποκαλύπτεται, ὡσπερ πλοῦτος προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα ὅθεν, θυμηδίας ἀπάσης, χάριν ἀπολαύοντες ὕμνοις, ταύτην εὐλαβῶς ἐγκωμιάσωμεν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσιμος θῆκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανώς ἡ προβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, ἀγιασμῶ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας

ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὄλων προσβέουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Φόβος, πολυτρόπων πειρασμῶν, καὶ τῶν ἀναγκῶν καταιγίδες, νῦν με χειμάζουσι, καὶ βυθὸς καλύπτει με, τῆς ἀπογνωσεως ὁ χειμῶν τῶν πταισμάτων μου, δεινῶς με ταράττει· πρόφθασον καὶ λύτρωσαι κλυδωνιζόμενον, μόνη τῶν Πιστῶν ἡ γαλήνη, καὶ πρὸς τὸν λιμένα τῆς ἄνω, θείας κληρυχίας με εἰσάγαγε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνας πολλὰς, ἐν τῇ τῆ Υἱῶ καὶ Θεῶ σου, σαυρώσει Ἄχραντε, ἕστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἱ μοι τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἴσοδος μετὰ τῆ Εὐαγγελίου, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ, Ἀλληλουῖα, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν, καταλύομεν ἔλαιον καὶ οἶνον, ἄνευ τῆς πρώτης ἐβδομαῖδος.

~~~~~

Τῆ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρά,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Υπὲρ τὸ ζῆσαι Παμμάκαρ θανεῖν προθέμενος, τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα, προσκυνεῖσθαι προστάττεις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ὅθεν λοιπὸν, αἰρετιζόντων τὰ στόματα, Δαυϊτικῶς ἐνεφράγη, κατὰ Θεοῦ, τῶν λαλούντων ἀδικίαν πολλήν.

Φιλαργυρίας τὴν νόσον ἀποσεισάμενος, τὸν θησαυρὸν τῆς ἄνω, βασιλείας ἐκτήσω, Ὅσπερ θεόφρον ὅθεν πιστῶς, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, τοῖς προσῆτι παρέχει θεοπρεπῶς, τὰ ἰάματα αἰοῖδιμε.

Ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου πολιτευόμενος, ὑπογραμμὸς ἐδείχθης, τῷ πομπέῳ σου Πατέρ, Ταράσιε τρισμάκαρ ὅθεν καὶ νῦν, ταῖς

διδασκαίς σου φρουρούμεθα· ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβυῶν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων φαιδρῶς.

Τὸν ἀληθῆ Ἱεράρχην, καὶ λειτουργὸν τοῦ Χριστοῦ, ὡς παρ' αὐτοῦ λαβόντα, τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, τιμήσωμεν ἀξίως, Ταράσιον νῦν, τὸν σοφὸν ἀρχιποίμενα· ὡς παρρησίαν γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, ἱκετεύει τῆ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επί τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, προσρέχω πάντοτε· ἐπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω, οἰκτιρμούς καθ' ἐκάστην, ὕμνων καὶ εὐλογῶν σε, καὶ τὴν πολλὴν, ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ἐπὶ πᾶσι μὴ τοῖς κακοῖς, ἣν ἐνδείκνυται Θεοῦμφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Α'ναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἄμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνηδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν με Τέκνον, τί τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θάμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

•••••

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χαίρων γεραίρω Ταράσιον τὸν μέγαν.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις: Γεωργίου. (*)

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**'νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
 • Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
 • Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθῆσομαι, φαιδρῶς πα-
 • νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
 • θαύματα.

Χαρίτων τοῦ Πνεύματος, οἱ ποταμοὶ προ-
 χέομενοι, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ Ἱε-

ράρχου Χριστοῦ, καταρδεύουσι, Πιστῶν τὰς διανοίας, καὶ πάθη ἐκπλύνουσι, καὶ μολυσμῶν τῶν ψυχῶν.

Α'νωθεν δεξάμενος, ἱερωσύνης τὸ ἔνδυμα, ἀρεταῖς ἐφαιδρυνας, τοῦτο Ταράσιε, καὶ ὑπέρλαμπρος, φωστὴρ ἐν Ἱερεῦσιν, εδείχθης ἐν Πνεύματι, ἱεουργῶν τῷ Χριστῷ.

Γ'δρυσας Ταράσιε, ὀρθοδοξίας εἰς ἄσειστον, πέτραν τὴν διάνοιαν, σαλευομένην βροτῶν, καὶ ἐδόνησας, θεμέλια τῆς πλάνης, καὶ τὰς τῶν αἱρέσεων, βάσεις κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἐπλήρωσε, τῆς νοσητῆς Θεοῦμφε, τὴν κτίσιν ὁ ἀρρήτως, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐν σαρκί, καὶ κατηύγασε, τὸν κλύδωνα τῆς πλάνης, καὶ εἰς ὄρμον ἴθυεν, ἡμᾶς οὐράνιον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα.
 • καὶ ἀφθονος πηγὴ, δίασον συγκροτή-
 • σαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ
 • θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Γραφῆς εἰς βυθὸν τῆς θεοπνεύστου, εἰσδύσας Ταράσιε σοφέ, ἐντεῦθεν τὸν πολῦτιμον, μαργαρίτην ἀνείλκυσας· ὃν μεταδούς τῇ ποιμνῇ σου, ταύτην ἐνθέως κατεπλούτισας.

Ε'σβεσας τοῖς ὄμβροισ τῶν δακρῶν, τὸ πῦρ ἠδονῶν τῶν σαρκικῶν, καὶ διανῆψας Ὅσιε, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, ελαίῳ καθαρότητος, καὶ εὐποιῆας κοσμηθεῖσαν φαιδρῶς.

Ρ'άβδω τῶν ἐνθέων σου δογμάτων, τοὺς θῆρας σοφέ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀπήλασας μακάριε, ποιμνῆς ταύτην ἀλώθητον, διατηρῶν Ταράσιε, τὸν Ἀρχιποίμενα δοξαζούσαν.

Θεοτοκίον.

Ω'ς κλίμακα γῆθὲν σε Παρθένε, ὁ Κτίστης προθέμενος βροτοῖς, ἐκ κατωτάτων θλίψεων, καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἀφθαρτον, ζῶν ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀναβιβαῖζει τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκὸς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς· καὶ τὴν βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θῆρας, αἱρέσεων θεόπνευστε, τὴν τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τρανώσας προσκύνησιν· ἔθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκληρωσαι, Ἱεράρχα Ταράσιε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβεε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν· θωρήσασθαι, τοῖς ἐόρταζουσι πύθῃ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

(*) Εἰς τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην ἐλλείπουσιν ἐκ μὲν τῆς πρώτης λέξεως, ὁλόκληρος ἡ συλλαβὴ ΡΩΝ· ἐκ δὲ τῆς δευτέρας, τὸ ληκτικὸν Ω. Ἀλλὰ τοῦτο συμβαίνει πολλαχού, ὅσακις τὰ τῶν Ἀκροστιχίδων γράμματα ὑπερβαίνουν παραπλοῦ τὸν ὁρισμένον ἀριθμὸν τῶν Τροπαρίων· καθὼς ἐξ ἐναντίας ἐλαττοῦται ἕτος ὁ ἀριθμὸς, κατ' ἀναλογίαν τῆς ποσότητος τῶν τῆς Ἀκροστιχίδος γραμμάτων· καὶ ὅρα τὸν α'. Κανόνα τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων, τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ ἄλλης πολλούς. — Τὰ δὲ Θεοτοκία τοῦ Κανόνος τούτου κυρίως μὲν ἀκροστιχίζουσι Γεωργίου· οὐδεμία δμως ἀμφιβολία, ὅτι ἐπὶ ποίημα τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου, (κατὰ παράλειψιν τοῦ Ε), τοῦ καὶ ἄλλους πολλὰς Κανόνας μελουργήσαντος· α'. ὅτι τὸ Γεωργίας γράφεται διὰ τοῦ Ο, καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ Ω. καὶ β'. ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ δωδεκαμῆνῳ ἀπαντᾶται, οὐδὲ Λέων ὁ Ἀλλάτιος, ἐν τῷ περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Βιβλίων καὶ Ἱμνωδῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ (Φαβρ. Ἑλλήν. Βιβλιοθ. Τόμ. Ε.) ἀναφέρει Ἱμνωδόν, Γεωργίαν καλούμενον. Ὅρα καὶ Ὀκτωβρίου ἡ. τὰ αὐτὰ περὶ τῆς Ἀκροστιχίδος, καὶ τοῦ ἕμνωδου Γεωργίου, ἀντὶ Γεωργίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκῆσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος θηλάζει, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξαζόμεν, τὸν πανάγιον Τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστι, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Υἱοῦ πίστου, ὁ Προφήτης Ἀβθακούμ, κατανοῶν ἐκράυαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αρτον προβαλλόμενος τὸν ψυχικόν, ἔθρεψας πεινῶντας Ταράσιε. λόγοις ἐνθέοις, καὶ προτέθεικας σαυτὸν, τοῖς δεομένοις τράπεζαν, ἀφθονον τροφὴν ἐπιφέρουσαν.

Γλὺν ἀποθέμενος Πάτερ σοφὲ, τὴν ἐπιπροσθησαν τοῖς ὄμμασι, τῆς διανοίας, ταῖς ἀγρῦπνοις προσευχαῖς, τῆς νοητῆς ἐπέτυχες, Θεοῦ θεωρίας Ταράσιε.

Ρώμη τῶν δογμάτων σου Πάτερ σοφὲ, ὄρη ἐσαλεύθη αἰρέσεων, καὶ ἀσεβείας, κατεβλήθησαν βουνοὶ, καὶ ἀσαλεύτως ἴδρυνται, οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεμέλιοι. Θεοτοκίον.

Ρώμην περιβέβληται ἢ τῶν βροτῶν, φύσις ἀσθενήσασα πρότερον, τῇ παραβάσει, ἐν τῷ τόκῳ σου Ἀγνή, καὶ τῷ ἐχθρῷ ἢ τύραννός, δύναμις εἰς τέλος ἠσθένησεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμος Παρθένη, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εὐρήνην βραβεύοντα.

Τοῦ λόγου τῆ σύριγγι, τὴν ποιμένην σου Ταράσιε, ἐπὶ τὰς νομαὶς τῆς εὐσεβείας, καὶ ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας γνώσεως, καὶ εἰς τὰς ἐπαυλεῖς τῷ Χριστῷ, ἴθυνας ἀλώβητον, ταύτην τηρῶν πρεσβείαις σου.

Αρματι χρησάμενος, τῶν ἀρετῶν Ταράσιε, δι' αὐτῶν πρὸς ὕψος θεωρίας, ἀνεβιβάσθης καὶ τὰ ἀθέατα, εἶδες διανοίας ἐφθαλμοῖς, κάλλη τοῦ Δεσπότου σου, ὧν νοῖ κατετρύφησας.

Ρεῖθρον τὴν προαίρεσιν, ἐλέε ἀνεξάντλητον, ἔχων Ἱεράρχα δεομένοις, τῆς εὐποιίας τῆς αἰετῆς κρουνοῦς, ἔβλυσας· διό σε ὁ Χριστὸς, πρὸς ὕδωρ αἰείζωνον, καὶ τρυφὴν κατεσκήνωσεν. Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πρώην ὠραιότητα, καὶ τὸ εὐπρεπὲς καὶ κατ' εἰκόνα, δι' ἁμαρτίαν ἀπεκδυσάμενον, ταῦτα περιβάλλεται Ἀγνή, διὰ τῆς κηρύσεως, τῆς σῆς θεοειδέσερα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγίς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ βοθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Απαίρας τὸ κάλυμμα θεόφρον, αἰρετικῶν καρδίαις, τὸ ἐγκείμενον τῆς ἀγνωσίας, τὴν ἀληθῆ, τῶν δογμάτων Ὅσις, πᾶσι γνῶσιν ἐφανέρωσας.

Σὺ πυρφόροις λόγοις Ἱεράρχα, ταῖς ἀικανθώδεις φλέξας, δυσφημίας τῶν αἰρετιζόντων, τὸν φωτισμὸν, τῶν ὀρθῶν δογμάτων σου, ἐν τοῖς πέρασιν ἐφήπλωσας.

Γσχὺν ἐκ Θεοῦ διεζωσμένος, τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ, τῶν δογμάτων σου Ἱερομύστα, ταῖς κεφαλαῖς, ταῖς τῷ ψευδοῦς ἔτεμες, διαγγέλλων τὴν ἀλήθειαν. Θεοτοκίον.

Γδεῖν ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας, τὴν νοητὴν σου δόξαν, καταξίωσον Θεογεννητορ, τοὺς τὰ σεπτά, προσκυνοῦντας σύμβολα, τῆς ἀφθόρου σου κηρύσεως.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπιπεφάνης σήμερον.

Οσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυμάτων λάμπησι, φωταγωγεῖς διαπαντός, τῆς αἰκουμένης τὸ πλήρωμα, ἑρανομύστα, παμμακάρι Ταράσιε. Ὁ Οἶκος.

Τὴν σκοτισθεῖσάν με ψυχὴν τῷ σκότει τῶν πταισμάτων, φωτὶ τοῦ σοῦ ἐλέους καταύγασον Σωτὴρ με, καὶ λογισμὸν ἐπ' ἀγαθοῖς δώρησαί μοι Χριστέ μου, ἐκκαθάρας τὴν αἰχλὺν τῶν φαύλων ἐνθυμήσεων· ἵν' ὅπως κατ' ἀξίαν

ἰσχύσω τὸν σὸν Ἱεράρχην ἀνυμνήσαι, καὶ φράσαι τὸν βίον, καὶ τὰς πράξεις τὰς λαμπράς, καὶ τὴν ἔνθεον πίστιν, καὶ τὸν ζῆλον, ὃν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐκτίησάτο Ἐκκλησίας, ἥτις κατὰ χρέος αὐτὸν εὐφημοῦσα κραυγάζει· Οὐρανομύστα, παμμακάαρ Ταράσιε.

Συναξάριον.

Ἡ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

"Ακλυστος ὄρμος Ταράσιον λαμβάνει,
Κόσμου ταραχῆς καὶ ζάλης σεσωσμένον.

Ἐκὰδι ἐκ ταραχίου Ταράσιος ἔπτατο
πέμπτη.

Ὅστος τὴν τῶν σειπῶν καὶ ἀγίων εἰκόνων προσκύνουσαν ἰδοῦσά τις, καὶ δι' αὐτοῦ ἡ Βασίλειος ἀρχὴ καὶ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία πρὸς τὰς σειπὰς παραδόσεις τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπανῆλθε, καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τοῖς λοιποῖς Πατριαρχείοις ἦνωται. Ζήσας δὲ οὗτος εὐσεβῶς, τοῖς Βασιλεῦσι τίμιος γενόμενος, καὶ ἱερὸν μοναστήριον πέραν τοῦ στενοῦ οἰκοδομήσας, καὶ πλήθη Μοναστῶν συστησάμενος, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐλεήσας, καὶ καλῶς κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ἔτη εἴκοσι καὶ δύο, καὶ μῆνας δύο, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη, καὶ κατετίθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι μοναστηρίῳ. Ἦν δὲ κατὰ πάντα ὁμοίος τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, πλὴν τοῦ πολιοῦ καὶ τοῦ ὑπούλου ὀφθαλμοῦ· οὐδὲ γὰρ ἦν παντελῶς οὗτος πολίος. Ἡ δὲ αὐτοῦ Σύναξις τελεῖται ἐν τῇ ἀγιοτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν Ἀλέξανδρον δίσκος εἶδεν ἡλίου,
ὑπὲρ Χριστοῦ τμηθέντα, δόξης Ἡλίου.

Ὅστος ἦν ἐκ πόλεως Ποτιόλων τῶν κατὰ Ῥώμην, ἐπὶ Μαξιμιανῶ βασιλείῳ, καὶ Τιβεριανοῦ ἡγεμόνος· παρ' ὅσων προτραπείς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, λοιδορίας καὶ ὕβρεις οὐκ ὀλίγας ἐξέχευ. Ὅθεν ἐξ ἀκρων χειρῶν κρεμάται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτῷ. Ἐκεῖθεν δὲ ἐν Καρθαγίνῃ ἀχθεῖς, καὶ αὐθις κρεμασθεῖς, ξέεται καὶ μαστιγοῦται. Καὶ ἐν Μαρκιανουπόλει γεγονώς, λαμπάδα πυρὸς κατὰ τοῦ προσώπου δέχεται. Ἐν Θράκῃ δὲ ἐλθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου, Ἐπισκόπου Σκοπέλου.

Στίχ. "Ασειστος εἶ Ῥηγίνα τὴν προθυμίαν,
Κᾶν δεινὰν ἐνσεισῶσι πυκνά σοι ξίφη.

Ὅστος ἐγένετο ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, γονέων Χριστιανῶν υἱός· διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ τὴν πολλὴν εὐσέβειαν, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος Σκοπέλου· καὶ εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ Σύνοδον κληθεῖς, πάσας τὰς αἰρέσεις διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ τῆς παρρησίας ἠπάνισεν. Εἶτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπισκοπὴν, διωγμοῦ κινηθέντος,

ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀρχόντος· καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετημήθη.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐνθέντες Ἀντώνιον εἰς πῦρ οἱ πλάιναι,
Ἔβουσιν ὄψον νόστιμον τῷ Κυρίῳ.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ὁ διὰ Χριστὸν σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκὼν ἀμείψας, ὡς ὁ Δαυὶδ, τὰς φρένας,
Βίον διέδρας, ἐ τὸν Ἀγχοῦς παμμακάαρ.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος, Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σπένδεις Θεῷ, Μάρκελλα, Σερμῶ τῷ πόθῳ,
Θερμῆς σαλαγμῆς αἱμάτων ἐξ αὐχένος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὅν ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφροτες,
παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπαιλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ κρατῆρες τῶν δογμάτων σου πληραῖμοι, οἴνου τῆς χάριτος, πόμα ἡμῖν νοητὸν, Πάτερ τὸ τῆς γνώσεως, πᾶσιν ἐκέρασαν, τοῖς κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέφη ἤλασας τῇ πνεύσει τῶν δογμάτων σου, τὰ τῶν αἰρέσεων, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· καὶ αἴγλη Ταράσιε, ὀρθοδοξίας αὐτὴν, κατεφαίδρυνας, τῷ Φωτοδότῃ κράζουσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀκένωτον θεόθεν εἰσδεξάμενος, χάριν Ταράσιε, τροφὴν ψυχῶν δαψιλῶς, καὶ σωματίων ἔβλυσας, τοῖς ἐνδεδέσι σοφέ· δια τῆτό σε, ὡς σιτοδότην ἀφθονον, οἱ Πιστοὶ ἀνευφημέμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀχώρητος τῇ φύσει τῆς Θεότητος, καὶ ἀπερίγραπτος, Λόγος Θεοῦ γεννηθεῖς, ἐκ σῆ σαρκὶ Πάναγνε, καὶ παναμώμητε, προσιτός ἐστι, καὶ ἐν εἰκόνι γράφεται, ὡς σαφῶς ἐνανθρωπήσας.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγαῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολον τῆς σαρκός σου τὸ γεῶδες, ἀπέθου ἐγκρατείας πόνους Ταράσιε, καὶ βίον ἰσαγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας· διὸ τῶν Ἀσωμάτων σε, χοροὶ ἐδέξαντο, ἀπαύστως ἐκβοῶντα τῷ Κτίστη· Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νάμασι Χριστῆ τὴν Ἐκκλησίαν, δογμάτων Ἱεράρχα ὄλην κατήρδευσας, καὶ τὰ θεῖα σπέρματα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν ταύτῃ ἐγεώργησας, καὶ ἐπλεόνασας· διὸ καρποφοροῦσα κραυγάζει· Σε ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύρω νοτηῶ τοῦ Παρακλήτου, χρισθεὶς ὡς ἱερεὺς Πάτερ Ταράσιε, τῆς ἱερουργίας σου, τὴν στολὴν ἐποίκιλας. τῶν ἀρετῶν τοῖς χρώμασι, καὶ ταῖς λαμπρότησι· διὸ καὶ ἱερέργεις κραυγάζων· Σε ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Υπὸ τῆς αὐτοῦ φιλανθρωπίας, καὶ μόνης εὐσπλαγχνίας τε καὶ ἀγαθότητος, τοῦ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, Λόγος δυσωπούμενος, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται, Θεοχαρίτωτε· ἵνα τὴν γεωθεῖσαν ἀνθρώπων, φύσιν οὐρανῶση, ὡς μόνος Εὐεργέτης.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσπερας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δέ,
» αὐτῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπαρθένε.

Εμπνους ὡς εἰκὼν, καὶ στηλὴ Ταράσιε ζωσα προκειμένος, ἀρετῶν καὶ πίστεως, βοᾶς ἀπαύστως ἔργοις καὶ λόγοις σοφῆ, καὶ πρὸς οἰκειαν μίμησιν, πάντας προτρέπεις Πιστοῦς· διὰ τοῦτο, μνήμη ἀθανάτω σε, οἱ πρὸς σέ ἀφορῶντες γεραίρουσιν.

Γνώσιν ἀληθῆ, πλουτίσας τὴν ποιμνὴν σου, Πάτερ Ταράσιε, ἀπειθεὶς ἐγύμνωσας, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως Ὅσιε, καὶ ἀποροῦντας ἐδειξας, καὶ πενομένους αὐτοῖς· διὰ τοῦτο, ἀληθείας κήρυκα, οἱ Πιστοὶ σε ἀξίως δοξάζομεν.

Αράς πρὸς Θεόν, ταῖς χεῖρας καὶ ὄμματα, Πάτερ Ταράσιε, νοητοῦς κατέβαλες, καὶ ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθροὺς, καὶ ἐτροπώσω φάλαγγας, ταῖς τῶν αἰρέσεων, καὶ τὴν ποιμνὴν, τοῦ Χριστοῦ ἀλώθητον, ὀρθοδοξίας εἰς γῆν διεβίβασας. Θεοτοκίον.

Νέφη τῶν παθῶν, Ἄγνη καὶ τῶν θλίψεων διασκεδάσασα, αἴγλη εὐφροσύνης σου, καὶ θυμηδίας ἡμᾶς καταλαμψον, καὶ τῆς εἰ-

ρήνης αἴτησαι, τὸν φωτοδότην Χριστὸν, ἐναυγάσαι, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τῆ θεῖα σου σκέπη περισώζε.

Ἐξάποστειλαριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Θεουργικαῖς ἐλλάμψεσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταφαιδρύνεις πάνσοφε, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Ταράσιε θεοκήρυξ· τῷ γὰρ κρείττονι Πάτερ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, θεῖον ἔσοπτρον ὠφθης, τῆς τριφεγγοῦς, καὶ σεπτῆς Θεότητος Ἱεράρχα, ὑφ' ἧς καταλαμπόμενος, φρυκτωρεῖς κόσμον ὅλον. Θεοτοκίον.

Γνώμην βουλήν καὶ σύνεσιν, νοῦν καρδίαν καὶ σῶμα, ψυχὴν καὶ ἅπαν κίνημα, ἐνεργείας ἐνθέου, εἰς σέ ἐθέμην Παρθένε· σύ με φρούρει καὶ σκέπε, ἐξ ἀοράτων Δέσποινα, καὶ ἐχθρῶν ὀρωμένων, τὸ πονηρὸν, τῶν ἀμαρτιῶν μου λύουσα χρέος· ὡς Θεομήτωρ πάντα γὰρ, ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ἁγίας Πορφύρις, Ἐπισκόπου Γάζης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τοῖς τῶν δακρύων σε ρεῖθροις, μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς καθάρας, ρύπον ἔσβεσας φλόγα, παθῶν τῆς ἀμαρτίας· καὶ τὴν στολὴν, ἐν πορφύρα χρωννύμενος, ἐν οὐρανίοις πολεῦη διὰ παντός, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ορθοδοξίας ἐμπρέπων, θεῖαις ὑψώμασιν, Ἀρχιερέων κλέος, τῆ λυχνία ἐτέθης, ἀξίος ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων δρεπόμενος· καὶ διὰ τῆτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσω Παμμακάριστε.

Ομυσηπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν ἕρανοῖς Κυρίῳ, τὴν θυσιαν προσφέρει, τὴν αὐλον καὶ θεῖαν, αὐλῶς αἰεὶ, ἐπρωπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτῆ, πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα πρεσβευτικαῖς, ἱκεσίαις ὁ Πορφύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παραπτώματων πελάγει κλυδωνιζόμενος, τῷ γαληνῷ λιμένι, τῆς ἀχράντου πρεσβείας, τῆς σῆς Θεοκυῆτορ, προσπεφευγῶς, ἀνακραίω σοι· Σῶσόν με, τὴν κραταιάν σου ὀρέξασα θεξίαν, τῷ οἰκέτῃ σου πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ιδού κατεῖδον ῥομφαίαν, τὴν διελθοῦσάν μου,
νῦν τὴν καρδίαν ἴκνον, ὡς προεῖπόν μοι
παλαι, ὅτε σὲ ἐώρων, πάντων υἰῶν, γηγενῶν
ῥαιότερον· τῷ γὰρ Σταυρῷ ἐκουσίως μετα-
ληστῶν, ὡς κακοῦργος ἀπηώρησαι.

✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγομεν τὸν
Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸ πορφυρίζον Ποιμένων ἄνθος σέβω. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός

• Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
• λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσῃ, ὅτι
• μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σε γεραίρον-
τι Πορφυρίε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, οὐρα-
νόθεν δοθῆναι ἰκέτευσ.

Ολον ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὸν Κυρίῳ
προσανέθηκας, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης, καὶ
ψυχῇ καὶ καρδίᾳ Πορφυρίε.

Πάθη προθανατώσας, πάντα δι' ἀσκήσεως
Πορφυρίε, ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ ζωῆς
καὶ θανάτου δεσπόζοντος. Θεοτοκίον.

Ομβρον εἰσδεξαμένη, σοῦ ἐν τῇ νηδῦϊ τὸν
ὕραϊνον, Θεοτόκε Παρθένε, ἀμαρτίας τῆς
ὀμβροῦς ἐξήρανας.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ράβδῳ τῶν δογματίων σε, ἐπὶ νομαῖς ζωῆς
Ὅσιε, τὴν ἱεράν, Ποίμνην σου ποιμάνας,
τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Φέγγει θείας γνώσεως, τῆς ἐν νυκτὶ δεινῶν
Ὅσιε, φωταγωγῶν, ἔδειξας ἡμέρας, κοι-
νωνοῦς διὰ πίστεως.

Υψει διαπρέποντα, τῶν ἀρετῶν Θεὸς τέ-
θεικεν, ἐν ὑψηλῇ, Πάνσοφε λυχνία, τοὺς
Πιστοὺς καταυγάζοντα. Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με πρεσβείαις σου, τῶν τοῦ ἐχθροῦ
βελῶν Ἀχραντε, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐ-
πεμβατινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἰαχὺ προκατάλαβε.

Εν πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἐρηρυσμένος σοφῆ,
τὴν πέτραν ἐπόθησας, ἣν εἶδε πρὶν Δα-
νιὴλ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὑψώσας τὴν φω-
νὴν σου, καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν Κτίστην· ἔβα-
λες τοὺς ὀχλοῦντας, τῇ σαρκὶ πολεμίους, τῇ

Febbraro.

17

σῇ σφενδόνῃ Γάζης ὁ σεπτὸς, πρόβολος Πάτερ
Πορφυρίε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας Ἀχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου,
φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεiras, πάντας ἐκ τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ
χρέος, μακαρίζομεν πίστει, Παρθένε δεδοξα-
σμένη, ὡς προσφήτησας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου, τὴν παναγίαν
ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως,
τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη,
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμά-
των, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
• ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ισχυρὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον διαγγέλλων τοῖς
ματαιόφροσι, πρὸς εὐσέβειαν ἐζώγησας, καὶ
Θεῷ τῶν ὄλων καθιέρωσας.

Ζωτικαῖς ἐπιπνεύσεσι, τὴν πρὸς τελευταίαν
ζῶραν ἐγγίζουσαν, ἱερώτατε ἐζώωσας, εἰς
πολλῶν καὶ ταύτης ἀναγέννησιν.

Ολονύκτοις δέησεσι, καὶ ταῖς πανημέροις
Ὅσιε στάσεσι, τὴν καρδίαν ἀπετέλεις, σου
τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων καταγῶγιον. Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με Πάναγνε, πάλιν ἀνεζώωσας
ὡς κηύσασα, τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον,
τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Γεννήτορος.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύ-
• ριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν
• σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Πρόρριζον τεμῶν, τὴν ἀκνθὴν τὴν φιλήδο-
νον, ἐκαρποφόρησας τὸν ἄσταχυν, τῆς
εὐσεβείας ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Ομβροῖς σῶν εὐχῶν, ὕραϊνός σοφῆ διήνοιξας,
καὶ ὑετὸν τῇ γῆ διένειμας, αἰρετιζόντων
ἀποπνίξας τὰ ζιζάνια.

Ιθυνας ῥοπῇ, Θεοῦ Πνεύματος ὀλόκληρον,
λαὸν καὶ πόλιν εἰς λιμένα ζωῆς, διεκφυ-
γόντας ἀθείας τὸ κλυδώνιον. Θεοτοκίον.

Μόνην γενεῶν, ἐκ πασῶν σε ἐξελέξατο, ὁ
Πλαστοργὸς καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, ἐν
σοὶ οἰκήσας, Θεοτόκε αἰεπαρθένε.

Ωδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,

» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Εφέσεως ἀληθοῦς ἐπέτυχες, ἐγκρατεία τα-
πεινώσας τὰ πάθη, καὶ πρὸς Θεὸν, προ-
σεχώρησας χαίρων, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ πα-
ρίστασαι. Πορφύριε Ἱεραρχῶν, καὶ Ποιμένων
κανῶν ἀκριβέστατος.

Νοήσας σου τῆς ψυχῆς τὸ ὄραϊον, καθωρά-
σθη ἐν σταυρῷ ἠπλωμένος, ὁ ὑψωθείς, ἐν
αὐτῷ ἐκουσίως, καὶ τὴν αὐτοῦ φυλακὴν ἐγχει-
ρίζει σοι, ἐμφαίνων σοι τὴν πρὸς αὐτὸν, καὶ
στοργὴν καὶ τελείαν οἰκείωσιν.

Ος Πέτρου τοῦ Κορυφαίου τὸν ζῆλον, καὶ
τὴν πίστιν Θεηγόρε πλουτήσας, τῷ τμη-
τικῷ, εὐσεβείας σου λόγῳ, τὸ κακουργὸν ἐθα-
κάτωσας γύναιον, τοῦ Μάκκεντος φθοροποιῶ, δο-
λερῶς ὑποσπεῖρον διδάγματα. Θεοτοκίον.

Νεκρώσει τε καὶ φθορᾶ ὑπαχθέντα, τὸν
πρωτόπλαστον Παρθένε Μαρία, τὸν νε-
κρωτὴν τοῦ θανάτου τεκοῦσα, εἰς ἀφθαρσίαν
μετήγαγες ἄχραντε, καὶ ἔδειξας τοὺς γηγενεῖς,
οὐρανίους Θεὸν σωματώσασα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ιερωτάτοις σε τρόποις κοσμημένος, ἱερωσίης
Ἰσολαῖς κατηγλαῖσαι, παμμακάριε Θεόφρον
Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι,
πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Υπεραστράπτει πλέον ἡλίου Πορφυρίου ἡ
μνήμη τοῦ σοφοῦ, ἀστραπαῖς θουμά-
των πᾶσαν τὴν κτίσιν φωταγωγοῦσα, καὶ διώ-
κουσα πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, καὶ τοὺς Πι-
στοὺς σελαγίζουσα, πάντας εὐφραίνει. Θεῷ
γὰρ εὐαρεστήσας ἐπὶ γῆς, τῶν σημείων ἀπεί-
ληψε τὴν χάριν, πάντας ἰᾶσθαι, παρεστὼς τῇ
Τριάδι ὀλόφωτος, καὶ πρεσβεύων ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχοι.

Ὡ τίς παρέλθη, τίς δὲ καὶ παραδράμη
Τὸν Πορφύριον, καὶ παρῆλθεν ἐκ βίου;

Πορφυρίοιο νέκυν κρύψε χθῶν εἰκάδι ἔκτη.

Ούτος ὄρμητο ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων πόλεως, υἱὸς ὑ-
πάρχων γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσιῶν. Ἀπάρας δὲ
ἐκ τῆς ἐνεγκαμένης, εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· κἀκεῖσε εἰς
σκῆτιν εἰσελθὼν, τὸν μονῆρην βίου ὑποδύεται· καὶ μετὰ

πέντε χρόνους εἰς Ἱεροσόλυμα παραγίνεται, πολλοὺς τῷ
λόγῳ καταφωτίσας. Διὸ χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ
Πραυλίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων· εἶτα ὑπὸ Ἰωάννου
Ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης Ἐπίσκοπος Γά-
ζης χειροτονεῖται. Ἐνθα πολλὰς δυνάμεις θουμάτων τε-
λέσας, στηρίζει μὲν τοὺς πιστοὺς, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπί-
στων ἐπιστρέφει πρὸς Θεογνωσίαν. Ἀπαίρει δὲ πρὸς Κων-
σταντινούπολιν, ὑπὸ τῶν κρατούντων τῆς χώρας τοὺς Πι-
στοὺς ἀδικουμένους ὀρῶν· καὶ ἐντυχὼν τῷ Ἁγίῳ Ἰωάν-
νῃ τῷ Χρυσοστόμῳ, καὶ διηγησάμενος τὰ κατ' αὐτὸν, δὲ
ὁ παρῆν, παραδίδεται ὑπ' αὐτοῦ Ἀμαντίῳ τῷ Κουβι-
κουλαρίῳ.

Ἐκ τούτου δὲ ἀναδιδαχθεῖσα τὰ περὶ αὐτοῦ ἡ Βασι-
λεῖς, βεδέξατο αὐτὸν εὐμενῶς, καὶ ἀναφέρει τῷ Βασιλεῖ
τὴν τούτου ἐνδημίαν, καὶ προῤῥῆσιν περὶ τοῦ μέλλοντος
παιδὸς ἄρρενος τίκεσθαι. Ὁ δὲ, ἀγαθὸς ἐπὶ τούτῳ, τὰ
εἰκότα τῷ Θεῷ ὑψαρίστησιν. Εἶτα τίκει ἡ Βασίλισσα
τὸν Νέον Θεοδοσίον· καὶ προσκαλεσαμένη τὸν Ὅσιον,
εὐλογεῖται παρ' αὐτοῦ, καὶ ὑποτίθεται τῷ Βασιλεῖ πάντα
πληροῦν, κατὰ τὴν τοῦ Ὁσίου βέλησιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς
συνταξάμενος, καὶ ἀναγνοὺς, ἐδυσχέραινε λέγων· Διωχ-
θῆναι τοὺς εἰδωλολάτρας οὐ δυνατόν, διὰ τὴν κολλήν
τούτων συντέλειαν. Ἡ δὲ φησὶ πρὸς τὸν Βασιλέα· Βα-
ρεία μὲν ἡ αἴτησις, Δέσποτα, βαρυτέρα δὲ ἡ παραίτη-
σις. Διὸ καὶ ἐπινεύει ὁ Βασιλεὺς εἰς πέρας ἐκβῆναι τὰ
αἰτούμενα· καὶ ἐκπέμπεται γράμματα κατὰ τῶν Αἰρετι-
κῶν, κελεύοντα τοὺς ἐκδιωχθῆναι ἀπὸ Γάζης.

Ὁ δὲ μακάριος Πορφύριος κομίζεται παρὰ τῆς Αὐγῆς
χρυσῷ κεντηνάρια δύο, χάριν κτίσεως ἐκκλησίας, καὶ
λόγῳ δαπάνης νομίματα διακόσια. Καὶ καταλαβὼν τὴν
αὐτοῦ ἐκκλησίαν, τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ναοὺς τῶν εἰ-
δώλων κατέστρεψε, καὶ τοὺς Αἰρετικοὺς ἀπήλασε· τὸν δὲ
ναὸν τοῦ Μαρνα (*) πυρὶ κατακαύσας, ἀνήγειρεν ἐκκλη-
σίαν κατὰ τὸ σχῆμα, ὃ διετάξατο ἡ βασίλισσα Εὐδοξία.
Διαπρέψας οὖν ὁσίως ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ θου-
ματα πλεῖστα ἐργασάμενος, ἐν ἔτεσιν εἰκοσιτέσσαρσι,
καὶ μηνῶν ἑνδεκά, καὶ ἡμέραις ὀκτώ, πρὸς Κύριον ἐ-
ξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἣ ὠμίλησεν ὁ Χρι-
στὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ρίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,
Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν Λόγε.

Εν ταῖς ἡμέραις Νέρωνος τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων,
διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν· μετὰ
γὰρ τὴν Μαρτυρίαν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου
καὶ Παύλου, ἐπιμελῶς τοὺς τούτων ἐζήτουν Μαθητάς.
Τότε ἡ Ἁγία Φωτεινὴ, σὺν Ἰωσῆ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρ-
θαγένη πόλει τῆς Ἀφρικῆς οὖσα, ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέ-
λιον τοῦ Χριστοῦ μετὰ παρρησίας. Βίκτωρ δὲ ὁ ἕτερος
αὐτῆς υἱὸς καὶ πρεσβύτερος, μεγάλως εὐδοκίμησας ἐν τῷ
πολέμῳ τῶν Ἀδάρων, κατὰ Ῥωμαίων ἐπιστρατευσαμένων,
μετὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐν Ἰταλίᾳ στρατηλάτης
πέμπεται, πάντας τοὺς ἐκεῖσε Χριστιανούς κολάζειν.

Σεβαστιανὸς δὲ ὁ Δουξ ἀκούσας ταῦτα· Οἶδα ἐγὼ ἀ-
κριβῶς, Στρατηλάτα, φησὶ, Χριστιανὸν σε εἶναι, καὶ τὴν
σὴν μητέρα μετὰ Ἰωσῆ τοῦ ἀδελφοῦ σου τῷ Πέτρῳ ἀκο-
λουθοῦσαν· ἀλλὰ τὸ κελευσθὲν σοι ὑπὸ τῷ Βασιλεῶς ποιεῖ
ἐξάπαντος, ἵνα μὴ κατὰ ψυχὴν κινδυνεύσῃς. Καὶ ὁ Βί-
κτωρ· Ἐγὼ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως καὶ ἀθανάτου τοῦ

(*) Μαρνας, ἡ ὀρθότερον Μάρνας, ἐκαλεῖτο παρὰ Γα-
ζαίους ἐν Συρίᾳ ὁ Ζεὺς.

Ξέλημα ποιεῖν βούλομαι, Νέρωνος δὲ τοῦ βασιλέως τὸ πρόσταγμα, ὅσον ἐπὶ τὸ τοὺς Χριστιανοὺς κολάζειν, οὐδὲ ἀκούσαι ἀνέχομαι. Ὁ δὲ Δουῆ· Ὡς γνησίῳ φίλῳ μου συμβουλευώ σοι, ἀπεκρίνατο· τί γὰρ ὡς ἐν προέδρῳ καθήμενος, τοὺς διαγινωσκομένους Χριστιανοὺς ἀνακρίνεις καὶ κολάζεις, καὶ τὸν βασιλέα θεραπεύσεις, καὶ τὰ τῶν Χριστιανῶν χρήματα κερδανεῖς· ἀλλὰ καὶ τῇ μητρὶ σου καὶ τῷ ἀδελφῷ σου μήνυσον, ἵνα μὴ παρρησιαίζωνται, διδάσκοντες τοὺς Ἕλληνας τὴν πατριὸν ἀρνεῖσθαι Σηροκίαν, καὶ κινδυνεύσεις ἴσως δι' αὐτούς· λεληθότως δὲ ἔχετε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὡς βούλεσθε. Καὶ ὁ Βίκτωρ· Μὴ γένοιτό μοι τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα ἐγὼ τιμωρήσω Χριστιανόν, ἢ λάβω τι ἐξ αὐτοῦ, ἢ συμβουλευώ τῇ μητρὶ μου, ὡς σὺ φῆς, ἢ τῷ ἀδελφῷ μου μὴ κηρύσσειν ὅτι ὁ Χριστὸς Θεὸς ἐστὶ· ἀλλὰ κἀγὼ κήρυξ μᾶλλον Χριστοῦ καὶ εἰμὶ, καὶ ἐτι γενήσομαι, ὡσπερ κἀκεῖνοι, καὶ πάντως ἰδωμεν ὃ μέλλει γενέσθαι κακόν. Ὁ δὲ Δουῆ· Ἐγὼ μὲν, ἀδελφέ, τὰ συμφέροντα, φησί, συμβουλευώ σοι, αὐτὸς δὲ ὄψει τί γενήσεται.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Δουῆ, εὐθέως ἐπληρώθη τὰς ὄψεις· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τῆς ἄγαν σφοδρότητος, καὶ δριμυείας ὀδύνης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἄφρονος ἔμεινεν. Ἀραντες δὲ αὐτὸν οἱ παρεστῶτες, ἔθηκαν ἐπὶ κλίνης, καὶ ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς μηδὲλως λαλήσας· μετὰ γὰρ τρίτην ἡμέραν ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθὼν δὲ ὁ Βίκτωρ πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τί οὕτως ἀθρόως μετεβλήθης; Ὁ δὲ, Προσκαλεῖται με ὁ Χριστός, ἔφη, γλυκύτατε Βίκτωρ. Καὶ εὐθέως κατηχηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐβαπτίσθη· καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ ὕδατος, παρακρήμα ἀνέβλεψε καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος, ἐφοβήθησαν, μήποτε καὶ αὐτοὶ τὰ παραπλήσια πάθωσιν ἀπιστῶντες, καὶ προσελθόντες ἐβαπτίσθησαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἤχθη εἰς τὰς ἀκοὰς Νέρωνος, ὅτι Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης Ἰταλίας, καὶ Σεβαστιανὸς ὁ τῆς πόλεως Δουῆ, κηρύττουσι τὸ κήρυγμα Πέτρου καὶ Παύλου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντας προσάγουσι τῷ Χριστῷ· ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ Στρατηλάτου μήτηρ Φωτεινὴ, σὺν Ἰωσῆ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρθαγίνῃ ἀποσταλέντες, τὰ ὅμοια πράττουσι. Ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, καὶ τῷ Συμῷ ὑπερξέσας, ἀπέστειλε στρατιώτας ἐν Ἰταλίᾳ ἀγαγεῖν τοὺς ἐκεῖσε Χριστιανοὺς, ἀνδράς τε καὶ γυναῖκας. Ὡφθη δὲ πᾶσιν ὁ Κύριος λέγων· Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Μὴ φοβεῖσθε, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἠττηθήσεται ὁ Νέρων μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. Καὶ πρὸς τὸν Βίκτωρα φησί· Φωτεινός ἐσται τὸ ὄνομά σου ἀπὸ τοῦ νῦν· πολλοὶ γὰρ διὰ σοῦ φωτισθέντες, προσενηχθήσονται μοι. Σεβαστιανὸν δὲ ὁ σὸς ἐνισχυσάτω λόγος ἐν τῷ μαρτυρίῳ· καὶ μακάριος, ὃς ἕως τέλους ἀγωνίσεται.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Κύριος, ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Ἀπεκαλύφθη δὲ καὶ τῇ Ἁγίᾳ Φωτεινῇ τὰ μέλλοντα αὐτῇ συμβαίνειν. Καὶ ἀπάρασα ἀπὸ Καρθαγίνης μετὰ πλήθους Χριστιανῶν, κατέλαβε τὴν μεγάλην Ῥώμην. Καὶ ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστὶν αὕτη; Ἡ δὲ, μετὰ παρρησίας ἐκήρυττε τὸν Χριστόν. Ἦχθη δὲ καὶ Φωτεινός ὁ υἱὸς αὐτῆς μετὰ Σεβαστιανοῦ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ἡ δὲ Ἁγία Φωτεινὴ, προλαβοῦσα αὐτὸν, παρέστη τῷ Νέρωνι μετὰ Ἰωσῆ καὶ τῶν σὺν αὐτῇ. Εἶπε δὲ ὁ Νέρων πρὸς αὐτὴν· Τί παραγεγόνετε πρὸς ἡμᾶς; Ἡ Ἁγία εἶπε· Διὰ τὸ διδάξαι σε τὸν Χριστὸν σέβασθαι.

Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Σεβαστιανὸς ὁ Δουῆ, καὶ Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης, οἱ τοῖς θεοῖς ἀπειθοῦντες, ἦκασιν ἀπὸ Ἰταλίας. Ὁ Βασιλεὺς ἔφη· Ἀχθῆταισαν. Εἰσαχθέν-

των δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέα, λέγει αὐτοῖς· Τί ἀκήκοα περὶ ὑμῶν; Οἱ Ἅγιοι εἶπον· Ὅσα περὶ ἡμῶν ἀκήκοας, ὦ Βασιλεῦ, ἀληθῆ εἶσι. Καὶ ὃς, ἀτεινίας πρὸς τὰς Ἁγίους· Ἀρνεῖσθε ὑμεῖς τὸν Χριστόν, φησὶν, ἢ αἰρεῖσθε κακῶς ἀποθανεῖν; Καὶ οἱ Ἅγιοι· Μὴ γένοιτό ποτε, ὦ Ἄναξ, (τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἄραντες,) ἀποστῆναι τῆς πρὸς σὲ ἡμῶν πίστεως καὶ ἀγάπης. Καὶ πάλιν ὁ Νέρων εἶπε· Τίνες καλεῖσθε ὑμεῖς; Ἡ Ἁγία εἶπεν· Ἐγὼ μὲν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου Φωτεινὴ ἐκλήθη, αἱ δὲ ἀδελφαί μου, ἡ μὲν πρώτη, ἡ μετ' ἐμὲ γεννηθεῖσα, καλεῖται Ἀνατολή, ἡ δὲ δευτέρα Φωτὴ, ἡ τρίτη Φωτὴς, ἡ τετάρτη Παρασκευὴ, καὶ ἡ πέμπτη Κυριακὴ. Οἱ δὲ υἱοὶ μου οὗτοι, ὁ πρῶτος Βίκτωρ, ὃς ἐπεκλήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου μου Φωτεινός, ὁ δὲ δεύτερος ὁ σὺν ἐμοὶ Ἰωσῆς. Καὶ ὁ Νέρων· Πάντες συνεφωνήσατε τιμωρηθῆναι καὶ ὑπὲρ τοῦ Ναζωραίου ἀποθανεῖν; Ἡ Ἁγία εἶπε· Πάντες ὑπὲρ αὐτῶ χαίροντες καὶ ἀγαλλιώμενοι ἀποθνήσκομεν.

Τότε ἐκέλευσεν ὁ Βασιλεὺς σφαίραις σιδηραῖς καταβλασθῆναι τοὺς ἄρμους τῶν χειρῶν αὐτῶν. Ἀχθέντες δὲ ἐπὶ τοῦ ἄκμωνος, ἐπέθηκαν οἱ Ἅγιοι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνωθεν τοῦ ἄκμωνος, καὶ ἤρξαντο τύπτειν οἱ δῆμιοι. Καὶ ἀπὸ ὄρας τρίτης ἕως ὄρας ἕκτης ἐκ τρίτου ἐνηλλάγησαν οἱ τύπτοντες, οἱ δὲ Ἅγιοι οὐδὲλως ἠσθάνοντο τῆς κλάσεως. Καὶ ἀκούσας ὁ Νέρων ἐταράχθη, καὶ προσέταξεν ἐκκοπῆναι τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ αὐτίκα τοὺς Ἁγίους κρατήσαντες, καὶ τὰς χεῖρας δεσμῆσαντες, καὶ τῷ ἄκμωνι ἐπιθέντες, τῶν ξιφῶν ἐπελάβοντο. Καὶ κατὰ τῶν χειρῶν τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τὰς τῶν ξιφῶν ἐπιφορὰς πολλὰς οἱ δῆμιοι ἐπαγαγόντες, ἤνυσαν οὐδέν· ἐκλυθέντες δὲ, ἐπεσον ὡσεὶ νεκροί. Ἡ δὲ Ἁγία, ἀδραβῆς διατηρηθεῖσα, εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, προστύχετο λέγουσα· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Τοῖνον ἤρξατο ὁ βασιλεὺς ἀπορεῖν, καὶ διαλογίζεσθαι περὶ τούτων, τί ποιήσει, καὶ γενήσεται ἐγκρατὴς καὶ κύριος τῶν Ἁγίων. Καὶ τούτους μὲν ἐν τῇ βαθυτάτῃ φρουρᾷ ἐμβληθῆναι κελεύει· τὴν δὲ Ἁγίαν Φωτεινὴν, μετὰ τῶν πέντε ἀδελφῶν αὐτῆς, ἀπενεχθῆναι ἐν τῷ χρυσῷ αὐτοῦ κουβουκλίῳ, καὶ τεθῆναι ἐπτά χρυσοῦς θρόνους, καὶ ἐπτά κλῖνας χρυσοῦς, καὶ τράπεζαν· καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δομνίαν προσέταξεν εἰσελθεῖν, καὶ συνεῖναι μετ' αὐτῶν, μετὰ καὶ τῶν Σεραπεινίδων αὐτῆς, καὶ τεθῆναι χρήματα πολλὰ, καὶ κόσμια χρυσοῦ, ἐσθῆτάς τε χρυσοῦς, καὶ ζώνας. Ἰδοῦσα δὲ τὴν παῖδα Δομνίαν ἡ Ἁγία Φωτεινὴ, εἶπε· Χαῖρε τοῦ Κυρίου μου Νύμφη. Ἡ δὲ πρὸς αὐτὴν· Χαίρεις καὶ σὺ κυρία μου, ἡ λαμπὰς τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσασα δὲ ἡ Ἁγία Φωτεινὴ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, πύχαριστήσασα τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀγκαλισαμένη αὐτὴν ἠσπάσατο. Καὶ κατηχηθεῖσα ἡ θυγάτηρ τοῦ Βασιλέως ὑπὸ τῆς Ἁγίας μετὰ τῶν ἑκατὸν αὐτῆς Σεραπεινίδων, ἐβαπτίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν θυγατέρα τοῦ Βασιλέως, ἀντὶ Δομνίνας, Ἀνδοῦσαν. Καὶ εὐθὺς προσέταξεν ἡ μακαρία Ἀνδοῦσα, τὸ, τε χρυσοῦν αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ χρυσῷ κουβουκλίῳ αὐτῆς ὄντα χρήματα, δεθῆναι τοῖς πτωχοῖς, διὰ χειρὸς Στεφανίδου, τῆς τῶν ἑκατὸν Σεραπεινίδων ἐξαρχούσης.

Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, καὶ λίαν θυμωθεὶς, καὶ μέγα οἰμώξας, ἐκέλευσεν εὐθέως ἐκκαῆναι κάμινον ἐπὶ ἡμέρας ἐπτά, καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν Ἁγίαν Φωτεινὴν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῇ ἀνδράς τε καὶ γυναῖκας. Καὶ τούτου γενομένου, ἐποίησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς καμίνου ἡμέρας τρεῖς, σῶοι καὶ ἀλώθητοι ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς βλάβης διαμείναντες. Μετὰ δὲ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ὑπολαβὼν ὁ Βασιλεὺς, ὅτι παρανάλωμα γέγονασιν οἱ Ἅγιοι ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ἐκέλευσεν ἀναφραγῆναι τὴν κάμινον, καὶ αἱ μὲν

εὐρωσιν ὅσα τῶν Ἁγίων, ριφθῆναι αὐτὰ ἐν τῷ ποταμῷ. Καὶ ἀνοίξαντες οἱ δῆμιοι εὗρον πάντας δοξάζοντας, καὶ εὐλογοῦντας τὸν Θεόν· καὶ ἐξίστησαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θαύματι, ὅτι οὐχ ἤφατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ. Ὡς δὲ ἤκουσαν καὶ εἶδον ἅπαντες οἱ τῆς πόλεως Ῥώμης τὸ παράδοξον τοῦτο θαῦμα, ἐξεπλάγησαν δοξάζοντας καὶ αὐτοὶ τὸν Θεόν.

Ὡς δὲ ὁ Βασιλεὺς τοῦ τοιοῦτου θαύματος κατήκοος ἐγένετο, ἀναιρετικὰ φάρμακα ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτοῖς. Καὶ προσκληθέντος Λαμπαδίου τοῦ Μάγου, καὶ συγκεράσαντος τὸ φάρμακον, δέδωκε τῇ Ἁγίᾳ Φωτεινῇ πρότερον. Ἡ δὲ, λαβοῦσα τούτο· Σὺ μὲν ἔφη, ἀκαθάρτου τυγχάνοντες, οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἄψασθαι τούτου· ἵνα δὲ γνῶς, Βασιλεῦ, καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ μου, ἰδοὺ ἐγὼ πρῶτον τῶν ἄλλων πίωμαί τοῦτο, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἴθ' οὕτω καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες. Καὶ πάντων πίνοντων, καὶ ἀβλαβῶν διατηρηθέντων, ἰδὼν ὁ Μάγος ἐξίστη. Καὶ περιβλεψάμενος τὴν Ἁγίαν· Ἔστι μοι δηλητηρίου πανν, φησί, δοκιμὸν· καὶ εἰ τούτου γευσάμενοι οὐκ ἀποψύξεται τὰ χιόν, πιστεύσω καὶ αὐτὸς τῷ Θεῷ ὑμῶν. Οὐ καὶ προσαχθέντος, καὶ πάντων τοῦ δηλητηρίου γευσάμενων, καὶ μηδὲν δεινὸν πεπονηθέντων, ἐξίστη ὁ Μάγος. Καὶ συναγαγὼν εὐθύς πάσας τὰς βίβλους αὐτοῦ, πυρὶ κατέκαυσε. Καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ ἐβαπτίσθη, μετονομασθεὶς Θεόκλητος.

Τούτο πάλιν μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, προσέταξεν ἀρπαγῆναι αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν Ἁγίων, καὶ ἔξω τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἀποτριβῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ οὕτω πρὸ τῶν ἄλλων ἐτέλεσε τὸ μαρτύριον ὁ Θεόκλητος, ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτριβθεὶς. Τοὺς δὲ Ἁγίους πάντας, σὺν τῇ Μεγαλομάρτυρι Φωτεινῇ, ἐκέλευσε νευροκοπηθῆναι. Οὐ γενομένου, καὶ τῶν Ἁγίων λοιδορούντων, καὶ διαχλευαζόντων τὸν τε Βασιλέα καὶ τοὺς θεοῦ αὐτοῦ, μέλυθον καχλάζοντα σὺν τεύφῳ ποτισθῆναι τὴν Ἁγίαν προστάττει· κατὰ δὲ τῶν νῶτων τῶν λοιπῶν Ἁγίων ἐκχυθῆναι προστάττει. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος οἱ Ἅγιοι ἐξεδόσαν· Εὐχαριστοῦμέν σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔτι διὰ τοῦ καχλάζοντος μολύβδου ἐδρόσισας τὰς καρδίας ἡμῶν, ὥσπερ ἀπὸ καύσωνος διψώσας καὶ φλεγμαινούσας.

Τότε ὁ Νέρων ἐκκληττόμενος, καὶ θαυμάζων, ἐκέλευσε τοὺς Ἁγίους κρεμασθῆναι, καὶ ξείσθαι ἀφειδῶς καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεσθαι. Τούτου δὲ ταχὺ γενομένου, καὶ τῶν Ἁγίων προσευχόμενων, καὶ ὑπὸ τῆς θείας χάριτος ἐνισχυόμενων, ἐμμανεῖς ὁ δειλαῖος Νέρων, τέφραν σὺν δριμυτάτῳ ὄξει ἐνωθῆναι, καὶ κατὰ τῶν μυκτῆρων τῶν Ἁγίων χυθῆναι προστάττει. Προσαχθέντες δὲ ταῖς Ἁγίοις τοῦ τοιοῦτου κράματος, Ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἡμῖν ἐπιφαίνεται, ἔλεγον.

Ἐπὶ πλέον σὺν παροξυνθεῖς, ἐκέλευσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐξορυχθῆναι. Καὶ ἐκτυφλώσας αὐτοὺς καθεῖρξεν ἐν φρουρᾷ ζοφώδει, πλήρει ἐρπετῶν ἰσθλῶν καὶ ἀκαθάρτων. Οἱ δὲ Ἅγιοι ὑμνοῦν καὶ ἰδοῦσαν τὸν Θεόν· καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ εἰρκτῇ ἰσθλα θηρία ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἡ δυσωδία τῆς εἰρκτῆς εἰς εὐωδίαν μετεβλήθη ἀνυπερβλήτου, καὶ τὸ σκότος ἐγένετο φῶς ὑπέρλαμπρον, καὶ ὁ Χριστὸς ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Ἁγίων, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ κρατίσας τῆς χειρὸς τῆς Ἁγίας, ἤγειρεν αὐτήν, εἰπὼν· Ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν· αἰεὶ χαίρετε. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν αἱ ὀφθαλμοὶ· καὶ ἰδόντες τὸν Κύριον, προσεκύνουσιν αὐτόν. Καὶ κατασφραγίσας αὐτοὺς, καὶ εἰπὼν· Ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε· οὗτος μὲν ἀνῆλθεν εἰς ταύς οὐρανοὺς, ἐκ δὲ τῶν σωμάτων τῶν Ἁγίων ὡσεὶ λεπιδες ἐξέπεσαν, καὶ ἐγένετο ὑγιεῖς ὡς τὸ πρότερον.

Ὁ δὲ Νέρων, ὁ δύστηνος καὶ θεομισῆς, ἐκέλευσε προσμεῖναι τοὺς Ἁγίους ἐν φυλακῇ χρόνους τρεῖς, ὥστε κακωθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ κακῷ θανάτῳ τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαι. Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς χρόνους, ἴδιον οἰκέτην ἔχων ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ εἰρκτῇ κατάκλειστον, προσέταξεν ἐκβληθῆναι τοῦτον· καὶ ὡς εἶδον τοὺς Ἁγίους ἐβρώμενους οἱ ἀποσταλέντες, ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ, ὅτι οἱ ἐκτυφλωθέντες Γαλιλαῖοι βλέπουσι, καὶ ὑγιεῖς εἰσὶν· ἀλλὰ καὶ ἡ φυλακὴ φωταγωγηθεῖσα, καὶ μύρα πάμπολλα πνέουσα, μετποίηθη εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ οἶκος ἅγιος ἐγένετο· καὶ θαψίλεια μέσον τῆς φυλακῆς ἐστὶ βρούουσα, ἐν ἣ συντρέχοντες οἱ λαοὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτῶν, πιεσύνοντες εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν.

Ταῦτα ἀκούσας, ὁ βασιλεὺς, ἐξέστη· καὶ ἀποστείλας, παρέστησεν αὐτοὺς, καὶ φησὶν· Οὐκ ἐπεφωνησάμην ὑμῖν διὰ προστάγματος βασιλικῆς, μὴ κηρύττειν τὸν Χριστὸν ἐν τῇ πόλει τῶν Ῥωμαίων; πῶς οὖν ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες, τούτο ποιεῖτε; διὰ τοῦτο πολλὰς καὶ μεγάλας ἐπιθήσομαι τιμωρίας ὑμῖν. Οἱ Ἅγιοι εἶπον· Ὁ θεῖλος ποιήσῃσιν· ἡμεῖς γὰρ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὄντα ἀληθινόν, καὶ Ποιητὴν πάντων, διδάσκειν οὐ παυσόμεθα. Ἐπὶ τούτο, τῷ θυμῷ ὑπερβέσας, ἐκέλευσε σταυρωθῆναι τοὺς Ἁγίους κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις καταξάινειν τὰς σάρκας αὐτῶν, ἕως ἂν, φησί, διαλυθῶσιν αἱ ἀρμονίαι αὐτῶν. Τούτου δὲ γενομένου, φύλακας ἔστησαν, εἰσάσαντες αὐτοὺς καὶ ἑτέρας τέσσαρας ἡμέρας. Ἐλθόντες δὲ οἱ δῆμιοι θεάσασθαι αὐτοὺς, εἰ ἄρα ζῶσιν, ὡς εἶδον αὐτοὺς κρεμαμένους, οὗτοι μὲν εὐθέως ἀπετυφλώθησαν· Ἄγγελος δὲ Κυρίου κατελθὼν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ λύσας τοὺς Ἁγίους, καὶ ἀσπασάμενος, ὑγιεῖς αὐτοὺς εἰργάσατο. Τότε ἡ Ἁγία ἐπὶ τῇ τυφλώσει τῶν δημίων σπλαγχνισθεῖσα, προσήξατο, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν, καὶ πιστεύοντες ἐβαπτίσθησαν.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Νέρων, ὀργισθεὶς, ἐκέλευσεν ἀποδαρῆναι τὸ δέρμα τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς· οὐ γενομένου, ἡ Ἁγία, ἔψαλλε· Κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνωσάς με. Ἐκδείραντες δὲ τὸ δέρμα αὐτῆς, ἔρριψαν εἰς τὸν ποταμὸν, τὴν δὲ Ἁγίαν, εἰς φρέαρ ξηρὸν· τοὺς δὲ λοιποὺς, Σεβαστιανὸν καὶ Φωτεινὸν καὶ Ἰωσὴν κρατήσαντες, τὰ παιδογόνα τούτων μόρια ἀπέτεμον, καὶ τοῖς κυσὶν ἔρριψαν. Εἴθ' οὕτως ἀποδείραντες αὐτῶν τὰς δορὰς, ταύτας μὲν ἐν τῷ ποταμῷ ἔρριψαν, αὐτοὺς δὲ κατησφάλισαντο ἐν παλαιῷ λουτρῷ. Τὰς δὲ πέντε ἀδελφὰς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς παραστήσας, ἀπέτεμε τοὺς μαστοὺς αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐξείδεραν καὶ τούτων τὰ δέρματα. Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν καὶ πρὸς τὴν Ἁγίαν Φωτίδα, οὐ κατεδέξατο αὐτὴ κρατηθῆναι ὑπότινος, καθὼς καὶ αἱ λοιπαί, ἀλλὰ μόνη ἴστατο γενναίως, ἀποδυομένη τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ὡς ὑπερθαυμάσαι καὶ τὸν βασιλέα τὸ ἀνδρεῖον αὐτῆς καὶ καρτερικόν.

Διὸ καὶ ἐμμανεῖς, μετὰ τὸ ἀποτεμεῖν τοὺς μαστοὺς αὐτῆς, ἐκδυθῆναι δὲ καὶ τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ἑτέραν ἐπινοεῖ κατ' αὐτῆς τιμωρίαν, πάνδεινον καὶ ὀλεθρίαν. Δύο γὰρ δένδρα, ἐνδον τοῦ παραδείσου αὐτοῦ, βίβρα κελύσας κλιθῆναι, καὶ τούτοις τὴν μακαρίαν προσδῆσαι, καὶ τούτων ἀθρόως ἀπολυθέντων, διαμερισθῆναι τὴν Ἁγίαν, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθῆναι. Τότε πάντας τῷ ξίφει τελειώσας ὁ δύστηνος, τὴν μακαρίαν Φωτεινὴν, ἀπὸ τοῦ φρέατος ἐκδαλῶν, τῇ φρουρᾷ ἐναπέθετο. Αὐτὴ δὲ, ὡς μόνη ἀπολειφθεῖσα, καὶ μὴ στεφανωθεῖσα σὺν ταῖς λοιποῖς, ἐδέετο τοῦ Θεοῦ. Ὡς καὶ ἐμφανισθεῖς αὐτῇ, καὶ τρίτου σφραγίσας, ὑγῆ ἀπειργάσατο. Καὶ μεθ' ἡμέρας πολλὰς, ὑμνεῦσα καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἀφίησι τὴν τιμίαν αὐτῆς ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτὴ, ἡ Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φερνήν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτῶ φέρει σοι τὴν κάραν φώτων Πάτερ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτίς, ἡ ἑτέρα Ἀ-
δελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ
διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Δάσεις ἔπαθλον δειδροάθλω Φωτίδι,
Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἐδέμ Θεοῦ Λόγε.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Παρασκευὴ, ἡ ἑτέρα
Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα
Ἔτοιμον εἶχε, καὶ παρεσκευασμένον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Κυριακὴ, ἡ ἑτέρα
Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος
Τοῦ Κυρίου τὸν Δεῖον ἐκβάλλει φόβον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ
υἱὸς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τομεὺς τραχήλων ἐξεγύμνου τὸ ξίφος
Ἰωσῆ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φωτεινός, ὁ ἕτερος
υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τίς οὗτος ἀτμός ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινός ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεβαστιανός ὁ Δουξ
ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῶ τοῦτον εἶπω τὸν λόγον:
Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παιδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτη
» Πσαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς
» δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βρωῶντες· Εὐλογη-
» τὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρνας ποιμάνας ἐπὶ χλόην, ἀληθείας ὡς
Ἄρνιον τῷ πομένι, προσπνέχτης Χριστῷ
Πορφύριε κραυγαῶν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει καμάτων σου τὰ γέρα, κατοικίζων
σε μοναῖς ἐν ἀκηράτοις, Ἰησοῦς ὁ Χρι-
στὸς, Πορφύριε βρωῶντα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θάυμασι πλείστοις καὶ σημείοις, κατεκίσ-
μησε τὸν βίον σου τρισμάκαρ, ὁ Χριστὸς
ἐν ποθῶν, Πορφύριε ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὁ ἴκτειρον σῶσέν με Παρθένε, τὸν οἰκτίρ-
μονα τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ φωτί-
τῳ ἐν σοί, καταύγασσον βρωῶντα· Εὐλογημένος
Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ θεορρήμονες Παιδες ἐν τῇ καμίνῳ,
» σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, κατα-
» πατοῦντες ἐκραυγάζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
» Κυρίου τὸν Κύριον.

Σεσοφισμένῳ σου λόγῳ κατεβλήθη, ὁ σοφι-
στής τῆς κακίας, Ἱεροκίρυξ πανόλβιε, εὐ-
σεβῶν δὲ καρδίαι, ἐνθέως εὐφρανθήσαν.

Συναγελάζῃ Πατέρων ὁμηγύρει, καὶ συνευ-
φραίνει Ὀσίων, Πάτερ μακάριε πνεύμασιν,
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγαῶν τὸν Κύριον.

Ἐξεδάφισας τεμένη τῶν δαιμόνων, ναὸν Θεῷ
Ἐδομήσω, ἐν ᾧ πληθὺς μέλπει Ὀσίων· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν αἰλουργίδα πορφυρώσας, ἐξ ἀρε-
τῶν σου, καὶ ταύτην, ὡς Ἱερεὺς στολισά-
μενος, εἰς τὰ ἄνω χορεύεις, βασιλεῖα Ὀσιε.
Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέραν σε πάντων τῶν ποιημάτων,
καὶ οὐρανῶν πλατυτέραν, Παρθενομήτορ
ἠγάπησεν, ὁ Υἱὸς σου, καὶ σάρκα ἐκ σοῦ ἀ-
νελάβετο. ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον Θεοτόκον, οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰστίῳ Πάτερ νοητῷ, ἐκπεράσας τὸ τοῦ βίου
Ἰκλυδώνιον, οἰακίζόμενος, παλάμη θεία τοῦ
Παντοκράτορος, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς,
σοφῶς κατέπλευσας, χαρᾶς λαβόμενος αἰωνίου,
καὶ τερπνῆς ἀπολαύσεως.

Ὡριμος πλήρης ἡμερῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος
γενόμενος Ὀσιε, καὶ τὴν ἀπάθειαν, ὡς
διπλοῖδα περιβαλλόμενος, ἱερωσύνης στολισμῷ,
λάμπων μεταβέθηκας, εἰς φῶς ἀνέσπερον, τοῦ
Κυρίου καθορᾶν τὴν τερπνότητα.

Στόματι θείον γλυκασμὸν, ἀρυσάμενος ἡ-
ρεῦξω Μακάριε, λόγον σωτήριον, παθῶν
πικρίαν ἀποδιώκοντα, καὶ γλυκασμῷ πνευμα-
τικῷ, πάντα ἐνηδύνοντα, τοὺς τὴν ἐτήσιον,
ἐκτελοῦντάς σου θεόφρον πανήγυριν.

Ἡλίκον ἔγνωσ τὸν Χριστὸν, ὁμίλησαντα ἡμῖν
μετὰ σώματος, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς
τούτου Πάτερ, ψυχῆς τὰ ὄμματα, καταυγα-
σθεῖς ὀλολαμπῆς, ἀστὴρ ἐχηρημάτισας, θέσει
θεούμενος, ἱερεὶ θαυματουργεῖ Πάτερ Ὀσιε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεῖς, καὶ φυλάξας
τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύη-

Οϊκείους αίμασι βαφείς, τῶν Μαρτύρων τὸς ἄθλους, ἐμμήσω τρισάκαρα, αἰκισμούς τῶν ἀσεβῶν, ἀνδρειοτάτη ψυχῇ, ὑπομείνας, καρτερῶς Προκόπιε.

Υπέστης Ὅσιε διπλοῦς, τοὺς ἀγῶνας ἐμφρόνως, τὰς αἱρέσεις ἐλέγγων, καὶ λεόντων τὰς ὀρμαῖς, ἀνδρείως ὑπενεγκῶν, θεοφρόνως, πάνσοφε Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Σοφία Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ πρὸ πάντων αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀπορήτως σαρκωθεὶς, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, Θεοτόκον, ταύτην ἀπειργάσατο.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ασώματος ἐν βίῳ, ἐγνωρίσθης Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἐνσάρκος Ἀγγέλοις, ἀνεδείχθης συνδίαυτος, τῷ κόσμῳ κατὰ Παῦλον σταυρωθεὶς, τῷ σοὶ ἐσταυρωμένῳ ἀληθῶς, καὶ εἰς οὐράνιον οἰκῶν, τῇ διανοίᾳ χῶρον ὁ γῆϊνος. Δόξα τῷ εὐδοκήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ γνωρισθέντι σοὶ· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνας δυσώπησον αὐτὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντας πόθῳ, καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σῆ· δόξα τῷ ἐλευθέρωσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος ὑπὸ τῶν παρὰ νόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγῃ τὴν πλευράν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρευτο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σε στοργῇ· δόξα σου τῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» **Χ**σεπτὴ ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Αρδεύων Ὅσιε, δακρῶν χεύμασι, τὴν καρδίαν σου μάκαρ τῶν ἀρετῶν, σπόρον ἐγεώργησας, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ὀσιώτατε Προκόπιε.

Γεῶδες φρόνημα, τῷ θείῳ Πνεύματι, καθυπέταξας Πάτερ ἀσκητικόν, βίον ἀνελόμε-

νος, καὶ συνταττόμενος χοροῖς, τῶν Μαρτύρων παμμακάριστε.

Ὁς μάρτυς ἐνθεός, καὶ ἀληθέστατος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας αἰρετικὴν, ἠλεγξας ἀπόνοϊαν· τῆς γὰρ μανίας ἀληθῶς, τῶν ἀθέων κατεφρόνησας.

Θεοτοκίον.

Νομίμων ἀνευθεν, θεσμῶν Πανάμωμε, συλλαβοῦσα τὸν Κτίστην δίχα φθορᾶς, τοῦτον ἀπεγέννησας, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, καὶ κυρίως ἐχηματίσας.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχᾶς, πύθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλέμενος.

Αγισθέντα ἀσκητικῶς, καὶ τελειωθέντα σε δι' αἵματος, γεραίρομεν Ὅσιε· μνήμη γὰρ δικαίων μετ' ἐγκωμίων αἰεὶ, πιστῶς ἐπιτελεῖται, καὶ μνημονεύεται.

Σοφῶς ὁ πάντα μεταποιῶν, καὶ μετασκευάζων πρὸς τὸ κρεῖττον, ὡς βουλεται Κύριος, τῇ τῶν δυσσεβούντων μαιφονίᾳ, τῇ σὴ ἀσκήσει μαρτυρίου κλέος προσέθετο.

Επι τῶν ὤμων ἀναλαβῶν, τὴν διὰ Σταυροῦ πανοπλίαν, σὺ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, τῶν ὀπίσω Πάτερ λήθην ποιούμενος, καὶ τοῖς ἐμπροσθεν δρόμοις ἐπεκτεινόμενος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν Πάναγνε τὸν ἐκ σοῦ, σάρκα παθητὴν τε καὶ θνητὴν, περιβαλλόμενον Κύριον, καὶ τεθεωμένην ἀπεργασάμενον, ἐνώσει ἀσυγχύτῳ τῇ καθ' ὑπόστασιν.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψιμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Προβαίνων αἰμίμηστε, ἀπὸ δόξης ἀληθῶς, ἀσκητικῆς ἀνέδραμες, πρὸς Μαρτύρων ἀνδρείαν τε καὶ τιμὴν, οἰκείου ἐξ αἵματος, ἐρυθρὰν πορφυρίδα περικείμενος.

Ρεόντων τὸ ἄστατον, λογισάμενος ψυχῇ, καὶ λογισμῷ θεόφρονι, τοῖς αἰεὶ διαμένουσιν ἀγαθοῖς, καὶ πέρας οὐκ ἔχουσιν, εὐσεβῶς ἐπερωθήης Παμμακάριστε.

Εγκράτειαν σύντονον, καὶ πραότητα Χριστὸς, σὲ καθαρῶν πλουτήσαντα, φιλανδρώπως ἐπέβλεψεν ἐπὶ σέ, καὶ δόξης ἀνέδειξε, κοινωνὸν Θεοφόρε παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινά, καὶ χαλεπὰ συντρίμματα, χειρουργίαις ἰάτρευσον μυστικαῖς, δραστήρια φάρμακα, τοῦ Υἱοῦ σου βαλοῦσα τὰ παθήματα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Οὐδὲν, Δεκαπολίτα, γῆς πᾶσαι πόλεις
Πρὸς τὴν νοτιήν, ἔνθαπερ τάττη, πόλιν.

Εἰκαδι ἐβδομάτη Προκοπίῳ τέρμα φαάνθη.

Οὗτος τὸν μονήρη βίον πρότερον ὑπέδου, πᾶσαν ἀσκησιν ἀκριβῶς διαμείψας, καὶ τελείως καθάρας ἑαυτὸν, τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν δυσσεβῶς ἀθετήσαντας διελέγξας ἀνδρείως καὶ καταπτύσας· ὕστερον δὲ καὶ διὰ μαστίγων ἀθλήσας, μέγας Ὁμολογητῆς ἀνεφάνη, θαυμάτων ἐνεργείας ἐνδειξάμενος· καὶ οὕτω πρὸς Κυρίον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γελασίου, ὃς τὸ Βάπτισμα κελευσθεὶς διαπαῖξαι παρὰ τοῦ Ἀρχοντος, βαπτίζεται ἀληθῶς, καὶ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φῶτισμα μέλλων ἐκγελαῖν, γελαῖς πλάιην·
Πλυθεὶς δὲ Γελαίσι, ἐκτέμνη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαλλελαίου.

Στίχ. Ὁ Θαλλέλαιος φαιδρῶς ἦκει πρὸς πόλον,
Θαλλοῖς ἐλαιῶν, ἀρεταῖς ἐστεμμένος.

Οὗτος Κίλιξ μὲν ἦν τὸ γένος· ἀγαπήσας δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν, τὴν πόλιν κατέλαβε Γαβαλῶν· ἧς ἀπὸ σταδίων εἴκοσι γεωλόφον τινα καταλαβὼν, ἐν ᾧ τέμμενος ἦν δαιμόνων, ἐν αὐτῷ ἐπήξατο μικρὰν καλύβην, τοῖς τῆς ἀσκήσεως ἀσχολούμενος πόνοις, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ κακουχίαις ἑαυτὸν ἐκτῆκων· ὅθεν οἱ ἐν τῷ τέμμεναι δαίμονες πλείστοις αὐτὸν φοβήτορις ἐξεδειμάτου· οὗς καὶ κατησχυμένους ἐξέπεμπε, καταγελαῶν τῆς ἀσθενείας αὐτῶν· Μειζόνων δὲ πόνων ἐφιέμενος, τὴν μὲν καλύβην κατέλιπε· κελλίον δὲ στενωτάτου δειμάμενος, μηδὲ τῷ σώματι σύμμετρον, ἐν αὐτῷ εἰσῆει, τοῖς γόνασι τὸ πρόσωπον ἔχων προσηλωμένον· Θεαρέστως οὖν ἐν αὐτῷ ἐπὶ ἔτη δέκα βεδιωκῶς, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Στέφανος, ὁ συστησάμενος τὸ γηροκομεῖον τοῦ Ἀρματίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Γῆρει Στέφανος πρύτανις ζωῆς πόρου·
Ὁ νπερ θανόντα Πρύτανις στέφους σέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νήσιος, βηνεῦροις τυπτόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Νευροῖς βορείοις Νήσιος πάσχων φέρει·
Νευρούμενος γὰρ, τῶν πόνων λήθην ἔχει.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κείμενον εἰργάσατο,
• Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
• δαῖς δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
• τύραννον ἐπέισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως ὑπέρλαμπρος ὁ βίος σου Θεόσοφε, γέγονε δι' ἀσκήσεως, οὕτως ὥφθη σου, προφανῶς ἡ ἀθλήσις στερρά· Χριστὸν γὰρ ἐδόξασας βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωφροσύνη καθαρότητα θεσπέσις, Πάτερ περιζωσάμενος, ἐν ἀνδρείᾳ δὲ, Μαρτυρίου στέφανον λαμπρὸν, δεξάμενος χάριτι βοᾶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μὴ τὴν ἀχραντον εἰκόνα προσκυνοῦντές σου, Σῶτερ οἱ ἀσεβέστατοι, τὸν οἰκέτην σου μαστιγοῦντες, ἔξeson δεινῶς, ὑμνοῦντα καὶ κρίζοντα πρὸς σέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εὐφραινόμενοι τῷ τόκῳ σου Πανάμωμε, πάντες σέ μακαρίζομεν· δι' αὐτοῦ γὰρ νῦν, σαρκικῆς γεννήσεως ἡμεῖς, ῥυσθέντες κραυγάζομεν αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρέσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βέλεσθαι. Σέ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λελυμένος τῆς ὕλης καὶ πρὸ θανάτου ὀφθεῖς, μετετέθης ἐντεῦθεν πρὸς τὴν ἀκήρατον, Ὅσιε ζῶν, τῷ θανάτῳ χρῆσάμενος, κλίμακι προσφόρῳ, Προκίπιε θεόφρον.

Πεπλησμένος ἐφάνης φωτὸς τῆς πίστεως, καὶ πρὸς ἄδυτον φέγγος Πάτερ ἐφοίτησας, πᾶσαν ὕλικήν, ἀποθέμενος ἔφεσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, Προκόπιε θεόφρον.

Ωπλισμένος δυνάμει τοῦ θείου Πνεύματος, πονηρίας πνευμάτων ἐτρέψω φαλαγγας· ὅθεν οὐρανῶν, πύλαι σοι ἠνεώχθησαν, Μάκαρ ἀνυμνοῦντι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζουσι πᾶσαι γενεαὶ Δέσποινα, ὡς προέφης ἡ μόνη θεομακάριστος, σέ τὴν ἀληθῆ, Θεοτόκον καὶ πάναγνον· ἦν ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν σὺ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα.

» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠραίθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Αθλεῖν νομίμως Σοφὴ ἐλόμενος, τῶν παθῶν
ὀρμαῖς δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, καὶ σαρκός
σκιρτήματα θανάτῳ Χριστοῦ· ὅθεν τῆς ἀπαθείας,
νῦν τὴν ἀνώλεθρον, σὺν ταῖς ἀσωμάτοις Στρατιαῖς,
εὐρες ἀπόλαυσιν.

Κριτῆ δικαίῳ φαιδρῶς παρίστασαι, ὡς νικητῆς
στεφάνου ἀμαράντους δεξάμενος, ἐκτενωῶς Προκόπιε
δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, σοῦ τὴν πανίερρον, μνήμην καὶ τὴν
θεῖαν ἑορτὴν, τῆς μεταστάσεως.

Αυγαῖς τρισὶ νῦν καταλαμπόμενος, ταῖς ἐκ
μιας ἀφράστως προΐεσαι Θεότητος, πανολβίῃ λήξεως ἠξίωσαι,
καὶ τερπνῆς θυμηδίας, συναγαλλόμενος, ταῖς ὑπερκοσμίαις Στρατιαῖς,
Πάτερ Προκόπιε. Θεοτοκίον.

Ρευστὴν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄρρευστος, μορφὴν
λαβὼν ἀνθρώπου ἀφθαρσίαν ἐνέδυσεν, εὐδοκίᾳ Πατρικῆ
σκηνώσας ἐν σοὶ, τῆ κεχαριτωμένη· ὅθεν Πανάχαρτε,
σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαρκίου τοῦ τιμίου σου, ἀπολυθεὶς Προκόπιε,
παρέστης νῦν σὺν Ἀγγέλοις, τῆ ἀπροσίτῳ Ἰριάδι·
πρὸς ἣν ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων ἐνδοξε,
τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου,
Πάτερ σοφὴ Ἱεράρχα. Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καταφύγιον, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
ἢ οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα,
τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπησον, ὑπὲρ αἰκειῶν δούλων σου,
Θεοκυῆτορ πάναγνε· ὅπως ῥυσθῆναι πάντες,
ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Ὁμολογητοῦ,
συνασκητοῦ τοῦ Ἁγίου Προκόπιου τοῦ Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσαι.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος,
ἐλογίσω θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγ-
Febbraro.

κράτειαν, τὴν πτωχείαν πλούτον, τὴν ἀκτημοσύνην,
περιουσίαν δαφιλῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα·
διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς καταγνώμην ἐπέτυχες,
ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Βασιλείε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας,
καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον,
ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοὶ ἠτοίμασε
Χριστός, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα,
καὶ γέρα χαρίζμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν·
ὃν δυσώπει Θεόπνευστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσαν ἠδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμα σου,
ἀπηνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν,
ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις,
ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων·
ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν,
καὶ τρυφὴν ἀδιαδόχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτὸν, Παρθενομητορ πανάμωμε,
τῆς ψυχῆς μου μεταβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν,
νῦν τοῦ θεοῦ φόβου, ποιῆν τε καὶ πράττειν,
τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ
τὸ ἄσβεστον, καὶ κληρὸν τὸν οὐράνιον,
καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὐρω
Δέσποινα, εὐφραϊνόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν σου ὀρυττόμενον,
ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστόν τὸν φιλόνητον,
ἐκλαίε βοῶσα· Τί τέτο Γιέμε; τί σοὶ ἀχάριστος λαός,
ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς
καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε;
καταπλήτταμαι ἐσπλαγγχε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῆς πίστεως βάσιν σε γινώσκω Πάτερ. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πελάγος, ἀβρόχοις ἔχυσεν,
ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, » σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ,
τοῦ Ἀμαλήκ » τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὴν βάσιν ἐπὶ τὴν πέτραν θέμενος, Πάτερ τῆς πίστεως,
τῶν πειρασμῶν οὐκ ἔπτη-

ξας ὄρμας, ἀλλ' ἀσαλευτος ἔμεινας, ὡς ἀρετῆς ὑπέρμαχος, τῆς βασιλείας ὡς ἐπώνυμος.

Η χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος, σέ δυναμώσασα, τῶν ἀλγεινῶν μαστίγων καρτερεῖν, τὰς νιφάδας ἐνίσχυσε, καὶ νικηφόρον ἔδειξε, κατὰ τυράννου ματαιόφρονος.

Συνάθλου καὶ στρατιώτου ἔμφρονος, Πάτερ ἐπέτυχες, ταῖς ἀρεταῖς προκόπτοντος αἰέ· μεθ' οὗ χαίρων πανόλβιε, τῆς σταθῆρας ἀθλήσεως, διηγωνίσω τὸ μαρτύριον. Θεοτοκίον.

Προστάτιν καὶ σωτηρίας πρόξενον, καὶ τεῖχος ἀρρήκτον, σέ τῆς ἐμῆς προβαλλομαιζῶης, Θεοτόκε πανύμνητε, τὴν τὸν Θεὸν γενήσασαν, τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Χ**ριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Γθίνας ἐπιμελῶς, τὴν σὴν καρδίαν πρὸς Θεὸν Ὅσιε, ἀσκητικῆ χάριτι, καὶ ὁμολογία διέπρεψας.

Στρατεῖαν ἀναλαβῶν, καὶ πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ ἔτρεψας, τὸν νοητὸν δράκοντα, καὶ τὸν αἰσθητὸν Πάτερ λέοντα.

Τηρίσαντες εὐσεβῶς, τὸ κατ' εἰκόνα τῆς ψυχῆς Ὅσιοι, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀχραντον, σέβοντες εἰκόνα ἠθλήσατε. Θεοτοκίον.

Εὐλόγηται διὰ σοῦ, ἡ πρὶν κατάρτας καὶ φθορᾶς μέτοχος, φύσις ἡμῶν Ἀχραντε, καὶ τῆς ἀφθαρσίας μετείληφεν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πτωχεῖαν τοῦ Χριστοῦ, ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, πλοῦτον ἔλιπες φθαρτὸν, καὶ δόξαν ρέουσάν σοφῆ· καὶ τὸν σταυρὸν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὴν τρίβον τὴν στενήν, χαίρων διήνυσας, πατῶν τὰς ἡδονάς, τὰς ἐκ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας Ὅσιε ἀπάσης τε, κακοπαθείας καὶ ἐφθασας, πρὸς πλάτος θείον, τοῦ Παραδείσου, θηγῶρε Βασίλειε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θρωῶν, καὶ εἰλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπέρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· Ράβδον Ἀαρῶν τὴν βλασῆσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σε καὶ φυλάξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένοσ τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένοσ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ παναμώμητος Ἄμναισ, τοῦ Ἄμνου καὶ Λυτρωτοῦ, θρή-

νοισ συνέκοπτεν αὐτήν· καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη· Τί τοῦτο τὸ καινόν, καὶ ξένον θάμα; γλυκύτατε Υἱέ, πῶς φέρεις ταῦτα ἐκῶν, ὄνειδισμοὺς καὶ μαστίγας καὶ ὕβρεις, καὶ ἐπονείδιστον θάνατον; Δοξολογῶ σε, τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου συγκατάβασιν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
• **Σ**ταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
• στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
• σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ως ὠραία σου παμμακάαρ ἡ καρτερία, ἐν πολιαῖ νεότητος ἐπίδεικνυμένη, Ὅσιε σερρότητα, μεθ' ἧς ἀνεκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνημμένος δι' ἀγάπης τῷ σῷ Δεσπότη, καὶ τὴν αὐτοῦ βοήθειαν περιβεβλημένος, πόνων οὐκ ἠσθάνου σαρκός, κραυγάζων δὲ ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βασιλείας ὡς ἐπώνυμος οὐρανοῦ, τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπάγουσαν ὁδὸν ἐπορευῆς, σύμπνοον εὐράμενος, Προκόπιον κράζοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτασ φωναῖσ, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κυρίε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
• **θ**ας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδουσ
• ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάσ σε.

Σὺ Ὅσιε λαμπρῶς, ἠγωνίσω Βασίλειε, τοῦ Λέοντος ἐκφαυλίσας, τὸ ἀμείλικτον θράσος, καὶ γνώμην τὴν ἀγνώμονα.

Γσῶρρον εὐρῶν, διανύεις τὴν ἀθλησιν, Προκόπιον τὸν ἐν πόνοισ, προκοπαῖσ πολυτρέποισ, ἐνθέωσ στεφανούμενον.

Νῦν βλέπεις καθαρῶς, τὸν Χριστὸν ὃν ἐπόθησας· οὐ πόρρωθεν τὰς ἐμφάσεισ, νοητῶς ἐθεώρεισ, Παμμακάαρ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτῆμεθα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆσ αἰνέσεωσ Κύριε, ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθησ
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆσ πλευρᾶσ
• σου ρέυσαντι αἵματι.

Ερωτι, Βασιλείας τῆς ἄνω λαβόμενος, τοῦ ἐπὶ γῆς Βασιλέως, ἀλογίστη γνώμη καὶ προσταγμάτων, καὶ δογματῶν, Θεοφόρε γενναίως ἠλόγησας.

Γυμνός μὲν, τῶν ἐπὶ γῆς ἐμφρόως ἠγώνισαι ἐνδεδυμένος δὲ θείαν, δυναστειάν ὠφθης στεφανηφόρος, ὡς νικῆσας, τῶν ἀθέων τυράννων τὴν ἔνστασιν. Θεοτοκίον.

Γδοῦ νῦν, τῶν Προφητῶν πληροῦνται κηρύγματα, σοῦ τῆς Παρθένου τεκούσης, τὸν Προφήταις πάλαι κεκηρυγμένον, καὶ πληροῦντα τὰ πραρῶθέντα Πνεύματος χάριτι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σοφῆ, ἐκ μέσου τῶν θαύρων καὶ μονάσας ὁσίως, τῶν θαυμάτων εἴληψας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, Βασίλειε παμμακάρ ἱερώτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου.

Στίχοι.

Ὁ Βασίλειος Χριστὸν ἐν ψυχῇ φέρων,
Ψυχὴν σκιαῆς τίθησι τῆς αὐτοῦ χάριν.

Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκάδι ὀγδοάτη Βασιλεῖον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου. Καταλιπὼν δὲ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, ἐγένετο Μοναχός. Καὶ καλῶς ἀσκήσας πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων ῥιπίσης τιμῆς, σπουδαίως ἀντέστη τοῖς Εἰκονομάχοις. Ὄθεν κρατηθεὶς, καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, οὐκ ἐνέδωκεν, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ἐκήρυττε μέχρι θανάτου, συμμαχοῦντα ἔχων καὶ τὸν θεῖον Προκόπιον. Διὸ ἐξέσθη ἅπαν τὸ σῶμα καὶ τὸν τράχηλον, καὶ τῇ φρουρᾷ παρεδόθη. Τοῦ δὲ Τυράννου τελευτήσαντος, ἀπελύθη καὶ τῆς φυλακῆς ἐξελθὼν, τῆς ὁμοίας ἐπεμελεῖτο διαγωγῆς καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐπαλείφων, καὶ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπανάγων ἐν διαφόροις καιροῖς, πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐπέβησεν ἐκ βρέφους, χαίρων καὶ εὐχαριστῶν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Προτερίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ὁ Προτέριος σφάττεται τοῖς καλαμίσι,
Ὁξυγράφου κλάμος ὢν κατὰ πλάνης.

Οὗτος ὁ μακάριος πρεσβύτερος ἦν ἐν τῇ κατ' Ἀλεξανδρείαν Ἐκκλησίᾳ. Καὶ συνελθὼν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνεληθοῦσιν Ἀλεξανδρεῦσι, καὶ πλείστα τοῖς Ἁγίοις Πατράσιν ἀγωνισάμενος κατὰ τῶν δυσσεδῶν αἵρέσεων, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς Συνόδου προβαλλεται. Στασιαζόντων δὲ, ὅσοι τὰ εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου φρονούντες ἐτύγγανον, καὶ τὴν σιτοπομπίαν κωλύσειν ἐπαπειλησάντων, ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Μαρκιανός,

οὐκ εἰς Ἀλεξανδρείαν τὸν οἶτον, ἀλλ' εἰς τὸ Ἠηλούατον ἀνάγειν διὰ τοῦ Νείλου παρεκελεύσατο. Ὄθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς λιμώξαντες, μοίτην τὸν Ἀρχιερέα πρὸς τὸν Βασιλέα προβάλλουσι. Ὁ δὲ, τῇ τοῦ Ἀρχιερέως εἴξας παρακλήσει, πάλιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατάγεσθαι τὸν οἶτον παρεκελεύσατο.

Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανοῦ, Τιμόθεός τις, τὴν ἐπωνυμίαν Αἴλουρος, ἀσέλγῶν τινὰ νύκτα ἐπιτηρήσας, καὶ τοῖς τῶν μοναζόντων κελίοις ἀσπί τῶν νυκτῶν ἐπιστάς, Ἄγγελον ἑαυτὸν εἶναι ἔφησε, καὶ τῆς κοινωρίας ἀποστῆναι Προτερίου ἐπίσκεψε τοῦτοισι. Οἱ δὲ, ὡς ἀπλοϊκῶς ἐξαπατηθέντες, στάσιν κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἐγείρουσιν. Οὗτος δὲ φεύγων, τὸν θεῖον Προφήτην Ἡσαΐαν ἐθεάσατο λέγοντα· Ὑποστρέψον, κἀγὼ περιμένω διαδέξασθαι σε· τοῦτο δὲ ἐδήλου τεῖχα τὴν βίαιαν αὐτοῦ τελευτὴν.

Ὑποστρέψας οὖν, καὶ ἐν τῇ θείᾳ κολυμβήθρᾳ εἰσελθὼν, ὑπ' αὐτῶν ἐκείσι καλαμίσι ὄξει κατασφάττεται. Εἶτα χειροτονοῦσιν αὐτ' ἐκείνου τὸν ἀπατήσαντα αὐτοῦ Τιμόθεον, καὶ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνάγουσιν. Ὅπερ μαθὼν ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας Λέων, τὸν μὲν Τιμόθεον ὑπὸ τὴν τῶν Ἐπισκόπων ἐξουσίαν κριθῆναι κανονικῶς ἐποίησεν· ὃν καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς τιμῆς γυμνώσαστες, εἰς Γάγγραν ἐξώρισαν· τοὺς δὲ κοινωνήσαντας λαϊκοὺς εἰς τὸν τοῦ Ἀρχιερέως θόνον, μάστιγι καὶ δημύσει παιδεύσας ὁ βασιλεὺς, ἔτρον Τιμόθεον ὀρθόδοξον, Σαλοφακιόλιον λεγόμενον, χειροτονηθῆναι Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον παρεκελεύσατο. Καὶ οὕτως ἡ στάσις πέρας εἴληψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Στίχ. Οὐκ' εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος ἐν ξύλῳ

Νέστωρ ἀπλωθεὶς, τὸ προφητικὸν φάναι.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Πουπλίου ἡγεμόνος, ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Διὰ δὲ τὸ σέβασθαι τὸν Χριστὸν, συνελήφθη παρὰ τοῦ ἀρχόντου Εἰρηναρχοῦ, καὶ ἤχθη πρὸς τὸν ἡγεμόνα. Καὶ ὁμολογήσας κατενώπιον αὐτοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, σταυροῦται· καὶ πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαρίστους φωνὰς ἀφείς, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐπιστηρίζων, τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν Κύρας, καὶ Μαράνας.

Στίχ. Καταξιοῦνται Μαράνα τε καὶ Κύρα,

Σαρκὸς μαρασμῷ, κυριεύειν τοῦ πόλου.

Ταύταις πατρίσι μὲν ἢ πρὸς ἑω κειμένη Βέρροια· γένος δὲ τὸ τῆς πατρίδος ἐπίσημον· ἀνατροφή δὲ τῇ γενεῇ συμβαίνουσα. Ἀλλὰ τούτων ἀπάντων ὑπεριδοῦσαι, καὶ εἰς γινόμεναι τινὸς οἰκίσκου, πληῶ τε καὶ λίθοις ἀναφράξασαι τὴν θύραν, καὶ θυρίδιον μικρὸν εἰσάσαι, δι' αὐτοῦ τὴν ἀναγκαίαν τροφήν εἰσεδέχοντο, καὶ ταῖς πρὸς αὐτὰς ἀφικνουμέναις γυναῖξί διελέγοντο, καὶ τῷ Θεῷ τὰς δεξολογίας ἀνέπεμπον. Καὶ ὅλον μὲν τὸν ἑναυτὸν ἐν ἡσυχίᾳ διήγον, μόνον δὲ τὸν τῆς Πεντηκοστῆς καιρὸν τὴν δι' ἀλεξίν ἐποιούοντο. Τοῖς δὲ σώμασιν ἔφερον σιδήρου βάρος ἀπειρον, τὰ δὲ περιβόλαια μέγιστα εἶχον· ἀσιτία δὲ καὶ καρτερίας ὑπομονῇ τοσοῦτον διήνεγκαν, ὡς διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἅπαξ μεταλαμβάνειν τροφῆς, ἐπὶ τρεῖς ὅλους ἑναυτούς.

Ἄλλὰ καὶ εἰς τὸν ζωοδόχον τάφον τοῦ Χριστοῦ πορευθεῖσαι, οὐδεμιᾶς τροφῆς ἀπηλαύσαν, μέχρις αὖ τὴν προσκυνῆσιν ἐποίησαντο. Καὶ πάλιν ἐπανελθοῦσαι, αἰστοὶ τὴν πορείαν διήνευσαν· τὸ δὲ τῆς ὁδοῦ μῆκος σταδίων ὑπῆρ-

γεν εἰκοσι. Καὶ εἰς τὸ τῆς καλλινίκου Θέκης τέμενος ἀπὸλυτοῦσαι, ὡσαύτως διεπράξαντο. Αὐταὶ μὲν οὖν τοιαύτη πολιτεία τὸ ἴδιον κατακοσμήσασαι γένος, πρὸς τὸν ποθούμενον ἀνέδραμον Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἕξ Μάρτυρες, οἱ ἐξ Αἰγύπτου, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει θανεῖν ἔγραψαν ἕξ Αἰγυπτίους,
Οἱ τὸς χρόνους γράψαντες ἄθλους καὶ βίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι Νυμφᾶς καὶ Εὐβουλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Χριστοῦ φυτεία Χρισταπόστολοι δύο,
Χριστῷ σύνοισιν Εὐβουλος Νυμφᾶς ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Βάρσος, Ἐπίσκοπος Λαμασκοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πανήγυριν ρέοντος ἐκλιπὼν βίου,
Σύνεστι Βάρσος Ἀγγέλων πανηγύρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀβίρκιος (*) ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χριστῷ λατρευτῆς αὐχένα τμηθεὶς ξίφει,
Θεῶν λατρευτᾶς Ἀβίρκιος αἰσχύνει.

Ραῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περ-
» σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
» γῇ, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημένοι
» εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Γεωργηθέντα, καὶ καθαρθέντα δι' ἀσκήσεως
Πάτερ, καὶ ἀθλήσει λάμπαντα καρτερῶς,
ὁ Χριστὸς σε προσεδέξατο, Εὐλογημένος εἶ, ὁ
Θεὸς μου βοῶντα καὶ Κύριος.

Νενευρωμένος, θεῖα δυνάμει Πάτερ ἠλεγξας,
Πάντας τοὺς σεπτὸν εἰκόνημα τοῦ Χρι-
στοῦ, ἀθετηντας ὡς παράφρονas, Εὐλογημένος
εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκον, καὶ Βασιλίδα πάσης κτίσεως,
Πάντες οἱ Πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε τὴν ἀγνήν,
καὶ τὸ Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν· Εὐλογημένη σύ,
ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες ἔκραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σῶμα Θεοφόρε καὶ τὸν νοῦν, εἰς ὀλοκάρπω-
σιν, Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ὀλοκαύτωμα
τελειον, τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως, καὶ τῇ φλογί

τῶν αἰκισμῶν ὀλοκαυτούμενον, καὶ κραυγάζεις· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κατεδίωξάς σου τοὺς ἐχθρούς, καὶ διακό-
μενος, Πάτερ κατέλαβες, καὶ κατεπά-
τησας Ὅσιε, τὴν ὄφρυν τὴν ὑψηλόφρονα, ἀνη-
ρημένους κατιδὼν τοὺς σὲ μαστίξαντας, καὶ
κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡς τις περιδέξιος ἡμῖν, τοῖς φοιτηταῖς ἀρι-
στεύς, ὠφθης Πανόλβιε· τῇ πρὶν ἀσκήσει
γὰρ ἀθλησιν, ἀνδρικώτατα προστέθεικας, συ-
ναθλητὴν τὸν μαθητὴν ἔχων Προκόπιον, καὶ
βοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πύλιν φωτοφόρον οὐρανῶν, σὲ ὀνομάζομεν,
δι' ἧς διήλθε Θεὸς, καὶ σεσωμάτωται Παί-
ναγγε, ὁ ἀσώματος τὸ πρότερον, καθὼ Θεός,
καὶ τῷ Πατρὶ ὡς ὁμοῦσιος, ὃ βοῶμεν· Πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄειθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἀπασαν τὴν αἴσθησιν Πάτερ, νῦν ὑπερβαῖς
πρὸς τὸν Δεσπότην, χαίρων μεταθέθη-
κας πόθῳ, τῶν σῶν ἀγῶνων πλουτοῦν δρεπόμε-
νος, Ἀγγελικὴν τερπνότητα, καὶ Παραδείσου
τρυφὴν ἄληκτον.

Τῷ σῷ μαθητῇ καὶ συναίθλῳ, συναπολαύων
Ἀθλοφόρε, τῆς τῶν μακαρίων ἐλπίδος, καὶ
δι' αἰῶνος συνευφραϊνόμενος, τῆς τὴν ὑμῶν πα-
νήγυριν, ἐπιτελοῦντας ἐποπτεύοιτε.

Ἐκ γῆς πρὸς οὐράνιον λῆξιν, Στεφανηφόροι
μεταστάντες, ἔνθα τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι,
καὶ τῶν Ἀγγέλων θεῖα στρατεύματα, τῶν μα-
θητῶν τὸν σύλλογον, ὑμῶν πρεσβείαις δια-
σώσατε.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν σὲ
ὑμνοῦντων Θεομήτορ· παῦσον τὰς ὀρμὰς
τῶν πειρασμῶν· τῆς ἀμαρτίας θραῦσον τὸν
τάραχον· τὴν καταιγίδα σύντριψον, τὴν τῶν
κινδύνων Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Ἐν ἄλλοις γράφεται Ἀβρίκιος.

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Κασσιανοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Γιότιον δεῖ, ὅτε ὁ χρόνος ἐστὶ Βίσεκτος, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία αὕτη κατὰ τὴν κδ'. Εἶδὲ, οὐκ ἐστὶ Βίσεκτος, ψάλλεται τῇ κη'. ἐν τοῖς Ἀποδείκνυσι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρά,

Ἦχος β'. Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε.

Αγγελικῶς βιώσας, ἐπὶ γῆς Θεόφρον μακάριε, χοροῖς τῶν ἀσωμάτων ἠρίθμησαι· σταυρὸν γάρ ἐπὶ ὤμων σε ἀράμενος Ὅσιε, τῶ τῶν ὄλων Θεῷ ἠκολούθησας· καὶ πάθη ψυχοφθόρα, ἐγκρατείας πόνοις θανατώσας, τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, καὶ σκεῦος καθαρὸν ἐ χρημάτισας. Διὸ βοῶμέν σοι· Ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Νηστεῖαις ἀγρυπνίαις, τῷ Θεῷ αἰεὶ προσκολώμενος, ἀπάσης ἡδονῆς ὑψηλότερος μακάριε ἐδείχθης· καὶ καλαῖς ἀναβάσεσιν, ἀπαύστως φωτιζόμενος, ἔβλυσας διδασκαλίας ρείθρα, τῶν πιστῶν ἀρδεύοντα καρδίας, καὶ γνῶσιν ἐκτιθέντα, Κασσιανὲ Θεόφρον σωτήριον. Διὸ βοῶμέν σοι· Ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Ανωθεν φωτισθεῖσα, ἡ σοφὴ σε Παῖτερ διάνοια, διδασκαλίας φέγγος ἀπήστραψε, δι' οὗ φωταγωγεῖται Μοναζόντων τὸ σύστημα, τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος λυτρούμενον· διὸ καὶ εορτάζει τὴν ἀγίαν πάντοτε μνήμην σου, τὸν Κύριον τῆς δόξης δοξάζον, τὸν αἰεὶ σε δοξάσαντα, ἀγωνισάμενον, καὶ νικήσαντα τὸν ὄφιν τὸν πολυμήχανον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Η' Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σου.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἄγνη, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἐκράζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σοὶ Κασσιανὲ τὴν δε τὴν ὠδὴν πλέκω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιάν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεῖς ὁ Λόγος δέ, τὴν παρμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξηλείψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Στεφανώσας θείαις ἀρεταῖς, Ὅσιε τὸν βίον σου, Κασσιανὲ πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησας· παρ' οὗ ἡμῖν αἴτησαι, ἀπολύτρωσιν τῶν πταισμάτων δεόμεθα, τοῖς ἐπιτελοῦσι, πίστει τὴν ἀγίαν σου μεταύστασιν.

Ολοτρόπω νεύσει πρὸς Θεὸν, πάντων Ἀξιόγαστε, τῶν ἐμπαθῶν νοημάτων ἐξένευσας, καὶ φῶς ἐχρημάτισας, ταῖς μεθέξει ταῖς αὐλοῖς θεοῦμενος· ὄθεν σε τιμῶμεν, καὶ πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην σου.

Γατρὸς γεγένησαι ψυχῶν, θείοις σου διδάγμασι, Κασσιανὲ ρυθμίζων τὰ φρονήματα, Μοναστῶν ἐν χάριτι, καὶ τὴν φέρουσαν πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἀριστα δεικνύων, τρίβον Θεοφόρε παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Κωφορὸν ἀνανδρον Ἄγνην, πάντες σε γινώσκομεν· τὸν γὰρ Θεὸν σάρκα θνητὴν ἐνδυσάμενον, ὑπὲρ νοῦν ἐγέννησας, τὸν παιδρῦναντα τῶν Ὁσίων τὸν σύλλογον. Ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πίστει μεγαλύνοντες τὸν τόκον σου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εξήνηθῆσεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἢ τῶν Ἐθνῶν στερεῦθῆσα, Ἐκκλησία τῆ παρησῖα σε, ἐν ἣ ἑσπερευώθη ἡ καρδία μου.

Αστέρα ἐν τῷ ὕψει σε, Ἐκκλησίας λάμποντα, ὁ φωτισμὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐν σκότει Χριστὸς πανεύφημε, ἀσκητῶν ὠραιότης Παῖτερ πάνσοφε.

Σταυρῷ τὸν ὀμιλήσαντα, καὶ τὸν κόσμον σώσαντα, Κασσιανὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ καὶ πάθει, πανουργίας δαιμόνων τροπωσάμενος.

Σοφίας πληρωθεῖσά σου, ἡ καρδία Πάνσοφε, διδασκαλίας ἄβυσσον, ἐν Ἄγιῳ ἔβλυσε Πνεύματι, Μοναζῶν τὰς ἀγέλας καταρδεύουσα Θεοτοκίον.

Γάτρευσον Παναίμωνε, τὴν ψυχὴν με δέομαι, ἐξασθενῆσαν πάθει, καὶ παντοίαις ἐπαναστάσει, τῶν κακίστων δαιμόνων μεσιτείας σε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἰσθηθείς σὺ τῷ Θεῷ ἀνετέθης, καὶ λαμπρυνθείς σὺ τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις. Κασσιανὲ ὡς ἥλιος ἀπήστραψας, φέγγει τῶν ἐνθέων σου, διδασκῶν ταῖς καρδίαις, πάντων τῶν τιμῶντων σε, ἀεχνάως φωτίζων· ἀλλ' ἐκτενῶς ἰκέτευε Χριστὸν, ὑπὲρ τῶν πόθῳ, θερμῶς εὐφημούντων σε. **Θεοτοκίον.**

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεύσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἀνωδίνως σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἱμοὶ! ποθεινότετε, Ἰησοῦ ἀνεβεία· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἠλήυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
• **Ε**ἴγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
• διὸ κραυγαῶ σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Αγῶσί σου, τῆς σαρκὸς ὑποτάξας σκιρτήματα, τῷ πνεύματι Ὅσιε, ταῖς ἱεραῖς νοουθεσίαις σου, πάσας ἀπεγύμνωσας, τὰς πανουργίας τοῦ πλάνου καὶ τὰ ἐνεδρα.

Νεκρούμενος, ἐκουσίως τῷ κόσμῳ τὴν μέλουσαν, ζωὴν κληρον εἴληψας, Κασσιανὲ παναοίδιμε· νόμους συνεγράψω δέ, εἰς Μοναστῶν ὁδηγίαν καὶ τελείωσιν.

Ενώκησε, τῇ ψυχῇ σε ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, καὶ πάντων ἀνώτερον, τῶν τῆς σαρκὸς φρονημάτων σε, ἔδειξε Πανόλβιε, καὶ τῶν τοῦ πλάνου παγίδων ἐμφανέστατα. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γενόμενον τέτοκας, ἀρρήτως Παναμίωμε, τὸν τοὺς Ὅσιους λαμπρύναντα, πίστει ἀριστεύσαντας, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ταπεινώσαντας.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
• **Μ**Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
• τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σε, ἐκ νυκ-
• τὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Ηρπάγης ταῖς σαῖς, ἀρεταῖς Θεόληπτε ὀ-
χούμενος, καὶ χαίρων κατέπαυσας, πρὸς

τὰ ἐπουράνια σκηνώματα, τῶν καμάτων τὰ γέρα, ἀξίως κομιζόμενος.

Νοὶ καθαρῷ, σὺ ἐνοπτριζόμενος τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἴστασο ἀκλόνητος, νύκτωρ μεθ' ἡμέραν τε Ἀαδίμε, ταῖς ἐνθέου δηλώσεις, ἐκεῖθεν εἰσδεχόμενος.

Δακρύων πηγαῖς, Θεοφόρε Πάτερ ἀρδευόμενος, ὡς δένδρον ὑψίκομον, ἠνεγκας καρπούς τὰ κατορθώματα, ἐπευφραίνοντα πάντων, ἐνθέως τὰ νοήματα. **Θεοτοκίον.**

Εκ σοῦ ἡ ζωὴ, ὑπὲρ νοῦν Παρθένε ἀνατείλασα, ἐχθρὸν ἐθανάτωσεν, ἀπαντας ἡμᾶς τὸν θανατώσαντα, καὶ ἐζώωσε κόσμον, ἀπαύστως ἀνυμνοῦντά σε. ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλιμένος, τὴν
• **Ε**ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλῆμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν Πάτερ ὠδευσας, παῖσι τε τοῖς λόγοις σου ταύτην ὑπέδειξας, ἦν οἱ καλῶς βαδίζοντες, Παραδείσου πρὸς πλάτος εἰσάγονται.

Ηζωή σου ὁσία γεγένηται, καὶ ἡ τελευταῖα μακαρία καὶ ἐντιμος, Κασσιανὲ Πατὴρ ἡμῶν, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀπέρριψας, καὶ ἐπαγρυπνῶν θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ἀγγελικῶς ἐβίωσας, ἐπὶ γῆς Θεοφόρε πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ος καλὴν ὡς ὠραίαν ποθήσας σε, ὁ καλλοποιὸς Ἰησοῦς Παναμώμητε, ἐκ σὲ σαρκὶ γεγέννηται, καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Συναξάριον.

Τῷ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Κασσιανῆ τοῦ Ρώμαιου.

Στίχοι.

• Θεῖους μεταστὰς Κασσιανὸς πρὸς νόας,
• Θεῖας νοητῶς κασσίας ἀποπνέει.

Εἰκόδα ἀμφ' ἐνάτην θάνατε Κασσιανὸς μεγα-
θύμων.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ῥώμης, -περφανῶν καὶ λαμπρῶν γονέων ὑπάρχων υἱός. Ἐν ἀρχῇ οὖν τοῦ βίου αὐτοῦ πολὺν πρὸς τοὺς λόγους ἐκτίσατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ, καὶ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετήλθε, φιλοσοφίαν τε καὶ ἀστρονομίαν εἰς ἅπαν ἐμμελέτησας. Καλῶς δὲ καὶ τὴν θείαν Γραφὴν ἐκμαθῶν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἐν ἀγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, ἀπαναστὰς τῆς πατρίδος, καὶ τὴν σκήτην καταλαβὼν, τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται. Καὶ ἐκθούς ἑαυτὸν μοναστηρίῳ,

πάσαν τε ὑπακοὴν ἐξαοκήσας, καὶ πᾶσαν σκληραγωγίαν ἐκείθεν ἐκμαθῶν, καὶ ἑαυτὸν ἐθίσας, εἰς ἄκρον τε διακρίσεως ἐκ τῆς ἄκρας ὑπακοῆς φθίαςας, ἐπὶ τὴν ἡσυχίαν ἔρχεται. Χρόνους δὲ πλείστους πεποιηκώς, καὶ πάση σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκτήξας, πρὸς πλείονα πείραν καὶ γυμνασίαν ἐχώρησεν.

Ἀναστάς οὖν ἀπὸ τῆς ἡσυχίας, ἀμείβει πάντα τὰ μοναστήρια τῆς τε Αἰγύπτου πάσης καὶ Θηβαΐδος, καὶ τὸ τῆς Νηπρίας ὄρος, Ἀσίας τε καὶ Πόντου, Καππαδοκίας τε καὶ πάσης Ἀνατολῆς. Ἀνεμάξατο δὲ πάντων τοὺς βίους, καὶ τύπους, καὶ ἀγωγὰς, ὡς μηδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τὲς τύπες ἐκμάττεται. Καὶ δηλοῖ ταῦτα αἱ παρ' αὐτοῦ συγγραφῆσαι διατυπώσεις, πάσης ἀκριβείας καὶ σοφίας καὶ ὠφελείας οὐσαι πεπληρωμέναι, καὶ ἄλλαι ὅσαι παρ' αὐτοῦ συνεγράφησαν, καὶ συνετέθησαν διδασκαλῆαι. Ἄς εἴ τις ἐπισκευμμένως καὶ ἠκριβωμένως διέλθῃ, πολλὴν ἐκ τούτων δρέψεται τὴν ὠφελίαν, καὶ τὸν τοῦ Συγγραφέως βίον καὶ τρόπον ἐκ τούτων γνωσεται. Οὕτως οὖν βίους ὁ Θεῖος οὗτος ἀνὴρ, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, πρὸς τὰς ἐκείθεν μετέβη μονὰς.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ῤαίννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρί-
» πισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, Θεοσεβῆσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τῆ Πνεύματος, ὁ ὢν, εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Διόλου ταῖς νεύσεσι ταῖς φανοταίταις, Θεόφρον θεόμενος, φωστήρ ἐδείχθης ἀδύτος· ἐντεῦθεν ἀπήστραψας, λόγον σωτήριον, πάντων τὰ νοήματα ἡμῶν, φωταγωγοῦντα τῶν εὐφημούντων σε.

Ἡ γλῶσσά σου πνεύματι ἐκτεθηγμένη, σαφῶς διεχάραξε, τὸν νόμον τὸν σωτήριον, καὶ τύπους ἐξέθετο, οἷς περ ρυθμίζονται, πᾶσαι Παμμακάριστε αἰεὶ, τῶν μοναζόντων ἀγγέλοι χαίρουσαι.

Νοήματα Ὅσιε σωτηριώδη, καὶ ῥήματα ἀγνωσίαν, καρδίας ἀπελαύνοντα, πλουσίως ἀνέβλυσας, Πάτερ Θεόσοφε· ὅθεν σε γεραίρομεν πιστῶς, τὴν παναγίαν τελοῦντες μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παστὰς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ θρόνος πυρίμορφος, ἐν ᾧ ἐπανεπαύσατο, ὁ Λόγος σαρκούμενος, δι' ἄκραν ἀγαθότητα· τοῦτον οὖν ἰκέτευσ' Ἀγνή, κατοικτειρήσαι καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Κάιμος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐ-
» νεργείας διεμέριζε, τῷ Δεῖφ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς

» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λάμπων ὡς ἀστήρ, τῷ λόγῳ καὶ τῷ βίῳ, Κασσιανὲ φωτίζεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, τῆς ἀγνοίας ὑπεξαίρων ἀχλὺν, καὶ μέλπειν προτρεπόμενος, ἅπαντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἐδύσας θανάτων, ὡς ἥλιος Παμμακάαρ· ὥσπερ ἀκτῖνας δὲ κατέλιπες, ἀδύτους τοὺς λόγους σου, φωτίζουσας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν πίστει τὴν ἀγίαν σου, μνήμην ἐπιτελούντων, καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον.

Κάλλους νοητοῦ, ἀρρήτως ἀπολαύεις, ἀπολυθεὶς τοῦ δε τοῦ σώματος, καὶ βλέπειν ἤξιώσαι, ἅπερ βλέψουσιν αἰοίδιμε, Ἀγγέλων τὰ στρατεύματα, μέλποντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ὁφθης οὐρανῶν, Παρθένε πλατυτέρα, τὸν μηδαμοῦ Θεὸν χωρέμενον, ἀφράστως κησάσα, καὶ τεκοῦσα ὑπὲρ ἔννοιαν, διπλῆν ὄντα ταῖς φύσεσι, μίαν δὲ κεκτημένον, Θεοπρεπῶς τὴν ὑπόστασιν. ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτῖσαι, συναγα-
» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰσχύς σοι δεδώρηται, παρὰ Θεοῦ καὶ δύναμις, τὰς ἀρχαῖς διολέσαι τοῦ κοσμοκράτορος· ὅθεν ἀριστεύσας, μεγάλως, ὡς ἀληθῶς, Πάτερ Θεοφόρε, χορδῖς συνηρίθμησαι, τῶν Ὀσίων ἀγαλλόμενος.

Ὁ ρόδον ἠδύπνοον, ἡμᾶς εὐωδιαζουσιν, οἱ θεόπνευστοι λόγοι, τῆς Θεῖας γλώττης σε· σύ γὰρ εὐωδία ἐγένεθ, τῆ δι' ἡμᾶς, Θεῖ σαρκωθέντος, δι' ἄμετρον ἔλεος, Θεοφόρε πανσεβάσμιε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, πνευματικῶς χορεύοντες, Κασσιανοῦ νῦν τῆ μνήμῃ ἐπαγαλλόμενοι· ψάλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ, ὄντι ἐν Ἀγίοις, καὶ καθαγιαζόντι, τῆς ἐν πίστει αὐτὸν σέβοντας. Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἐκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρθενεύουσα, φύσεως ἀπάσης τὸν Πλάστην· ὃν ἐν Σταυρῷ, κρεμάμενον πάλαι, ὠλόλυξες βλέπουσα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α

Κ Α Ι

Σ Τ Α Υ Ρ Ο Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α .

Ψαλλόμενα μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ τυχόντος Ἁγίου, ἐν ταῖς ἐξ ἡμέραις τῶν Μεθώρτων τῆς Ἑξαπαυτῆς, εἰάν αὗται τύχωσιν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ. Ὡσαύτως μετὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. ὡδῆς, Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία ἕτερα, διὰ τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Τ Η Γ'. Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Υ .

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσεν.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ πα-
ναίμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥώ-
σιν καὶ δύναμιν, νῦν τῷ Δείου φόβου, ποιεῖν τε
καὶ πράττειν, τὰ δικαιοῦματα Χριστοῦ, ὅπως
ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον καὶ κληρὸν τὸν
οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σὲ
εὖρω Δέσποινα, εὐφραίνόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὴν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος,
Χριστὸν τὸν φιλαίθροπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τῷ
το Ἰέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτινύει
ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐταῖς καὶ σπευδεις
με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι
εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Καθίσμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Α'κατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει
Δέσποινα, Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον
ἐπὶ σοί, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀ-
περίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σὰρκα πε-
ριθήμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάν-
τοτε Ἄγνη ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η' ἀπειρόγαμος, Ἄγνη καὶ Μήτηρ σου, Χρι-
στὲ ὀρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ
τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο·
Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος,

Febbraro .

19*

δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων
σου, Ἰέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ἑμῶ σου
τὴν Δεῖαν συγκατάβασιν.

Τ Η Δ'. Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Υ .

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ε'πομβρίαῖς πανάχραντε, τῆς τοῦ Πνεύμα-
τος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρό-
σισον, ἢ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν
τὴν ἄμετρον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς
ἀποσμήχοντα· καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν
τῶν παθῶν μου, καὶ χειμαῖρόν μου, καταξίωσον
τρυφῆς με, τῇ ἀειζώῳ πρεσβείᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς
ἐβλεψεν, ἀμναῖς ἢ κυήσασα ἐπωδύρετο,
καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Ἰέ ποθεινότητα,
πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρηθῆς μακρό-
θυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τὴν πόδα σου
λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὰ αἷμα, τὸ
σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Μετὰ τὸ Καθίσμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάνα-
γνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἄγγε-
λος ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γῆν γε-
νόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν,
ἀποκαθαρὸν, πρεσβειῶν σε ἐνθεοῖς ναίμασι, πα-
ρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η' ἀμίαντος, ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος,
Παρθενομῆτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη

κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλασῆσαν·
τα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ-
μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ΤΗ Ε'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομήτορ πα-
ναίμωνε, τῆς ψυχῆς μετὰβαλε, εἰς ῥῶσιν
καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ
πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκ-
φύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· καὶ κληρὸν τὸν οὐ-
ράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ
εὖρω Δέσποινα, εὐφραγνόμενος πάντοτε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χρι-
στὸν τὸν φιλόνητον, ἐκλαίει βοῶσα· Τί τῆτο
Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ'
ῶν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπυδαίεις με,
ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὐ-
σπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα, τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα γέγονας, σκηπὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάνα-
γνε Παρθενομήτορ, τῆ καθαρότητι Ἀγ-
γέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γούν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν,
ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις ναίμασι, πα-
ρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος
Παρθενομήτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλασῆσαν·
τα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ-
μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ΤΗ Σ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ἔσ' ἀλ-
χευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σα-
φῶς· Θεὸς γὰρ τὴν φθαρῆσαν, καινίζει πάλιν
φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η πάναγνος ὡς εἶδε σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρε-
μάμενον, ἀνεβόα, θρηνηδοῦσα μητρικῶς·
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονειδιστόν;

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρί-
στως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἔλεη
Δέσποινα οἱ δῆλοί σε, κράζοντες καὶ λέγοντες·
Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι,
ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης
ἀπειληῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-
ρῷ κρεμάμενον ὀρώσαί σε Χριστέ, Οἱ μοι! ποθει-
νότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς
Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

ΤΗ Ζ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β'. Ὀλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν
δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὄλον ἀνε-
έργητον παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τῆ ἀσθ-
τε βίη, καὶ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκε-
ψαι, οἶνον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον, τοῖς ἀκείτοις
μώλωπι, καὶ πρὸς εὐρωστίαν ἀνάγαγε· ὅπως σε
δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ με-
γαλεῖά σου ἄχραντε, Μήτηρ ἀειπαρθένε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν,
τὴν σὴν διελήλυθε, παναγία Δέσποινα, ὅτε
ἔβλεψας, τὸν ἐκ σὲ λαίμψαντα, ἀπορρήτω λόγῳ,
ὑπ' ἀνόμων ὡς κατὰ κριτόν. Σταυρῷ ὑψέμενον,
ἕξος καὶ χολὴν τε γευόμενον, πλευρὰν τε ὀρυτ-
τόμενον, χεῖράς τε, καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ
ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τῆτο
τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Μετὰ τὸ Κάθισμα, τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ως Παρθένοι καὶ μόνην ἐν γυναίξει, σε ἀ-
σπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μα-
καρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὰ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος

Ἐπαινεῖς, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὄθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰησοῦ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνήσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμναὶς θεωρῆσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύεσσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μὲ φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν εὐαγγελίαν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἀβυσσός, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι ἕν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Τῆς Η΄. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. α΄.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειρον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ως ἀμνὸν σε Λόγε, ἡ ἀμναὶς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν χωροῦντα, καθορώσα ἐβόα· Ὁ ξένου τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττουσι, τὸν τοῦ ἀνθρώπου ζωῶντα; Μέγα σε Ἰησοῦ μου τὸ ἔλεος!

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Νύμφην σε Παρθένον ἐκήρυξαν, τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιοθέντες, κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη Γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου οἰκητήριον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλήρωμα, πληρεστάτης οὐσης χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλόω προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἐώρακεν ἀσπόρως, ἡ τεκοῦσά σε Ἀμναὶς, κατεξαινετο τὰς ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ· Ἰησοῦ μου, πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἀδικον; πῶς θνήσκεις, ὁ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος; Λόγον μοι δὸς φῶς γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ δόξασον, ταύτην Λόγε τῆ ἐγέρσει σου.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. ὠδῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Ακατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἁγνὴ ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπειρέγαμος, Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὀρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Ἰησοῦ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμῶ σου τὴν θεῖαν συγκατάβασιν.

Τ Ε Λ Ο Σ .

JAN 31 1881

APR 1 1 1977

550865

CANCELLED

